

पदबोधिनीगीता

हणजे

मूळगीतेंतील

सर्व श्लोकांच्या प्रत्येकपदांची महाराष्ट्रभाषेत

व्याख्या.

हा ग्रंथ

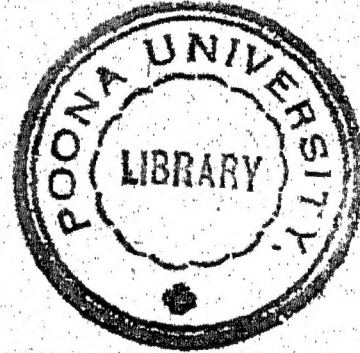
पूर्वी लिथोग्राफीवर छापला होता तो विद्वज्जनाचे साह्याने

शुद्ध करवून

गंगाधर गोपाळ पत्की व व्यवक गोविंद किराणे

यांनी

मुंबईमध्ये

गणपत कृष्णाजी यांचे छापसाल्याचे मालक आत्माराम कांदोबा

यांकडून छापवून प्रसिद्ध केला.

शके १७९६ भावनामसंवत्सरे
आश्विन शुद्ध १० भौमवासरे.

सन १८७४. भा. २.

किंमत २॥

॥ श्री ॥

॥ अथपदबोधिनीगीताप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥

॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ धृतराष्ट्र संजयाप्रति पुसतो ॥

धर्मक्षेत्रेकुरुक्षेत्रेसमवेतायुयुत्सवः ॥

मामकाःपांडवाश्चैवकिमकुर्वतसंजय ॥ १ ॥

हे संजय अगासंजया, धर्मक्षेत्रे धर्मरूपक्षेत्रऐसें, कुरुक्षेत्रे कुरुक्षेत्रा-
चाठार्या, समवेताः मिळालेऐसे, युयुत्सवः युद्धइच्छावंतऐसे, माम-
काः माझेदुर्योधनादिकजेते, पांडवाश्चैव पांडवजेतेही, किम्अकुर्वत
कायकरितेझाले ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

संजयउवाच ॥ संजय धृतराष्ट्राप्रति सांगतो ॥

दृष्ट्वातुपांडवानीकंव्यूढंदुर्योधनस्तदा ॥

आचार्यमुपसंगम्यराजावचनमब्रवीत् ॥ २ ॥

राजादुर्योधनः राजादुर्योधनजोतो, तदा तेकाळीं, व्यूढं व्यूहकरून
रचिलेंऐसें, पांडवानीकं पांडवसैन्यजेंत्यातें, दृष्ट्वातु देखोन, आचार्य
द्रोणाचार्यातें, उपसंगम्य त्यासमीपजाऊन, वचनं वक्ष्यमाणवचना-
तें, अब्रवीत् बोलताझाला ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

पश्यैतांपांडुपुत्राणामाचार्यमहतींचमूं ॥

व्यूढांद्रुपदपुत्रेणतवशिष्येणधीमता ॥ ३ ॥

हेआचार्य अगाद्रोणाचार्या, तवशिष्येण तुझाशिष्यऐसा, धीमता बु-
द्धिमंतऐसा, द्रुपदपुत्रेण द्रुपदाचापुत्रधृष्टद्युम्नजोत्याणें, व्यूढां व्यूहर-
चनारचिलीऐशी, पांडुपुत्राणां पांडुपुत्रधर्मादिकजेत्यांची, महती थो-
रऐशी, एतांचमूं हीसेनाजेतीतें, पश्य पाहा ॥ ३ ॥

॥ अत्रशूरामहेष्वासाभीमार्जुनसमायुधि ॥

॥ युयुधानोविराटश्चद्रुपदश्चमहारथः ॥ ४ ॥

अत्र या, युधि युद्धाचार्या, भीमार्जुनसमाः प्रसिद्धजेभीमार्जुन
त्यांचेसमानऐसे, महेष्वासाः थोरआहेतधनुष्येंज्यांचींतेऐसे, शूराः
शूरआहेतकोणतरि, युयुधानः सात्यकीजोतो, विराटश्च विराटजो-
तो, द्रुपदश्च द्रुपदजो, महारथः महारथीऐसातो, ॥ ४ ॥

॥ धृष्टकेतुश्चेकितानःकाशिराजश्चवीर्यवान् ॥

॥ पुरुजित्कुंतिभोजश्चशैब्यश्चनरपुंगवः ॥ ५ ॥

धृष्टकेतुः धृष्टकेतुनामाचा, काशिराजश्च काशिराजनामाजो, वीर्य
वान् पराक्रमीऐसा, पुरुजित् पुरुजित्थानामेंप्रसिद्ध, कुंतिभोजश्च
कुंतिभोजजोतोही, शैब्यश्च शैब्यनामाजो, नरपुंगवः पुरुषामध्ये
श्रेष्ठऐसा तोही, ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

युधामन्युश्चविक्रांतउत्तमौजाश्चवीर्यवान् ॥

सौभद्रोद्रौपदेयाश्चसर्वएवमहारथाः ॥ ६ ॥

युधामन्युश्च युधामन्युनामाचाजो, वीर्यवान् पराक्रमीऐसातोही, सौ
भद्रः सुभद्रेचापुत्रअभिमन्युजोतो, द्रौपदेयाश्च द्रौपदीचेपुत्रप्रतिवि-
ध्यादिकपांचतेही, सर्वएव सर्वहीहे, महारथाः एकएकदाहासहस्रां
शीयुद्धकरणार, ऐसेतेमहारथी ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

अस्माकंतुविशिष्टायेतान्निबोधद्विजोत्तम ॥

नायकाममसैन्यस्यसंज्ञार्थतान्ब्रवीमि ॥ ७ ॥

हेद्विजोत्तम अगाद्रोणाचार्या, अस्माकंतु आमुचेतरि, विशिष्टाये-
जेथोर, तान् त्यांते, निबोध जाण, नायकाः सरदारजेते, ममसैन्यस्य
माझेसैन्याचे, संज्ञार्थ बरवेंजाणावयाकारणें, तान् त्यांतेसरदारांते,
ब्रवीमि बोलतो, ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

भवान्भीष्मश्चकर्णश्चरूपश्चसमितिजयः॥

अश्वत्थामाविकर्णश्चसौमदत्तिस्तथैवच॥८॥

भवान् द्रोणाचार्यजोतू, भीष्मश्च भीष्मजोतोही, कर्णश्च कर्णजो-
तोही, रूपश्च रूपाचार्यजोतोही, विकर्णश्च विकर्णजोतोही, तथैव-
च तसाच, समितिजयः युद्धीजिकिणारऐसा, सौमदत्तिः सोमदत्ता-
चापुत्रभूरिश्रवाजोतोही ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अन्येचबहवःशूरामदर्थेत्यक्तजीविताः॥

नानाशस्त्रप्रहरणाःसर्वेयुद्धविशारदाः॥९॥

अन्येच आणिकही, बहवः बहूत, शूराः शूरजेते, मदर्थे माझापयोज-
नी, त्यक्तजीविताः प्राणत्यागीनिश्चयवंतऐसे, सर्वे अवघे, नानाश-
स्त्रप्रहरणाः नानाप्रकारचींशस्त्रेंहाणावयाचीं साधनेंज्यांपाशींऐसेते,
युद्धविशारदाः युद्धीनिपुणऐसे, ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अपर्याप्ततदस्माकंबलंभीष्माभिरक्षितं॥

पर्याप्तंत्विदमेतेषांबलंभीमाभिरक्षितं॥१०॥

तत् ते, भीष्माभिरक्षितं भीष्मेरक्षिलेंऐसें, अस्माकंबलं आमुचेंबल-
जेतें, अपर्याप्तं अपुतेंभासतें, इदं हेंजे, भीमाभिरक्षितं भीमेरक्षिलें-
ऐसें, एतेषांबलं यांचेंपांडवांचेंसैन्यजेतें, पर्याप्तं समर्थभासतें, ॥१०॥

अयनेषुचसर्वेषुयथाभागमवस्थिताः॥

भीष्ममेवाभिरक्षंतुभवंतःसर्वएवहि॥११॥

सर्वेषुअयनेषु अवघ्याव्यूहमार्गप्रवेशाचेठायीं, भवंतः तुह्मी, सर्वएव
अवघेनिश्चयेसी, यथाभागं आपुल्याआपुल्यारणभूमीतेंनटाकितां,
अवस्थिताः राहातहोत्साते, भीष्ममेव भीष्मजोत्यातेंच, अभिरक्षंतु
संरक्षणकरा, ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तस्यसंजनयनहर्षकुरुवृद्धःपितामहः॥

सिंहनादंविनद्योच्चैःशंखंदध्मौप्रतापवान् ॥ १२ ॥

तस्य दुर्योधनास, हर्ष आल्हादातें, संजनयन् उपजवीतहोत्सातां, कुरुवृद्धः कौरवांचाह्लाताराऐसा, प्रतापवान् पराक्रमीऐसा, पितामहः आज्ञाभीष्मजोतो, उच्चैः मोठ्यानें, सिंहनादं सिंहाचेपरीगर्जनाजे-
तीतें, विनद्य करून, शंखं शंखातें, दध्मौ वाजविताझाला, ॥ १२ ॥

ततःशंखाश्चभेर्यश्चपणवानकगोमुखाः ॥

सहसैवाभ्यहन्यंतसशब्दस्तुमुलोभवत् ॥ १३ ॥

ततः त्यानंतर, शंखाश्च शंखजेते, भेर्यश्च भेरीज्या, पणवानकगोमु-
खाः दमामेकाहाळइत्यादिकवाद्यविशेषजे, सहसैव एकाएकींच,
अभ्यहन्यंत आसमंतातुभागाचाठार्यांवाजतेझाले, सशब्दः तोशब्द-
जोतो, तुमुलः मोठा, अभवत् होताझाला, ॥ १३ ॥

ततःश्वेतैर्हयैर्युक्तेमहतिस्यंदनेस्थितौ ॥

माधवःपांडवश्चैवदिव्यौशंखौप्रदध्मतुः ॥ १४ ॥

ततः त्यानंतर, श्वेतैः पांढरे, हयैः घोडेजेतीहींकरून, युक्ते जुंपलेला-
ऐसा, महति मोठाऐसा, स्यंदने रथजोत्याचाठार्यां, स्थितौ बैसले-
ऐसे, माधवः लक्ष्मीकांतजोतो, पांडवः अर्जुनजोतो, दिव्यौशंखौ
देवलोकींचेशंखजेत्यातें, प्रदध्मतुः वाजवितेझाले ॥ १४ ॥

पांचजन्यंलृषीकेशोदेवदत्तंधनंजयः ॥

पौंड्रदध्मौमहाशंखंभीमकर्मावृकोदरः ॥ १५ ॥

लृषीकेशः विषयेंद्रियांचास्वामीकृष्णजोतो, पांचजन्यं पांचजन्य-
यानामाचाशंखातेंवाजविताझाला, देवदत्तं देवदत्तयानामाचाशं-
खजोत्यातें, धनंजयः अर्जुनजोतोवाजविताझाला, भीमकर्मा भ-
यंकरकर्मज्याचेऐसा, वृकोदरः भीमसेनजोतो, पौंड्र पौंड्रयानामा-
चा, महाशंखं मोठियाशंखातें, दध्मौ वाजविताझाला, ॥ १५ ॥

अनंतविजयं राजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥

नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥ १६ ॥

कुंतीपुत्रः कुंतीचातनय, राजायुधिष्ठिरः राजाधर्मजोतो, अनंतविजयं अनंतविजयनामाचाशंखजोत्यातें वाजविताझाला, नकुलः नकुलजोतो, सहदेवश्च सहदेवजोतोही, सुघोषमणिपुष्पकौ सुघोषआणिमणिपुष्पकयानामाचे शंखवाजवितेझाले ॥ १६ ॥

काश्यश्च परमेष्वसः शिखंडीच महारथः ॥

धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥ १७ ॥

परमेष्वसः मोठाधनुर्धारीऐसा, काश्यश्च काशिराजाजोतोही, महारथः महारथऐसाजो, शिखंडीच शिखंडीजोतोही, अपराजितः पारकियानेंजिकिलानाहींऐसा, सात्यकिश्च सात्यकिनामाचायादवजोतो, धृष्टद्युम्नः धृष्टद्युम्नयानामाचा, विराटश्च विराटयानामाचा जोतोही, ॥ १७ ॥

॥ ७ ॥

द्रुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ॥

सौभद्रश्च महाबाहुः शंखान् दध्मुः पृथक् पृथक् ॥ १८ ॥

पृथिवीपते अगाराजाधृतराष्ट्रा, द्रुपदः द्रुपदनामाचाराजाजोतो, द्रौपदेयाः द्रौपदीचेपुत्रप्रतिविंध्यादिकपांचजेतेही, महाबाहुः मोठेआहेतहातज्यासतो, सौभद्रश्च सुभद्रेचापुत्रअभिमन्युजोतोही, सर्वशः अवघेही, पृथक्पृथक् वेगळेवेगळे, शंखान् शंखजेत्यांतें, दध्मुः वाजवितेझाले, ॥ १८ ॥

सघोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ॥

नभश्च पृथिवींचैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥ १९ ॥

सघोषः तोशंखांचाध्वनीजो, नभश्च आकाशातें, पृथिवींचैव पृथिवीतेंही, तुमुलः अत्यंत, व्यनुनादयन् प्रतिध्वनीतें पूरितहोत्साता, धा-

तृतराष्ट्राणां धृतराष्ट्राच्यापुत्रांचीं, तृदयानि तृदयेर्जीत्यांतें, व्यदारयत्
विदारिताझाला ॥ १९ ॥

अथव्यवस्थितान्दृष्ट्वाधार्तराष्ट्रान्कपिध्वजः॥

प्रवृत्तेशस्त्रसंपातेधनुरुद्यम्यपांडवः॥ २० ॥

अथ यानंतर, व्यवस्थितान् युद्धार्थमिळालेऐसे, धार्तराष्ट्रान् धृतरा-
ष्ट्राचेपुत्रजेत्यांतें, दृष्ट्वा देखोन, कपिध्वजः हनुमंतआहेध्वजींज्या-
चातो, पांडवः अर्जुन जोतो, शस्त्रसंपाते परस्पर युद्ध, प्रवृत्ते प्रव-
र्तलेंअसतां, धनुः गांडीवजेत्यांतें, उद्यम्य उचलून ॥ २० ॥

तृषीकेशंतदावाक्यमिदमाहमहीपते॥

सेनयोरुभयोर्मध्येरथंस्थापयमेच्युत॥ २१ ॥

हेमहीपते अगाभूषतीधृतराष्ट्रा, तदा तेकाळीं, तृषीकेशं ज्ञानेंद्रियां-
चास्वामीकृष्णजोत्यांतें, इदंवाक्यं पुढीलजेकरणेंतेगोष्ट, आह सां-
गताझाला, हेअच्युत अगाच्युतिरहिता, मेरथं माझारथजोत्यांतें,
उभयोः दोन्ही, सेनयोः सैन्यांचा, मध्ये मध्यभागाचाठायीं, स्था-
पय ठेव, ॥ २१ ॥

यावदेतान्निरीक्षेहंयोद्धुकामानवस्थितान्॥

कैर्मयासहयोद्धव्यमस्मिन्नरणसमुद्यमे॥ २२ ॥

अहं मीजोतो, अवस्थितान् युद्धार्थमिळोनराहिलेऐसे, एतान् यां-
तें, योद्धुकामान् युद्धइच्छावंतऐसेयांतें, यावत् साकल्येंकरून-
निरीक्षे पाहातों, अस्मिन्नरणसमुद्यमे यायुद्धाचावरवाउद्योगजोत्या
चाठायीं, मया म्या, कैःसह कोणासांगातें, योद्धव्यं युद्धकरावें२२

योत्स्यमानानवेक्षेहंयएतेत्रसमागताः॥

धार्तराष्ट्रस्यदुर्बुद्धेर्युद्धेप्रियचिकीर्षवः॥ २३ ॥

दुर्बुद्धेः दुष्टआहेबुद्धिज्याचीऐसाजो, धार्तराष्ट्रस्य दुर्योधनजोत्याचे, युद्धे युद्धाचाठायीं, प्रियचिकीर्षवः हितकरणारऐसे, यएते हेजित-के, अत्र यारणभूमीचाठायीं, समागताः आलेआहेत, योत्स्यमाना-न युद्धकरणारजेत्यांतें, अहं मीजोतो, अवेक्षे पाहातों, ॥ २३ ॥

एवमुक्तोत्तृषीकेशोगुडाकेशेनभारत ॥

सेनयोरुभयोर्मध्येस्थापयित्वा रथोत्तमं ॥ २४ ॥

हेभारत अगाधृतराष्ट्रा, गुडाकेशेन जिंकिलीआहेनिद्राज्याणेंऐसा-जोअर्जुनत्याणें, उत्तृषीकेशः विषयेंद्रियस्वामीकृष्णजो, एवमुक्तः याप्रकारेंबोलिजेलाऐसाहोत्साता, उभयोःसेनयोर्मध्ये दोन्हीसेना-ज्यात्यांचामध्यभागीं, रथोत्तमं अग्निदत्तउत्तमरथजोयातें, स्थाप-यित्वा ठेऊन, ॥ २४ ॥

भीष्मद्रोणप्रमुखतःसर्वेषांचमहीक्षिताम् ॥

उवाचपार्थपश्यैतान्समवेतान्कुरुनिति ॥ २५ ॥

सर्वेषां सर्वही, महीक्षिताम् राजांपुढेंही, भीष्मद्रोणप्रमुखतः भीष्म-आणिद्रोणाचार्यांचेसमोर, हेपार्थ अगाअर्जुना, समवेतान् मिळालेऐसे, एतान्कुरुन इतकेकौरवजेत्यांतेंही, पश्य पाहा, इति याप्र-कारें, उवाच बोलताझाला, ॥ २५ ॥

तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थःपितृनथपितामहान् ॥

आचार्यान्मातुलान्भ्रातृन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा २६

पार्थः अर्जुनजोतो, तत्र त्यारणभूमीचाठायीं, स्थितान् आहेतअ-शांतें, अपश्यत् पाहाताझाला कोणकोणतेतरी, पितृन् चुलतेजेत्यां-तें, अथ यानंतर, पितामहान् भीष्मादिकांतें, आचार्यान् द्रोणादि-कांतें, मातुलान् मामेजेत्यांतें, भ्रातृन् भाउजेत्यांतें, पुत्रान्पौत्रान् दु-र्योधनाचेपुत्रनातूजेत्यांतेंही, तथा तैसेच, सखीन् मित्रजेत्यांतेंही २६

श्वशुरान्सुहृदश्चैवसेनयोरुभयोरपि ॥

तान्समीक्ष्यसकौंतेयःसर्वान्बंधूनवस्थितान् ॥ २७ ॥

उभयोःसेनयोरपि दोन्हीसेनाज्यात्यांचाठार्थी, श्वशुरान् सासरेजे-
त्यांतें, सुहृदश्चैव केलेआहेतउपकारज्याणींऐसेजेमित्रत्यांतेंही, सः
तो, कौंतेयः अर्जुनजोतो, अवस्थितान् ठाकलेऐसे, तान्सर्वान्बंधून्
तेसर्वबांधवजेत्यांतेंही, समीक्ष्य पाहोन, ॥ २७ ॥

कृपयापरयाविष्टोविषीदन्निदमब्रवीत् ॥ अ० ॥

दृष्ट्वेमंस्वजनंकृष्णयुयुत्सुंसमुपस्थितं ॥ २८ ॥

कृपयापरयाविष्टः परमकृपाजेतीणेंव्याप्तऐसाहोत्साताअर्जुनजोतो,
विषीदन् विषादातेंपावोन, इदमब्रवीत् वक्ष्यमाणजेंत्यातेंबोलताझा-
ला, अर्जुनउवाच अर्जुनकृष्णाप्रतिसांगतो, हेकृष्ण अगाकृष्णा, यु-
युत्सुं युद्धकरावयाकारणें, समुपस्थितं बरव्याप्रकारेंजवळठाकला,
ऐसा इमंस्वजनं हाजोआपलाजनत्यातें, दृष्ट्वा देखोन, ॥ २८ ॥

सीदंतिममगात्राणिमुखंचपरिशुष्यति ॥

वेपथुश्चशरीरेमेरोमहर्षश्चजायते ॥ २९ ॥

मम माझीं, गात्राणि अंगेंजींहातपायांदिक, सीदंति कंपितहोताहेत,
मुखंच तोंडजेतें, परिशुष्यति सोखतें, मेशरीरे माझ्याअंगाचाठार्थी,
वेपथुश्च कंपसुटतो, रोमहर्षश्चजायते रोमांचउभाराहतोहे, ॥ २९ ॥

गांडीवंसंसतेहस्तात्त्वक्चैवपरिदह्यते ॥

नचशक्नोम्यवस्थातुंभ्रमतीवचमेमनः ॥ ३० ॥

मेहस्तात् माझ्याहस्तापासून, गांडीवं गांडीवधनुष्यजेतें, संसते निस-
रतें, त्वक्चैवपरिदह्यते त्वचाजळत्ये, अवस्थातुं येथेंअसायास, नचश-
क्नोमि सकतनाहींमी, मेमनः माझेंमनजेतें, भ्रमतीवच फिरतेंसंभा-
सतें, ॥ ३० ॥

निमित्तानिचपश्यामिविपरीतानिकेशव ॥

नचश्रेयोनुपश्यामिहत्वास्वजनमाहवे ॥ ३१ ॥

हेकेशव अगाकेशिहंत्या, विपरीतानि वाईटकरणारऐशीं, निमित्तानिच अपशकुनांतें, पश्यामि पाहातों, आहवे युद्धाचाठार्यां, स्वजनं सोयरेलोकजेत्यांतें, हत्वा मारून, श्रेयः फळजेत्यांतें, नचअनुपश्यामि नाहींपाहात, ॥ ३१ ॥

नकांक्षेविजयंरुष्णनचराज्यंसुखानिच ॥

किन्नोराज्येनगोविंदकिंभोगैर्जीवितेनवा ॥ ३२ ॥

हेरुष्ण अगाभक्तपापनाशका, विजयं विजयजोत्यांतें, सुखानिच सुखेंजीत्यांतें, नकांक्षे नाहींइच्छीत, नचराज्यं राज्यनलगे, हेगोविंद अगाशब्दज्ञानगम्या, नः आत्मांस, राज्येन राज्यजेतेणेंकरून, किम् कायकार्य, भोगैः विषयभोगजेतिहींकरून, किम् कायकार्य, जीवितेनवा वांचणेंजेतेणेंकरूनहीकायकार्य, ॥ ३२ ॥

येषामर्थेकांक्षितनोराज्यंभोगाःसुखानिच ॥

तइमेवस्थितायुद्धेप्राणांस्यत्काधनानिच ॥ ३३ ॥

राज्यं राज्यजेतें, भोगाः भोगजेतेसुगंधवस्त्रादिक, सुखानिच शब्दादिसुखेंजीतिही, नः आत्मांस, येषामर्थे ज्यासोयच्यांकारणें, कांक्षितं पाहिजेत, तेइमे तेहे, युद्धे युद्धाचेठार्यां, प्राणान् जीवांतें, धनानिच द्रव्येंजीत्यांतेंही, त्यक्त्वा टाकून, अवस्थिताः राहिलेआहेत, ॥ ३३ ॥

आचार्याःपितरःपुत्रास्तथैवचपितामहाः ॥

मातुलाःश्वशुराःपौत्राःश्यालाःसंबंधिनस्तथा ॥ ३४ ॥

आचार्याः गुरूजेते, पितरः चुलतेजेते, पुत्राः लेंकजेते, तथैवच तसे

च, पितामहाः आजेजेते, मातुलाः मामेजेते, श्वशुराः सासरेजेते, पौत्राः नातूजेते, श्यालाः सालेजेते, तथा तसेच, संबंधिनः शरीरसंबंधिजेते, ॥ ३४ ॥

एतान्नहंतुमिच्छामिघ्नतोपिमधुसूदन ॥

अपित्रैलोक्यराज्यस्यहेतोःकिंनुमहीकृते ॥ ३५ ॥

हेमधुसूदन अगामधुदैत्यहंत्या, त्रैलोक्यराज्यस्य तिहींलोकींचेंराज्यजेत्याचा, हेतोरपि प्राप्तीचाकारणास्तवही, घ्नतोपि मारणारआत्मांतेंऐसेही, एतान् याकौरवांतें, हंतुं मारावयाकारणें, नइच्छामि नाहीइच्छितमी, महीकृते पृथ्वीमात्रजेतीचेंकारण, किंनु कायआत्मांस, ॥ ३५ ॥

निहत्यधार्तराष्ट्रान्नःकाप्रीतिःस्याज्जनार्दन ॥

पापमेवाश्रयेदस्मान्हत्वैतानाततायिनः ॥ ३६ ॥

हेजनार्दन अगाप्रळयकाळीजनसंहर्त्या, धार्तराष्ट्रान् धृतराष्ट्राचेलेंकजे त्यांतें, निहत्य मारिल्यानें, नः आत्मांस, काप्रीतिःस्यात् कोणप्रीति होय, आततायिनः अग्निविषांतेंदेणारऐसे, एतात् याकौरवांतें, हत्वा मारिल्यानें, अस्मान् आत्मांतें, पापमेव पापजेतेंच, आश्रयेत् लागेल, ॥ ३६ ॥

तस्मान्नाहंविषयंहंतुंधार्तराष्ट्रान्स्वबांधवान् ॥

स्वजनंहिकथंहत्वासुखिनःस्याममाधव ॥ ३७ ॥

तस्मात् त्याकारणास्तव, स्वबांधवान् आपल्याभावांतें, धार्तराष्ट्रान् धृतराष्ट्रसंबंधीजेत्यांतें, हंतुं मारावयाकारणें, वयं आत्मी, नार्हाः योग्यनहों, हेमाधव अगालक्ष्मीकांता, हि निश्चयेन, स्वजनं आपलेलोकजेत्यांतें, हत्वा मारून, कथं कसे, सुखिनः सुखी, स्याम होऊं, ॥ ३७ ॥

यद्यप्येतेन पश्यंतिलोभोपहतचेतसः ॥

कुलक्षयकृतंदोषं मित्रद्रोहेच पातकं ॥ ३८ ॥

लोभोपहतचेतसः लोभेकरून नष्टले चित्तज्यांचे ऐसे, एते हे कौरवजे-
ते, कुलक्षयकृतंदोषं कुलमारिल्याचा दोष जो त्यातें, मित्रद्रोहेच मि-
त्राशीं दावा जो त्याचे ठायीं, पातकं पातक जें त्यातेंही, यद्यपि जरी, न.
पश्यंति पाहात नाहीत, ॥ ३८ ॥

कथं न ज्ञेयमस्माभिः पापादस्मान्निवर्तितुं ॥

कुलक्षयकृतंदोषं प्रपश्यद्भिर्जनार्दन ॥ ३९ ॥

हे जनार्दन अगाजगातें शिक्षा करणारा, कुलक्षयकृतंदोषं कुलक्षय
केल्याचा दोष जो त्यातें, प्रपश्यद्भिः पाहाणारे ऐसे, अस्माभिः आम्ही,
अस्मत्पापात् या पापापासून, निवर्तितुं फिरावें या कारणें, कथं न ज्ञे-
यं कसें न जाणावें ॥ ३९ ॥

कुलक्षये प्रणश्यंतिकुलधर्माः सनातनाः ॥

धर्मेनष्टे कुलं कृत्स्नमधर्मोभिभवत्युत ॥ ४० ॥

कुलक्षये कुलक्षय झाला असतां, सनातनाः वडिलीं आचरोन दिले हे-
ऐसे, कुलधर्माः कुलाचे धर्म जे ते, प्रणश्यंति नाशातें पावता हेत, धर्मेन-
ष्टे धर्म नाशातें पावला असतां, कृत्स्नं उरलें अवघें ऐसें, कुलं उत्तम कुल-
जें त्यातेंही, अधर्मः अधर्म जो तो, अभिभवति आढोपितो, ॥ ४० ॥

अधर्माभिभवात्कृष्णप्रदुष्यंतिकुलस्त्रियः ॥

स्त्रीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसंकरः ॥ ४१ ॥

हे कृष्ण अगाअंतरात्म्या, अधर्माभिभवात् अधर्म करून आढोपि-
ल्या होत्ता त्या, कुलस्त्रियः गरती वायका ज्या त्या, प्रदुष्यंति दोषातें पा-
वतील, हे वार्ष्णेय अगायदु कुलमंडणा, स्त्रीषु दुष्टासु स्त्रिया भष्ट झाल्या
असतां, वर्णसंकरः जातिसंकर जो तो, जायते होतो, ॥ ४१ ॥

संकरोनरकायैवकुलघानांकुलस्यच ॥

पतंतिपितरोत्येषांलुमपिंडोदकक्रियाः ॥ ४२ ॥

संकरः संकरजोतो, कुलघानां कुलघातीजेत्यांचे, कुलस्यच उरलें कुलजेत्यासही, नरकायैव नरकाकारणेंचहोतो, हि याकारणास्तव, एषां हेकुलघातकीयांचे, पितरः पितरजेते, लुमपिंडोदकक्रियाः लो-पलेंश्राद्धतर्पणऐसेंहोत्साते, पतंति पडताहेत, ॥ ४२ ॥

दोषैरेतैःकुलघानांवर्णसंकरकारकैः ॥ उत्सा

द्यंतेजातिधर्माःकुलधर्माश्चशाश्वताः ॥ ४३ ॥

कुलघानां कुलनाशकजेत्यांचे, वर्णसंकरकारकैः वर्णसंकरकरणार-ऐसे, एतैर्दोषैः हेजेदोषईहींकरून, शाश्वताः निरंतरऐसे, जातिधर्माः क्षत्रियजातिधर्मजेते, कुलधर्माश्च परंपरागतकुलधर्मजेते, उत्साद्यंते, लोपताहेत, ॥ ४३ ॥

उत्सन्नकुलधर्माणामनुष्याणांजनार्दन ॥

नरकेनियतंवासोभवतीत्यनुशुश्रुम ॥ ४४ ॥

हेजनार्दन अगाजगाचानियंत्या, उत्सन्नकुलधर्माणां नाशकेलेकुल-धर्मजातीचेज्यांचेतेऐसे, अनुष्याणां त्यामाणसांस, नियतं निरंतर, नरके नरकाचाठायीं, वासः राहणें, भवति होतें, इति याप्रकारें, अनुशुश्रुम आइकिलेंआहे, ॥ ४४ ॥

अहोबतमहत्पापंकर्तुंव्यवसितावयं ॥

यद्राज्यसुखलोभेनहंतुंस्वजनमुद्यताः ॥ ४५ ॥

वयं आह्मी, महत्पापं मोठेंपापजेत्यातें, कर्तुं करावयाकारणें, व्यव-सिताः निश्चयवंतऐसे, अहो आश्चर्यकीं, बत अहाहा, यत् ज्याका-रणास्तव, राज्यसुखलोभेन राज्यसुखभोगाच्यालोभेंकरून, स्वज

नं आपलेलोकजेत्यातें, हंतुं मारायाकारणें, उद्यताः उद्युक्तझालों
ऐसे, ॥ ४५ ॥

यदिमामप्रतीकारमशस्त्रंशस्त्रपाणयः ॥

धार्तराष्ट्रारणेहन्युस्तन्मेक्षेमतरंभवेत् ॥ ४६ ॥

अप्रतीकारं याणींमजमारिल्यामीत्यांसनमारींऐसा, अशस्त्रं शस्त्रर-
हितऐसा, शस्त्रपाणयः शस्त्रेंहार्तीआहेतज्यांच्यातेऐसे, धार्तराष्ट्राः दु-
र्योधनादिकजेते, यदि जरी, रणे रणाचाठार्यां, हन्युः मारतील, तत्
तें, मे मज, क्षेमतरं अत्यंतबरवेंहोईल, ॥ ४६ ॥

॥ संजयउवाच ॥ संजयधृतराष्ट्राप्रतिसांगतो, ॥

एवमुक्त्वाजुनःसंख्येरथोपस्थउपाविशत् ॥

विसृज्यसशरंचापंशोकसंविग्रमानसः ॥ ४७ ॥

शोकसंविग्रमानसः शोकेंकरूनमनव्याकुलज्याचेंतोऐसा, अर्जुनः
अर्जुनजोतो, एवमुक्त्वा यापूर्वोक्तप्रकारेंबोलून, सशरंचापं बाणस-
हितधनुष्यजेंत्यातें, विसृज्य टाकून, संख्ये संधामामध्ये, रथोपस्थे
रथावरी, उपाविशत् बैसताझाला, ॥ ४७ ॥ ॥७३॥ ॥७३॥

हरिःॐतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि-
द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेअर्जुनविषाद
योगोनामप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

द्वितीयाध्यायप्रारंभ

संजयउवाच तंतथाकृपयाविष्टमश्रुपूर्णकुलेक्षणं ॥

विषीदंतमिदंवाक्यमुवाचमधुसूदनः ॥ १ ॥

मधुसूदनः मधुदैत्यातेंमारितामधुसूदनजोतो, तथा तैसा, कृपयाविष्टः कृपाजीतीणेंकरूनव्याप्तऐसा, अश्रुपूर्णकुलेक्षणं आसुवेंकरूनव्याप्तडोळेज्याचेतोऐसा, विषीदंतं विषादातेंपावलाऐसाजो, तं त्या-अर्जुनातें, इदंवाक्यं हेंवाक्यजेंत्यातें, उवाच बोलताझाला, ॥ १ ॥

श्रीभगवानु० कुतस्त्वाकश्मलमिदंविषमेसमुपस्थितं ॥

अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यमकीर्त्तिकरमर्जुन ॥ २ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, इदं हें, कश्मलं मोहमयदुःखजेतें, त्वां तु-जप्रति, विषमे संकटीं, कुतः कोणीकडून, समुपस्थितं प्राप्तझालें, अनार्यजुष्टं अर्यजेशिष्टतिहींसेवितनव्हेऐसें, अस्वर्ग्यं स्वर्गपावाव-यासिउचितहोतनाहीं, अकीर्त्तिकरं अपकीर्त्तिकरणार ॥ २ ॥ ॥ १ ॥

क्लैब्यंमास्मगमःपार्थनैतत्त्वय्युपपद्यते ॥

क्षुद्रंलहृदयदौर्बल्यंत्यक्तोत्तिष्ठपरंतप ॥ ३ ॥

हेपार्थ अगाकुंतीपुत्रा, क्लैब्यं नपुंसकभावातें, मास्मगमः जाऊंनको, त्वयि तुझाठायीं, एतत् हें, नउपपद्यते युक्तनव्हे, हेपरंतप अगाश-त्रुतापना, क्षुद्रं तुच्छ, लहृदयदौर्बल्यं अधीरपणजेंत्यातें, त्यक्त्वा टाकू-न, उत्तिष्ठ उठ, ॥ ३ ॥

॥ १ ॥

अर्जुनउवाच कथंभीष्ममहंसंख्येद्रोणंचमधुसूदन ॥

इषुभिःप्रतियोत्स्यामिपूजार्हाविरिसूदन ॥ ४ ॥

हेमधुसूदन अगामधुदैत्यहंत्या, अहं मी, भीष्मं भीष्मजोत्यातें, द्रोणं च द्रोणजोत्यातेंही, इषुभिः बाणजेतीहींकरून, संख्ये युद्धाचाठायीं,

कथंप्रतियोत्स्यामि कैसेयांप्रतियुद्धकरूं, हेअरिसूदन अगाशत्रुहंत्या,
तौपूजाहौं तेपूजेसयोग्य, ॥ ४ ॥ ॥ ७ ॥

गुरुनहत्वाहिमहानुभावान्श्रेयोभोक्तुंभैक्ष्यमपी
हलोके॥हत्वार्थकामांस्तुगुरुनिहैवभुंजीयभोगान्
रुधिरप्रदिग्धान् ॥ ५ ॥

अर्थकामांस्तु द्रव्यइच्छावंत, गुरुन् गुरुजेत्यांतें, हत्वा मारून, इहैव
येथेंच, रुधिरप्रदिग्धान् रक्तेंमाखलेऐसे, भोगान् भोगजेत्यांतें, भुंजी-
य भोगिल्यापरीस, हेकृष्ण अगाकृष्णा, हि निश्चयेंसी, महानुभावा-
न् मोठेअनुभवीऐसे, गुरुन् गुरुजेत्यांतें, अहत्वा नमारून, इहलोके
यालोकाचाठार्यां, भैक्ष्यमपि भिक्षान्नजेंत्यांतें, हि निश्चयें, भोक्तुं
भक्षावयाकारणें, श्रेयः उत्तमहोय, ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥

नचैतद्विद्मःकतरन्नोगरीयोयद्वाजयेमयदिवानो
जयेयुः॥यानेवहत्वानजिजीविषामस्तेवस्थिताः
प्रमुखेधार्तराष्ट्राः ॥ ६ ॥

कतरत् कोणतें, नः आह्मास, गरीयः श्रेष्ठतम, एतत् हेंही, वयं आ-
ह्मी, नविद्मः नाहींजाणत, यद्वा अथवा, एतान् यांतें, वयं आह्मी,
जयेम जिंकूं, यदिवा अथवा, एते हे, नः आह्मांतें, जयेयुः जिंकि-
तील, वयं आह्मी, यानेव ह्यातेंच, हत्वा मारून, नजिजीविषाम-
नाहींजिणेंइच्छीत, तेधार्तराष्ट्राः तेधृतराष्ट्राचेपुत्र, प्रमुखे संमुखी,
अवस्थिताः ठाकलेआहेत, ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥

कार्पण्यदोषोपहतस्वभावःपृच्छामित्वांधर्मसंमू-
ढचेताः॥यच्छ्रेयःस्यान्निश्चितंब्रूहितन्मेशिष्यस्ते
हंशाधिमांत्वांप्रपन्नं ॥ ७ ॥

कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः कार्पण्यजेंकुलक्षयदोषजोतीहीकरून-

नासलाआहेशिपायीपणाचास्वभावजाचातोऐसा, धर्मसंमूढचेताः
धर्माविषयीसंमूढअंतःकरणजाचेंतो, अहं मी, त्वां तुज, पृच्छामि
पुसतो, त्वं तूं, यत् जें, श्रेयः कल्याण, स्यात् होय, तत् तें, मे मज,
निश्चितं निश्चयऐसें, ब्रूहि बोल, अहं मी, तेशिष्यः तुझाशिष्य, प्रप-
न्नं शरणागत, मां मजप्रति, शाधि शिकीव, ॥ ७ ॥

नहिप्रपश्यामिममापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषण
मिंद्रियाणां ॥ अवाप्यभूमावसपत्नमृद्धंराज्यं
सुराणामपिचाधिपत्यम् ॥ ८ ॥

यत् जें, मम माझ्या, इंद्रियाणां इंद्रियेंजीत्यांचा, उच्छोषणं अत्यंत-
शोषक, शोकं शोकजोत्यातें, अपनुद्यात् दूरकरील, तत् त्यातें, न-
हिप्रपश्यामि नाहींपाहतमीं, यद्यपि जन्ही, भूमौ भूमीचाठायीं, अ-
सपत्नं शत्रुरहितऐसें, समृद्धं सगळें, राज्यंच राज्यजेंत्यातें, सुराणां
देवांचें, आधिपत्यमपि धनीपणातेंही, अवाप्य मिळाल्यानें, ॥ ८ ॥

संजयउवाच एवमुक्त्वात्हृषीकेशंगुडाकेशःपरंतप ॥
नयोत्स्यइतिगोविंदमुक्त्वातूष्णींबभूवह ॥ ९ ॥

संजयउवाच संजयसांगतो, हेपरंतप अगाशत्रुतापनाधृतराष्ट्रा, गु-
डाकेशः निद्रेचास्वामीअर्जुनजोतो, तृषीकेशं इंद्रियांचास्वामीजो-
त्यातें, नयोत्स्यइति नजुंझेनऐसें, गोविंदं गोविंदजोत्यातें, एवमुक्त्वा
ऐसेंबोलोन, तूष्णींबभूवह उगाराहताझाला, ॥ ९ ॥

तमुवाचहृषीकेशःप्रहसन्निवभारत ॥

सेनयोरुभयोर्मध्येविषीदंतमिदंवचः ॥ १० ॥

हेभारत अगाधृतराष्ट्रा, तृषीकेशः कृष्णजोतो, प्रहसन्निव हांसतबो-
लण्याचेपरी, उभयोःसेनयोर्मध्ये दोन्हीसेनाज्याल्यांमध्ये, विषीदंतं

विषादातें पावला ऐसा, तं अर्जुनाप्रति, इदं वचः पुढील सांगणें जें त्यातें,
उवाच बोलता झाला, ॥ १० ॥

श्रीभगवानुवाच अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्र
ज्ञावादांश्च भाषसे ॥ गतासून गतासूंश्च नानुशो
चंति पंडिताः ॥ ११ ॥

त्वं तूं, अशोच्यान् शोककरावया कारणें योग्य नव्हेत त्यांतें, अन्वशो-
चः शोककरितोस, प्रज्ञावादांश्च प्रज्ञावंताचे शब्दांतेंही, भाषसे बो-
लतोस, पंडिताः शास्त्रपढोन बुद्धीथोरावली ज्यांची ते, गतासून् गेले-
आहेत प्राण ज्यांचे त्यांतें, अगतासूंश्च प्राणयुक्त जे त्यांतेंही, नानुशोचं-
ति नाही शोक करीत, ॥ ११ ॥

न त्वेवाहं जातु नासं न त्वं ने मे जनाधिपाः ॥

न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परं ॥ १२ ॥

अहं मी, जातु कदाचित् काळीं, न आसं न होतो, इति तु नैव ऐसें ही न-
व्हे, अर्थ पूरणार्थ का कुव्याख्या ॥ अपितु तरकाय, आसमेव होतो-
च, त्वं तूं जोतो, नासीः न होतास, इति न ऐसे नाही, अपितु तरकाय,
आसीरेव होतासच, इमे जनाधिपाः हेराजे, नासन् न होते, इति न ऐ-
सें नाही, अपितु तरकाय, आसन्नेव होतेच, अतः परं यानंतर, सर्वे-
वयं अवघे आह्मी, न च भविष्यामः नच होऊं, इति न ऐसें नव्हे, अ-
पितु तरकाय, भविष्यामएव होऊंच, ॥ १२ ॥

देहिनोस्मिन्यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ॥

तथा देहांतरप्राप्तिर्धीरस्तत्र न मुह्यति ॥ १३ ॥

देहिनः जीव जो त्यास, अस्मिन् देहे या देहाचा ठायीं, यथा जैसें, कौ-
मारं वाळपण, यौवनं तरुणपण, जरा वृद्धपण, भवति होता हेत, त-

था तैसीच, देहांतरप्राप्तिः अन्यदेहाचीप्राप्तीजेते, धीरः बुद्धिमंतजो-
तो, तत्र त्याविषयी, नमुह्यति नाहींमोहातेंपावत, ॥ १३ ॥

मात्रास्पर्शास्तुकौंतेयशीतोष्णसुखदुःखदाः ॥

आगमापायिनोनित्यास्तांस्तितिक्षस्वभारत ॥ १४ ॥

हे कौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, मात्रास्पर्शास्तु इंद्रियवृत्तिजात्यांसविष-
यांशीसंबंधजेते, शीतोष्णसुखदुःखदाः थंडउष्णयासुखदुःखातेंदेते,
हेभारत अगाभरतकुळींचा, आगमापायिनः येतजातआहेतऐसे,
अनित्याः नाशवंत, अतः याकारणास्तव, तान् तेमात्रास्पर्शजेत्यां-
तें, तितिक्षस्व सोस, ॥ १४ ॥

॥ ७३ ॥

यंहिनव्यथयंत्येतेपुरुषंपुरुषर्षभ ॥

समदुःखसुखंधीरंसोमृतत्वायकल्पते ॥ १५ ॥

हे पुरुषर्षभ अगापुरुषश्रेष्ठा, हि निश्चयेंसी, एते मात्रास्पर्शजे, सम-
दुःखसुखं समानसुखदुःखजासऐसा, धीरंधैर्यवंतजो, यंपुरुषं जापु-
रुषातें, नव्यथयंति नाहींव्यथाकरीत, सः तोपुरुषजोतो, अमृतत्वा-
य मोक्षाकारणें, कल्पते योग्यहोतो, ॥ १५ ॥

नासतोविद्यतेभावोनाभावोविद्यतेसतः ॥

उभयोरपिदृष्टौतत्त्वमनयोस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १६ ॥

असतः अनित्यसुखदुःखांस, भावः आहेपणजें, नविद्यते नाहींअस-
त, सतः आत्मस्वरूपजेंत्यास, अभावः नाहींपणजेतें नविद्यते नाहीं-
असत, अनयोः हेजे, उभयोरपि दोनसदसत्जेत्यांचाही, अंतः नि-
र्णयजोतो, तत्त्वदर्शिभिः ज्ञानीजेत्यांहीं, दृष्टः देखिला, ॥ १६ ॥

अविनाशितुतद्विद्धियेनसर्वमिदंततम् ॥

विनाशमव्ययस्यास्यनकश्चिकर्तुमर्हति ॥ १७ ॥

येन जेणें, इदं हें, सर्वं देहादिकसर्व, तत् साक्षित्वेंकरूनव्याप्तऐसेंजें,
तत् तेंआत्मस्वरूपजेंत्यातें, अविनाशि नाशरहितऐसें, विद्धि जाण,
इतिहेतोः याहेतूस्तव, कश्चित् कोणीही, अव्ययस्य नाशरहितऐसें,
अस्य यास्वरूपाचा, विनाशं नाशातें, कर्तुं करावयाकारणें, नार्ह-
ति नार्हींसमर्थहोत, ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अंतवंतइमेदेहानित्यस्योक्ताःशरीरिणः॥

अनाशिनोप्रमेयस्यतस्माद्युद्धास्वभारत॥ १८ ॥

हेभारत अगाभरतवंशजा, नित्यस्य कालत्रयींसारिखाऐसा, अना-
शिनः नाशरहितऐसा, अप्रमेयस्य नव्हेजाणावयायोग्यऐसा, शरी-
रिणः आत्माजोत्यास, इमेदेहाः हेदेहजेते, अंतवंतः नाशवंतऐसे, उ-
क्ताः बोलिजेले, तस्मात् त्याकारणास्तव, युद्धास्व युद्धकरिताहो, १८

यएनंवेत्तिहंतारंयश्चैनंमन्यतेहतं॥

उभौतौनविजानीतोनायंहंतिनहन्यते॥ १९ ॥

यः जो, एनं याआत्म्यातें, हंतारं मारताऐशातें, वेत्ति जाणतो, यश्च
जोपुरुषजोतो, एनं हाआत्माजोयातें, हतं मेल्लाऐशातें, मन्यते मा-
नितो, उभौतौ दोघेतेही, नविजानीतः नार्हींजाणत, कुतः कांक्षणा-
लतर, अयं हाआत्मा, नहंति नार्हींमारीत, नहन्यते नार्हींमारून-
घेत, ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नजायतेम्रियतेवाकदाचिन्नायंभूत्वाभवितावा

नभूयः॥ अजोनित्यःशाश्वतोयंपुराणोनहन्य

तेहन्यमानेशरीरे॥ २० ॥

अयं हाआत्माजोतो, कदाचित् कोणेहीकाळीं, नजायते नार्हींहोत,
वा अथवा, नम्रियते नार्हींमरत, वा अथवा, भूयः मागुतीं, भूत्वा
होऊन, नभविता नार्हीं होणार, कुतः कोणकारणास्तव, अयं हा-

आत्माजोतो, अजः उपजनार्हीजास, नित्यः सदासारिखा, शाश्वतः
अखंडअसतां, पुराणः जुना, हन्यमानेशरीरे मरत्याशरीरानें, नहन्य-
ते नार्हीमारिजेत, ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययम् ॥

कथं स पुरुषः पार्थ कंघातयति हंतिकं ॥ २१ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, यः जो, नित्यं अखंड, अजं उपजणें नार्हीजा-
स, अविनाशिनं नाशरहित, अव्ययं व्ययनार्हीजास, एनं याआ-
त्म्यातें, वेद जाणतो, कथं कोण्याप्रकारें, सः पुरुषः तोपुरुषजोतो,
कंहंति कोणातें मारितो, कंघातयति कोणातें मारवितो द्वैतभावा-
स्तव, ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय नवानि गृह्णाति

नरोपराणि ॥ तथा शरीराणि विहाय जीर्णान्यन्या

निसंयाति नवानि देही ॥ २२ ॥

नरः पुरुषजोतो, यथा जैशीं, जीर्णानि जुनीं ऐशीं, वासांसि वस्त्रें जी-
त्यांतें, विहाय टाकून, अपराणि आणखीं, नवानि नवीं, गृह्णाति
घेतो, तथा तैशीं, शरीराणि शरीरें जीत्यांतें, विहाय टाकून, अन्या-
नि आणखीं, नवानि नवीं ऐशांतें, संयाति पावतो, ॥ २२ ॥ ॥

नैनं छिदंति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ॥

न चैनं क्लेदयं त्यापो न शोषयति मारुतः ॥ २३ ॥

शस्त्राणि शस्त्रें जीतीं, एनं याआत्म्यातें, न छिदंति नार्हीतोडीत, पाव-
कः अग्निजोतो, एनं यातें, न दहति नार्हीजाळीत, आपः पाणीजेतें,
एनं यातें, न क्लेदयति नार्हीकुजवीत, मारुतः वाराजोतो, एनं यातें,
न शोषयति नार्हीशोषीत, ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अच्छेद्यो यमदात्यो यमक्लेद्यो शोष्य एव च ॥

नित्यःसर्वगतःस्थाणुरचलोयंसनातनः॥ २४॥

अयं हाआत्माजोतो, अच्छेद्यः नव्हेछेदावयायोग्य, अयं हाजो, अ-
दाह्यः नव्हेजाळावयायोग्य, अच्छेद्यः भिजायायोग्यनव्हे, अशोष्य-
एवच शोषावयायोग्यनव्हे, अयं हाजो, नित्यः निरंतरऐसा, सर्वगतः
सर्वांचेठार्यांविद्यमानऐसा, स्थाणुः स्थिरऐसा, अचलः चलतनाही-
ऐसा, सनातनः अनादिऐसा, ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥

अव्यक्तोयमचित्योयमविकार्योयमुच्यते॥

तस्मादेवंविदित्वैनन्नानुशोचितुमर्हसि॥ २५॥

अयं हाजोतो, अव्यक्तः आकाररहितऐसा, अयं हाजो, अचित्यः
चितावयायोग्यनव्हेऐसा, अविकार्यः कर्मेंद्रियेंकरूनविकारपावा-
वयासयोग्यनव्हेऐसा, उच्यते बोलिजेतो, तस्मात् त्याकारणास्तव,
एवं यापूर्वोक्तप्रकारेंकरून, एनं याआत्म्यातें, विदित्वा जाणून,
अनुशोचितुं शोककरावयाकारणें, नार्हसि योग्यनव्हेस, ॥ २५ ॥

अथचैनन्नित्यजातंनित्यंवामन्यसेमृतं॥

तथापित्वंमहाबाहोनैनंशोचितुमर्हसि॥ २६॥

हेमहाबाहो अगाआजानुबाहोअर्जुना, अथच जरी, त्वं तूं, एनं या-
तें, जातं देहासवेंजन्म, नित्यं सर्वदा, मृतं मेल्यातें, मन्यसे मानितो-
स, तथापि तरी, एनं यातें, शोचितुं शोककरावयाकारणें, नार्हसि
योग्यनव्हेस, ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

जातस्यहिध्रुवोमृत्युध्रुवंजन्ममृतस्यच॥

तस्मादपरिहार्यैऽर्थेनत्वंशोचितुमर्हसि॥ २७॥

हेतुमाह शोककरावयाचेंकारणसांगतों, हि निश्चयेंकरून, जातस्य
जन्मल्यास, मृत्युः मरणजेतें, ध्रुवं निश्चयेंकरून, मृतस्यच मेल्यासही,

जन्म उत्पत्तिजे, ध्रुवं निश्चितच, तस्मात् त्याकारणास्तव, अपरिहार्ये परिहारशक्यनवहे, अर्थे याविषयी, त्वं तूं, शोचितुं शोककरावयाकारणें, नअर्हसि योग्यनवहेस, ॥ २७ ॥

अव्यक्तादीनिभूतानिव्यक्तमध्यानिभारत ॥

अव्यक्तनिधनान्येवतत्रकापरिवेदना ॥ २८ ॥

हेभारत अगाअर्जुना, भूतानि शरीरेंजीतीं, अव्यक्तादीनि प्रधानादिकऐशीं, व्यक्तमध्यानि मध्येप्रगटदिसणारऐशीं, अव्यक्तनिधनान्येव प्रधानील्यज्यांचातींऐशीं, तत्र त्याभूतांचाठार्यां, कापरिवेदना कायशोकउचित ॥ २८ ॥

॥ ७३ ॥

आश्चर्यवत्पश्यतिकश्चिदेनमाश्चर्यवद्वदतितथैवचान्यः ॥ आश्चर्यवच्चैनमन्यःशृणोतिश्रुत्वाप्येनंवेदनचैवकश्चित् ॥ २९ ॥

कश्चित् कोणीएकजो, एनं याआत्म्यातें, आश्चर्यवत् आश्चर्यांचेपरी, पश्यति पाहातो, तथैवच तसाच, अन्यः दुसराजोतो, आश्चर्यवत् आश्चर्यांचेपरी, वदति बोलतो, अन्यः दुसराजोतो, एनं यातें, आश्चर्यवत् आश्चर्यांचेपरी, शृणोति ऐकतो, एनं यातें, कश्चिदपि कोणीही, श्रुत्वापि ऐकोनपाहूनबोलूनही, एनं यातें, नवेद नार्हीजाणत, ॥ २९ ॥

॥ ७३ ॥

॥ ७३ ॥

देहीनित्यमवध्योयंदेहेसर्वस्यभारत ॥

तस्मात्सर्वाणिभूतानिनत्वंशोचितुमर्हसि ॥ ३० ॥

हेभारत अगाअर्जुना, सर्वस्य सर्वांचा, देहे देहाचाठार्यां, अयं हा, देही आत्माजोतो, नित्यं सर्वदा, अवध्यः वधावयायोग्यनवहेऐसा, तस्मात् त्याकारणास्तव, त्वं तूंजोतो, सर्वाणिभूतानि सर्वभूतेंजीत्यांतें शोचितुं शोककरावयाकारणें, नार्हसि योग्यनवहेस, ॥ ३० ॥

स्वधर्ममपिचावेक्ष्यनविकंपितुमर्हसि ॥

धर्म्याद्धियुद्धान्छ्रेयोन्यतूक्षत्रियस्यनविद्यते ॥ ३१ ॥

स्वधर्ममपिच आपलाधर्मजोत्यातें, अवेक्ष्य पाहोन, विकंपितुं कांपा-
वयाकारणें, नार्हसि योग्यनव्हेस, ही याकारणास्तव, क्षत्रियस्य क्ष-
तापासूनरक्षणकरणारजोक्षत्रियत्यास, धर्म्यात् धर्मरूपजें, युद्धात्
युद्धाहून, अन्यत् वेगळेंऐसेंजें, श्रेयः सुकृतजें, नविद्यते नार्हींअस-
त, ॥ ३१ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

यदृच्छयाचोपपन्नंस्वर्गद्वारमपावृतं ॥

सुखिनःक्षत्रियाःपार्थलभंतेयुद्धमीदृशं ॥ ३२ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, सुखिनः सभाग्यऐसे क्षत्रियाः क्षत्रियजेते, य-
दृच्छया प्रार्थनानसतां, उपपन्नं प्राप्तऐसें, अपावृतं उघडलें ऐसें,
स्वर्गद्वारं स्वर्गाचेंद्वार, ईदृशं ऐसेंही, युद्धं युद्धजेंत्यातें, लभंते पाव-
ताहेत, ॥ ३२ ॥

अथचेत्वमिमंधर्म्यसंग्रामंनकरिष्यसि ॥

ततःस्वधर्मकीर्तिंचहित्वापापमवाप्स्यसि ॥ ३३ ॥

अथ यानंतर, त्वं तूं, धर्म्यं धर्मरूप, इमं हाऐसा, संग्रामं संग्रामजो-
यातें, नकरिष्यसिचेत् नकरिशीलजरि, ततः तरि, स्वधर्म आपला-
धर्मजोत्यातें, कीर्तिंच कीर्तिजेतीतें, हित्वा हारवून, पापं पापजेंत्यातें,
अवाप्स्यसि पावशील, ॥ ३३ ॥

अकीर्तिंचापिभूतानिकथयिष्यंतितेव्ययां ॥

संभावितस्यचाकीर्तिर्मरणादतिरिच्यते ॥ ३४ ॥

च आणिक, भूतानि प्राणिजेते, ते तुझी, अव्ययां नाशरहितऐशी,
अकीर्तिमपि अपकीर्तितेंही, कथयिष्यंति बोलतील, च आणिक,

संभावितस्य कीर्तिवन्तास, अकीर्तिः अपकीर्तिजेते, मरणात् मरणाहू-
न, अतिरिच्यते अधिकहोते, ॥ ३४ ॥

अयाद्रणादुपरतंमंस्यंतेत्वांमहारथाः ॥

येषांचत्वंबहुमतोभूत्वायास्यसिलाघवं ॥ ३५ ॥

महारथाः महारथीजेते, त्वां तूतें, अयात् अयास्तव, रणात् संग्रामा-
पासून, उपरतं फिरलाऐशातें, मंस्यंते मानितील, च आणिक, त्वं
तूजो, एषां ज्यांस, बहुमतः बहुसंमत, भूत्वा होऊन, लाघवं लघुत्व-
जेंत्यातें, यास्यसि पावशील, ॥ ३५ ॥

अवाच्यवादांश्चबहून्वदिष्यंतितवाहिताः ॥

निंदंतस्तवसामर्थ्यंततोदुःखतरंनुकिं ॥ ३६ ॥

किंच आणिक, तव तुझें, सामर्थ्यं सामर्थ्यजेंत्यातें, निंदंतः निंदित-
होत्साते, अहिताः शत्रुजेते, बहून् बहुतऐसे, अवाच्यवादान् बोलोंन-
येऐसेजेबोलत्यातें, वदिष्यंति बोलतील, तव तुज, ततः त्यापेक्षां, दुः
खतरं अत्यंतदुःखजेंतें, किं कायपां, ॥ ३६ ॥

हतोवाप्राप्स्यसिस्वर्गंजित्वावाभोक्ष्यसेमहीं ॥

तस्मादुत्तिष्ठकौंतेययुद्धायकृतनिश्चयः ॥ ३७ ॥

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, त्वं तूं, हतोवा मेलासतर, स्वर्गं स्वर्गातें, प्रा-
प्स्यसि पावशील, जित्वावा जिंकिलेंसतर, महीं मेदिनीजीतीतें, भो-
क्ष्यसे भोगिशील, तस्मात् त्याकारणास्तव, कृतनिश्चयः केलानिश्च-
यहोत्साता, युद्धाय युद्धाकारणें, उत्तिष्ठ ऊठ, ॥ ३७ ॥

सुखदुःखेसमेकत्वालाभालाभौजयाजयौ ॥

ततोयुद्धाययुज्यस्वनैवंपापमवाप्स्यसि ॥ ३८ ॥

सुखदुःखे सुखदुःखेजीत्यातें, समेकत्वा समानऐशांतेंकरून, लाभा-

लाभौ लाभअलाभजेत्यांतें, जयाजयौ जयआणिपराजययांतें, स-
मेकत्वा समानकरून, ततः त्यानंतर, युद्धाय युद्धाकारणें, युज्यस्व
सन्नद्धहो, एवं ऐसेंकेल्यानें, पापं पापांतें, नअवाप्स्यसि नपावशी
ल, ॥ ३८ ॥

एषातेभिहितासांख्येबुद्धिर्योगेत्विमांशृणु ॥

बुद्ध्यायुक्तोययापार्थकर्मबंधंप्रहास्यसि ॥३९॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, ते तुज, सांख्ये सम्यक्ज्ञानाविषयी, एषा ही,
बुद्धिः बुद्धिजेते, अभिहिता बोलिजेली, योगेतु कर्माविषयी, इमां
सांबुद्धीतें, शृणु आइक, ययाबुद्ध्या जाबुद्धीनें, युक्तः युक्तहोत्साता,
कर्मबंधं कर्मबंधजोत्यांतें, प्रहास्यसि टाकिशील, ॥ ३९ ॥ ॥

नेहाभिक्रमनाशोस्तिप्रत्यवायोनविद्यते ॥

स्वल्पमप्यस्यधर्मस्यत्रायतेमहतोभयात् ॥४०॥

इह यांनिष्कामयोगाचाठार्यां, अभिक्रमनाशः आरंभाचानाश-
जो, नअस्ति नाहींअसत, प्रत्यवायः दोषप्रत्यवायजोतो, नविद्यते
नाहींअसत, किंच आणिक, अस्यधर्मस्य हाधर्मजोयाचा, स्वल्पम-
पि आरंभमात्रजोतोही, महतः मोठेंऐसें, भयात् संसाराचेंभयजेंत्या
पासून, त्रायते रक्षितो, ॥ ४० ॥

व्यवसायात्मिकाबुद्धिरेकेहकुरुनंदन ॥

बहुशाखात्यनंतेश्चबुद्ध्योव्यवसायिनां ॥४१॥

हेकुरुनंदन अगाकुरुकुळनंदना, इह याकर्मयोगाचाठार्यां, व्यव-
सायात्मिकाबुद्धिः निश्चयरूपबुद्धिजेते, एकैव एकच, अव्यवसा-
यिनां निश्चयरहितजेल्यांच्या, बुद्ध्यः बुद्धिजात्या, बहुशाखाः बहु-
तभेदआहेतज्यांसऐशा, अनंताश्च असंख्यहोत्सात्या, हि निश्चये ४१

यामिमांपुष्पितांवाचंप्रवदंत्यविपश्चितः॥

वेदवादरताःपार्थनान्यदस्तीतिवादिनः॥ ४२॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, वेदवादरताः अर्थवादीरतऐसे, अन्यत् स्वर्गादि-
कफळा वेगळें, नास्ति नाही, इति याप्रकारें, वादिनः बोलणारऐसे
अज्ञानीजे, यामिमां हीजी, पुष्पितां आइकतांबरीपुष्पितऐशी, वाचं
वाणीजेतीतें, प्रवदंति थोरकरूनबोलताहेत् ॥ ४२ ॥

कामात्मानःस्वर्गपराजन्मकर्मफलप्रदाम्॥

क्रियाविशेषबहुलांभोगैश्वर्यगतिंप्रति॥ ४३॥

कथंभूताअविपश्चितः कैशाप्रकारचेअज्ञानी, कामात्मानः कामेंक-
रूनमनव्याकुळज्यांचें, स्वर्गपराः स्वर्गचपुरुषार्थमानणारेऐसे, क-
थंभूतांवाचं कैशाप्रकारचीवाणी, जन्मकर्मफलप्रदां जन्माचेठा-
यांचेंकर्मजेंत्याचेंफळदेणार, भोगैश्वर्यगतिंप्रति भोगऐश्वर्ययाचेप्रा-
प्तीप्रतिसाधनऐशी, क्रियाविशेषबहुलां क्रियाविशेषयाचेंबाहुल्य-
जीचाठायींऐशाक्रियांतेंबोलताहेत्, ॥ ४३ ॥

भोगैश्वर्यप्रसक्तानांतयाऽपहतचेतसाम्॥

व्यवसायात्मिकाबुद्धिःसमाधौनविधीयते॥ ४४॥

भोगैश्वर्यप्रसक्तानां भोगैश्वर्याचेठायींआसक्तऐसे, तया तेपुष्पितवा-
णीजेतीणें, अपहतचेतसां अपहरिलींचित्तेंज्यांचीत्यांची, व्यवसा-
यात्मिकाबुद्धिः निश्चयात्मकबुद्धीजेती, समाधौ परमसुखाचाठा-
यीं, नविधीयते नाहीउत्पन्नहोत, ॥ ४४ ॥

त्रैगुण्यविषयावेदानिस्त्रैगुण्योभवार्जुन॥

निर्द्वंद्वोनित्यसत्त्वस्थोनिर्योगक्षेमआत्मवान्॥ ४५॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, त्रैगुण्यविषयाःसकामआहेतविषयज्यांचे ते

ऐसे, वेदाः वेदजेंते, त्वं तूं, निस्त्रैगुण्यः कामनारहितऐसा, निर्द्वंद्वः सु-
खदुःखरहितऐसा, नित्यसत्त्वस्थः निरंतरधैर्यवंतऐसा, निर्योगक्षेमः
नमिळाल्याचीइच्छाआणिमिळाल्यापदार्थांचेंरक्षणऐसाजोयोगक्षे-
मत्यावेगळाऐसा, आत्मवान् सावधऐसा, भव होय, ॥ ४५ ॥

यावानर्थउदपानेसर्वतःसंप्लुतोदके ॥

तावान्सर्वेषुवेदेषुब्राह्मणस्यविजानतः ॥ ४६ ॥

उदपाने कूपादिकाचाठायीं, यावान् जितका, अर्थः स्नानपानादि-
कप्रयोजन, सर्वतःसंप्लुतोदके सर्वत्रमहाज्झदांचाठायीं, तावान् तितु-
काही, सर्वेषुवेदेषु सर्ववेदांचाठायीं, विजानतः जाणता, ब्राह्मणस्य
ब्रह्मनिष्ठजोत्यास, भवत्येव होतचआहे ॥ ४६ ॥

कर्मण्येवाधिकारस्तेमाफलेषुकदाचन ॥

माकर्मफलहेतुर्भूमतिसंगोऽस्त्वकर्मणि ॥ ४७ ॥

ते तुज, कर्मण्येव कर्मांचाठायीं, अधिकारः अधिकारजोतो, कदा-
चन कदापिही, फलेषु फलांचाठायीं, मास्तु नसो, कर्मफलहेतुः क-
र्मफलअपेक्षावंत, माभूः नकोहोऊं, ते तुज, अकर्मणि अकर्मांचा-
ठायीं, संगः अभिमानजोतो, मास्तु नसो, ॥ ४७ ॥

योगस्थःकुरुकर्माणिसंगंत्यत्काधनंजय ॥

सिद्धसिद्धोःसमोभूत्वासमत्वंयोगउच्यते ॥ ४८ ॥

हेधनंजय अगाधनंजया, संगं कर्माभिमानजोत्यातें, त्यक्त्वा टाकून,
तथा तसें, सिद्धसिद्धोः सिद्धिअसिद्धींचाठायीं, समोभूत्वा सारि-
खाहोऊन, योगस्थः योगाभ्यासीरतऐसा, कर्माणि कर्मेजित्यांतें, कु-
रु कर, यतः ज्याकारणास्तव, समत्वं समत्वजेंतें, योगः योगऐसा,
उच्यते बोलिजेतो, ॥ ४८ ॥

॥ ४९ ॥

दूरेणत्यवरंकर्मबुद्धियोगाद्धनंजय ॥

बुद्धौशरणमन्विच्छकृपणाःफलहेतवः॥४९॥

हेधनंजय अगाअर्जुना, हि निश्चयेसी, बुद्धियोगात् निश्चयात्मक-
बुद्धिजीतीस्तव, कर्म काम्यकर्मजेतें, दूरेण अत्यंत, अवरं निकष्टहोय,
तस्मात् त्याकारणास्तव, बुद्धौ ज्ञानाविषयी, शरणं आश्रयातें, अन्वि-
च्छ असोशीधरी, फलहेतवः सकामजेते, कृपणाः दीनहोताहेत, ॥४९॥

बुद्धियुक्तोजहातीहउभेसुकृतदुष्कृते॥

तस्माद्योगाययुज्यस्वयोगःकर्मसुकौशलं॥५०॥

बुद्धियुक्तः निश्चयवृत्तियुक्तजोतो, इह येथेंयाकर्मयोगाचाठायीं,
उभे दोनींऐशीं, सुकृतदुष्कृते पुण्यपापेंजींत्यातें, जहाति दाकितो,
तस्मात् त्याकारणास्तव, योगाय योगाकारणें, युज्यस्व मीळ, कर्म-
सु कर्मेंजींत्याचाठायीं, कौशलं निष्कामईश्वरार्थताजीतोच, योगः
योगहोय, ॥ ५० ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

कर्मजंबुद्धियुक्ताहिफलंत्यक्तामनीषिणः॥

जन्मबंधविनिर्मुक्ताःपदंगच्छंत्यनामयं॥५१॥

हि निश्चयेंकरून, मनीषिणः मनाचेनिर्मळजेते, कर्मजं कर्मापासून-
झालेंजें, फलं फळजेंत्यातें, त्यक्ता दाकून, बुद्धियुक्ताः ज्ञानीहोत्सा-
तें, जन्मबंधविनिर्मुक्ताः जन्मबंधनापासूनसुटलेजेते, अनामयं निरु-
पद्रवऐसें, पदं मोक्षपदजेंत्यातें, गच्छंति पावताहेत, ॥ ५१ ॥

यदातेमोहकलिलंबुद्धिव्यतितरिष्यति॥

तदागंतासिनिर्वेदंश्रोतव्यस्यश्रुतस्यच॥५२॥

ते तुझी, बुद्धिः बुद्धिजेते, यदा जेव्हां, मोहकलिलं मोहात्मकबुद्धिग-
हतातें, व्यतितरिष्यति विचारेंकरूनतरेल, तदा तेव्हां, श्रोतव्यस्य ऐ-
कावयासयोग्यजेंत्याचा, श्रुतस्यच ऐकिलेंजेंत्याचा, निर्वेदं वैराग्य-
जेंत्यातें, गंतासि पावसील, ॥ ५२ ॥   ॥   ॥   ॥

श्रुतिविप्रतिपन्नातेयदास्थास्यतिनिश्चला ॥

समाधावचलाबुद्धिस्तदायोगमवाप्स्यसि ॥ ५३ ॥

ते तुझी, बुद्धिः बुद्धिजीती, श्रुतिविप्रतिपन्ना पहिल्यानानाश्रवणेक-
रूनसंदिग्धहोत्सातीजे, यदा जेव्हां, निश्चला निश्चलऐशी, समाधौ
ईश्वराचाठायी, स्थास्यति राहील, तदा तेव्हां, अचला स्थिरहोत्सा-
ती, योगं तत्त्वज्ञानस्वरूपयोगजोत्यातें, अवाप्स्यसि पावसील, ॥ ५३ ॥

अर्जुनउवाच स्थितप्रज्ञस्यकाभाषासमाधि
स्थस्यकेशव ॥ स्थितधीःकिंप्रभाषेतकिमासीत
ब्रजेतकिं ॥ ५४ ॥

हेकेशव अगाकेशवा, काभाषा कायवोळखण, समाधिस्थस्य स-
माधिस्थजोत्याची, स्थितप्रज्ञस्य ज्ञानीजोत्याची, स्थितधीः स्थिरबु-
द्धिऐसाजोतो, किंप्रभाषेत कायबोलतो, किमासीत कसाबसतो,
ब्रजेतकिं कसाचालतो, ॥ ५४ ॥   ॥   ॥   ॥

श्रीभगवानुवाच प्रजहातियदाकामान्सर्वान्
पार्थमनोगतान् ॥ आत्मन्येवात्मनातुष्टःस्थितप्र
ज्ञस्तदोच्यते ॥ ५५ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, यदा जेव्हां, मनोगतान् मनाचाठायींविद्यमा-
नऐसे, सर्वान्कामान् सर्वकामजेत्यांतें, प्रजहाति टाकितो, आत्म-
न्येव आपल्याचठायी, आत्मना आपणचकरून, तुष्टः संतुष्टऐसा,
तदा तेव्हां, स्थितप्रज्ञः स्थिरआहेज्ञानऐसा, उच्यतेबोलिजेतो, ॥ ५५ ॥

दुःखेष्वनुद्विग्नमनाःसुखेषुविगतस्पृहः ॥

वीतरागभयक्रोधःस्थितधीर्मुनिरुच्यते ॥ ५६ ॥

किंच आणिककाय, दुःखेषु प्राप्तदुःखेजीत्यांचाठायी, अनुद्विग्नम-

नाः चंचळनाहींमनऐसा, सुखेषु प्राप्तसुखांचाठायीं, विगतस्पृहः
 गेलीइच्छाज्याची, वीतरागभयक्रोधः गेलेआहेतआशाभयरागादि-
 ज्याचेतो, मुनिः मननशीलजोतो, स्थितधीः बुद्धिमंतऐसा, उच्यते
 बोलिजेतो, ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यः सर्वत्रानभिस्नेहस्तत्तत्प्राप्यशुभाशुभं ॥

नाभिनंदति न द्वेष्टि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५७ ॥

यः जो, सर्वत्र स्त्रीपुत्रादिकांचाविषयीं, अनभिस्नेहः स्नेहशून्यजो-
 तो, तत्तत् तेंतें, शुभाशुभं अनुकूलप्रतिकूलातें, प्राप्य पावोन, नाभि-
 नंदति स्तवीतनाहीं, न द्वेष्टि निंदितनाहीं, तस्य त्याची, प्रज्ञा बुद्धि-
 जेते, प्रतिष्ठिता दृढजाणावी, ॥ ५७ ॥ ॥ ॥ ॥

यदा संहरते चायं कूर्मो गानीव सर्वशः ॥

इंद्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ५८ ॥

अयं हायोगीजोतो, यदा जेव्हां, सर्वशः सर्वही, इंद्रियाणि इंद्रिये-
 र्जात्यांतें, इंद्रियार्थेभ्यः शब्दादिविषयांपासून, यथाकूर्मः कांसव-
 जो, अंगानि हातपाय, इव ज्याप्रकारें आवरितो त्याप्रकारें, संहरते
 आवरितो, तदा तेव्हां, तस्य त्याची, प्रज्ञा बुद्धिजेते, प्रतिष्ठिता स्थि-
 रझाली, ॥ ५८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विषया विनिवर्तते निराहारस्य देहिनः ॥

रसवर्जं रसोप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्तते ॥ ५९ ॥

निराहारस्य उपवासपर, देहिनः देहीजोत्याचे, विषयाः विषयजेते,
 रसवर्जं आसक्तीवांचून, विनिवर्तते नाहींसेहोताहेत, अस्य स्थितप्र-
 ज्ञाचा, रसोपि अभिलाषजोतोही, परं दृष्ट्वा परमेश्वरातें जाणोन, नि-
 वर्तते नाशातें पावतो, ॥ ५९ ॥ ॥ ॥ ॥

यततोत्थपिकौंतेयपुरुषस्यविपश्चितः॥

इंद्रियाणिप्रमाथीनिहरंतिप्रसभंमनः॥ ६० ॥

हेकौंतेय अगाअर्जुना, हिनिश्चयेंकरून, विपश्चितः पंडितऐसा, य-
ततोपि यत्नकरणारऐसाही, पुरुषस्य पुरुषजोत्याचीं, प्रमाथीनि
क्षोभकऐशीं, इंद्रियाणि इंद्रियेंजीतीं, प्रसभं बलात्कारेंकरून, मनः
मनातें, हरंति नेताहेत, ॥ ६० ॥

तानिसर्वाणिसंयम्ययुक्तआसीतमत्परः॥

वशेहियस्येंद्रियाणितस्यप्रज्ञाप्रतिष्ठिता॥ ६१ ॥

युक्तः योगीजोतो, तानिसर्वाणि त्यासर्वांइंद्रियांतें, संयम्य बरव्या-
प्रकारेंआवरून, मत्परः मजईश्वरातेंजाणतऐसा, आसीत राहो, त-
स्य त्याचीं, इंद्रियाणि इंद्रियेंजीतीं, वशे स्वाधीन, हि निश्चयेंकरून,
तस्य त्याची, प्रज्ञा बुद्धिजेते, प्रतिष्ठिता स्थिरझाली, ॥ ६१ ॥

ध्यायतोविषयान्पुंसःसंगस्तेषूपजायते॥

संगात्संजायतेकामःकामात्क्रोधोभिजायते॥ ६२ ॥

विषयान् शब्दादिविषयांतें, ध्यायतः ध्यानकरणार, पुंसः पुरुषजो-
त्यास, तेषु त्याविषयांचाठायीं, संगः आसक्तिजेते, उपजायते अ-
धिकहोत्ये, संगान् संगान्स्त्व, कामः अभिलाषजोतो, संजायते ब-
राहोतो, कामान् कामान्स्त्व, क्रोधः क्रोधजोतो, अभिजायते उत्प-
न्नहोतो, ॥ ६२ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

क्रोधाद्भवतिसंमोहःसंमोहात्स्मृतिविभ्रमः॥

स्मृतिभ्रंशाद्बुद्धिनाशोबुद्धिनाशात्प्रणश्यति॥ ६३ ॥

किंच आणिक, क्रोधान् क्रोधान्स्त्व, संमोहः अविवेकजोतो, भवति
होतो, संमोहान् त्यास्त्व, स्मृतिविभ्रमः स्मृतीचाभ्रंशजोतो, भवति

होतो, स्मृतिभ्रंशात् स्मृतीचाभ्रंशास्तव, बुद्धिनाशः ज्ञानाचानाशजो-
तो, भवति होतो, बुद्धिनाशात् बुद्धीचानाशास्तव, प्रणश्यति मृततु-
ल्यहोतो, ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७॥

रागद्वेषवियुक्तैस्तुविषयानिन्द्रियैश्चरन् ॥

आत्मवश्यैर्विधेयात्माप्रसादमधिगच्छति ॥ ६४ ॥

विधेयात्मा मनोजयीऐसाजोतो, रागद्वेषवियुक्तैः रागद्वेषावेगळींऐ-
शीं, आत्मवश्यैः मनास्वाधीनऐशीं, इन्द्रियैः इन्द्रियेज्जीतींहींकरून, वि-
षयान् विषयजेत्यांतें चरन् सेवितहोत्साता, प्रसादं शांतीतें, अधि-
गच्छति पावतो, ॥ ६४ ॥ ॥ ७ ॥

प्रसादेसर्वदुःखानांहानिरस्योपजायते ॥

प्रसन्नचेतसोत्थाशुबुद्धिःपर्यवतिष्ठति ॥ ६५ ॥

अस्य याज्ञानियास, प्रसादे शांतिअसतां, सर्वदुःखानां सर्वदुःखां-
ची, हानिः नाशजोतो, उपजायते होतो, प्रसन्नचेतसः प्रसन्नचित्त-
जोत्याची, बुद्धिः बुद्धिजेते, आशु शीघ्रच, पर्यवतिष्ठति विवेकाप्र-
तिपाहूनराहाते ॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥

नास्तिबुद्धिरयुक्तस्यनचायुक्तस्यभावना ॥

नचाभावयतःशांतिरशांतस्यकुतःसुखं ॥ ६६ ॥

अयुक्तस्य अवशीकृतइंद्रियजोत्यास, बुद्धिः ज्ञानजेतें, नास्ति नाहीं,
अयुक्तस्य पूर्वोक्तास, भावनानच भावनानाहीं, अभावयतः ध्या-
नरहितजोत्यास, शांतिः स्वरूपनिष्ठचित्तता, नच नव्हे, अशांतस्य
शांतिरहितजोत्यास, सुखं मोक्षानंदजोतो, कुतः केंचा, ॥ ६६ ॥

इंद्रियाणांहिचरतांयन्मनोनुविधीयते ॥

तदस्यहरतिप्रज्ञांवायुर्नावमिवांभसि ॥ ६७ ॥

चरतां सेविताहेतऐशीं, इंद्रियाणां इंद्रियेंजीत्यांसंबंधीं, यन्मनः जेंमन,
अनुविधीयते अनावरहोत्सातें इंद्रियांसमागमें विषयांप्रतिजातें, हि
निश्चयें, तत् तेंमनजेतें, अस्य हाजो असावधपुरुषयाची, प्रज्ञां बुद्धि-
जेतीतें, वायुः वाराजोतो, अंभसि समुद्रोदकांमध्ये, नावमिव नाव-
जेतीचेपरी, हरति विषयविक्षिप्ततेप्रतनेतो, ॥ ६७ ॥

तस्माद्यस्य महाबाहो निगृहीतानि सर्वशः ॥

इंद्रियाणींद्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ६८ ॥

हेमहाबाहो अगाअर्जुना, तस्मात् त्याकारणास्तव, यस्य ज्याचीं,
इंद्रियाणी इंद्रियेंजीतीं, सर्वशः सर्वप्रकारें, इंद्रियार्थेभ्यः शब्दादिवि-
षयांपासून, निगृहीतानि आवरिलीं, तस्य त्यापुरुषाची, प्रज्ञा शि-
क्षितबुद्धिजे, प्रतिष्ठिता राहिली, ॥ ६८ ॥

यानि शासर्वभूतानां तस्यां जागर्तिसंयमी ॥

यस्यां जाग्रति भूतानि सानि शापश्यतो मुनेः ॥ ६९ ॥

सर्वभूतानां सर्वभूतेंजीत्यांची, यानि शा रात्रीचेपरीज्ञानजेतें, तस्यां
तेरात्रिचाठार्यां, संयमी निगृहीतइंद्रियजोतो, जागर्ति जागतो, य-
स्यां त्यावहिर्मुखअवस्थेचाठार्यां, भूतानि प्राणीजेते, जाग्रति जाग-
ताहेत, पश्यतः आत्मतत्त्वातें पाहाणारऐसा, मुनेः मननशीलऐसा-
जोत्याची, सानि शा तेरात्रिहोय, ॥ ६९ ॥ ॥ ॥ ॥

आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति

यद्वत् ॥ तद्वत्कामायं प्रविशंति सर्वे सशान्तिमाप्नो-

तिन कामकामी ॥ ७० ॥

आपः उदकेंजीतीं, आपूर्यमाणं नानानद्याज्यातीहिकरूनभरणार-
ऐसा, अचलप्रतिष्ठं स्थिरराहाणारऐसा, समुद्रं समुद्रजोत्याप्रति, य-

द्वत् जैसें, प्रविशंति प्रवेशकरितात, तद्वत् तसें, सर्वे सर्वही, कामाः
विषयजेते, यं हाज्ञानिजोल्याप्रत, प्रविशंति प्रारब्धास्तवयेताहेत, सः
तो, शांति मोक्षजोल्यातें, आमोति पावतो, कामकामी इच्छावंत, न
नार्हीपावत, ॥ ७० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विहायकामान्यःसर्वान्पुमांश्चरतिनिःस्पृहः॥

निर्ममोनिरहंकारःसशांतिमधिगच्छति॥ ७१॥

प्रविशंति प्रवेशकरितात, तद्वत् तैसे, सर्वान् सर्वहीऐसे, कामान् इ-
च्छाविशेषांतें, विहाय टाकून, निःस्पृहः इच्छारहित, निर्ममः ममता-
रहित, निरहंकारः अहंकाररहित, यःपुमान् जोपुरुष, चरति जोगि-
तो, सः तो, शांति मोक्षातें, अधिगच्छति पावतो, ॥ ७१ ॥ ॥

एषाब्राह्मीस्थितिःपार्थनैनांप्राप्यविमुह्यति॥

स्थित्वास्यामंतकालेपिब्रह्मनिर्वाणमृच्छति॥ ७२॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, ब्राह्मीस्थितिः ब्रह्मनिष्ठाजे, एषा हीऐशी, एनां
यानिष्ठेतें, प्राप्य पावोन, नविमुह्यति विशेषेंकरूनमोहातेंपावतनाहीं,
अस्यां याब्रह्मनिष्ठेचाठायीं, अंतकालेपि मरणाचेवेळेही, स्थित्वा-
क्षणमात्रतरीराहोन, ब्रह्मनिर्वाणं मोक्षसंपत्तिजेतीतें, ऋच्छति पा-
वतो, ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

हरिःॐतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि-
द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृणार्जुनसंवादेसांख्ययोगोना-
मद्वितीयोऽध्यायः॥ २॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

तृतीयाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीकृष्णपरमात्मनेनमः ॥

अर्जुनउवाच ज्यायसीचेत्कर्मणस्तेमताबुद्धि
र्जनार्दन ॥ तत्किंकर्मणिघोरेमांनियोजयसिके
शव ॥ १ ॥

हेजनार्दन अगाजनार्दना, ते तुज, कर्मणः कर्मजेंत्याहून, बुद्धिः बु-
द्धिजेते, ज्यायसीमताचेत् श्रेष्ठमानलीजर, हेकेशव अगाकेशवा,
तत् तरी, मां मातें, घोरकर्मणि युद्धरूपकर्मजेंत्याचाठायीं, किंनियो-
जयसि कांपांयोजितोस, ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

व्यामिश्रेणैववाक्येनबुद्धिमोहयसीवमे ॥
तदेकंवदनिश्चित्ययेनश्रेयोऽहमाप्नुयाम् ॥ २ ॥

व्यामिश्रेणैव ज्ञानआणिकर्ममिश्रितासारिखें, वाक्येन वाक्यजेतेणें-
करून, मे माझी, बुद्धि बुद्धीतें, मोहयसीव मोहवितोसकाय, तत्
त्याकारणास्तव, एकं एकच, विनिश्चित्य निश्चयेंकरून, वद सांग,
येन जेणेंकरून, अहं मीजोतो, श्रेयः कल्याणजेंत्यातें, आमुयां
पावेन, ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीभगवानुवाच लोकेस्मिन्द्विविधानिष्ठापुरा
प्रोक्तमयानघ ॥ ज्ञानयोगेनसांख्यानांकर्मयो
गेनयोगिनां ॥ ३ ॥

हेअनघ अगानिष्ठापा, अस्मिन्लोके याअधिकारिलोकाचाठायीं,
पुरा पूर्वी, मया म्यां, द्विविधा दोंप्रकारची, निष्ठा मोक्षनिष्ठाजेते,
प्रोक्ता बोलिजेलीवरव्याप्रकारें, तेके त्याकोणत्या, सांख्यानां शुद्ध-

बुद्धिमंतजेत्यांस, ज्ञानयोगेन ज्ञानरूपयोगजोतेणेंकरून, योगिनां कर्मनिष्ठजेत्यांस, कर्मयोगेन कर्मरूपयोगजोतेणेंकरून, ॥ ३ ॥

नकर्मणामनारंभान्नैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्नुते ॥

नचसंन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति ॥ ४ ॥

पुरुषः पुरुषजोतो, कर्मणां कर्मजेंत्यांचा, अनारंभात् आरंभनकर-
णेंजेंत्यास्तव, नैष्कर्म्यं ज्ञानयोगनिष्ठेंतें, नाश्नुते नाहींपावत, संन्यस-
नादेव संन्यासास्तवही, सिद्धिं मोक्षजोत्यातें, नचसमधिगच्छति ना-
हींवरव्याप्रकारेंपावत, ॥ ४ ॥   ॥   ॥   ॥

नहिकश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ॥

कार्यतेत्यवशः कर्मसर्वः प्रकृतिजैर्गुणैः ॥ ५ ॥

जातु कदाचित्, कश्चित् कोणीही, क्षणमपि क्षणमात्रही, अकर्मक-
त् नाहींकर्मकरितऐसा, नहितिष्ठति नाहींराहात, ही ज्यांकारणा-
स्तव, प्रकृतिजैः स्वभावास्तवझालेऐसेरागद्वेषादिक, गुणैः गुणजेती-
हींकरून, अवशः अस्यतंत्रहोत्साता, सर्वः सर्वजनजोतो, कर्म कर्म-
जेंत्यातें, कार्यते कर्विजेतो, ॥ ५ ॥

कर्मेन्द्रियाणिसंयम्य य आस्ते मनसा स्मरन् ॥

इन्द्रियार्थान् विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते ॥ ६ ॥

यः जो, विमूढात्मा मूढचित्तजोतो, कर्मेन्द्रियाणि वाणीआदिकर्मे-
न्द्रियांतें, संयम्य नियमकरून, मनसा मनेंकरून, इन्द्रियार्थान् शब्दा-
दिविषयांतें, स्मरन् स्मरतहोत्साता, आस्ते राहातो, सः तो, मिथ्या-
चारः कपटाचारऐसा, उच्यते बोलिजेतो, ॥ ६ ॥

यस्त्विन्द्रियाणि मनसानियम्यारभतेऽर्जुन ॥

कर्मेन्द्रियैः कर्मयोगमसक्तः स विशिष्यते ॥ ७ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, यस्तु जोपुरुषतो, मनसा मनैकरून, इंद्रि
याणि श्रोत्रादिज्ञानेंद्रियेंजीत्यांतें, नियम्य नियहकरून, कर्मेंद्रियैः
कर्मेंद्रियेंजीतीहीकरून, कर्मयोगं कर्मयोगजोत्यातें, आरभते आरं-
भितो, सः तो, असक्तः फलेच्छारहितऐसाहोत्साता, विशिष्यते गुणी
होतो, ॥ ७ ॥

नियतंकुरुकर्मत्वंकर्मज्यायोत्यकर्मणः ॥

शरीरयात्रापिचतेनप्रसिद्धोदकर्मणः ॥ ८ ॥

त्वं तूंजोतो, नियतंकर्म नित्यकर्माति, कुरु कर, हि ज्याकारणास्तव,
अकर्मणः नकरणेंत्याहून, कर्म करणेंजेतें, ज्यायः श्रेष्ठहोय, अपिच
आणिक, अकर्मणः कर्मनकरीऐसा, ते तुझी शरीरयात्रा शरीरप्र-
याणजेतें, नप्रसिध्येत् सिद्धीतेंनपावेल, ॥ ८ ॥

यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्रलोकोऽयंकर्मबंधनः ॥

तदर्थंकर्मकौंतेयमुक्तसंगःसमाचर ॥ ९ ॥

अयंलोकः हालोकजोतो, यज्ञार्थात् विष्णुप्रीत्यर्थऐसें, कर्मणः क-
र्मजेंत्याहून, अन्यत्र वेगळें, कर्मबंधनः कर्मबंधनहोय, हेकौंतेय अ-
गाकुंतीपुत्रा, त्वं तूं, मुक्तसंगः निर्बंधहोत्साता, तदर्थं ईश्वरप्रीत्यर्थ,
कर्म कर्माति, समाचर बरव्याप्रकारेंकरीं, ॥ ९ ॥ ॥ ॥

सहयज्ञाःप्रजाःसृष्ट्वापुरोवाचप्रजापतिः ॥

अनेनप्रसविष्यध्वमेषवोऽस्त्विष्टकामधुक् ॥ १० ॥

प्रजापतिः ब्रह्माजोतो, पुरा पूर्वी, सहयज्ञाः यज्ञांसीसहवर्तमान, प्र-
जाः ब्रह्मादिकांतें, सृष्ट्वा उत्पन्नकरून, उवाच बोलताझाला, तत्कि-
तेंकाय, अनेन हाजोयज्ञयेणें, प्रसविष्यध्वं उत्तरोत्तरवृद्धीतेंपावा, ए-
षः हायज्ञजोतो, वः तुम्हास, इष्टकामधुक् अपेक्षितकामदेणारऐसा,
अस्तु असो, ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

देवान्भावयताऽनेन ते देवाभावयन्तु वः ॥

परस्परं भावयन्तः श्रेयः परमवाप्स्यथ ॥ ११ ॥

यूयं तुह्मी, अनेन यायज्ञेंकरून देवान् देवजेत्यांतें, भावयत हविर्भा-
गेंकरून संतोषांतें पाववा, ते देवाः ते देवजेते, वः तुह्मांतें, भावयन्तु संतो-
षांतें पाववोत, परस्परं एकमेकांतें, भावयन्तः वृद्धांतें पाववित होत्साते,
परं श्रेयः उत्कृष्टश्रेयांतें, अवाप्स्यथ पावाल, ॥ ११ ॥ ॥

इष्टान् भोगान् हिवो देवा दास्यन्ते यज्ञभाविताः ॥

तैर्दत्तान् प्रदायैभ्यो यो भुंक्ते स्तेन एव सः ॥ १२ ॥

यज्ञभाविताः यज्ञेंकरून पूजित ऐसे, देवाः देवजेते, वः तुह्मांतें, हि नि-
श्चये, इष्टान् भोगान् इच्छित भोगजेत्यांतें, दास्यन्ते देतील, तैर्दत्तान् ति-
हीं दिले ऐशांतें, एभ्यः या देवां कारणें, अप्रदाय न देऊन, यो भुंक्ते
जो भोगितो, सः तो, स्तेन एव चोरच आहे, ॥ १२ ॥ ॥ ॥

यज्ञशिष्टाशिनः संतो मुच्यन्ते सर्व किल्बिषैः ॥

भुंजते ते त्वघं पापा ये पचंत्यात्मकारणात् ॥ १३ ॥

यज्ञशिष्टाशिनः संतः, यज्ञशिष्टभक्षित होत्साते, सर्वपातकैः सर्वपातकें-
जांतीं हीं करून, मुच्यन्ते मुक्त होता हेत, ये जे, आत्मकारणात् आपणा-
चकारणें, पचन्ति स्वयं पाक करिता हेत, पापाः पापरूप ऐसे, ते तु ते तरी,
अघं भुंजते पापातें च भक्षितात ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥

अन्नाद्भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः ॥

यज्ञाद्भवति पर्जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः ॥ १४ ॥

अन्नात् अन्नापासून, भूतानि प्राणीजेते, भवन्ति होता हेत, पर्जन्या-
त् पर्जन्यापासून, अन्नसंभवः अन्नाची उत्पत्ति, यज्ञात् यज्ञापासून,
पर्जन्यः पर्जन्यजो तो, भवति होतो, यज्ञः यज्ञजो तो, कर्मसमुद्भवः
कर्मापासून उद्भवला, ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कर्मब्रह्मोद्भवंविद्धिब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ॥

तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितं ॥ १५ ॥

कर्म कर्मजेंत्यातें, ब्रह्मोद्भवं ब्रह्मापासून उद्भवलें, ब्रह्म ब्रह्मजेंत्यातें, अक्षरसमुद्भवं अविनाशीपुरुषापासून जाहलें ऐशातें, विद्धि जाण, तस्मात् त्याकारणास्तव, सर्वगतं सर्वव्यापक ऐसें, ब्रह्म ब्रह्मजेंतें, नित्यं निरंतर, यज्ञे यज्ञाचाठायीं, प्रतिष्ठितं तात्पर्येराहिलें आहे, ॥ १५ ॥

एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः ॥

अघायुरिन्द्रियारामो मोघं पार्थ स जीवति ॥ १६ ॥

हे पार्थ अगाअर्जुना, यः जो, एवं पूर्वोक्तप्रकारें करून, प्रवर्तितं प्रवर्तिलें ऐसें, चक्रं चक्रजेंत्यातें, इह या लोकाचाठायीं, न अनुवर्तयति नाहीं अनुष्ठान करीत, अघायुः पापरूप आयुष्य ज्याचें तो, इन्द्रियारामः इन्द्रियें करून विषयीं क्रीडणार ऐसा, सः तो, मोघं व्यर्थ, जीवति वांचतो, ॥ १६ ॥

॥ १६ ॥

॥ १६ ॥

यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मतृप्तश्च मानवः ॥

आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते ॥ १७ ॥

यस्तु जो कोणी, मानवः मनुष्य होत्साता, आत्मरतिरेव आपुले चठायीं प्रीतिकर ऐसा, आत्मतृप्तः आत्मानंदेंतृप्त जो, च यानंतर, आत्मन्येव च आत्म्याचेठायीं च, संतुष्टः हर्षयुक्त, स्यात् होय, तस्य त्याचें, कार्यं कार्यजेंतें न विद्यते नाहीं, ॥ १७ ॥

नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनैह कश्चन ॥

न चास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः ॥ १८ ॥

तस्य त्यास, कृतेन कर्में करून, अर्थः पुण्यजेंतें, नैवास्ति नाहीं च, इह ज्ञानाविषयीं, अकृतेन न केल्यानें, कश्चन कोणीही, न नाहीं,

अस्य यायज्ञास, सर्वभूतेषु सर्वप्राण्यांचाठायीं, कश्चित् कोणीही, अर्थव्यपाश्रयः मोक्षाविषयीं आश्रयजोतो, नच नाही, ॥ १८ ॥

तस्मात्सक्तःसततंकार्यकर्मसमाचर ॥

असक्तोऽद्याचरन्कर्मपरमाप्नोतिपुरुषः ॥ १९ ॥

तस्मात् त्याकारणास्तव, त्वं तूं, असक्तःसन् फलापेक्षारहितहोत्साता, सततं निरंतर, कार्यं विहितऐसें, कर्म कर्मजेंत्यातें, समाचर वरवें आचर, हि निश्चयेंकरून, पुरुषः पुरुषजोतो, असक्तःसन् फलासक्तनहोत्साता, कर्म कर्मजेंत्यातें, आचरन् आचरितहोत्साता, परं मोक्षजो त्यातें, आप्नोति पावतो, ॥ १९ ॥

कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः ॥

लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि ॥ २० ॥

जनकादयः जनकादिकजेते, हि निश्चयेंसि, कर्मणैव कर्मकरूनच, संसिद्धि वरवीज्ञानसिद्धिजेतीतें, आस्थिताः पावले, लोकसंग्रहमेव लौकिकरक्षणस्वधर्मप्रवर्तनजेंत्यातेंही, संपश्यन्पि पाहातहोत्साताही, कर्तुं करावयाकारणें, अर्हसि योग्यआहेस, ॥ २० ॥

यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः ॥

स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ॥ २१ ॥

श्रेष्ठः थोरजोतो, यद्यत् जेंजें, आचरति आचरतो, इतरो जनः इतरजनजोतो, तत्तदेव तेंतेंच, आचरति आचरतो, सः श्रेष्ठजोतो, यत् प्रवृत्तिअथवानिवृत्तिशास्त्रजेंत्यातें, प्रमाणं प्रमाणातें, कुरुते करितो, लोकः लोकजोतो, तत् त्यातें, अनुवर्तते अनुवर्ततो, ॥ २१ ॥

न मे पार्थास्तिकर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किंचन ॥

नानवाप्तमवाप्तव्यं वर्त्तएव च कर्मणि ॥ २२ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, मे मज, कर्तव्यं करणेंजेतें, नास्ति नाहीं, त्रिषु-
लोकेषु तिनीलोकांचाठायीं, किंचन कांहींही, अनवाप्तं प्राप्तनव्हे-
ऐसें, अवाप्तव्यं पावावयासयोग्यऐसें, न नाहीं, कर्मणि कर्माचाठा-
यीं, वर्तएवच वर्ततआहेच, ॥ २२ ॥

यदित्यहंनवर्त्तयंजातुकर्मण्यतंद्रितः॥

ममवर्त्मानुवर्त्ततेमनुष्याःपार्थसर्वशः॥ २३ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, यदि जरी, अहं मीजोतो, जातु कदाचित्का-
ळीं, अतंद्रितः आलस्यरहितहोत्साता, कर्मणि कर्माचाठायीं, नव-
र्त्तयं नाहींवर्तत, हि ज्याकारणास्तव, मनुष्याः मनुष्यजेते, सर्वशः
सर्वप्रकारें, ममवर्त्म माझामार्गातें, अनुवर्त्तते अनुसरताहेत, ॥ २३ ॥

उत्सीदेयुरिमेलोकानकुर्यांकर्मचेदहं॥

संकरस्यचकर्त्तास्यामुपहन्यामिमाःप्रजाः॥ २४ ॥

अहं मी, कर्म कर्मातें, नकुर्यांचेत् नकरींजरी, इमेलोकाः हेलोक-
जेते, उत्सीदेयुः धर्मलोपेंनाशातेंपावतील, संकरस्यच वर्णसंकरजो-
त्याचा, कर्ता करणारऐसा, स्यां होईन, इमाःप्रजाः याप्रजातें, उप-
हन्यां मलिनऐशातेंकरीन, ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥

सक्ताःकर्मण्यविद्वांसोयथाकुर्वंतिभारत॥

कुर्याद्विद्वांस्तथासक्तश्चिकीर्षुर्लोकसंग्रहं॥ २५ ॥

हेभारत अगाअर्जुना, अविद्वांसः अपंडितजेते, कर्मणि कर्माचाठा-
यीं, सक्ताः आसक्तहोत्साते, यथा जैसे, कुर्वंति करिताहेत, तथा तै-
सेच, लोकसंग्रहं स्वधर्माचरणातें, चिकीर्षुः करूइच्छितोऐसा, वि-
द्वान् ज्ञानीजोतो, असक्तः आसक्तिरहितहोत्साता, कुर्यात् करो, २५

नबुद्धिभेदंजनयेदज्ञानांकर्मसंगिनां॥

जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् ॥ २६ ॥

विद्वान् ज्ञानीजोतो, कर्मसंगिनां कर्मां आदरज्यां स एसे, अज्ञानां अ-
ज्ञानीजेत्यांचा, बुद्धिभेदं बुद्धीचेंचळणजेत्यातें, नजनयेत् उत्पादन-
नकरो, युक्तः युक्तहोत्साता, समाचरन् बरवें आचरणकरितहोत्साता,
सर्वकर्माणि सर्वकर्मेंजीत्यांतें, जोषयेत् सेवनकरो, ॥ २६ ॥ ॥

प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ॥

अहंकारविमूढात्मा कर्ताऽहमिति मन्यते ॥ २७ ॥

सर्वशः सर्वप्रकारें, प्रकृतेः प्रकृतीचे, गुणैः गुणजेतीहींकरून, क्रिय-
माणानि संपादिजेताहेतएशीं, कर्माणि कर्मेंजीत्यांतें, अहंकारविमू-
ढात्मा अहंकारेंकरून भ्रांत झालें अंतःकरणज्याचेंतो, अहंकर्ता मीक-
र्ता, इति मन्यते ऐसें मानितो, ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्त्ववित्तु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः ॥

गुणागुणेषु वर्तते इति मत्वा न सज्जते ॥ २८ ॥

हे महाबाहो अगाअर्जुना, गुणकर्मविभागयोः सत्वादिगुणकर्मांचा-
विभागाचा, तत्त्ववित्तु यथार्थजाणणारतोतर, गुणाः इंद्रियेंजीतीं,
गुणेषु विषयांचाठायीं, वर्तते वर्तताहेत, इति मत्वा ऐसें मानून, नसज्ज-
ते आसक्तहोतनाहीं ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रकृतेर्गुणसंमूढाः सज्जंते गुणकर्मसु ॥

तानकृत्स्नविदो मंदान् कृत्स्नविन्नविचालयेत् ॥ २९ ॥

प्रकृतेः प्रकृतिजीतीचे, गुणसंमूढाः गुणेंकरून अत्यंतमूढजेते, गुणक-
र्मसु इंद्रियगुणसमृद्धिकर्मेंजीत्यांचाठायीं, सज्जंते आसक्तहोताहेत,
कृत्स्नवित् ज्ञानीजोतो, तानकृत्स्नविदो मंदान् ते अज्ञानमतिमंदजेत्यांतें,
नविचालयेत् कर्मापासून नचाळवो, ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥

मयिसर्वाणिकर्माणिसंन्यस्याध्यात्मचेतसा ॥

निराशीर्निर्ममोभूत्वायुद्धस्वविगतज्वरः ॥ ३० ॥

अध्यात्मचेतसा निर्मलएकाग्रअंतःकरणेकरून, सर्वाणिकर्माणि सर्वकर्मजित्यांतें, मयिसंन्यस्य माझाठायीसमर्पून, निराशीर्निर्ममः निष्कामममतारहितऐसा, भूत्वाहोऊन, विगतज्वरः शोकरूपज्वररहितहोत्साता, युद्धस्व युद्धकर, ॥ ३० ॥ ॥ ॥

येमेमतमिदंनित्यमनुतिष्ठंतिमानवाः ॥

श्रद्धावंतो नसूयंतो मुच्यंते तेऽपि कर्मभिः ॥ ३१ ॥

श्रद्धावंतः विश्वासीऐसे, अनसूयंतः किमपिदोषारोपनकरणारऐसे, येमानवाः जेमनुष्यजेते, मे माझें, इदंमतं हेंमतजेंत्यांतें, नित्यं सर्वदा, अनुतिष्ठंति करिताहेत, तेपि तेही, कर्मभिः कर्मजितींही, मुच्यंते मुक्तकरिजेताहेत, ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

येत्वेतदभ्यसूयंतो नानुतिष्ठंति मेमतं ॥

सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्धि नष्टानचेतसः ॥ ३२ ॥

येतु जेतरी, एतत् हें, मेमतं माझेंमतजेंयांतें, अभ्यसूयंतः द्वेषीतहोत्साते, नानुतिष्ठंति करितनाहीत, अचेतसः अविवेकीऐसे, सर्वज्ञानविमूढान् कर्मब्रह्मज्ञानाविषयीं अत्यंतमूढऐसे, नष्टान् नाशांतेंपावलेऐसे, तान् त्यांतें, विद्धि जाण, ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥

सदृशं चेष्टते स्वस्याः प्रकृतेर्ज्ञानवानपि ॥

प्रकृतिं यांति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ॥ ३३ ॥

ज्ञानवानपि ज्ञानवंतजोतोही, स्वस्याः आपुलीऐशी, प्रकृतेः पूर्वसंस्काराधीनस्वभावजोत्याचा, सदृशं सारिखें, चेष्टते वर्ततो, भूतानि भूतेंजितीं, प्रकृतिं पूर्वोक्तस्वभावाप्रति, यांति अनुवर्तताहेत, निग्रहः

निग्रहजोतो, किंकरिष्यति कायकरील, ॥ ३३ ॥ ॥ ॥

इंद्रियस्येन्द्रियस्यार्थेरागद्वेषौव्यवस्थितौ ॥

तयोर्नवशमागच्छेत्तौत्यस्यपरिपंथिनौ ॥ ३४ ॥

इंद्रियस्येन्द्रियस्य प्रतिइंद्रियांचा, अर्थे स्वस्वविषयीं, रागद्वेषौ अनु-
कूलींआणिप्रतिकूलींरागद्वेषजेते, व्यवस्थितौ अवश्यंभाविआहेत,
तयोः त्यांचा, वशं स्वाधीनऐसा, नआगच्छेत् नाहींहोत, हि ज्या-
कारणास्तव, तौरागद्वेषौ तेरागद्वेषजेते, अस्य यामुमुक्षूतें, परिपंथिनौ
घातकप्रतिपक्षि, ॥ ३४ ॥ ॥ ७३ ॥

श्रेयान्स्वधर्मोविगुणःपरधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥

स्वधर्मेनिधनंश्रेयःपरधर्मोभयावहः ॥ ३५ ॥

स्वनुष्ठितात् बरवाअनुष्ठिलाऐसा, परधर्मात् परधर्माहून, विगुणः गु-
णरहितऐसा, स्वधर्मः स्वकीयधर्मजोतो, श्रेयान् प्रशस्त, स्वधर्मे आ
पल्याधर्माचाठार्यां, निधनं मरणजेतेंही, श्रेयः स्वर्गादिप्राप्तिकरहोय,
परधर्मः परधर्मजोतो, भयावहः भयदेणारऐसा, ॥ ३५ ॥

अर्जुनउवाच अथकेनप्रयुक्तोऽयंपापंचरतिपूरुषः ॥

अनिच्छन्नपिवाष्णोयबलादिवनियोजितः ॥ ३६ ॥

हेवाष्णोय हेवृष्णिकुलोत्पन्ना, अनिच्छन्नपि इच्छानसतांही, बलात्
बलास्तव, नियोजितइव अत्यंतनियोजिल्याचेंपरी, अयं हा, अथ
यानंतर, केनप्रयुक्तः कोणेंप्रेरिलाऐसा, पूरुषः पुरुषजोतो, पापं पा-
पातें, चरति आचरतो, ॥ ३६ ॥

श्रीभगवानुवाच कामएषक्रोधएषरजोगुणसमुद्भवः ॥

महाशनोमहापाप्माविज्येनमिहवैरिणं ॥ ३७ ॥

रजोगुणसमुद्भवः रजोगुणापासूनउद्भवलाऐसा, एषःकामः हाकाम

जोतो, एषः क्रोधः हाच उपहत असतां क्रोध होय, महाशनः विषयी-
अतृप्त ऐसा, महापाप्मा महापापरूप ऐसा, इह यामोक्षमार्गाविषयी,
एनं वैरिणं यावैरियातें, विद्धि जाण, ॥ ३७ ॥

धूमेनाव्रियते वह्निर्यथादर्शो मलेन च ॥

यथोल्बेनावृतो गर्भस्तथा तेनेदमावृतं ॥ ३८ ॥

यथा जैसें, धूमेन धूमजोतेणें करून, वह्निः वह्निजोतो, आव्रियते
आच्छादिजेतो, मलेन मलें करून, आदर्शश्च आरसाजोतोही, यथा
जैसा, उल्बेन खोळें करून, गर्भः गर्भगत पिंडजोतो, आवृतः संपूर्ण-
आच्छादिला, तथा तैसें, तेन तो जो कामतेणें, इदं हें ज्ञानजेतें, आव-
तं आच्छादिजेलें, ॥ ३८ ॥   ॥   ॥   ॥ ७ ॥

आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा ॥

कामरूपेण कौंतेय दुष्पूरेणानलेन च ॥ ३९ ॥

हे कौंतेय अगा अर्जुना, कामरूपेण इच्छा आहे स्व रूप ज्याचें ऐसा, ए-
तेन नित्यवैरिणा हा जो निरंतर वैरीयेणें, ज्ञानिनः ज्ञानिजोत्याचें, ज्ञा-
नं ज्ञानजेतें, आवृतं आच्छादिलें आहे, दुष्पूरेण बहुतां विषयें करूनही
पूर्ण नव्हे ऐसा, अनलेन अग्निरूपच किंवा काय, ॥ ३९ ॥

इंद्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते ॥

एतैर्विमोहयत्येष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ॥ ४० ॥

अस्य याकामास, इंद्रियाणि इंद्रियें जीतीं, मनः मनजेतें, बुद्धिः
बुद्धिजीती, अधिष्ठानं आश्रयस्थान, उच्यते बोलिजेतें, एषः हा का-
मजोतो, एतैः इंद्रियादिक जीतीं हि करून, ज्ञानं ज्ञानजेत्यातें, आवृत्य
आच्छादून, देहिनं देहीजोत्यातें, विमोहयति मोहातें पाववितो, ४०

तस्मात्त्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ ॥

पाप्मानंप्रजहित्येनंज्ञानविज्ञाननाशनम् ॥ ४१ ॥

हेभरतर्षभ अगाभरतवंशश्रेष्ठा, तस्मात् त्याकारणास्तव, त्वं तूं, आ-
दौ प्रथम, हि निश्चयेंकरून, इंद्रियाणि इंद्रियेंजीत्यांतें, नियम्य
नियमून, ज्ञानविज्ञाननाशनं अपरोक्षापरोक्षज्ञानातेंनासणारऐसा,
एनंपाप्मानं हापापीजोयातें, प्रजहि टाकीं, ॥ ४१ ॥

इंद्रियाणिपराण्यादुरिंद्रियेभ्यःपरंमनः ॥

मनसस्तुपराबुद्धिर्यौबुद्धेःपरतस्तुसः ॥ ४२ ॥

इंद्रियाणि ज्ञानेंद्रियेंजीत्यांतें, पराणि देहादिकाहूनश्रेष्ठऐशांतें, आ-
हुः बोलताहेत, इंद्रियेभ्यः इंद्रियेंजीत्याहून, मनः संकल्पविकल्पजे-
ते, परं श्रेष्ठहोय, मनसस्तु मनाहूनपरबुद्धीतेंबोलताहेत, यः जो, बु-
द्धेःपरतः बुद्धीहूनपर, सः तोतरीआत्माचहोय, ॥ ४२ ॥

एवंबुद्धेःपरंबुद्ध्वासंस्तभ्यात्मानमात्मना ॥

जहिशत्रुंमहाबाहोकामरूपंदुरासदं ॥ ४३ ॥

हेमहाबाहो अगाअर्जुना, एवं पूर्वोक्तप्रकारेंकरून, बुद्धेः बुद्धीहून,
परं उत्कृष्टजोआत्मात्यातें, बुद्ध्वा जाणोन, आत्मना शुद्धबुद्धिकरून,
आत्मानं मनातें, संस्तभ्य निश्चयकरून, कामरूपं कामंचआहे-
रूपज्याचेंऐसा, दुरासदं दुःखेंकरूनसाधावयाअशक्यऐसा, शत्रुं
शत्रूतें, जहि मारीं, ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

हरिः ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि

द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेकर्मयोगोनाम

तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४३ ॥

चतुर्थाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वीउपेयोपायरूपज्ञानकर्मयोगदोनीसांगीत-
ले, फळऐक्यकरूनत्यांतेंस्तवितो, ॥

श्रीभगवानुवाच इमंविवस्वतेयोगंप्रोक्तवानह
मव्ययं ॥ विवस्वान्मनवेप्राहमनुरिक्ष्वाकवेऽब्र
वीत् ॥ १ ॥

अहं मी, इमं हा, अव्ययं नाशरहितऐसा, योगं योगातें, विवस्वते
सूर्याकारणें, प्रोक्तवान् बोलताझालों, विवस्वान् सूर्यजोतो, मनवे
मनूकारणें, प्राह बोलताझाला, मनुः मनुजोतो, इक्ष्वाकवे स्वपुत्र-
इक्ष्वाकुजोत्याकारणें, अब्रवीत् बोलताझाला, ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥

एवंपरंपराप्राप्तमिमंराजर्षयोविदुः ॥
सकालेनेहमहतायोगोनष्टःपरंतप ॥ २ ॥

राजर्षयः राजर्षींजेते, एवं पूर्वोक्तप्रकारें, परंपराप्राप्तं पुत्रपौत्रादि-
परंपरेंकरूनप्राप्तऐसा, इमं हायोगजोत्यातें, विदुः जाणतेजाहले, हे-
परंतप अगाअर्जुना, इह यालोकीं, सः तो, योगः योगजोतो, मह-
ताकालेन मोठाकाळजोतेणेंकरून, नष्टः नाशातेंपावला, ॥ २ ॥

सएवायंमयातेऽद्ययोगःप्रोक्तःपुरातनः ॥
भक्तोसिमेसखाचेतिरहस्यंत्येतदुत्तमं ॥ ३ ॥

सएवायं तोचहा, पुरातनः बहुजुनाऐसा, योगः योगजोतो, अद्य
आज, मया म्यां, ते तुजकारणें, प्रोक्तः सांगिजेला, यतः जाकार-
णास्तव, भक्तोसि भक्तआहेसत्पणून, मे माझा, सखाचेति मित्रआ-
हेस, इति याकारणास्तव, एतत् हें, उत्तमं उत्तमऐसें, रहस्यं गोप्य-
आहे ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अर्जुनउवाच अपरंभवतो जन्मपरं जन्मविवस्व
तः ॥ कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ॥ ४ ॥

भवतः तुझें, जन्म उपजणें जेतें, अपरं आलीकडोल, विवस्वतः सूर्या-
चें, जन्म जनन जेतें, परं पूर्वकाळीचें ऐसें असतां, त्वं तूं, आदौ पहिलें,
प्रोक्तवान् बोललास, इति हें, अहं मी, एतत् विरुद्धार्थ जें त्यातें, क-
थं कैसें, विजानीयां जाणों शकेन, ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीभगवानुवाच बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव
चार्युन ॥ तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतप ॥ ५ ॥

हे अर्जुन अगा अर्जुना, मे माझीं, तवच तुझीं ही, बहूनि बहुत ऐशीं,
जन्मानि जन्में जीतीं, व्यतीतानि अतिक्रमिलीं, हे परंतप अगा अर्जु-
ना, अहं मी, तानि सर्वाणि तीं सर्व जन्में जीत्यांतें, वेद जाणतो, त्वं तूं,
न वेत्थ नाही जाणत, ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अजोऽपि सन्न व्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ॥
प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ॥ ६ ॥

अहं मी, अव्ययात्मा नाशरहित ऐसा, अजोऽपि सन् जन्म नाही ऐसा-
होत्साताही, भूतानामीश्वरोऽपि सन् भूतें जीत्यांचा नियंता ऐसा होत्सा-
ताही, स्वां प्रकृति आपली प्रकृती जेशुद्ध सत्वात्मिका मूर्ति तीतें, अधि-
ष्ठाय अंगीकार करून, आत्ममायया आत्ममाया जे तीणें करून, सं-
भवामि होतो, ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ॥

अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहं ॥ ७ ॥

हे परंतप अगा अर्जुना, हि निश्चयें करून, धर्मस्य धर्म जो त्याची, य-
दा यदा जाजा समयी, ग्लानिः हानि जते, भवति होते, अधर्मस्य अ-

धर्मजोत्याचें, अभ्युत्थानं आधिक्यजेतें, भवति होतें, तदा तेव्हां,
अहं मीजोतो, आत्मानं आपणातें, सृजामि सृजितों, ॥ ७ ॥

परित्राणायसाधूनांविनाशायचदुष्कृतां ॥
धर्मसंस्थापनार्थायसंभवामियुगेयुगे ॥ ८ ॥

अहं मीजोतो, साधूनां साधूजेत्यांच्या, परित्राणाय चहूंकडूनरक्षणा-
कारणें, दुष्कृतां दुरितकर्मकरणांरजेत्यांच्या, विनाशायच शिक्षाक-
रावयाकारणें, धर्मसंस्थापनार्थाय धर्माच्यास्थापनप्रयोजनाकारणें,
युगेयुगे युगायुगाचाठार्यां, संभवामि अवतारधरितों, ॥ ८ ॥

जन्मकर्मचमेदिव्यमेवंयोवेत्तितत्त्वतः ॥
त्यक्त्वादेहंपुनर्जन्मनैतिमामेतिसोऽर्जुन ॥ ९ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, यः जो, मे माझें, दिव्यं प्रकाशात्मकऐसें,
जन्म जन्मजेंत्यातें, कर्मच कर्मजेंत्यातेंही, एवं पूर्वोक्तप्रकारें, तत्त्वतः
याथार्थ्येंकरून, वेत्ति जाणतो, सः तो, देहंत्यक्त्वा देहातेंटाकून, पुनः
मागुतेन, जन्म जन्मजेंत्याप्रति, नएति नाहींयेत, किंतु तरकाय,
मामेति मातेंपावतो, ॥ ९ ॥ ॥ ९ ॥

वीतरागभयक्रोधामन्मयामामुपाश्रिताः ॥
बहवोज्ञानतपसापूतामद्भावमागताः ॥ १० ॥

वीतरागभयक्रोधाः गेलेआहेतभयक्रोधज्यांपासून, मन्मयाः मा-
झाठार्यांएकनिष्ठऐसे, मामुपाश्रिताः मातेंचआश्रयकेलेऐसे, ज्ञानतप-
सापूताः ज्ञानरूपतपेंकरूनपवित्रऐसे, बहवः बहुत, मद्भावं माझ्यासा-
युज्यभावातें, आगताः येतेझाले, ॥ १० ॥

येयथामांप्रपद्यंतेतांस्तथैवभजाम्यहं ॥

ममवर्त्मानुवर्ततेमनुष्याःपार्थसर्वशः॥ ११ ॥

ये जे, मां मातें, यथा जैसे, प्रपद्यंते सकामअथवानिष्कामभजताहे-
त, अहं मी, तान् त्यातें, तथैव तदपेक्षितफलदेऊन, भजामि प्रतिपा-
ळितों, हेपार्थ अगाअर्जुना, यतः ज्याकारणास्तव, मनुष्याः मनुष्य-
जेते, सर्वशः सर्वप्रकारेंकरून, ममवर्त्म माझ्याभजनमार्गातें, अनुव-
र्तते अनुसरताहेत, ॥ ११ ॥

कांक्षंतःकर्मणांसिद्धियजंतइहदेवताः॥

क्षिप्रंहिमानुषेलोकेसिद्धिर्भवतिकर्मजा॥ १२ ॥

इह यामनुष्यलोकाचाठायीं, कर्मणांसिद्धि कर्मैर्जीत्यांचीसिद्धिजे-
तीतें, कांक्षंतः फलापेक्षीतहोत्साते, देवताः इंद्रादिदेवजेत्यातें यजंते
यजिताहेत, हि ज्याकारणास्तव, मनुष्यलोके मनुष्यलोकाचाठायीं,
कर्मजा कर्मजन्यऐशी, सिद्धिः सिद्धिजेते, क्षिप्रंभवति शीघ्रहोते, १२

चातुर्वर्ण्यमयासृष्टंगुणकर्मविभागशः॥

तस्यकर्तारमपिमांविद्यकर्तारमव्ययं॥ १३ ॥

मया म्यां, गुणकर्मविभागशः सत्त्वादिगुणकर्मैर्जीत्यांच्याविभागास्त-
व, चातुर्वर्ण्यं ब्राह्मणादिचाह्मीवर्णजेते, सृष्टं स्रजिलें, तस्य त्याचा,
कर्तारमपि कर्ताऐसाही, मां मातें, अकर्तारं कर्तानिव्हेऐशातें, अव्य-
यं नाशरहितऐशातें, विद्धि जाण, ॥ १३ ॥

नमांकर्माणिलिपंतिनमेकर्मफलेस्पृहा॥

इतिमांयोभिजानातिकर्मभिर्नसबध्यते॥ १४ ॥

कर्माणि विश्वसृष्ट्यादिकर्मैर्जीतीं, मां मातें, नलिपंति लेपातेंपाववित-
नाहींत, मे मज, कर्मफले कर्मफलाचाठायीं, स्पृहा आसक्तिजेते, न-
नाहीं, इति याप्रकारें, यः जो, मां मातें, अभिजानाति जाणतो, क-

र्मभिः कर्मैर्जीतीहींकरून, सः तो, नबड्याते नाहींबंधातेंपावत ॥ १४ ॥

एवंज्ञात्वाकृतंकर्मपूर्वरपिमुमुक्षुभिः ॥

कुरुकर्मैवतस्मात्त्वंपूर्वःपूर्वतरंकृतं ॥ १५ ॥

पूर्वः पहिलेऐसे, मुमुक्षुभिरपि मोक्षेच्छावंतजेतीहीं, एवंज्ञात्वा याप्र-
कारेंजाणोन, कर्म कर्मजेतें, कृतं केलें, तस्मात् त्याकारणास्तव, त्वं
तूं, पूर्वः पूर्वीलजेतीहीं, कृतं केलेंऐसें, पूर्वतरं अत्यंतपूर्वऐसें, कर्मैव
कर्मजेंत्यातेंच, कुरु कर, ॥ १५ ॥

किंकर्मकिमकर्मैतिकवयोऽप्यत्रमोहिताः ॥

तत्तेकर्मप्रवक्ष्यामियज्ज्ञात्वामोक्ष्यसेऽशुभात् ॥ १६ ॥

कवयोपि पंडितजेतेही, किंकर्म कैसेतेंकर्म, किमकर्म कैसेतेंअक-
र्मकरणें, इति ऐसें, अत्र येविषयीं, मोहिताः मोहातेंपावलेआहेत,
अहं मी, तत्कर्म त्याकर्मतिं, ते तुजकारणें, प्रवक्ष्यामि सांगेन, यत्
जें, ज्ञात्वा जाणोन, अशुभात् अशुभसंसारजोत्यापासून, मोक्ष्यसे
मुक्तहोशील, ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥

कर्मणोत्यपिबोद्धव्यंबोद्धव्यंचविकर्मणः ॥

अकर्मणश्चबोद्धव्यंगहनाकर्मणोगतिः ॥ १७ ॥

हि निश्चयेंसी, कर्मणः विहितकर्मजेंत्याचें, तत्त्वं तत्त्वजेतें, बोद्धव्यं
जाणावयासयोग्यऐसें, अस्ति आहे, च ह्यणजे आणखीं, विकर्मणः
निषिद्धकर्मजेंत्याचें, तत्त्वं तत्त्वजेतें, बोद्धव्यं जाणावयासयोग्यआहे,
अकर्मणः तूष्णींभावजोत्याचें, तत्त्वं तत्त्वजेतें, बोद्धव्यं जाणावया-
सयोग्यऐसेंआहे, अतः याकारणास्तव, कर्मणः कर्मसामान्याची,
गतिः तत्त्वजेतें, गहना दुर्बोधऐशी, भवति होते, ॥ १७ ॥

कर्मण्यकर्मयःपश्येदकर्मणिचकर्मयः ॥

तिमात्रप्रयोजनऐसें, कर्म कर्मात्तें, कुर्वन् लोकदृष्ट्याकरितहोत्साता,
किल्बिषं संसारात्तें, नामोति नार्हीपावत, ॥ २१ ॥ ॥ ॥

यदृच्छालाभसंतुष्टोद्वंदातीतोविमत्सरः ॥

समःसिद्धावसिद्धौचकृत्वाऽपिननिबध्यते ॥ २२ ॥

यदृच्छालाभसंतुष्टः अप्रार्थितलाभेंकरूनसंतुष्ट, द्वंदातीतः शीतोष्णा-
दिकात्तेंअतिक्रमूनवर्तलाऐसा, विमत्सरः मत्सररहितऐसा, सिद्धावसि-
द्धौच सिद्धिअसिद्धिविषयीं, समः हर्षविषादरहितऐसा, कृत्वापि क-
र्मात्तेंकरूनही, ननिबध्यते नार्हीबंधात्तेंपावत, ॥ २२ ॥ ॥ ॥

गतसंगस्यमुक्तस्यज्ञानावस्थितचेतसः ॥

यज्ञायाचरतःकर्मसमग्रंप्रविलीयते ॥ २३ ॥

गतसंगस्य विषयाभिलाषरहितऐसा, ज्ञानावस्थितचेतसः अद्वैतज्ञा-
नाचाठायींस्थिरचित्तऐसा, यज्ञाय परमेश्वराकारणें, कर्म कर्मजेंत्यात्तें,
आचरतः आचरणारजोत्याचें, समग्रं वासनारहितकर्मजेत्तें, प्रविली-
यते अकर्मत्वात्तेंपावतें, ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥

ब्रह्मार्पणंब्रह्महविर्ब्रह्माग्नौब्रह्मणाहुतं ॥

ब्रह्मैवतेनगंतव्यंब्रह्मकर्मसमाधिना ॥ २४ ॥

अर्पणं सुकृसुवादिजेत्तें, ब्रह्म ब्रह्महोय, ब्रह्महविः घृतादिहोमद्रव्य-
जेत्तेंब्रह्महोय, ब्रह्माग्नौ ब्रह्मचअग्निजोत्याचाठायीं, ब्रह्मणा ब्रह्मरूप-
जोकर्तात्तेणें, हुतं होमिलें, तेनब्रह्मकर्मसमाधिना ब्रह्मरूपकर्माचा-
ठायींएकाग्रचित्तजोतेणें, ब्रह्मैव ब्रह्मच, गंतव्यं पाविजेत्तें, ॥ २४ ॥

दैवमेवापरेयज्ञंयोगिनःपर्युपासते ॥

ब्रह्माग्नावपरेयज्ञंयज्ञेनैवोपजुह्वति ॥ २५ ॥

अपरे आणिक, योगिनः कर्मयोगीजेते, दैवमेव इंद्रादिकयजितजा-

चाठार्याऐसा, यज्ञं ज्योतिष्टोमादिकाते, पर्युपासते श्रद्धेकरून अनुष्ठिताहेत, अपरे ज्ञानयोगीजेते, ब्रह्माग्नौ निर्विशेषतत्पदार्थरूपजो अग्नित्याचाठार्या, यज्ञं प्रत्यगात्मात्वंपदार्थाते, यज्ञेनैव तत्पदार्थअभेदेकरून, उपजुव्हति ऐक्यरूपजाणताहेत, ॥ २५ ॥ ॥ ॥

श्रोत्रादीनींद्रियाण्यन्येसंयमाग्निषुजुव्हति ॥

शब्दादीन्विषयानन्यइंद्रियाग्निषुजुव्हति ॥ २६ ॥

अन्ये आणिकनैष्ठिकादिकजेते, संयमाग्निषु इंद्रियनियमाग्निजो-
त्याचाठार्या, श्रोत्रादीनि श्रोत्रादिकऐशीं इंद्रियें जीत्यांतें, जुव्हति नि-
यमचप्रधानऐसेहोऊनराहताहेत, अन्ये गृहस्थादिकजेते, शब्दादी-
न शब्दादिकऐसे, विषयान् विषयजेत्यांतें, इंद्रियाग्निषु इंद्रियरूप-
अग्नीचाठार्या, जुव्हति विरुद्धविषयनाहींघेत, ॥ २६ ॥ ॥

सर्वाणींद्रियकर्माणिप्राणकर्माणिचापरे ॥

आत्मसंयमयोगाग्नौजुव्हतिज्ञानदीपिते ॥ २७ ॥

अपरे ध्याननिष्ठजेते, ज्ञानदीपिते ज्ञानेंकरूनसोज्वळऐसा, आत्मसं-
यमयोगाग्नौ चित्तैकाग्र्ययोगाग्नीचाठार्या, सर्वाणि सर्वही, इंद्रिय-
कर्माणि श्रोत्रादिइंद्रियांचीश्रवणादिकवचनादिककर्में जीत्यांतें, प्रा-
णकर्माणिच प्राणादिपंचवायुव्यापारजेत्यांतेंही, जुव्हति विलापन-
करिताहेत, ॥ २७ ॥

द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञायोगयज्ञास्तथाऽपरे ॥

स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्चयतयःसंशितव्रताः ॥ २८ ॥

द्रव्ययज्ञाः द्रव्यत्यागरूपयज्ञनिष्ठजेते, तपोयज्ञाः तपस्वीजेते, योग-
यज्ञाः प्राणायामादिअष्टांगयोगनिष्ठजेते, तथापरे तसेचआणिक,
स्वाध्यायज्ञानयज्ञाश्च वेदाध्ययनआणिज्ञानशास्त्रपरिज्ञानशीलजे-

ते, यतयः प्रयत्नस्वभाववन्त एसे, संशितव्रताः बरीं तीक्ष्णकेलीं आहेत व्र-
तें जीहीं, ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥

अपाने जुहति प्राणं प्राणेऽपानं तथाऽपरे ॥

प्राणापानगतीं रुद्ध्वा प्राणायामपरायणाः ॥ २९ ॥

अपाने अपानवृत्तीचा ठायीं, प्राणं प्राणवृत्तीतें, जुहति पूरकप्राणा-
यामकरिता हेत, प्राणेपानं बाह्यस्थळीं अपानवायुजोल्यातें, जुहति
रेचक प्राणायामकरिता हेत, तथापरे तैसेंच आणिक, प्राणापान-
गतीः वायूचें बहिर्निर्गमन अंतःप्रवेश जोल्यातें, रुद्ध्वा रोधून, प्राणायाम-
परायणाः कुंभकप्राणायामीं तत्पर एसे ॥ २९ ॥ ॥ ॥

अपरे नियताहाराः प्राणान् प्राणेषु जुहति ॥

सर्वेऽप्येते यज्ञविदो यज्ञक्षपितकल्मषाः ॥ ३० ॥

अपरे आणिक कोणी, नियताहाराः आहारसंकोचाभ्यासी जेते, प्रा-
णेषु त्या इंद्रियांचा ठायीं, प्राणान् शब्दादिविषयांतें, जुहति लयक-
रून होमभावित आहेत, एते सर्वेपि हे सर्वही, यज्ञविदः यज्ञजाणते, य-
ज्ञक्षपितकल्मषाः यज्ञें करून लोपिलीं आहेत पापें जीहीं एसे, ॥ ३० ॥

यज्ञशिष्टामृतभुजो यांति ब्रह्मसनातनं ॥

नायं लोकोऽस्य यज्ञस्य कुतोऽन्यः कुरुसत्तम ॥ ३१ ॥

यज्ञशिष्टामृतभुजः यज्ञकरून उरल्या पदार्थांतें अमृतशब्दवाच्य अन्ना-
तें भक्षिणार जेते, ब्रह्मसनातनं नित्यस्वरूप ब्रह्म जें त्यातें, यांति पाव-
ता हेत, हे कुरुसत्तम अगा कुरुकुळसत्तमा, अयज्ञस्य यज्ञरहित जो-
त्यास, अयं लोकः हा लोक जो तो, नास्ति नाहीं, अन्यः परलोक जो-
तो, कुतः कैचा, ॥ ३१ ॥

एवं बहुविधायज्ञावितता ब्रह्मणो मुखे ॥

कर्मजान्विद्वितान्सर्वानिवंज्ञात्वाविमोक्ष्यसे ॥ ३२ ॥

बहुविधाः बहुप्रकारकऐसे, यज्ञाः यज्ञजेते, एवं याप्रकारें, ब्रह्मणः वेदजोत्याच्या, मुखे मुखाचाठायीं, वितताः विस्तारले, तान्सर्वान् ते- सर्वयज्ञजेत्यांतें, कर्मजान् कर्मजन्यऐशांतें, विद्धि जाण, एवं याप्र- कारें, ज्ञात्वा ज्ञाननिष्ठहोत्साता, विमोक्ष्यसे संसारापासूनमुक्तहो- शील, ॥ ३२ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः परंतप ॥

सर्वकर्मखिलंपार्थज्ञानेपरिसमाप्यते ॥ ३३ ॥

हेपरंतप अगाअर्जुना, द्रव्यमयात् द्रव्यविकारीऐसा, यज्ञात् यज्ञ- जोत्याहून, ज्ञानयज्ञः ज्ञानयज्ञजोतो, श्रेयान् अत्यंतश्रेष्ठहोय, हेपार्थ अगापार्था, सर्व सर्वऐसें, कर्म कर्मजेतें, अखिलं फलरहितहोत्सातें, ज्ञाने ज्ञानजेत्याचाठायीं, परिसमाप्यते अंतरंगीहोऊनसंपतें, ॥ ३३ ॥

तद्विद्धिप्रणिपातेनपरिप्रश्नेनसेवया ॥

उपदेक्ष्यंतितेज्ञानंज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥ ३४ ॥

प्रणिपातेन दीर्घनमस्कारेंकरून, परिप्रश्नेन मीकोणमजबंधकांमुक्ति- कशीडत्यादिकप्रश्नेंकरून, सेवया शुश्रूषेकरून, तत् तेज्ञानजेत्यांतें, विद्धि जाण, तत्त्वदर्शिनः अपरोक्षसाक्षात्कारवंतऐसे, ज्ञानिनः ज्ञा- नीजेते, उपदेक्ष्यंति उपदेशेंकरूनसंपादितील, ॥ ३४ ॥

यज्ज्ञात्वानपुनर्मोहमेवंयास्यसिपांडव ॥

येनभूतान्यशेषेणद्रक्ष्यस्यात्मन्यथोमयि ॥ ३५ ॥

हेपांडव अगाअर्जुना, यत् ज्याब्रह्मज्ञानातें, ज्ञात्वा जाणोन, पुनः मागुतीं, एवं पूर्वोक्तप्रकारें, मोहं मोहजोत्यातें, नयास्यसि नपावशी- ल, अथ यानंतर, येन याज्ञानेंकरून, भूतानि पुत्रपौत्रादिजीतीं, अ

शेषेण ब्रह्मादिस्थावरांत, आत्मनि शुद्धत्वंपदार्थाचाठार्थी, मयि शु-
द्धतत्पदार्थमीजोत्यामाझाठार्थी, द्रक्ष्यसि पाहशील, ॥ ३५ ॥

अपिचेदसिपापेभ्यःसर्वेभ्यःपापकृत्तमः ॥

सर्वज्ञानप्लवेनैववृजिनंसंतरिष्यसि ॥ ३६ ॥

त्वं तूंजोतो, सर्वेभ्यःपापेभ्यः सर्वपापकारीजेत्यांहून, पापकृत्तमः
अत्यंतपापकारीऐसा, चेदसि जरीआहेसतरी, सर्ववृजिनं संपूर्णपा-
पातें, ज्ञानप्लवेनैव ज्ञानरूपताखूंजेतेणेंकरून, संतरिष्यसि बरात-
रशील, ॥ ३६ ॥

यथैधांसिसमिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन ॥

ज्ञानाग्निःसर्वकर्माणिभस्मसात्कुरुतेतथा ॥ ३७ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, तथा तैसा, समिद्धः देदीप्यमानऐसा, अग्निः
अग्नि जोतो, यथा जसा, ऐधांसि काष्ठादिकांतें, भस्मसात् भस्मभूत-
ऐशांतें, कुरुते करितो, तथा तसा, ज्ञानाग्निः ज्ञानरूपअग्निजोतो,
सर्वकर्माणि सर्वकर्मंजीत्यांतें, भस्मसात् भस्मभूतऐशांतें, कुरुते
करितो, ॥ ३७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

नहिज्ञानेनसदृशंपवित्रमिहविद्यते ॥

तत्स्वयंयोगसंसिद्धःकालेनात्मनिविंदति ॥ ३८ ॥

इह याजगाचाठार्थी, ज्ञानेन ज्ञानजेतेणेंशीं, सदृशं सारिखें, पवित्रं
पवित्रजेतें, नविद्यते नाहीच, योगसंसिद्धः योगेंकरूनवरव्यासिद्धी-
प्रतपावलाहोसाता, स्वयं आपण, तत् जात्या ज्ञानातें, कालेन का-
लेंकरून, आत्मनि आपुल्याठार्थी, विंदति जाणतो, ॥ ३८ ॥

श्रद्धावानूलभतेज्ञानंतत्परःसंयतेंद्रियः ॥

ज्ञानंलब्ध्वापरांशांतिमचिरेणाधिगच्छति ॥ ३९ ॥

श्रद्धावान् गुरुशास्त्रवचनीविश्वासीऐसा, तत्परः तोपरमात्माचउत्कृष्टज्यासऐसा, संयतेंद्रियः बरव्याप्रकारेंद्रियेंनेमिलींजेणेंतो, ज्ञानं ज्ञानजेंत्यातें, लभते पावतो, ज्ञानंलब्ध्वा ज्ञानातेंलाभून, अचिरेण शीघ्रच, परांशांति कैवल्यमोक्षपदाप्रति, अधिगच्छति पावतोहे, ॥ ३९ ॥

अज्ञश्चाश्रद्धधानश्चसंशयात्माविनश्यति ॥

नायंलोकोऽस्तिनपरोनसुखंसंशयात्मनः ॥ ४० ॥

अज्ञः गुरुपदिष्टतत्त्वज्ञाननाहींज्यासतो, च त्यानंतर, अश्रद्धधानः वेदांतगुरुवाक्यविश्वासरहितऐसा, च त्यानंतर, संशयात्मा संशयरूपमनज्याचेंतो, विनश्यति स्वार्थापासूनचवतो, संशयात्मनः संशयात्माजोत्यास, अयंलोकः हालोकजोतो, नास्ति नाहीं, परोपि परलोकही, न नाहीं, सुखंश्च सुखहीनाहीं, ॥ ४० ॥

योगसंन्यस्तकर्माणंज्ञानसंछिन्नसंशयं ॥

आत्मवंतंनकर्माणिनिबध्नंतिधनंजय ॥ ४१ ॥

हेधनंजय अगाअर्जुना, कर्माणि लोकसंग्रहार्थस्वाभाविकऐशीकर्मेंजीतीं, योगसंन्यस्तकर्माणं ईश्वराराधनेंकरूनटाकिलींकर्मेंजेणें, ज्ञानसंछिन्नसंशयं अकर्त्रात्मिकबोधेंकरूनगेलादेहाभिमानज्याचातो, आत्मवंतं प्रमादरहित बुद्धिज्याचीअसाजोत्यातें, ननिबध्नंति नाहींबांधीत, ॥ ४१ ॥

॥ ४१ ॥

तस्मादज्ञानसंभूतंलटस्थंज्ञानासिनाऽत्मनः ॥

छित्वैनंसंशयंयोगमातिष्ठोत्तिष्ठभारत ॥ ४२ ॥

हेभारत अगाअर्जुना, तस्मात् त्याकारणास्तव, त्वं तूं, आत्मनः आपुल्या, अज्ञानसंभूतं अज्ञानेंकरूनउत्पन्नझालाऐसा, लटस्थं बुद्धीचा-

ठायींस्थिरऐसा, एनंसंशयं हासंशयजोयातें, ज्ञानासिना ज्ञानखड्गें-
करून, छित्वा छेदून, योगं कर्मयोगजोत्यातें, आतिष्ठ आश्रयकर
उत्तिष्ठ युद्धाकारणेंऊठ, ॥ ४२ ॥

ओंतत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
योगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानविज्ञानयो
गोनामचतुर्थोऽध्यायः ४

पंचमाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ अज्ञानजन्यसंशयातेंज्ञानखड्गेच्छेदूनकर्मयोगक-
रीक्षणतांचयेथपूर्वपरविरोधमानीतहोत्साताअर्जुनआशंकाकरितो,॥

अर्जुनउवाच संन्यासंकर्मणांकृष्णपुनर्योगंचशं
ससि ॥ यच्छ्रेयएतयोरेकंतन्मेब्रूहिमुनिश्चितं ॥ १ ॥

हेकृष्ण अगाकृष्णा, त्वं तूं, कर्मणां कर्मैर्जीत्यांचा, संन्यासं बरव्या-
प्रकारेंत्यागजोत्यातें, पुनः मागुतेन, योगंच कर्मयोगजोत्यातेंही, शं-
ससि सांगतोसपरंतु, एतयोः यांमध्ये, यच्छ्रेयः जेंप्रशस्तऐसें, एकं ए-
कजेंत्यातें, ततूतें, सुनिश्चितं निश्चयरूपऐशातें, मे मजकारणें, ब्रूहि
बोल, ॥ १ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥ ४ ॥

श्रीभगवानुवाच संन्यासःकर्मयोगश्चनिःश्रेय
सकरावुभौ ॥ तयोस्तुकर्मसंन्यासात्कर्मयोगोवि
शिष्यते ॥ २ ॥

संन्यासः सर्वत्यागजोतो, कर्मयोगश्च कर्तृत्वफलापेक्षारहितकर्मयो-
गजोतो, उभौ दोन्हीही, निःश्रेयसकरौ अकल्याणकारकमोक्षहोय-
तोंपर्यंत, तयोः तेजेसंन्यासकर्मयोगत्यांमध्ये, कर्मसंन्यासात् कर्म-
त्यागापेक्षां, कर्मयोगः कर्मयोगजोतो, विशिष्यते श्रेष्ठहोय, ॥ २ ॥

ज्ञेयःसनित्यसंन्यासीयोनद्वेष्टिनकांक्षति ॥

निर्द्वंद्वोहिमहाबाहोसुखंबंधात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥

हेमहाबाहो अगाअर्जुना, यः जो, नद्वेष्टि नाहींद्वेषकरित, नकांक्ष-
ति नाहींइच्छित, सः तो, नित्यसंन्यासी सर्वदासंन्यासीऐसा, ज्ञेयः
जाणावा, हि ज्याकारणास्तव, निर्द्वंद्वः सुखदुःखादिकद्वंद्वातीतजोतो,

बंधात् बंधापासून, सुखं अनायासेंकरून, प्रमुच्यते मुक्तहोतो, ॥ ३ ॥

सांख्ययोगौ पृथग्बालाः प्रवदंति न पंडिताः ॥

एकमप्यास्थितः सम्यग्भयोर्विदते फलम् ॥ ४ ॥

बालाः अज्ञानी जेते, सांख्ययोगौ संन्यासआणिकर्मयोगयातें, पृथक् वेगळे ऐशातें, प्रवदंति बोलताहेत, पंडिताः ज्ञानी जेते, न वदंति नाहीं बोलत, एकमपि दों मध्यें एकातेंही, सम्यक् बरव्याप्रकारें, आस्थितः आवरित होसाता, उभयोः दोंहींचेंही, फलं फल जें त्यातें विदते पावतो ॥ ४ ॥

यत्सांख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ॥

एकं सांख्यं च योगं च यः पश्यति स पश्यति ॥ ५ ॥

यत्स्थानं कैवल्यजेतें, सांख्यैः ज्ञाननिष्ठजेतीहीं, प्राप्यते पाविजेतें, योगैरपि कर्मयोगीजेतीहींही, तत् तें कैवल्यजेतें, गम्यते चित्तशुद्धिद्वारा परंपरेंकरून पाविजेतें, सांख्यं च ज्ञान जें त्यातें, योगं च ईश्वरार्थकर्म जें त्यातें, एकं फळरूपेंकरून एक ऐशातें, यः जो, पश्यति पाहतो, सः तो, पश्यति पाहतो, ॥ ५ ॥

संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्नुमयोगतः ॥

योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्म न चिरेणाधिगच्छति ॥ ६ ॥

हे महाबाहो अगाअर्जुना, संन्यासस्तु संन्यास जो तो तरी, अयोगतः कर्मयोगावांचून, आप्तुं पावावया कारणें, दुःखं दुःख होय, योगयुक्तः कर्मयोगेंकरून युक्त ऐसा, मुनिः शुद्धांतः करण संन्यासी जो तो, न चिरेण शीघ्रच, ब्रह्म मोक्षपदाप्रति, अधिगच्छति पावतो, ॥ ६ ॥

योगयुक्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा जितेंद्रियः ॥

सर्वभूतात्मभूतात्मा कुर्वन्नपि न लिप्यते ॥ ७ ॥

योगयुक्तः योगैकरूनयुक्तऐसा, विशुद्धात्मा विशुद्धअंतःकरणऐसा,
विजितात्मा स्ववशीकृतदेहऐसा, जितेंद्रियः जिकिलींआहेतइंद्रिये-
जेणेंतोऐसा, सर्वभूतात्मभूतात्मा जडाअजडातेंआत्मरूपपाहणारऐ-
सा, कुर्वन्नपि परदृष्टीकरूनकरितोऐसादिसलाजरीतरी, नलिप्यते
आपणलिप्तहोतनाहीं, ॥ ७ ॥

नैवकिंचित्करोमीतियुक्तोमन्येततत्त्ववित् ॥

पश्यन्शृण्वन्स्पृशन्जिघ्रन्भक्षन्गच्छन्स्वपन्
श्वसन् ॥ ८ ॥

युक्तः कर्मयोगयुक्तहोत्साता, तत्त्ववित् कर्मैकरूनतत्त्वज्ञजोतो, प-
श्यन् पाहतहोत्साता, शृण्वन् ऐकतहोत्साता, स्पृशन् स्पर्शकरि-
तहोत्साता, जिघ्रन् अवघ्राणकरितहोत्साता, भक्षन् भक्षितहोत्साता,
गच्छन् जाणारऐसा, स्वपन् निद्रितहोत्साता, श्वसन् श्वासटाकि-
तोऐसा, ॥ ८ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

प्रलपन्विस्तृजन्गृह्णन्निमिषन्निमिषन्नपि ॥

इंद्रियाणींद्रियार्थेषुवर्ततइतिधारयन् ॥ ९ ॥

प्रलपन् बोलणारऐसा, विस्तृजन् मळमूत्रत्यागकरणारऐसा, गृह्णन्
घेणारऐसा, उन्मिषन् पाहणारऐसा, निमिषन्नपि नेत्रआच्छादित-
होत्साताही, इंद्रियाणि इंद्रियेंजीत्यांतें, इंद्रियार्थेषु स्वस्वविषयांचा-
ठार्थी, वर्तते वर्तताहेत, इति असें, धारयन् निश्चयकरून, अहं मी,
किंचित् काहीं, नैवकरोमि नाहींचकरीत, इति याप्रकारें, मन्यते
मानितो, ॥ ९ ॥

॥

॥

॥

॥ ७ ॥

ब्रह्मण्याधायकर्माणिसंगंत्यक्काकरोतियः ॥

लिप्यतेनसपापेनपद्मपत्रमिवांभसा ॥ १० ॥

ब्रह्मणि ईश्वरविषयीं, आधाय समर्पून, संगं फलाभिलाषजोत्यातें, त्यक्त्वा टाकून, कर्माणि कर्मजोत्यातें, करोति करितो, सः तो, अंभसा उदकेंकरून, नलिप्यते नाहीलिप्तहोतऐसें, पद्मपत्रमिव कमलपत्राचेपरी, पापेन पापेंकरूननाहींलिप्तहोत, ॥ १० ॥ ॥ ॥

कायेनमनसाबुद्ध्याकेवलैरिंद्रियैरपि ॥

योगिनःकर्मकुर्वतिसंगंत्यक्त्वात्मशुद्धये ॥ ११ ॥

योगिनः योगीजेते, संगंत्यक्त्वा फलाभिलाषातेंटाकून, कायेन शरीरेंकरून, मनसा ध्यानेंकरून, बुद्ध्या तत्त्वनिश्चयेंकरून, केवलैः कर्माभिनिवेशितनव्हेतऐशीं, इंद्रियैरपि इंद्रियेंजोतीहींकरूनही, आत्मशुद्धये अंतःकरणशुद्धीकारणें, कर्म कर्मजेंत्यातें, कुर्वति करिताहेत, ॥ ११ ॥

युक्तःकर्मफलंत्यक्त्वाशांतिमाप्नोतिनैष्ठिकीं ॥

अयुक्तःकामकारेणफलेसक्तोनिबध्यते ॥ १२ ॥

युक्तः ईश्वरनिष्ठजोतो, कर्मफलं कर्मफलजेंत्यातें, त्यक्त्वा टाकूनकर्मकरितहोत्साता, नैष्ठिकीं निष्ठेपासूनउत्पन्नऐशी, शांति मोक्षजोत्यातें, आपोति पावतो, अयुक्तः मूढजोतो, कामकारेण कामेंकरूनप्रवृत्तिनिवृत्तीकरून, फलेसक्तः फलाचाठायींआसक्तहोत्साता, निबध्यते अत्यंतबंधातेंपावतो, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वकर्माणिमनसासंन्यस्यास्तेमुखंवशी ॥

नवद्वारेपुरेदेहीनैवकुर्वन्नकारयन् ॥ १३ ॥

वशी इंद्रियनियहवानूजोतो, मनसा विवेकेंकरून, सर्वकर्माणि सर्वकर्मजेंत्यातें, संन्यस्य बरव्याप्रकारेंठेऊन, नवद्वारे नवआहेतद्वारेंज्यासऐसें, पुरे नगराचेपरीअहंभाववर्जितदेहजोत्याचाठायीं, देही देह-

धारीजोतो, नैवकुर्वन् नकरीतहोत्साता, नकारयन् नकरवितहोत्सा-
ता, सुखंसुखरूप, आस्ते राहतो, ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नकर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सृजति प्रभुः ॥

न कर्मफलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते ॥ १४ ॥

प्रभुः ईश्वरजोतो, लोकस्य जीवसमुदायास, कर्तृत्वं कर्तेपणजेत्या-
ते, न सृजति नाहीं निर्मीत, कर्माणि कर्मेज्जित्याते, न सृजति नाहीं घड-
वीत, कर्मफलसंयोगं कर्माच्या फळाची प्राप्ती तेही, न सृजति नाहीं उ-
त्पादीत, किंतु तरकाय, स्वभावस्तु स्वभावह्मणजे अविद्याजेते, प्रवर्त-
ते करितो, ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव सुकृतं विभुः ॥

अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यंति जंतवः ॥ १५ ॥

विभुः आप्तकामऐसा, अतएव यास्तवच, कस्यचित् कोणासही,
पापं पापजेत्याते, न आदत्ते नाहीं देत, च त्यानंतर, सुकृतं पुण्यजे-
त्याते, नैव आदत्ते नाहीं घेत, अज्ञानेन अज्ञानेकरून, ज्ञानं ज्ञानजेते,
आवृतं आच्छादिलें आहे, तेन तेणें ऐक्यकरून, जंतवः प्राणीजेते, मु-
ह्यंति मोहाते पावतात ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः ॥

तेषामादित्यवज्ज्ञानं प्रकाशयति तत्परं ॥ १६ ॥

येषांतु ज्यांचेंतरी, तदज्ञानं ते अज्ञानजेते, आत्मनः परमात्मा जो त्या-
च्या, ज्ञानेन ज्ञानजेतेणें करून, नाशितं नाशातें पावलें, तेषां त्यांचें,
तत् ते, परं उत्कृष्टऐसें, ज्ञानं ज्ञानजेते, आदित्यवत् सूर्याचेपरी, प्रका-
शयति प्रकाशातें पावतें, ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तद्बुद्ध्यस्तदात्मानस्तन्निष्ठास्तत्परायणाः ॥

गच्छंत्यपुनरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः ॥ १७ ॥

तद्बुद्धयः त्यापरमेश्वरीं आहे बुद्धिज्यांची ऐसे, तदात्मानः त्याचा ठायीं-
मन आहे ज्यांचें ऐसे, तन्निष्ठाः त्याचा ठायीं निष्ठातात्पर्य ज्यांस ते ऐसे, त-
त्परायणाः तोचि आहे मोठा आश्रय ज्यांस ऐसे, ज्ञाननिर्धूतकल्मषाः
ज्ञानें करून धुपोन निःशेष झालीं आहे तरागादिक पातकें ज्यांचीं ते, अ-
पुनरावृत्ति शाश्वत मोक्षपदाप्रति, गच्छंति पावताहेत, ॥ १७ ॥

विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ॥

शुनि चैव श्वपाके च पंडिताः समदर्शिनः ॥ १८ ॥

पंडिताः ज्ञानी जे ते, विद्याविनयसंपन्ने विद्ये करून आणि नश्रते करून
संपन्न ऐसा, ब्राह्मणे ब्राह्मण जो त्याचा ठायीं, गवि गार्ड्याचा ठायीं, हस्ति
नि हस्तीचा ठायीं, शुनि चैव श्वानाचा ठायीं, श्वपाके च श्वपाचक जो-
त्याचा ठायीं, समदर्शिनः ब्रह्मरूप पाहणार ऐसे, भवंति होताहेत, १८

इहैव तैर्जितः सर्गो येषां साम्ये स्थितं मनः ॥

निर्दोषं हि समं ब्रह्म तस्माद्ब्रह्मणिते स्थिताः ॥ १९ ॥

येषां ज्यांचें, मनः मन जे तें, साम्ये समत्वाचा ठायीं, स्थितं राहिलें, तैः
तीहीं, इहैव जीवंत असतांच, सर्गः संसार जो तो, जितः जिंकिला, हि
ज्याकारणास्तव, समं सम ऐसें, निर्दोषं दोषरहित ऐसें, ब्रह्म ब्रह्म जे तें,
तस्मात् त्याकारणास्तव, ते समवृत्ति पुरुष जे ते, ब्रह्मणि ब्रह्म जें त्याचा-
ठायीं, स्थिताः राहिले आहेत, ॥ १९ ॥

न प्रलभ्येत्प्रियं प्राप्य नो द्विजेत्प्राप्य चाप्रियं ॥

स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद्ब्रह्मणि स्थितः ॥ २० ॥

यः जो, प्रियं प्रिय जें त्यातें, प्राप्य पावून, न प्रलभ्येत् हर्षाति न पावतो,

च ते संच, अप्रियं अप्रियजेंत्यातें, प्राप्य पावून, नोद्विजेत् नाहीं उ-
द्वेगातें पावत, स्थिरबुद्धिः स्थिरआहे बुद्धिज्याची ऐसा, असंमूढः बर-
व्याप्रकारें मोहातें नाहीं पावत ऐसा, ब्रह्मवित् ब्रह्मवेत्ता जो तो, ब्रह्मणि
ब्रह्मजेंत्याचा ठायीं, स्थितः राहिला, ॥ २० ॥

बाह्यस्पर्शेष्वसक्तात्मा विंदत्यात्मनियत्सुखं ॥

सब्रह्मयोगयुक्तात्मा सुखमक्षय्यमश्नुते ॥ २१ ॥

बाह्यस्पर्शेषु शब्दादिबाह्यविषयांचा ठायीं, असक्तात्मा नाहीं आसक्त-
मनज्याचें तो, यत् जें, आत्मनि अंतःकरणाचा ठायीं, सुखं सुखजें-
त्यातें, विंदति पावतो, सः तो, ब्रह्मयोगयुक्तात्मा ब्रह्मसमाधियुक्त अं-
तःकरणज्याचें तो, अक्षय्यं अविनाशि ऐसें, सुखं सुखजेंत्यातें, अश्नुते
पावतो, ॥ २१ ॥

॥ ७ ॥

ये हि संस्पर्शजा भोगादुःखयोनय एव ते ॥

आद्यंतवंतः कौंतेय न तेषु रमते बुधः ॥ २२ ॥

हे कौंतेय अगाअर्जुना, हि निश्चयें करून, ये जे, संस्पर्शजाः विषय-
जन्य ऐसे, भोगाः भोग जेते, आद्यंतवंतः उत्पत्तिनाशवंत ऐसे, ते दुःख-
योनय एव ते दुःखकारक च होत, बुधः ज्ञानी जो तो, तेषु त्या विषयांचा-
ठायीं, न रमते नाहीं क्रीडा करीत, ॥ २२ ॥

शक्नोतीहैव यः सोढुं प्राक् शरीरविमोक्षणात् ॥

कामक्रोधोद्वेगं स युक्तः स सुखी नरः ॥ २३ ॥

यः जो, शरीरविमोक्षणात् मरणाहून, प्राक् पूर्वी, कामक्रोधोद्वेगं का-
मक्रोधापासून उद्वेगला ऐसा, वेगं वेग जो त्यातें, इहैव वेगोद्वेग समयीं
च, सोढुं साहाय्याकारणें, शक्नोति समर्थ होतो, स युक्तः तोच योग-
युक्त होय, स नरः तोच पुरुष होय, स सुखी तो सुखी होय, ॥ २३ ॥

योंऽतःसुखोंऽतरारामस्तथांऽतज्योतिरेवयः॥

सयोगीब्रह्मनिर्वाणंब्रह्मभूतोऽधिगच्छति॥ २४॥

यः जो, अंतःसुखः अंतरीसुखआहेज्यासऐसा, अंतरारामः अंतरी-
आहेबिश्रांतिज्यासतोऐसा, तथा तैसाच, यः जो, अंतज्योतिरेव अं-
तरीचआहेविज्ञानज्यास, सः तो, योगी चित्तनिग्रहज्यासतो, ब्र-
ह्मभूतः ब्रह्मचहोत्साता, ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मरूपजेंत्याप्रति, अधिगच्छ-
ति पावतो, ॥ २४ ॥   ॥ ७ ॥   ॥

लभंतेब्रह्मनिर्वाणमृषयःक्षीणकल्मषाः॥

छिन्नद्वैधायतात्मानःसर्वभूतहितेरताः॥ २५॥

क्षीणकल्मषाः निष्पापऐसे, छिन्नद्वैधाः निःसंशयऐसे, यतात्मानः
निग्रहीतमनऐसे, सर्वभूतहितेरताः प्राणिमात्रांचाठायींहितीरतऐसे,
ऋषयः ऋषिजेते, ब्रह्मनिर्वाणं मोक्षातें, लभंते पावताहेत, ॥ २५ ॥

कामक्रोधवियुक्तानांयतीनांयतचेतसाम्॥

अभितोब्रह्मनिर्वाणंवर्ततेविदितात्मनां॥ २६॥

कामक्रोधवियुक्तानां कामक्रोधरहितऐसे, यतीनां संन्यासीऐसे, य-
तचेतसां जितचित्तऐसे, विदितात्मनां जाणिलाआहेआत्माजींहीं-
त्यांस, अभितः जीवन्मुक्तिदेहमुक्तिकाळीही, ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मीली-
नताजेते, वर्तते होते, ॥ २६ ॥   ॥ ७ ॥   ॥

स्पर्शान्कृत्वाबहिर्बाह्यांश्चक्षुश्चैवांतरेभ्रुवोः॥

प्राणापानौसमौकृत्वानासाभ्यंतरचारिणौ॥ २७॥

बाह्यान् बहिर्बाह्यऐसे, स्पर्शान् विषयजेंत्यांतें, बहिः बाहेर, कृत्वा क
रून, प्राणापानौ प्राणआणिअपानजेंत्यांतें, नासाभ्यंतरचारिणौ ना
सिकांतरीसंचरणारऐसे, समौ समऐशांतें, चक्षुश्चैव नेत्रजेंत्यांतेंही,

भुवोःअंतरेभूमध्यभागाचाठार्यां, कृत्वा करून, ॥ २७ ॥

यतेंद्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः॥

विगतेच्छाभयक्रोधोयःसदामुक्तएवसः॥ २८ ॥

यतेंद्रियमनोबुद्धिः नेमिलींआहेतइंद्रियेंमनबुद्धिजेणेंऐसा, मोक्षपरा-
यणः मोक्षचआहेपरमस्थानज्याचेंतोऐसा, विगतेच्छाभयक्रोधः गे-
लेआहेतइच्छाभयक्रोधज्यापासूनतोऐसा, यः जो, मुनिः मननशी-
लऐसा, सः तो, सदा जिवंतअसतांही, मुक्तएव मुक्तचऐसाजा-
णावा, ॥ २८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

भोक्तारंयज्ञतपसांसर्वलोकमहेश्वरं॥

सुहृदंसर्वभूतानांज्ञात्वामांशांतिमृच्छति॥ २९ ॥

यज्ञतपसां यज्ञतपेंजीत्यांचा, भोक्तारं पाळिताऐसा, सर्वलोकमहेश्वरं
सर्वलोकांचामोठाईश्वरऐसा, सर्वभूतानां सकलप्राणिमात्रांचा, सु-
हृदं निरुपाधिकबंधुऐसा, मां मीजोब्रह्मरूपत्यामजप्रति, ज्ञात्वा जा-
णोन, शांति मोक्षातें, ऋच्छति पावतो, ॥ २९ ॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्या

यांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेसंन्यासयोगोनाम

पंचमोऽध्यायः॥ ५ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

षष्ठाध्यायप्रारंभः

पूर्वाध्यायीयोगसंक्षेपेकरून श्लोकत्रयीबोलिला त्याच्या विस्तारार्थ-
पुढील अध्यायाचा आरंभ ॥

श्रीभगवानुवाच अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं क-
र्म करोति यः ॥ स संन्यासी च योगी च न निरग्निर्न
चाक्रियः ॥ १ ॥

यः जो, कर्मफलं कर्मफलातें, अनाश्रितः निरपेक्षित एसा, कार्यं वि-
हितकर्तव्य एसें, कर्म कर्मजें त्यातें, करोति करितो, स संन्यासी तो सं-
न्यासी होय, योगी च योगीही होय, न निरग्निः निरग्नि नव्हे, न चाक्रि-
यः अक्रियही नव्हे, ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यं संन्यासमिति प्रादुर्योगंतं विद्धि पांडव ॥
न त्व्यसंन्यस्तसंकल्पो योगी भवति कश्चन ॥ २ ॥

हे पांडव अगा अर्जुना, यं ज्यातें, संन्यासमिति संन्यास एशातें, प्रादुः
बोलता हेत, त्वं तूं, तं त्यातें, योगं योग एशातें, विद्धि जाण, हि नि-
श्चयेसी, कश्चन कोणीही, असंन्यस्तसंकल्पः नाहीं चटाकिला संक-
ल्पजेणें एसा, योगी योगी जो तो, न भवति नाहीं होत, ॥ २ ॥

आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते ॥
योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते ॥ ३ ॥

योगं योग जो त्यातें, आरुरुक्षोः अभ्यास करणार एसा, मुनेः मनन-
शील जो त्यास, कर्म कर्म जें तें, कारणं चित्तशुद्धिकारण एसें, उच्यते
बोलि जें तें, योगारूढस्य योग प्राप्त एसा, तस्यैव त्यासच, शमः शां-
ति जें तें, कारणं साधन कारण जें तें, उच्यते बोलि जें तें, ॥ ३ ॥

यदाहिनेन्द्रियार्थेषु न कर्मस्वनुपज्जते ॥

सर्वसंकल्पसंन्यासीयोगारूढस्तदोच्यते ॥ ४ ॥

हि निश्चयेसी, सर्वसंकल्पसंन्यासी सर्वसंकल्पांतें टाकणें हाच आहे स्व-
भावज्याचा ऐसा जो तो, यदा जेव्हां, इंद्रियार्थेषु शब्दादिविषयांचा-
ठायीं, न अनुषज्जते नाहीं आसक्त होत, तदा तेव्हां, योगारूढः योग-
पावला ऐसा, उच्यते बोलिजेतो, ॥ ४ ॥

उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मानमवसादयेत् ॥

आत्मैव त्वात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ ५ ॥

आत्मना विवेकयुक्तमनेकरून, हि ज्याकारणास्तव, आत्मानं आप-
णजीवजोत्यातें, उद्धरेत् संसारापासून उद्धरावें, आत्मानं आपणातें,
न अवसादयेत् अधोगतीसनन्यावें, हि ज्याकारणास्तव, आत्मनः-
आपणास, आत्मैव विवेकयुक्तआपणच, बंधुः उपकारी होय, आत्मैव
अहंकारयुक्तआपणच, रिपुरात्मनः आपलारिपुह्मणजेशत्रुआपण-
च होय, ॥ ५ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥ ६ ॥

बंधुरात्मात्मनस्तस्य येनात्मैवात्मना जितः ॥

अनात्मनस्तु शत्रुत्वेव तैतात्मैव शत्रुवत् ॥ ६ ॥

येन जेणें आत्मबुद्धि करून, आत्मैव ज्ञानात्मा जोतो, जितः संपादि-
ला, तस्य त्याचा, आत्मनः बुद्धीस साधन जीवात्मा जो त्याचा, आ-
त्मा तद्रूप आत्मा जोतो, बंधुः बंधुत्वे वर्ततो, अनात्मनः अज्ञानरूप जो-
त्याच्या, शत्रुत्वे वैरभावाचा ठायीं, आत्मैव आपणच, शत्रुवत् शत्रू-
चेपरी, वर्तेत वर्ततो, ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

जितात्मनःप्रशांतस्यपरमात्मासमाहितः॥

शीतोष्णसुखदुःखेषु तथामानापमानयोः ॥ ७ ॥

जितात्मनः जिंकिलेंआहेअंतःकरणजेणेंऐसा, प्रशांतस्य अत्यंतशां-
तजोत्यास, शीतोष्णसुखदुःखेषु शीतउष्णसुखदुःखेंजीत्यांचाठायीं,
तथा तसाच, मानापमानयोः मानअपमानजेतेअसतां, परमात्मा
स्वप्रकाशज्ञानस्वभावऐसा, समाहितः साक्षात्आत्मभावेवर्ततो, ॥ ७ ॥

ज्ञानविज्ञानतृप्तात्माकूटस्थोविजितेंद्रियः ॥

युक्तइत्युच्यतेयोगीसमलोष्टाश्मकांचनः ॥ ८ ॥

ज्ञानविज्ञानतृप्तात्मा शास्त्रजन्यआणिअनुभवज्ञानइहींकरूनतृप्तआ-
हेअंतःकरणज्याचेंऐसा, कूटस्थः निर्विकारऐसा, विजितेंद्रियः विशे-
षेंकरूनजिंकिलींआहेतइंद्रियेंजेणेंतोऐसा, समलोष्टाश्मकांचनः स-
मआहेतढेकुळेंपाषाणसुवर्णज्यासतोऐसा, योगी योगीजोतो, युक्त-
इत्युच्यते योगारूढऐसाबोलिजेतो, ॥ ८ ॥

सुहृन्मित्रार्युदासीनमध्यस्थद्वेष्यबंधुषु ॥

साधुष्वपिचपापेषुसमबुद्धिर्विशिष्यते ॥ ९ ॥

सुहृन्मित्रार्युदासीनमध्यस्थद्वेष्यबंधुषु सुहृन्नामउपकारेंविणउपका-
रकर्ता मित्रनामस्नेहेंकरूनउपकारकर्ता अरिनामघातकर्ता उदासीन-
नामइच्छारहित मध्यस्थनामउभयहितकर्ता द्वेष्यनामद्वेषासकारण
बंधुनानामसंबंधीइत्यादिकांचाठायीं, अपिचसाधुषु शास्त्रानुसारीजे-
त्यांचाठायीं, पापेषु निषिद्धकारीजेत्यांचाठायीं, अपिच इतरांचा-
ठायीं, समबुद्धिः रागद्वेषशून्यबुद्धिज्याचीतोऐसा, विशिष्यते सर्वो-
त्कृष्टहोतो, ॥ ९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

योगीयुंजीतसततमात्मानंरहसिस्थितः ॥

एकाकीयतचित्तात्मानिराशीरपरिग्रहः ॥ १० ॥

एकाकी अद्वितीयऐसा, यतचित्तात्मा नेमिलेंआहेअंतःकरणआ-
णिशरीरजेणें, निराशीः नेमिलीआहेतृष्णाज्याचीतोऐसा, अपरिग्रहः

परिग्रहशून्यऐसा, रहसि गिरिगुहाचाठार्यां, स्थितः राहिलाहोत्साता,
योगी योगारूढजोतो, आत्मानं आपणातें, सततं निरंतर, युंजीत
एकाग्रकरो, ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शुचौदेशेप्रतिष्ठाप्यस्थिरमासनमात्मनः॥

नात्युच्छ्रितं नातिनीचंचैलाजिनकुशोत्तरं ॥ ११ ॥

नात्युच्छ्रितं अत्यंतउंचनव्हेऐसें, नातिनीचं अत्यंतनीचनव्हेऐसें, चै-
लाजिनकुशोत्तरं कुशव्याघ्रांवरवरवस्त्रऐसें, स्थिरं निश्चलऐसें, आ-
त्मनः आपुलें, आसनं आसनजेंत्यातें, शुचौदेशे शुद्धभूमीचाठार्यां,
प्रतिष्ठाप्य ठेवून, ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्रैकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः॥

उपविश्यासनेयुं ज्यायोगमात्मविशुद्ध्ये ॥ १२ ॥

तत्र आसने त्या आसनाचाठार्यां, उपविश्य बसोन, यतचित्तेन्द्रियक्रि-
यः मननेमिल्याआहेतचित्तइंद्रियांच्याक्रियाजेणेंऐसा, मनः मन-
जेंत्यातें, एकाग्रं रजतमोट्टिरहितसत्त्वाधिक्यऐशातें, कृत्वा करून,
आत्मविशुद्ध्ये अंतःकरणाच्यानिर्मळतेकारणें, योगं समाधिजेतीतें,
युंज्यातू अभ्यासावें, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

समं कायशिरो ग्रीवं धारयन्नचलं स्थिरः॥

संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् ॥ १३ ॥

कायशिरो ग्रीवं देहमध्यमस्तककंठयातें, समं अवक्रऐसें, अचलं नि-
श्चलऐसें, धारयन् धरितहोत्साता, स्थिरः स्थिरऐसा, स्वं आपुलें,
नासिकाग्रं नासिकाग्रजेंत्यातें, संप्रेक्ष्य पाहून, दिशश्च दिशाज्यात्यां-
तें, अनवलोकयन् नपाहातहोत्साता, ॥ १३ ॥

प्रशांतात्मा विगतभीर्ब्रह्मचारिव्रते स्थितः॥

मनःसंयम्यमच्चित्तोयुक्तआसीतमत्परः ॥ १४ ॥

प्रशांतात्मा अत्यंतशांतमनऐसा, विगतभीः निर्भयऐसा, ब्रह्मचारिव्र-
ते गुरुसेवाभिक्षान्नभोजनादिव्रताचाठायी, स्थितः राहिलाऐसा, मनः
मनोवृत्तिजीतीतें, संयम्य उपसंहारकरून, मच्चित्तः मीपरमेश्वरजो-
त्यामाझाठायीआहेचित्तज्याचेंतोऐसा, मत्परः मीउत्कृष्टज्यासऐसा,
युक्तः एकाग्रहोत्साता, आसीत बसो, ॥ १४ ॥

युंजन्नेवंसदात्मानंयोगीनियतमानसः ॥

शांतिनिर्वाणपरमांमत्संस्थामधिगच्छति ॥ १५ ॥

नियतमानसः नेमिलेंचित्तऐसा, योगी ध्यानयोगीजोतो, एवं पूर्वो-
क्तप्रकारें, आत्मानं अंतःकरणजेंत्यातें, सदा निरंतर, युंजन् समाधा-
न करून, निर्वाणपरमां मोक्षनिष्ठाआहेजीसऐशी, मत्संस्थां मदधी-
नऐशी, शांति उपरतीतें, अधिगच्छति पावतो, ॥ १५ ॥

नात्यश्नतस्तुयोगोऽस्तिनचैकांतमनश्नतः ॥

नचातिस्वप्नशीलस्यजाग्रतो नैव चार्जुन ॥ १६ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, अत्यश्नतस्तु आपुल्याआहाराहूनअधिक-
भक्षिणारजोत्यास, योगः योगजोतो, नास्ति नाहीं, एकांतं अत्यंत,
अनश्नतः निराहारीजोत्यासही, नच नाहीं, अतिस्वप्नशीलस्य अत्यंत
तनिद्राशीलजोत्यास, नच नाहीं, जाग्रतः अत्यंतजागतोजोत्यास,
नचैव नाहींच, ॥ १६ ॥

युक्ताहारविहारस्ययुक्तचेष्टस्यकर्मसु ॥

युक्तस्वप्नावबोधस्ययोगोभवतिदुःखहा ॥ १७ ॥

युक्ताहारविहारस्य परिमितआहेभोजनआणिसंचारज्यासतोऐसा,

कर्मसु कर्माचार्यां, युक्तचेष्टस्य नियतकालआहेतचेष्टाज्यासऐसा,
युक्तस्वभावबोधस्य निद्राजागरणआहेपरिमितज्यासऐसात्यास, दुः-
खहा संसारदुःखनाशकऐसा, योगः योगजोतो, भवति होतो, ॥ १७ ॥

यदाविनियतंचित्तमात्मन्येवावतिष्ठते ॥

निःस्पृहःसर्वकामेभ्योयुक्तइत्युच्यतेतदा ॥ १८ ॥

यदा ज्याकाळीं, विनियतं अत्यंतएकाग्रतेप्रतिपावलेंऐसें, चित्तं चि-
त्तजेतें, आत्मन्येवावतिष्ठते बाह्यचिंताटाकूनस्वरूपींचस्थितीतेंपावते,
तदा तेकाळीं, सर्वकामेभ्यः दृष्टादृष्टविषयांपासून, निःस्पृहः गेली-
इच्छाज्याचीतोऐसा, युक्तः समाधिस्थऐसा, इति याप्रकारें, उ-
च्यते बोलिजेतो, ॥ १८ ॥   ॥   ॥   ॥

यथादीपोनिवातस्थोनेंगतेसोपमास्मृता ॥

योगिनोयतचित्तस्ययुंजतोयोगमात्मनः ॥ १९ ॥

यथा जैसा, दीपः दीपजोतो, निवातस्थः वायुरहितस्थानीअसणा-
रऐसा, नेंगते चलनपावतनाही, यतचित्तस्य निरोधिल्याचित्तवृत्ति-
ज्याच्यातोऐसा, आत्मनः आपला, योगं समाधियोगजोल्यातें, युं-
जतः अभ्यासिताऐसा, योगिनः योगीजोल्यास, सा तीऐशी, उ-
पमा दृष्टांतेंकरूनउपमाजेते, स्मृता चितिली, ॥ १९ ॥   ॥

यत्रोपरमतेचित्तंनिरुद्धंयोगसेवया ॥

यत्रचैवात्मनाऽत्मानंपश्यन्नात्मनितुष्यति ॥ २० ॥

योगसेवया योगाभ्यासेंकरून, निरुद्धं आवरिलेंहोत्सातें, यत्र जेथें,
चित्तं चित्तजेतें, उपरमते शांतहोतें, यत्रचैव जेथेंच, आत्मना अंतः-
करणवृत्तीकरून, आत्मानं प्रत्यगभिन्नपरमात्माजोल्यातें, आत्मनि-
आपुल्याठायीं, पश्यन् अनुभवीतहोत्साता, तुष्यति संतोषातेंपा-
वतो, ॥ २० ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सुखमात्यंतिकं यत्तद्बुद्धिग्राह्यमतीन्द्रियं ॥

वेत्तियन्ननचैवायं स्थितश्चलतितत्त्वतः ॥ २१ ॥

यत् जें, आत्यंतिकं सुखं अत्यंतसुखजेंतें, बुद्धिग्राह्यं सात्विकअंतःकरणवृत्तीनें घेइ जेंतें ऐसें, तत् तें, अतीन्द्रियं इन्द्रियांतें अगोचर ऐसें, यन्नचैव जेथेंच, स्थितः राहिला होसाता, वेत्ति जाणतो, अयं हायोगी, तत्त्वतः स्वरूपापासून, नचलति नाहीच चळणपावत, ॥ २१ ॥

यं लब्ध्वा चापरं लाभं मन्यते नाधिकं ततः ॥ य

स्मिन् स्थितो न दुःखेन गुरुणापि विचाल्यते ॥ २२ ॥

यं ज्यातिं, लब्ध्वा आत्मलाभातें पाऊन, ततः त्यापेक्षां, अधिकं अधिकऐसा, अपरं लाभं लाभांतरातें, नमन्यते नाहीचितीत, यस्मिन् स्थितः ज्यास्वरूपां राहिला ऐसा होसाता, गुरुणा थोर ऐसें, दुःखेनापि शस्त्रनिष्पातादि दुःखें करूनही, नविचाल्यते नाहीच चळणपावत, ॥ २२ ॥

तं विद्यादुःखसंयोगवियोगं योगसंज्ञितं ॥

स निश्चयेन योक्तव्यो योगो निर्विण्णचेतसा ॥ २३ ॥

तं तो, दुःखसंयोगवियोगं दुःखाचा संयोग वियोग नाही ज्याचा ठायीं-ऐसा, योगसंज्ञितं योग ऐशी आहे संज्ञा ज्यास ऐशातें, विद्यात् जाणावें, अनिर्विण्णचेतसा आलस्यरहितांतःकरणवंत जो तेणें, सः योगः तो-योग जो तो, निश्चयेन गुरुशास्त्रदृढाभ्यासें करून, योक्तव्यः अभ्यासावा, ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

संकल्पप्रभवान्कामांस्त्यक्त्वा सर्वानशेषतः ॥

मनसैवेन्द्रियग्रामं विनियम्य समंततः ॥ २४ ॥

किंच आणिक, संकल्पप्रभवान् संकल्पापासून जन्म आहे ज्यांस ऐसे, सर्वान् सर्वही, कामान् इच्छाविशेष जेत्यांतें, अशेषतः निःशेष, त्य-

क्त्वा टाकून, मनसैव मनैकरूनच, समंततः चहूंकडून, इंद्रियग्रामं
इंद्रियसमुदायजोत्यातें, विनियम्य बरानिग्रहकरून, ॥ २४ ॥ ॥

शनैःशनैरुपरमेद्बुद्ध्याधृतिगृहीतया ॥

आत्मसंस्थं मनः कृत्वा न किंचिदपि चिंतयेत् ॥ २५ ॥

धृतिगृहीतया धैर्ययुक्तऐशी, बुद्ध्या बुद्धिजेतीणें, शनैःशनैः हळुहळु,
उपरमेत् मनातें निरोधावें, मनः मनातें, आत्मसंस्थं स्वरूपीं स्थिरऐशा-
तें, कृत्वा करून, किंचिदपि काहींही, न चिंतयेत् न चिंतावें, ॥ २५ ॥

यतो यतो निश्चरति मनश्चंचलमस्थिरं ॥

ततस्ततो नियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥ २६ ॥

यतो यतः ज्याशब्दादिविषयास्तव, अस्थिरं स्थिरनव्हेऐसें, चंचलं
विक्षेपाभिमुखऐसें, मनः मनजेतें, निश्चलति विषयाभिमुखहोतें, त-
तस्ततः त्यात्याविषयांपासून, एतत् यामनातें, नियम्य विषयांपासू-
न फिरवून, आत्मन्येव स्वप्रकाशआत्म्याचेठायीं, वशं नयेत् निरो-
धकरो, ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रशांतमनसं त्यजेन्न योगिनं सुखमुत्तमं ॥

उपैति शांतरजसं ब्रह्मभूतमकल्मषं ॥ २७ ॥

प्रशांतमनसं बरवें शांत आहे मन ज्याचें ऐसा, शांतरजसं क्षीण झाले मो-
हादिक ज्याचे तो ऐसा, ब्रह्मभूतं जीवन्मुक्त ऐसा, अकल्मषं पापपुण्य-
रहित ऐसा, एनं योगिनं हा योगी जो यातें, सुखमुत्तमं उत्तमसुखजेतें,
उपैति पावतें, हि प्रसिद्ध चर्की, ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥

युञ्जन्नेवं सदात्मानं योगी विगतकल्मषः ॥

सुखेन ब्रह्मसंस्पर्शमत्यंतं सुखमश्नुते ॥ २८ ॥

विगतकल्मषः दोषरहित ऐसा, योगी योगी जो तो, सदा सर्वकाळी,

आत्मानं अंतःकरणजेंत्यातें, एवं यथोक्तकर्मकरून, युंजन् वशक-
रितहोत्साता, सुखेन अनायासेंकरून, ब्रह्मसंस्पर्श आत्मसाक्षात्का-
ररूपऐसें, अत्यंत उत्कृष्टऐसें, सुखं सुखजेंत्यातें, अश्रुते अनुभ-
वितो, ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वभूतस्थमात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥
ईक्षतेयोगयुक्तात्मासर्वत्रसमदर्शनः ॥ २९ ॥

योगयुक्तात्मा योगाभ्यासेंकरूनएकाग्रआहेचित्तज्याचेंऐसा, सर्वत्र
स्थावरजंगमभूतांचाठायीं, समदर्शनः निर्विशेषब्रह्मजेंत्यातेंचपाहणा-
रऐसातो, सर्वभूतस्थं सर्वभूतांचाठायींराहणारऐसा, आत्मानं कूट-
स्थआत्माआपणजोत्यातें, च तैसा, सर्वभूतानि सर्वभूतेंजीत्यातें, आ-
त्मनि आपुल्याठायीं, ईक्षते पाहतो, ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥

योमांपश्यतिसर्वत्रसर्वंचमयिपश्यति ॥
तस्याहंनप्रणश्यामिसचभेनप्रणश्यति ॥ ३० ॥

यः जो, मां मातें, सर्वत्र सर्वभूतांचाठायीं, पश्यति पाहतो, सर्वंच
ब्रह्मादिकसर्वभूतेंजीत्यातें, मयि माझाठायीं, पश्यति पाहतो, तस्य
आत्मनिष्ठजोत्यास, अहं मीईश्वरजोतो, नप्रणश्यामि परोक्षनाहीं-
होत, सच तोही, मे मज, नप्रणश्यति परोक्षनाहींहोत, ॥ ३० ॥

सर्वभूतस्थितंयोमांभजत्येकत्वमास्थितः ॥
सर्वथावर्तमानोऽपिसयोगीमयिवर्तते ॥ ३१ ॥

एकत्वं एकात्मत्वजेंत्यातें, आस्थितः आश्रयीऐसा, यः जो, सर्वभूत-
स्थितं सर्वप्राणिस्थऐसा, मां मातें, भजति भजतो, सर्वथा आपुल्या-
प्राक्तनानुरूप, वर्तमानोपि वर्ततहोत्साताही, सयोगी तोयोगीजोतो,
मयि मीजोनित्यमुक्तत्यामाझाठायीं, वर्तते राहतो, ॥ ३१ ॥ ॥

आत्मौपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योऽर्जुन ॥

सुखं वा यदि वा दुःखं स योगी परमो मतः ॥ ३२ ॥

हे अर्जुन अगा अर्जुना, आत्मौपम्येन आपल्या दृष्टांते करून, सर्वत्र सर्वभूतांचा ठायीं, सुखं वा आपुल्या सुखाचे परी सुखातें, यदि वा दुःखं आपुल्या दुःखाचे परी दुःखजेत्यातें, यः जो, समं समान, पश्यति पाहतो, सः तो, योगी योगीजो तो, परमः उत्कृष्ट ऐसा, मतः संमत-ऐसा, ॥ ३२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अर्जुन उवाच योऽयं योगस्त्वया प्रोक्तः साम्येन
मधुसूदन ॥ एतस्याहं न पश्यामि चंचलत्वात् स्थि-
तिं स्थिरां ॥ ३३ ॥

हे मधुसूदन अगामधुसूदना, योयं जो हा सर्वत्र सम दृष्टिलक्षण ऐसा, योगः योगजो तो, साम्येन समत्वे करून, त्वया तुवां, प्रोक्तः सांगितला, एतस्य या योगास, मनसः मनाच्या, चंचलत्वात् चंचलत्वास्तव, अहं मीजो तो, स्थिरां चिरकालानुवर्ती ऐशी, स्थितिं विद्यमानता जेतीतें, न पश्यामि नाही पाहात, ॥ ३३ ॥   ॥   ॥   ॥

चंचलं हि मनः कृष्ण प्रमाथि बलवद्दृढं ॥

तस्याहं निग्रहं मन्ये वा योरिव सुदुष्करं ॥ ३४ ॥

हे कृष्ण अगा भक्त पापनिवारका, मनः मनजेतें, चंचलं चंचल, हि प्र-सिद्ध चर्की, आणिकही, प्रमाथि शरीर इंद्रियांतें विक्षेपून परवश कर-णार ऐसें, बलवत् कोणाच्यानेंही निग्रह करावया अशक्य ऐसें, दृढं ना मपाशासारिखें अच्छेद्य, तस्य त्या मनाचा, अहं मीजो तो, निग्रहं नि-रोध जो त्यातें, वा योरिव वायूचे परी, सुदुष्करं करावया अशक्य ऐसें, मन्ये मानितों, ॥ ३४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

श्रीभगवानुवाच असंशयं महाबाहो मनो दुर्नि-
ग्रहं चलं ॥ अभ्यासेन तु कौंतेय वैराग्येण च गृह्य-
ते ॥ ३५ ॥

हे महाबाहो अगा अर्जुना, मनः मन जेतें, दुर्निग्रहं दुःखें करून निग्र-
हास योग्य, चलं चपल, इति ऐसें बोलणें जेतें, असंशयं खरेंच,
कौंतेय अर्जुना, किंतु काय तर, अभ्यासेन तु स्वस्वरूपी चित्तवृत्ति-
ठेवणें तेणें करून, वैराग्येण च विषयांचा ठायीं अतृष्णे करून ही, गृह्य-
ते घेइ जेत, ॥ ३५ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

असंयताऽऽत्मना योगो दुष्प्राप इति मे मतिः ॥
वश्यात्मना तु यतता शक्यो वासुमुपायतः ॥ ३६ ॥

असंयतात्मना वैराग्याभ्यासें करून ने मिलें नाहीं चित्त जेणें ऐसा जो ते-
णें, योगः योग जो तो, दुष्प्रापः दुःखें करून पावि जेतो, इति ऐशी, मे-
मतिः माझी बुद्धि, यतता आणिक प्रयत्न करणार ऐसा, वश्यात्मना तु
वश्य झालें आहे मन ज्या चें तेणें, उपायतः बोलिल्या उपायास्तव, वासुं
पावावया कारणें, शक्यः समर्थ होय, ॥ ३६ ॥

अर्जुन उवाच अयतिः श्रद्धयोपेतो योगाच्च लि-
तमानसः ॥ अप्राप्य योगसंसिद्धिं कांगतिं कृष्ण
गच्छति ॥ ३७ ॥

हे कृष्ण अगा कृष्णा, अयतिः अल्प प्रयत्नी ऐसा, श्रद्धयोपेतः गुरुवेदांत-
वाक्य विश्वास सहित ऐसा, योगाच्च लितमानसः तत्त्व साक्षात्कारी न पा-
वे मन ज्या चें तो ऐसा, योगसंसिद्धिं अज्ञान निवृत्ति जेती तें, अप्राप्य न-
पावून, कांगति कोण गती तें गच्छति जातो, ॥ ३७ ॥

कच्चिन्नोभयविभ्रष्टश्चिन्नाभ्रमिव नश्यति ॥

अप्रतिष्ठो महाबाहो विमूढो ब्रह्मणः पथि ॥ ३८ ॥

हे महाबाहो अगाकृष्णा, उभयविभ्रष्टः ज्ञानकर्ममार्गापासूनचवला-
ऐसा, अप्रतिष्ठः आश्रयरहितऐसा, ब्रह्मणः ब्रह्मजेंत्याच्या, पथि उपा-
यमार्गी, विमूढः मूढहोत्साता, छिन्नाभमिव फुटल्यामेघाचेपरी, नो-
नश्यतिकच्चित् नाहीनाशातें पावतकाय, किंतु तरकाय, नश्यत्येव ना-
शातें पावतोच, ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एतन्मे संशयं कृष्ण छेत्तुमर्हस्य शेषतः ॥

त्वदन्यः संशयस्यास्य छेत्तानत्युपपद्यते ॥ ३९ ॥

हे कृष्ण अगाकृष्णा, त्वं तूंजोतो, एतत् हा, मे माझा, संशयं संशय-
जोत्यातें, अशेषतः समूळ, छेत्तुं परिहारकरावयाकारणें, अर्हसि
योग्य आहेस, त्वदन्यः तुजहूनि दुसरा देव किंवा ऋषीजोतो, अस्य या-
संशयाचा, छेत्ता उपशमकरणारऐसा, हि निश्चयें करून, न उपपद्यते
नाही संभवत, ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीभगवानुवाच पार्थ नैवेह नामुत्र विनाशस्त-
स्य विद्यते ॥ न हि कल्याणकृत्कश्चिद्दुर्गतिं तात ग-
च्छति ॥ ४० ॥

हे पार्थ अगाअर्जुना, तस्य तो उभयभ्रष्टजोत्यास, इह या लोकाचा-
ठार्थी, विनाशः पातित्यजेंतें, अमुत्र परलोकीं, विनाशः नरकप्राप्ति-
जेंतें नैव विद्यते नाहीच, हेतात अगाबापाशिष्या, हि ज्या कार-
णास्तव, कल्याणकृतशुभकर्ता, कश्चित् कोणीही, दुर्गतिं कुत्सितग-
तीतें, न गच्छति नाही पावत, ॥ ४० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्राप्य पुण्यकृतां लोकानुषित्वा शाश्वतीः समाः ॥

शुचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टोऽभिजायते ॥ ४१ ॥

योगभ्रष्टः योगापासूनचवलाऐसा, पुण्यकृतां अश्वमेधादिकयज्ञ
करणान्यांसप्राप्यऐसे, लोकान् लोकजेत्यांतें, प्राप्य पावून, शाश्व-
तीः नित्यऐशा, समाः बहुतसंवत्सरजेत्यांतें, उषित्वा वासअनुभवून,
शुचीनां यथोक्ताचारऐसे, श्रीमतां संपत्तिवंतांच्या, गेहे घराचाठा-
र्यां, अभिजायते उत्पन्नहोतो, ॥ ४१ ॥ ॥ ॥ ॥

अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमतां ॥

एतद्धिदुर्लभतरंलोकेजन्मयदीदृशम् ॥ ४२ ॥

अथवा नाहींतरि, धीमतां बुद्धिमंतऐसे, योगिनामेव योगीजेत्यांच्या-
च, कुले कुळीं, भवति जन्मतो, ईदृशं याप्रकारचें, यत् जें, जन्म ज-
न्मजेतें, एतद्धि योगिकुळींजन्महेंतरी, लोके लोकाचाठार्यां, दुर्लभ-
तरं अत्यंतदुर्लभ, ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदेहिकं ॥

यततेचततोभूयःसंसिद्धौकुरुनंदन ॥ ४३ ॥

हेकुरुनंदन अगाकुरुकुळानंदकरा, तत्र त्यायोगियाचेकुळीं, पौर्व-
देहिकं पूर्वदेहींसंपादिलाऐसा, तंबुद्धिसंयोगं तोबुद्धियोगजोत्यातें,
लभते पावतो, ततः त्यानंतर, भूयः मागुतींअत्यंत, संसिद्धौ मोक्षा-
चाठार्यां, यतते प्रयत्नकरितो, ॥ ४३ ॥ ॥ ॥ ॥

पूर्वाभ्यासेनतेनैवजिह्यतेत्यवशोऽपिसः ॥

जिज्ञासुरपियोगस्यशब्दब्रह्मातिवर्तते ॥ ४४ ॥

तेनपूर्वाभ्यासेनैव, तोजोपूर्वाभ्यासतेणेंकरून, अवशोपि अवशहो-
त्साताही, सः तोयोगीजोतो, जिह्यते अभ्यासींवर्ततो, हि निश्चयेसी,
योगस्य योगजोत्याचा, जिज्ञासुरपि स्वरूपजाणावयाइच्छितहो-
त्साताही, शब्दब्रह्म वेदांतोक्तकर्मानुष्ठानजेंत्यातें, अतिवर्तते उलंघून-
पुढेंजातो, ॥ ४४ ॥

प्रयत्नाद्यतमानस्तुयोगीसंशुद्धकिल्बिषः ॥

अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपरांगतिं ॥ ४५ ॥

संशुद्धकिल्बिषः निर्धूतपापऐसा, प्रयत्नात् पुरुषप्रयत्नेंकरून, यतमानः प्रयत्नकरणारऐसा, अनेकजन्मसंसिद्धः बहुजन्मांचाठायीसंपादिलाजोयोगतेणेंकरूनबरवाज्ञानीहोत्साता, योगीतु योगीतोतर, ततः त्याहून, परांगति उत्कृष्टगतीतें, याति पावतो, ॥ ४५ ॥

तपस्विभ्योऽधिकोयोगीज्ञानिभ्योऽपिमतोधिकः ॥

कर्मिभ्यश्चाधिकोयोगीतस्माद्योगीभवार्जुन ॥ ४६ ॥

तपस्विभ्यः व्रतउपवासादिकरूनशरीरशोषकजेत्यांहून, योगी योगी-जोतो, अधिकः अधिकहोय, ज्ञानिभ्योपि शास्त्रपांडित्यकर्तेजेत्यांपेक्षांही, अधिकः थोरऐसा, मतः मान्यहोय, कर्मिभ्यश्च अग्निहोत्रादिकर्मनिष्ठजेत्यांपेक्षांही, अधिकः श्रेष्ठहोय, तस्मात् त्याकारणास्तव, हेअर्जुन अगाअर्जुना, त्वं तूं, योगी ज्ञाननिष्ठऐसा, भव हो, ॥ ४६ ॥

योगिनामपिसर्वेषांमद्गतेनांतरात्मना ॥

श्रद्धावान्भजतेयोमांसमेयुक्ततमोमतः ॥ ४७ ॥

सर्वेषां इतरदेवताभक्तसर्वऐसे, योगिनामपि योगीजेत्यांमध्येही, मद्गतेन माझेठायींविद्यमानऐसा, अंतरात्मना अंतःकरणेंकरून, श्रद्धावान् आस्तिक्यबुद्धिहोत्साता, यः जो, मां मातें, भजते सेवितो, सः तो, मे मज, युक्ततमः अतिशयेंकरूनयुक्तऐसा, मतः निश्चयेंहोय, ॥ ४७ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेअभ्यासयोगोनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

सप्तमाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ प्रथमषट्कं करून पदलक्षणबोलिला आतांध्येय
प्रतिपादनमध्यषट्कं करून बोलतो, ॥

श्रीभगवानुवाच मय्यासक्तमनाःपार्थयोगंयुं
जन्मदाश्रयः ॥ असंशयंसमग्रंमांयथाज्ञास्यसि
तच्छृणु ॥ १ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, मयि माझाठायीं, आसक्तमनाः आसक्तमन-
ज्याचेंतोऐसा, मदाश्रयः माझाआहेआश्रयज्यासऐसा, योगं योग-
जोत्यातें, युंजन् करितहोत्साता, असंशयं निःसंशय, समग्रं सर्वविभू-
तिसहितऐसा, मां मातें, यथा ज्याप्रकारेंकरून, ज्ञास्यसि जाणाव-
यायोग्यहोशील, तत् त्यातें, शृणु वक्ष्यमाणवाक्यातेंऐक, ॥ १ ॥

ज्ञानंतेऽहंसविज्ञानमिदंवक्ष्याम्यशेषतः ॥

यज्ज्ञात्वानेहभूयोऽन्यज्ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ २ ॥

अहं मीजो, ते तुजकारणें, सविज्ञानं अपरोक्षसहित, इदंज्ञानं हेंज्ञा-
नजेंत्यातें, अशेषतः संपूर्णऐशातें, वक्ष्यामि सांगतो, यज्ज्ञात्वा जेंजा
णिल्यावर, इह येथें, भूयः मागुतीं, अन्यत् दुसरें, ज्ञातव्यं जाणाव-
यायोग्यऐसें, नअवशिष्यते नाहींउरत, ॥ २ ॥

मनुष्याणांसहस्रेषुकश्चिद्यततिसिद्धये ॥

यततामपिसिद्धानांकश्चिन्मांवेत्तितत्त्वतः ॥ ३ ॥

मनुष्याणां मनुष्यजेत्यांच्या, सहस्रेषु सहस्रांमध्ये, कश्चित् एखादा,
सिद्धये सिद्धीकारणें, यतति यत्नकरितो, यततामपि यत्नकरणारांम-
ध्ये, सिद्धानां सिद्धजेत्यामध्येही, कश्चित् कोणीएक, तत्त्वतः जसा-

आहेतसा, मां मातें, वेत्ति जाणतो, ॥ ३ ॥

भूमिरापोऽनलोवायुःखंमनोबुद्धिरेवच ॥

अहंकारइतीयंमेभिन्नाप्रकृतिरष्टधा ॥ ४ ॥

भूमिः गंधतन्मात्रा, खं शब्दतन्मात्रा, आपः रसतन्मात्रा, अनलः रूप-
तन्मात्रा, वायुः स्पर्शतन्मात्रा, मनः मनजेतें, बुद्धिः महत्तत्त्वजेतें, अ-
हंकारएवच अहंकारतोही, इति हाबोलिलाप्रकार, इयं हेसाक्षिभा-
स्य, मेप्रकृतिः माझीमायात्रिगुणात्मकअनिर्वचनीयप्रकृतिजेते, अ-
ष्टधा आठप्रकारें, भिन्ना भेदातेंपावली, ॥ ४ ॥

अपरेयमितस्त्वन्यांप्रकृतिंविद्धिमेपरां ॥

जीवभूतांमहाबाहोययेदंधार्यतेजगत् ॥ ५ ॥

इयं हेअष्टधाप्रकृतिजेते, अपरा निकृष्टहोय, इतस्तु इजहूनतरी,
अन्यां दुसरी, मे माझी, परां प्रकृष्टऐशी, जीवभूतां चैतन्यात्मकऐ-
शी, प्रकृतिं प्रकृतिजेतीतें, विद्धि जाण, हेमहाबाहो अगाअर्जुना,
यया ज्याचैतन्यप्रकृतीनें, इदंजगत् हेंजगजेतें, धार्यते धरिजेतें, ॥ ५ ॥

एतद्योनीनिभूतानिसर्वाणीत्युपधारय ॥

अहंकृत्स्नस्यजगतःप्रभवःप्रलयस्तथा ॥ ६ ॥

सर्वाणि सर्वऐशीं, भूतानि चराचरभूतेंजीतीं, एतद्योनीनि पूर्वोक्तप-
रापरप्रकृतिकारणआहेज्यांसऐशीं, इति याप्रकारें, उपधारय जाण,
अहं मायोपाधिकमीजोतो, कृत्स्नस्य संपूर्णऐसें, जगतः जगजेंत्यास,
प्रभवः उत्पत्तिस्थान, प्रलयः प्रलयस्थानजें, तथा तैसेंमीच, ॥ ६ ॥

मत्तःपरतरंनान्यत्किंचिदस्तिधनंजय ॥

मयिसर्वमिदंप्रोतंसूत्रेमणिगणाइव ॥ ७ ॥

हेधनंजय अगाअर्जुना, मत्तः मजहून, परतरं दुसरेंअधिक, अन्यत्

अपर, किंचित् कांहीं, नास्ति नाहीं, इदं सर्वं हें सर्वजगजेतें, मयि मीपरमात्माजोत्यामाझाठायीं, सूत्रे सूत्राचाठायीं, मणिगणाइव मणिसमुदायाचेपरी, प्रोक्तं वोंविलें आहे, ॥ ७ ॥

रसोऽहमप्सुकौंतेयप्रभाऽस्मिशशिसूर्ययोः ॥

प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः खेपौरुषं नृषु ॥ ८ ॥

हे कौंतेय अगाअर्जुना, अप्सु उदकांच्याठायीं, रसः रसजोतो, अहं मी, अस्मि आहें, शशिसूर्ययोः चंद्रसूर्यांची, प्रभा कांतितेही, सर्ववेदेषु सर्ववेदांचाठायीं, प्रणवः ओंकारप्रणवजोतो, खे आकाशाचाठायीं, अहं मीजोतोच आहे, ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पुण्योगंधः पृथिव्यांच तेजश्चास्मि विभावसौ ॥

जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मितपस्विषु ॥ ९ ॥

पृथिव्यांच भूमीचाठायीं, पुण्योगंधः सुगंधजोतो, विभावसौ अग्नीचाठायीं, तेजश्च दीप्तिजेते, अस्मि आहें, तथा तैसेंच, सर्वभूतेषु सकळप्राणिमात्राचाठायीं, जीवनं आयुष्यजेतें, तपस्विषु तपस्वीजेत्यांचाठायीं, तपश्च द्वंद्वसहनरूपजेतपतेंही, अस्मि आहें, ॥ ९ ॥

बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनं ॥

बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि तेजस्तेजस्विनामहं ॥ १० ॥

हे पार्थ अगाअर्जुना, सर्वभूतानां स्थावरजंगमभूतांचें, सनातनं नित्यऐसें, बीजं कारणऐसा, मां मातें, विद्धि जाण, बुद्धिमतां तत्त्वातत्त्वविकसनसमर्थजेत्यांची, बुद्धिः बुद्धिजेते, अस्मि आहें, तेजस्विनां प्रगल्भपुरुषजेत्यांचें, तेजः स्वतेजानें पराभव होय जेणे तें तेजजेतें, अहं मीआहें, ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

बलं बलवतामस्मि कामरागविवर्जितं ॥

धर्माविरुद्धोभूतेषुकामोऽस्मिभरतर्षभ ॥ ११ ॥

हेभरतर्षभ अगाभरतश्रेष्ठा, बलवतां बलवंतजेत्यांचें, कामरागविवर्जितं कामक्रोधवर्जितऐसें, बलं बलजेतें, अहं मीच, भूतेषु प्राणिमात्राचाठार्या, धर्माविरुद्धः शास्त्रादिमतेजायादिअभिलाषऐसा, कामः इच्छारूपजोतो, अस्मि आहें ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥

येचैवसात्त्विकाभावाराजसास्तामसाश्रये ॥

मत्तएवेतितान्विद्धिनत्वहंतेषुतेमयि ॥ १२ ॥

किंच आणिक, येचैव जेकांहीं, सात्त्विकाः शमादिक, राजसाः हर्षादिकजेते, येतामसाश्च शोकमोहादिक, येभावाः पदार्थजेते, तान् तेभावजेत्यांतें, मत्तएव मजपासूनचझाले, इति याप्रकारें, विद्धि जाण, तेषु त्यापदार्थांचाठार्या, अहं मी, नतु त्यांचेआधीननाहीं, ते तेपदार्थजेते, मयि मदधीन, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥

त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिःसर्वमिदंजगत् ॥

मोहितंनाभिजानातिमामेभ्यःपरमव्ययं ॥ १३ ॥

गुणमयैः सात्त्विकादिगुणविकारऐसे, त्रिभिः तीनऐसे, एभिर्भावैः हेजेभावपदार्थईहींकरून, इदं हें, सर्वं सर्वही, जगत् जगजेतें, मोहितं मोहातेंपावलेंहोत्सातें, एभ्यः हेत्रिप्रकारभावजेयांहून, परं वेगळा-ऐसा, अव्ययं नाशरहितऐसा, मां मातें, नअभिजानाति नाहींजाणत, ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दैवीत्येषागुणमयीमममायादुरत्यया ॥

मामेवयेप्रपद्यंतेमायामेतांतरंतिते ॥ १४ ॥

दैवी देवजोमीत्यामाझी, गुणमयी रागद्वेषमोहरूपऐशी, एषा हे, मममाया माझीमायाजेते, दुरत्यया दुःखेंकरूनअतिक्रमणजीचेंतीऐशी,

हि निश्चयें, ये जेकोणी, मामेव मजप्रतीच, प्रपद्यंते भजताहेत, ते तेपुरुषजेते, एतांमायां हेमायाजेईतें, तरंति तरताहेत, ॥ १४ ॥ ॥

नमांदुष्कृतिनोमूढाःप्रपद्यंतेनराधमाः॥

माययापल्लतज्ञानाआसुरंभावमाश्रिताः॥१५॥

मायया मायाजेतीणें, अपल्लतज्ञानाः नाशपावलेंज्ञानज्यांचेंतेऐसे, आसुरंभावं दैत्यसंबंधिभावजोत्यातें, आश्रिताः पावलेऐसे, दुष्कृतिनः कुकर्मऐसे, मूढाः मंदमतिऐसे, नराधमाः मनुष्यांमध्येअधमऐसे, मां-मातें, नप्रपद्यंते नाहींपावत, ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

चतुर्विधाभजंतेमांजनाःसुकृतिनोऽर्जुन॥

आर्तोजिज्ञासुरथार्थीज्ञानीचभरतर्षभ॥१६॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, चतुर्विधाः चौंप्रकारचे, सुकृतिनः पुण्यकारीऐसे, जनाः जनजेते, मां मातें, भजंते सेविताहेत, तेके तेकोणते, हेभरतर्षभ अगाभरतकुळकीर्तिरक्षका, आर्तः दुःखनिवृत्तीतेंइच्छिणारजोतो, जिज्ञासुः आत्माज्ञानापेक्षक, अर्थार्थी द्रव्यअपेक्षिणार, ज्ञानी तत्त्ववेत्ताजोतोही, ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥

तेषांज्ञानीनित्ययुक्तएकभक्तिर्विशिष्यते॥

प्रियोहिज्ञानिनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियः॥१७॥

तेषां चौंप्रकारच्याभक्तांमध्ये, नित्ययुक्तः सर्वकाळमाझाठायींआहे-भजनज्यासतोऐसा, ज्ञानी तत्त्ववेत्ताजोतो, विशिष्यते अधिकहोतो, ज्ञानिनः ज्ञानीजोत्यास, अत्यर्थ अत्यंत, अहं मीजोतो, प्रियः प्रिय-होतो, सच तोही, मम मजप्रियहोतो, हि प्रसिद्ध, ॥ १७ ॥ ॥

उदाराःसर्वएवैतेज्ञानीत्वात्मैवमेमतं॥

आस्थितःसहियुक्तात्मामामेवानुत्तमांगतिं॥१८॥

ते सर्वे पूर्वोक्ततिथेही, उदाराएव थोरच, ज्ञानीतु, ज्ञानीतरी, आत्मै-
व मजहूनभिन्ननाही, इति याप्रकारें, मेमतं माझानिश्चय, हि ज्या-
कारणास्तव, सः तोज्ञानीजोतो, युक्तात्मा मच्चित्तऐसा, मामेव मा-
तेंच, आस्थितः आश्रयिला, ॥ १८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

बहूनां जन्मनामंते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ॥

वासुदेवः सर्वमिति समहात्मा सुदुर्लभः ॥ १९ ॥

बहूनां बहुपुण्यदायकऐशीं, जन्मनां जन्मेंजांत्याच्या, अंते शेवटीं,
सर्वे सर्वही, वासुदेवः वासुदेवच, इति याप्रकारें, ज्ञानवान् ज्ञानवंत-
जोतो, मां मातें, प्रपद्यते भजतो, सः तो, महात्मा सर्वोत्कृष्टऐसा,
सुदुर्लभः सहस्रांमध्येहीदुःखेंकरूनपावावयाकारणेंशक्यनव्हेऐसा-
तो, ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यंतेऽन्यदेवताः ॥

तंतं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया ॥ २० ॥

तैस्तैः तेतेऐसे, कामैः पुत्रकीर्तिजायादिकामजेतींहीकरून, हृतज्ञानाः
अपहरिलाआहेविवेकज्यांचाऐसे, तंतं नियमं त्यात्याउपवासादिनि-
यमातें, आस्थाय आश्रयून, स्वया आपुल्या, प्रकृत्या प्रकृतीजेतीणें,
नियताः वशीकृतहोसाते, अन्यदेवताः भूतप्रेतयक्षादिक्षुद्रदेवताज्या-
त्यांतें, प्रपद्यंते भजताहेत, ॥ २० ॥

यो यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धया चित्तुमिच्छति ॥

तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहं ॥ २१ ॥

योयः जोजोकामी, यांयां ज्याज्या, तनुं देवताशरीरातें, भक्तः सन्
भक्तहोसाता, श्रद्धया भक्तीनें, अर्चितुं पूजाकरावयाकारणें, इ-
च्छति इच्छितो, तस्य तस्य त्यात्याकामीपुरुषास, अचलां स्थिरऐ-

शी, तामेवश्रद्धां तेचभक्तीजेतीतें, अहं मीजोतो, विदधामि स्थिरक-
रितों, ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सतयाश्रद्धयायुक्तस्तस्याराधनमीहते ॥

लभतेचततःकामान्मयैवविहितान्हितान् ॥ २२ ॥

सः तोपुरुषजोतो, तयाश्रद्धया म्यांप्रेरिलीश्रद्धाजेतीणें, युक्तः युक्त-
होत्साता, तस्य त्यादेवताशरीराचें, आराधनं आराधनजेंत्यातें, ईहते
इच्छितो, ततः तेआराधिलीदेवताजेतीपासून, हि निश्चयेंकरून, मयै
व म्यांच, विहितान् निर्मिलेऐसे, तान्कामान् तेइच्छाविशेषजेत्यातें,
लभतेच पावतोच, ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अंतवत्तुफलंतेषांतद्भवत्यल्पमेधसां ॥

देवान्देवयजोयांतिमद्भक्तायांतिमामपि ॥ २३ ॥

अल्पमेधसां परिच्छिन्नदृष्टीआहेज्यांसतेऐसे, तेषां त्यांस, तत्फलं म्या-
दिधलेंहीऐसेंफलजेतें, अंतवत् विनाशवंतऐसें, भवति होतें, देवयजः दे-
वयाजीजेते, देवान् क्षुद्रदेवताज्यात्यातें, यांति पावताहेत, मद्भक्ताः
माझेभक्तजेते, मामपि मीपरमानंदजोत्यामातेंही, यांति पावता
हेत, ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अव्यक्तंव्यक्तिमापन्नंमन्यंतेमामबुद्धयः ॥

परंभावमजानंतोममाव्ययमनुत्तमं ॥ २४ ॥

परं उत्कृष्टऐसा, अव्ययं नाशरहितऐसा, अनुत्तमं अत्यंतउत्तमऐसा,
मम माझा, भावं आत्मरूपजेंत्यातें, अजानंतः नजाणतहोत्साते, अ-
बुद्धयः अविवेकीजेते, अव्यक्तं प्रगटनव्हेऐसा, मां मातें, व्यक्ति प्रग-
टाजेतीतें, आपन्नं पावलोंऐशातें, मन्यंते मानिताहेत, ॥ २४ ॥

नाहंप्रकाशःसर्वस्ययोगमायासमावृतः॥

मूढोयंनाभिजानातिलोकोमामजमव्ययं॥ २५॥

योगमायासमावृतः माझीअघटितमायाजेतीणेंआवरिलाऐसा, सर्वस्य सर्वास, अहं मीजोतो, नप्रकाशः प्रकटनव्हेऐसा, मूढः मूढऐसा, अयंलोकः हाजनजोतो, अजं जन्मरहितऐसा, अव्ययं नाशरहितऐसा, मां मातें, नाभिजानाति नाहींवरवेंजाणत, ॥ २५ ॥

वेदाहंसमतीतानिवर्तमानानिचार्जुन॥

भविष्याणिचभूतानिमांतुवेदनकश्चन॥ २६॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, अहं सर्वज्ञऐसाजोमीतो, समतीतानि मागेंगेलींऐशीं, वर्तमानानिच वर्तमानआहेतऐशींही, भविष्याणिच पुढेंहोणारऐशींही, भूतानि स्थावरजंगमादिभूतेंजीत्यांतें, वेद जाणतों, कश्चन कोणतरी, मांतु अतिप्रबुद्धऐजाजोमीत्यामातेंतरी, नवेद नाहींजाणत, ॥ २६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

इच्छाद्वेषसमुत्थेनद्वंद्वमोहेनभारत॥

सर्वभूतानिसंमोहंसर्गेयांतिपरंतप॥ २७॥

सर्गे स्थूलदेहोत्पत्तिहीअसतां, इच्छाद्वेषसमुत्थेन अनुकूलवस्तूची-इच्छाप्रतिकूलाचाद्वेषतीर्हीकरूनउत्पन्नऐसा, द्वंद्वमोहेन सुखदुःखादिविवेकनाहींऐसामोहजोतेणें, हेभारत अगाअर्जुना, सर्वभूतानि सकळप्राणिमात्रजेतेही, संमोहं मीसुखीदुःखीऐशामोहातें, यांति पावताहेत, हेपरंतप अगापरमतपस्वीअर्जुना, ॥ २७ ॥

येषांत्वंतगतंपापंजनानांपुण्यकर्मणां॥

तेद्वंद्वमोहनिर्मुक्ताभजंतेमांदृढव्रताः॥ २८॥

न्याकोणाचेंतरी, पुण्यकर्मणां पुण्याचरणशीलऐसे, जनानां

जनजेत्यांचें, पापं पापजेतें, अंतगतं नाशपावलें, ते तेजेते, द्वंद्वमोह-
निर्मुक्ताः सुखदुःखमोहापासूनसुटलेऐसे, दृढव्रताः एकनिष्ठभक्त-
ऐसे, मां मातें, भजंते भजताहेत, ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥

जरामरणमोक्षायमामाश्रित्ययतंतिये ॥

तेब्रह्मतद्विदुःकृत्स्नमध्यात्मंकर्मचाखिलं ॥ २९ ॥

जरामरणमोक्षाय वार्धकमृत्युपरिहाराकारणें, मां मातें, आश्रित्य मच्चि-
त्तहोऊन, ये जेकोणी, यतंति यत्नकरिताहेत, ते तेंपुरुषजेते, तद्वत्स तेंपर-
ब्रह्मजेंत्यातें, विदुः जाणताहेत, कृत्स्नंअध्यात्मं संपूर्णत्वंपदलक्ष्यजेंत्या-
तें, अखिलं समग्र, कर्मच कर्मजेंत्यातेंही, विदुः जाणताहेत, ॥ २९ ॥

साधिभूताधिदैवंमांसाधियज्ञंचयेविदुः ॥

प्रयाणकालेऽपिचमांतेविदुर्युक्तचेतसः ॥ ३० ॥

साधिभूतादिदैवं अधिभूतअधिदैवतसहितऐसा, साधियज्ञंच अ-
धियज्ञसहितऐसाही, मां मातें, ये जे, विदुः जाणताहेत, प्रयाणका-
लेच मरणसमयाचाठार्याही, युक्तचेतसः निगृहीतचित्तहोत्साते, ते ते
जेपुरुषजेते, मां मीजोपरमात्मात्यामातें, विदुः जाणताहेत, ॥ ३० ॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्या

यांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेज्ञानयोगो

नामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥

अष्टमाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायाचाठार्यांतत्पदार्थज्ञेयत्वेकरून भगवं-
तबोलिलेतत्पत्युत्तररूपप्रश्नप्रतिवचनअष्टमारंभ ॥

अर्जुनउवाच किंतद्ब्रह्मकिमध्यात्मंकिंकर्मपुरुषो
त्तम॥अधिभूतंचकिंप्रोक्तमधिदैवंकिमुच्यते ॥१॥

हेपुरुषोत्तम अगापुरुषोत्तमा, तद्ब्रह्म तेंब्रह्मजेतें, किं सोपाधिककींनि
रुपाधिक, अध्यात्मंकिं देहीकींइंद्रियसमूहकींआत्माकीं, कर्मकिं
यज्ञरूपकीं दुसरें, अधिभूतंचकिं भौतिकजेतेंसमस्तकिंवाअल्प प्रो-
क्तं बोलिलें, च सर्वप्रश्नसमुच्चयार्थ, अधिदैवं देवताविषयध्यान,
किमुच्यते देवताविषयबोलिजेतेंकिंवाचैतन्य, ॥ १ ॥

अधियज्ञःकथंकोऽत्रदेहेस्मिन्मधुसूदन ॥

प्रयाणकालेचकथंज्ञेयोऽसिनियतात्मभिः ॥२॥

हेमधुसूदन अगामधुसूदना, अस्मिन्देहे याशरीराचाठार्यां, अधियज्ञः
यज्ञअधिष्ठातादेवतात्मा, किं परब्रह्म कोण्याप्रकारेंचितावें, अत्र या
देहाचाठार्यांबुध्यादिकत्यावेगळा, प्रयाणकाले मरणकालाचाठार्यां,
नियतात्मभिः जितेंद्रियजेतेहीं, कथं कोण्याप्रकारें, ज्ञेयोसि जाणा-
वयायोग्यआहेस, ॥ २ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

श्रीभगवानुवाच अक्षरंब्रह्मपरमंस्वभावोऽध्यात्ममु-
च्यते ॥ भूतभावोद्भवकरोविसर्गःकर्मसंज्ञितः ॥ ३ ॥

अक्षरं नाशरहितऐसें, परमं सर्वोत्कृष्टऐसें, ब्रह्म ब्रह्महोय, स्वभावः
त्यासचप्रतिदेहींप्रत्यगात्मस्वरूपअसणें, अध्यात्मं देहाचाठार्यांवस्तु-
त्वेकरूनजेंआहेतेंस्वभावह्मणोन, उच्यते बोलिजेतें, भूतभावोद्भवक-

रः प्राण्यांचा उत्पत्तिकारक, विसर्गः देवता उद्देशेद्रव्यत्याग, कर्मसं-
ज्ञितः कर्मशब्देकरूनबोलिजेतो, ॥ ३ ॥

अधिभूतं क्षरोभावः पुरुषश्चाधिदैवतं ॥

अधियज्ञो ह मेवात्र देहे देहभृतां वरः ॥ ४ ॥

क्षरोभावः नाशवंतपदार्थजो तो, अधिभूतं प्राणिमात्रांस अनुसरोनि-
आहे, अधिदैवतं हिरण्यगर्भजो तो, पुरुषः पुरुष होय, अधियज्ञः स-
र्वयज्ञाभिमानिविष्णुनामंमीच होय, अत्र देहे या देहाचा ठायीं, देहभृ-
तां वर अगा देहधारियां मध्ये श्रेष्ठ अर्जुना, ॥ ४ ॥

अंतकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरं ॥

यः प्रयातिसमद्भावं याति नास्त्यत्र संशयः ॥ ५ ॥

अंतकाले मरणकालाचा ठायीं, मामेव परमात्मा जो मीत्यामातें, स्मर-
न् स्मरण करित होत्साता, यः जो, कलेवरं शरीर जें त्यातें, मुक्त्वा टाकू-
न, प्रयाति जातो, सः तो, मद्भावं माझें यथार्थरूप जें त्यातें, याति पा-
वतो, अत्र या विषयीं, संशयः संशय जो तो, नास्ति नाहीं, ॥ ५ ॥

यं यं वाऽपि स्मरन् भावं त्यजत्यंते कलेवरं ॥

तंतमेवेति कौंतेय सदा तद्भावभावितः ॥ ६ ॥

हे कौंतेय अगा अर्जुना, यं यं वाऽपि स्मरन् भावं ज्या ज्या देवता विशेषा-
तें ही स्मरत होत्साता, अंते प्राणवियोग काळीं, कलेवरं शरीर जें त्यातें,
त्यजति टाकितो, सदा निरंतर, तद्भावभावितः चितिल्या भावें करून-
अभ्यस्तही होत्साता, तंतमेव त्या त्या देवता विशेषातें, एति पावतो, ॥ ६ ॥

तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मरयुद्धय च ॥

मय्यर्पितमनो बुद्धिर्मा मे वैष्यस्य संशयः ॥ ७ ॥

तस्मात् त्या कारणास्तव, सर्वेषु कालेषु सर्वकालाचा ठायीं, मां सगु-

णईश्वरजोमीत्यामाते, अनुस्मर चितनकरीं, युद्धच तदनुकूलस्व-
धर्मरूपयुद्धजेंत्यातेकरीं, मयि मीवासुदेवजोत्यामाइयाठायीं, अर्पि-
तमनोबुद्धिः ठेविलीसंकल्पनिश्चयवृत्तीजेणेऐसाहोत्साता, मामेव मा-
तेच, एष्यसि पावशील, असंशयं येथेंसंशयनाहीं, ॥ ७ ॥ ॥

अभ्यासयोगयुक्तेनचेतसानान्यगामिना ॥

परमंपुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचिंतयन् ॥ ८ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, अभ्यासयोगयुक्तेन वृत्तिमागेंवृत्तितेचिसमा-
धितेणेंसीयुक्तऐसें, चेतसा चित्तजेंतेणेंकरून, नान्यगामिना अन्य-
त्रठिकाणींवृत्तिनाहींजातऐसें, परमं निरतिशयऐसा, पुरुषं पूर्णऐसा,
दिव्यं सूर्यमंडळींआहेप्रकाशज्याचाऐशामाते, अनुचिंतयन् शास्त्रा-
नुरूपचिंतनकरितहोत्साता, याति यापुरुषातेंपावतो, ॥ ८ ॥ ॥१॥

कविंपुराणमनुशासितारमणोरणीयांसमनुस्म
रेद्यः ॥ सर्वस्य धातारमचित्यरूपमादित्यवर्णं तम
सः परस्तात् ॥ ९ ॥

कविं सर्वज्ञऐसा, पुराणं अनादिऐसा, अनुशासितारं सर्वजगाचाशि-
क्षकऐसा, अणोरणीयांसं सूक्ष्मापेक्षांअतिसूक्ष्मऐसा, सर्वस्य सर्वकर्म
फलाचा, धातारं तदनुरूपप्राणियातेंफळदेणारऐसा, अचित्यरूपं चि-
तावयायोग्यनाहींरूपज्याचेंऐसा, आदित्यवर्णं सूर्याचेपरीप्रकाशक-
ऐसा, तमसःपरस्तात् अज्ञानविरोधीऐशातें, यः जोकोणी, अनुस्म-
रेत् चितनकरील, ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रयाणकालेमनसाऽचलेन भक्त्या युक्तो योगबले
न चैव ॥ श्रुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक्सतं परंपु-
रुषमुपैति दिव्यं ॥ १० ॥

प्रयाणकाले मरणसमयीं, अचलेन चलनरहितऐसें, मनसा मनैकरून,
भक्त्यायुक्तः प्रेमेकरून युक्तऐसा होलाता, योगबलेनचैव चित्तस्थैर्य-
रूपयोगाच्याबळेंकरून हृदयस्थजोत्यातें, भ्रुवोर्मध्ये अग्निचक्राचा-
ठायीं, प्राणं प्राणजोत्यातें, सम्यक् सावधऐसा, आवेश्य ठेवून, सः
तो योगीजोतो, तंपरंपुरुषं तो परपुरुषऐसा, दिव्यं प्रकाशात्मकरूप-
जोत्यातें, उपैति पावतो, ॥ १० ॥   ॥   ॥   ॥

यदक्षरं वेदविदो वदंति विशंतियद्यतयो वीतरागाः ॥

यदिच्छंतो ब्रह्मचर्यं चरंतितत्ते पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये ॥ ११ ॥

यदक्षरं नाशरहितऐसें जेत्यातें, वेदविदः श्रुतिपारंगतजेते, वदंति प्रति-
पादिताहेत, वीतरागाः रागादिरहितऐसे, यतयः संन्यासीजेते, यत्
ज्यास्वरूपातें, विशंति ऐक्यत्वे जाणताहेत, यदिच्छंतः ज्यातें इच्छित-
होलाते, ब्रह्मचर्यं नैष्ठिकब्रह्मचर्यातें, चरंति आचरताहेत, तत्पदं तें प-
द जेत्यातें, ते तुजकारणें, संग्रहेण संक्षेपेंकरून, प्रवक्ष्ये सांगेन, ॥ ११ ॥

सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुद्ध्य च ॥

मूर्ध्नि आधाय आत्मनः प्राणमास्थितो योगधारणां ॥ १२ ॥

पुढें अध्यायांत योगसहित उपासना सांगतो, सर्वद्वाराणि सर्व इंद्रियें जी-
त्यातें, संयम्य नियमून, मनः मनातें, हृदि हृदयाचा ठायीं, निरुद्ध्य-
च विषयचितारहित करूनही, आत्मनः आपला, प्राणं प्राणजोत्यातें,
मूर्ध्नि आधाय स्थिर करून, योगधारणां समाधियोगजोत्यातें, आ-
स्थितः प्रवर्तला, ॥ १२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मा मनुस्मरन् ॥

यः प्रयातित्यजन्देहं स याति परमां गतिं ॥ १३ ॥

ॐ मिति ॐ ह्मणोन, एकाक्षरं एकाक्षरात्मकऐसें, ब्रह्म ब्रह्मजें-

त्यातें, व्याहरन् उच्चारितहोत्साता, मां मातें, अनुस्मरन् स्मरतहोत्सा-
ता, यः जो, देहं देहजोत्यातें, त्यजन् टाकून, प्रयाति मूर्ध्निनाडीनेंजा-
तो, सः तो, परमां उत्कृष्टऐशी, गतिं गतिजीतीतें, याति पावतो, ॥ १३

अनन्यचेताःसततंयोमांस्मरतिनित्यशः॥

तस्याहंसुलभःपार्थनित्ययुक्तस्ययोगिनः॥१४॥

अनन्यचेताः अन्यत्रनाहींचित्तज्याचेंऐसा, यः जो, मां मातें, सततं
निरंतर, नित्यशः प्रतिदिनीं, स्मरति चितितो, हेपार्थ अगाअर्जुना,
नित्ययुक्तस्य सर्वदाएकाग्रचित्तऐसा, तस्ययोगिनः समाधिस्थतोयो-
गीजोत्यास, अहं मीपरमात्माजोतो, सुलभः सुखेंकरूनपावावया-
योग्यआहें, ॥ १४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मामुपेत्यपुनर्जन्मदुःखालयमशाश्वतं॥

नाप्नुवंतिमहात्मानःसंसिद्धिपरमांगताः॥१५॥

परमां उत्कृष्टऐशी, संसिद्धि मोक्षनामकसिद्धिजेतीतें, गताः पावले-
ऐसे, महात्मानः रजतमोमलरहितचित्तऐसे, मामुपेत्य मातेंपावलेऐ-
सेहोत्साते, अशाश्वतं स्थिरनव्हेऐसें, दुःखालयं दुःखाचेगृहातें, पुन-
र्जन्म मागुतींउत्पन्नहोणेंजेंत्यातें, नाप्नुवंति नाहींपावत ॥ १५ ॥

आब्रह्मभुवनाल्लोकाःपुनरावर्तिनोर्जुन॥

मामुपेत्यतुकौंतेयपुनर्जन्मनविद्यते॥१६॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, आब्रह्मभुवनात् आब्रह्मलोकापासून, लो-
काः इतरलोकजेते, पुनरावर्तिनः पुनःउत्पत्तिस्वभाववंतऐसे, मां मी-
परमात्माजोत्यामातें, उपेत्यतु पाऊनतरी, पुनर्जन्म मागुतींजन्मजेतें,
नविद्यते नाहीं, ॥ १६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सहस्रयुगपर्यंतमहर्षद्वह्मणोविदुः॥

रात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्रविदोजनाः ॥ १७ ॥

यत् जें, सहस्रयुगपर्यंतं सहस्रयुगपर्यंत, ब्रह्मणः ब्रह्माजोत्याचें, अ-
हः दिवसजोत्यातें, विदुः जाणताहेत, युगसहस्रां सहस्रयुगऐशी, तां-
रात्रि तेरात्रजीतीतें, विदुः जाणताहेत, तेजनाः तेजनजेते, अहोरात्र-
विदः दिवसरात्रजाणणारऐसेजाणावे, ॥ १७ ॥

अव्यक्ताद्व्यक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥

रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥ १८ ॥

अव्यक्तात् ब्रह्माची निद्रावस्था जेती पासून, सर्वाः व्यक्तयः सर्वही-
स्थावरजंगमादिकव्यक्तिज्यात्या, अहरागमे ब्रह्माचा दिवस येतांच,
प्रभवन्ति प्रगट होताहेत, रात्र्यागमे रात्रीच्या आगमनकाळीं, अव्यक्त-
संज्ञके पूर्वोक्त अव्यक्तजें, तत्रैव त्याचाठायींच, प्रलीयन्ते लीन हो-
ताहेत, ॥ १८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ॥

रात्र्यागमे वशः पार्थ प्रभवत्यहरागमे ॥ १९ ॥

हे पार्थ अगाअर्जुना, स एव पूर्वसंकल्प होताऐसा, भूतग्रामः भूतया-
मजोतो, अयं हा, भूत्वा भूत्वा पुनः पुनः होऊन, रात्र्यागमे रात्रीच्या-
आगमनकाळीं, प्रलीयते प्रलयातें पावतो, अहरागमे दिवस येतांच,
अवशः परवश होत्साता, प्रभवति उत्पन्न होतो, ॥ १९ ॥   ॥

परस्तस्मात्तु भावोऽन्योऽव्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः ॥

यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति ॥ २० ॥

तस्मात् अव्यक्तात् पूर्वीबोलिलें जें अव्यक्त त्या पासून, परः अन्यऐसा,
भावस्तु स्वभावजोतो, अन्यः वेगळा, अव्यक्तः प्रगट नव्हेऐसा, सना-

तत्रप्रयातागच्छंतिब्रह्मब्रह्मविदोजनाः॥ २४॥

अग्निः अग्निदेवताजेते, ज्योतिरहः दिवसाभिमानीसूर्यदेवताजेते, शु-
क्लः शुक्लपक्षाभिमानीदेवताजेते, षण्मासाः साहामासजेते, उत्तरायणं
उत्तरायणाभिमानीदेवताजेते, तत्र त्यामार्गाचाठायीं, प्रयाताः मृतऐ-
से, ब्रह्मविदः ब्रह्मोपासकऐसे, जनाः जनजेते, ब्रह्म ब्रह्मपदमुक्तिलो-
कजोत्यातें, गच्छंति पावताहेत, ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥

धूमोरात्रिस्तथाकृष्णःषण्मासादक्षिणायनं॥

तत्रचांद्रमसंज्योतिर्योगीप्राप्यनिवर्तते॥ २५॥

धूमः धूमाभिमानीदेवताजेते, रात्रिः रात्र्यभिमानीदेवताजेते, तथा-
तसेंच, कृष्णः कृष्णपक्षाभिमानीदेवताजेते, षण्मासाः साहामहिमे-
जेते, दक्षिणायनं दक्षिणायनजेतें, तत्र त्याप्रयाणमार्गाचाठायीं,
योगी कर्मयोगीजोतो, चांद्रमसं चंद्रमाचेठायींउत्पन्नऐसें, ज्योतिः
ज्योतिरूपफळजेंत्यातें, प्राप्य पावून, निवर्तते फिरतो, ॥ २५ ॥ ॥

शुक्लकृष्णोगतीत्येतेजगतःशाश्वतेमते॥

एकयायात्यनावृत्तिमन्ययावर्ततेपुनः॥ २६॥

एतेशुक्लकृष्णे हेशुक्लकृष्णजेते, हि निश्चयेंकरून, जगतः अधिकारी-
जनजेत्यांस, गती गमनेंजीतीं, शाश्वते नित्यऐशीं, मते मान्य, एकया
शुक्लगतीजेतीणेंकरून, अनावृत्तियाति पुनरावृत्तियेतनाहीं, अन्यया
कृष्णगतीजेतीणेंकरून, पुनः मागुतीं, आवर्तते फिरतो, ॥ २६ ॥

नैतेस्तृतीपार्थजानन्योगीमुत्थतिकश्चन॥

तस्मात्सर्वेषुकालेषुयोगयुक्तोभवार्जुन॥ २७॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, एतेस्तृती हेपूर्वोक्तमार्गजेत्यातें, जाननू जाणत-
होत्साता, कश्चन कोणीयोगीजोतो, नमुस्यति नाहींमोहातेंपावत, हे-

अर्जुना अगाअर्जुना, तस्मात् त्याकारणास्तव, सर्वेषुकालेषु सर्वका-
लाचाठायीं, योगयुक्तः एकाग्रचित्तऐसा, भव होय, ॥ २७ ॥

वेदेषु यज्ञेषु तपस्सु चैव दानेषु यत्पुण्यफलं प्रदिष्टं ॥
अत्येतितत्सर्वमिदं विदित्वा योगी परं स्थानमुपै-
ति चाद्यं ॥ २८ ॥

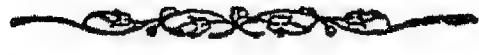
वैदेषु वेदांचाठार्थी, यज्ञेषु यज्ञांचाठार्थी, तपस्सुचैव तपांचाठार्थी,
दानेषु त्यागांचाठार्थीही, पुण्यफलं पुण्याचेंफळ, यत् जें, अदिष्टं
बोलिजेतें, योगी योगीजोतो, तदिदं सर्वं तेंहेंसर्वही, विदित्वा जाणो-
न, अत्येति सर्वफळांतें उल्लंघूनजातो, आद्यं मुख्य, परं उत्कृष्टऐसें,
स्थानं स्थानजेंत्यातें, उपैति पावतो, ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्या
यां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अक्षरब्रह्मयोगो नाम
षष्ठोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

नवमाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायिब्रह्मरंध्रद्वारेण्प्राणत्यजिलेजीर्हीत्यां प्र-
तिब्रह्मावरोवरमुक्तीसांगीतली क्लेशरहितज्ञानमार्गेकरून
मोक्षउपायभगवंतसांगतो ॥

श्रीभगवानुवाच इदंतुतेगुह्यतमंप्रवक्ष्याम्यन
सूयवे ॥ ज्ञानंविज्ञानसहितंयज्ज्ञात्वामोक्ष्यसेशु
भात् ॥ १ ॥

इदंतु उच्यमानआणिवक्ष्यमाणऐसें, गुह्यतमं बहुतरहस्यऐसें, विज्ञान-
नसहितं अनुभवयुक्तऐसें, ज्ञानं ज्ञानजेतें, अनसूयवे दोषीदृष्टीकर-
णेंनाहींऐसाजो, ते तुजकारणें, वक्ष्यामि सांगतो, यज्ज्ञात्वा ज्यातें-
जाणून, अशुभात् अशुभसंसारापासून, मोक्ष्यसे मुक्तहोशील ॥ १॥

राजविद्याराजगुह्यंपवित्रमिदमुत्तमं ॥
प्रत्यक्षावगमंधर्म्यंसुसुखंकर्तुमव्ययं ॥ २ ॥

राजविद्या विद्यांचाराजाऐसें, राजगुह्यं गुह्यांचाराजाऐसें, पवित्रं पवि-
त्रऐसें, इदमुत्तमं हेंउत्तमऐसें, प्रत्यक्षावगमं प्रत्यक्षदिसतेंफळज्याचेंतें-
ऐसें, धर्म्यं अधर्मरहितऐसें, कर्तुं संपादावयाकारणें, सुसुखं सुलभ-
ऐसें, अव्ययं नाशरहितऐसें, ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अश्रद्धधानाःपुरुषाधर्मस्यास्यपरंतप ॥
अप्राप्यमांनिवर्ततेमृत्युसंसारवर्त्मनि ॥ ३ ॥

हेपरंतप अगाअर्जुना, अस्यधर्मस्य हाजोधर्मयाच्यास्वरूपादिका-
चाठायी, अश्रद्धधानाः विश्वासरहितऐसे, पुरुषाः पुरुषजेते, मां मी-
जोपरमेश्वरत्यामातें, अप्राप्य नपावोन, मृत्युसंसारवर्त्मनि मृत्युरूपव

रकडपश्वादिरूपयोनिप्रापकसंसारमार्गाचाठायीं, निवर्तते फिरता-
हेत, ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मयाततमिदंसर्वजगदव्यक्तमूर्तिना ॥

मत्स्थानिसर्वभूतानिनचाहंतेष्ववस्थितः ॥ ४ ॥

अव्यक्तमूर्तिना इंद्रियांसनव्हेगोचरस्वरूपऐसाजोमी, मया म्यां, इ
दंसर्वजगत् हेसारेजगत, ततं व्यापिलें, सर्वभूतानि सर्वभूतेंजीतीं, म-
त्स्थानिमजपार्शीआहेत, अहं मीजोतो, तेषु त्याभूतांचाठायीं, नच-
अवस्थितः नाहींराहिलोंऐसा, ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥

नचमत्स्थानिभूतानिपश्यमेयोगमैश्वरं ॥

भूतभृन्नचभूतस्थोममात्माभूतभावनः ॥ ५ ॥

मत्स्थानि माझाठायींअसणारऐशीं, भूतानिब्रह्मादिरूपभूतेंजीतीं, न-
च नाहीं, मे माझा, ऐश्वरं ईश्वरसंबंधीऐसा, योगं यथात्मस्वरूपयो-
गजोल्यातें, पश्य पाहें, भूतभृत् भूतांतेंधरणार, भूतस्थः भूतांचाठायीं-
असणार, नच नव्हे, ममात्मा माझेंरूपजेतें, भूतभावनः प्राणियांचा
उत्पादकहोय, ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यथाकाशस्थितोनित्यंवायुःसर्वत्रगोमहान् ॥

तथासर्वाणिभूतानिमत्स्थानीत्युपधारय ॥ ६ ॥

यथा जैसा, नित्यं निरंतर, आकाशस्थितः आकाशींअसणार, सर्वत्र
गः सर्वत्रआहेगमनऐसा, महान् मोठाऐसा, वायुः वायुजोतो, तथा
तैसेंच, सर्वभूतानि सर्वभूतेंजीतीं, मत्स्थानि माझाठायीं, उपधारय
आहेतऐशींजाण, ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वभूतानिकौंतेयप्रकृतियांतिमामिकां ॥

कल्पक्षयेपुनस्तानिकल्पादौविसृजाम्यहं ॥ ७ ॥

हेकौंतेय अगाअर्जुना, सर्वभूतानि सर्वभूतेंजीतीं, कल्पक्षये ब्रह्मप्र-
लयकाळीं, मामिकां माझीऐशी, प्रकृति गुणालिकाप्रकृतीजेतीं,
यांति पावताहेत, पुनः मागुतीं, तानि त्याभूतांतें, कल्पादौ उत्पत्ति-
काळीं, अहं मी, विसृजामि उत्पादनकरितों, ॥ ७ ॥

प्रकृतिस्वामवष्टभ्यविसृजामिपुनःपुनः॥

भूतग्राममिमंकृत्स्नमवशंप्रकृतेर्वशात्॥८॥

स्वांप्रकृति आपलीमायाजीतीं, अवष्टभ्य अवलंबून, इमं हाजो,
अवशं परवशाऐसा, कृत्स्नं समयऐसा, भूतग्रामं भूतसमुदायजोत्या-
तें, प्रकृतेर्वशात् प्राचीनकर्मबळास्तव, पुनःपुनः मागुतींमागुतीं, वि-
सृजामि उत्पादनकरितों, ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥

नचमांतानिकर्माणिनिबध्नंतिधनंजय॥

उदासीनवदासीनमसक्तंतेषुकर्मसु॥९॥

हेधनंजय अगाअर्जुना, तेषुकर्मसु त्याकर्मांचाठायीं, असक्तः आ-
शारहितऐसा, उदासीनवत् उपेक्षकाचेपरी, आसीनं असणारऐसा,
मांमातें, तानिकर्माणि सृष्टिस्थितिआदिकर्मेंजीतीं, नचबध्नंति ना-
हीबांधीत, ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मयाऽध्यक्षेणप्रकृतिःसूयतेसचराचरं॥

हेतुनानेनकौंतेयजगद्विपरिवर्तते॥१०॥

अध्यक्षेण नियंताऐसा, मया मीजोपरमात्मातेणेंभासलीऐशी, प्रकृ-
तिः सत्वादिगुणत्रयात्मकऐशी, चराचरं स्थावरजंगमात्मकातें, सूय-
ते उत्पादिते, हेकौंतेय अगाअर्जुना, अनेनहेतुना याकारणेंकरून,
जगत् जगजेतें, विपरिवर्तते पुनःपुनःउपजतें, ॥ १० ॥ ॥ ॥

अवजानंतिमामूढामानुषींतनुमाश्रितं॥

परंभावमजानंतोममभूतमहेश्वरं ॥ ११ ॥

मम माझा, परंभावं उत्कृष्टभावजोत्यातें, अजानंतः नार्हीजाणतऐसे, मूढाः मूर्खजेते, भूतमहेश्वरं सकळभूतांचाईश्वरऐसा, मानुषी माणसाची, तनुं कायाजेतीतें, आश्रितं आश्रयिलाऐसा, मां मीजोईश्वरत्यामातें, अवजानंति नजाणोनतिरस्कारकरिताहेत, ॥ ११ ॥

मोघाशामोघकर्माणोमोघज्ञानाविचेतसः ॥

राक्षसीमासुरींचैवप्रकृतिमोहिनींश्रिताः ॥ १२ ॥

मोघाशाः वृथाआशावंतऐसे, मोघकर्माणः व्यर्थकर्मकरणारऐसे, मोघज्ञानाः निष्फळज्ञानवंतऐसे, विचेतसः विवेकरहितऐसे, राक्षसीं राक्षससंबंधीऐशी, मोहिनीं मोहकरणारऐशी, प्रकृतिंचैव प्रकृतिजेतीतेंच, आश्रिताः आश्रयिलेऐसे, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ १३ ॥

महात्मानस्तुमांपार्थदैवींप्रकृतिमाश्रिताः ॥

भजंत्यनन्यमनसोज्ञात्वाभूतादिमव्ययं ॥ १३ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, अनन्यमनसः मजवेगळेंदुसरेजागीनार्हीमनज्यांचेंतऐसे, दैवीं देवसंबंधी, प्रकृति सात्विकप्रकृतीजेतीतें, आश्रिताः आश्रयिलेऐसे, महात्मानस्तु अक्षुद्रअंतःकरणऐसे, अव्ययं नाशरहितऐसा, भूतादि सर्वजगाचेंकारणऐसा, मां मातें, ज्ञात्वा जाणोन, भजंति सेविताहेत, ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ १४ ॥

सततंकीर्तयंतोमांयतंतश्चदृढव्रताः ॥

नमस्यंतश्चमांभक्त्यानित्ययुक्ताउपासते ॥ १४ ॥

सततं निरंतर, मां मातें, कीर्तयंतः प्रणवउपनिषदादिपाठकरणारऐसे, दृढव्रताः स्थिरवृत्तिऐसे, भक्त्या भक्तीनें, नमस्यंतश्च त्रिप्रकरणेंकरून नवंदनकरणारऐसे, नित्ययुक्ताः सर्वदाएकाग्रचित्तहोत्साते, मां मातें, उपासते भजताहेत, ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ज्ञानयज्ञेनचाप्यन्येयजंतोमामुपासते ॥

एकत्वेनपृथक्त्वेनबहुधाविश्वतोमुखं ॥ १५ ॥

अन्ये इतरकोणी, ज्ञानयज्ञेनचापि ज्ञानयज्ञजोतेणेकरूनही, यजंतः यज्ञकरणारऐसे, एकत्वेन अभेदेकरून, पृथक्त्वेन भेदबुद्धीकरून, विश्वतोमुखं विश्वरूपऐसा, मां मातें, बहुधा ब्रह्मरुद्रादिरूपभेदेकरून, उपासते सेविताहेत, ॥ १५ ॥

अहंक्रतुरहंयज्ञःस्वधाहमहमौषधं ॥

मंत्रोहमहमेवाज्यमहमग्निरहंहुतं ॥ १६ ॥

अहं मीजो, क्रतुः ज्योतिष्टोमादिएसा, अहं मीजो, यज्ञः स्मार्तवैश्वदेवादिकऐसा, अहं मीजो, स्वधा पितरांसदिव्यान्नऐसा, अहं मीजो, औषधं अन्नअथवाऔषध, अहं मीजो, मंत्रः यज्ञादिकर्माचाकारणजोवेदमंत्रऐसा, अहमेव मीचजोतो, आज्यं सर्वहविरूपआज्यऐसा, अहं मीजो, अग्निः आहवनीयादिअग्नि, हुतं हवनऐसा, १६

पिताहमस्यजगतोमाताधातापितामहः ॥

वेद्यंपवित्रमोँकारऋक्सामयजुरेवच ॥ १७ ॥

अस्यजगतः याजगाचा, पिता जनकजोतो, अहं मीहोय, माता जननी, धाता पोषकमी, पितामहः आजामी, वेद्यं जाणावयायोग्यजेंतेंमी, पवित्रं निर्दोषमी, ओँकारः ओँकारवाचकमीप्रणव, ऋक्सामयजुरेवच ऋक्सामयजुर्वेदतोहीमीच, ॥ १७ ॥

गतिर्भर्ताप्रभुःसाक्षीनिवासःशरणंसुहृत् ॥

प्रभवःप्रलयःस्थानंनिधानंबीजमव्ययं ॥ १८ ॥

गतिः पावावयाचेंस्थान, भर्ता पोषक, प्रभुः स्वामी, साक्षी केल्याक-

र्माचाद्रष्टा, निवासः भोगस्थान, शरणं रक्षक, सुहृत् उपकारेण उप-
कारकरणार, प्रभवः उत्पत्तिस्थान, प्रलयः प्रलयस्थान, स्थानं स्थिति-
स्थान, निधानं निक्षेपस्थान, अव्ययं नाशरहितऐसें, बीजं बीजजे-
तेमी, ॥ १८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

तपाम्यहमहंवर्षेनिगृह्णाम्युत्सृजामिच ॥

अमृतंचैवमृत्युश्चसदसच्चाहमर्जुन ॥ १९ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, अहं मीजोतो, तपामि सूर्यरूपेण तप्यमानजो-
तो, अहं मीजो, वर्षं पर्जन्यजोत्याते, उत्सृजामि सोडितों, निगृह्णा-
मिच आटोपितों, अमृतंचैव देवांचेंअमृतजेंतेही, मृत्युश्च मनुष्यांचें-
मरणतेही, सत् सत्कार्यस्वरूपजगजेंते, असच्च कारणस्वरूपमायाते-
हीआहेमी, ॥ १९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

त्रैविद्यामांसोमपाःपूतपापायज्ञैरिष्ट्वास्वर्गतिंप्रा-
र्थयन्ते ॥ तेपुण्यमासाद्यसुरेन्द्रलोकमश्नन्तिदिव्या-
न्दिविदेवभोगान् ॥ २० ॥

त्रैविद्याः वेदत्रयीवेत्ते, सोमपाः यज्ञकरूनसोमपिणारऐसे, पूतपा-
पाः किलिबषरहितऐसे, यज्ञैः ज्योतिष्टोमादियागजेतीहीकरून, मां
वसुरुद्रादित्यरूपजोमीत्यामाते, इष्ट्वा यजनकरून, स्वर्गतिं स्वर्गीग-
मनाते, प्रार्थयन्ते इच्छिताहेत, ते जेपूर्वीकते, पुण्यं पुण्यफळजें-
त्याते, आसाद्य पावोन, सुरेन्द्रलोकं इंद्राचेंस्थानजेंत्याते, अश्नन्ति
भोगिताहेत, दिवि स्वर्गलोकाचाठायीं, दिव्यान् देवयोग्यऐसे, देव-
भोगान् अप्सरादिभोगांते, अश्नन्ति अनुभविताहेत, ॥ २० ॥

तेतंभुक्त्वास्वर्गलोकंविशालंक्षीणेपुण्येमर्त्यलोकं
विशन्ति ॥ एवंत्रयीधर्ममनुप्रपन्नागतागतंकाम
कामालभन्ते ॥ २१ ॥

ते मीमांसकजैते, विशालं विस्तीर्णऐसा, तंस्वर्गलोकं त्यादेवल्लोकातें,
भुक्त्वा भोगून, क्षीणेपुण्ये पुण्याचाक्षयजाहलाअसतां, मर्त्यलोकं म-
र्त्यलोकजोत्याप्रत, विशांति प्रवेशकरिताहेत, एवं याप्रकारें, त्रयीधर्म
केवलवैदिकमार्गजोत्यातें, अनुप्रपन्नाः आश्रयकरितहोत्साते, का-
मकामाः फलेच्छाधरणारजैते, गतागतं जन्ममृत्युरूपगमनागमनातें,
लभंते पावताहेत, ॥ २१ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अनन्याश्रितयंतोमांयेजनाःपर्युपासते ॥

तेषांनित्याभियुक्तानांयोगक्षेमंवहाम्यहं ॥ २२ ॥

अनन्याः मजवेगळेंदुसरेठायींअंतःकरणनाहींज्यांचेंतेऐसें, मां मातें,
चितयंतः अभेदध्यानकरणारऐसे, येजनाः जेलोक, पर्युपासते पूज-
नादिसेवनकरिताहेत, नित्याभियुक्तानां निरंतरध्याननिष्ठऐसे, तेषां
त्यांचा, योगक्षेमं अप्राथितस्वीकारत्याचेंपरिपालनजेंत्यातें, अहं मी-
जोतो, वहामि पाववितों, ॥ २२ ॥

येप्यन्यदेवताभक्तायजंतेश्रद्धयान्विताः ॥

तेपिमामेवकौंतेययजंत्यविधिपूर्वकम् ॥ २३ ॥

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, येपि जेकोणीही, अन्यदेवताभक्ताः वस्वा-
दिकांचेभक्तहोत्साते, श्रद्धयान्विताः भक्तियुक्तहोत्साते, यजंतें पूजि-
ताहेत, तेपि तेही, मामेव मातेंच, अविधिपूर्वकं अविधिपूर्वकजैसैंहो-
यतैसैं, यजंति उपासिताहेत, ॥ २३ ॥   ॥   ॥   ॥

अहंहिसर्वयज्ञानांभोक्ताचप्रभुरेवच ॥

नतुमामभिजानंतितत्त्वेनातश्च्यवंतिते ॥ २४ ॥

अहं मीजो, सर्वयज्ञानां सकळयज्ञांचा, भोक्ताच भोक्ताहीहोय,
प्रभुरेवच स्वामीफलदाताहीहोय, मां ऐशामातें, तत्त्वेन भोक्ताफळ-
दाताह्मणून, नतुअभिजानंति बरेंनाहींजाणत, अतः याकारणास्तव,

ते कर्मनिष्ठजेते, ध्यवन्ति पुनःमनुष्यलोकीयेताहेत, ॥ २४ ॥

यांतिदेवव्रतादेवान्पितृन्यांतिपितृव्रताः ॥ भूता
नियांतिभूतेज्यायांतिमद्याजिनोपिमाम् ॥ २५ ॥

देवव्रताः देवव्रतजेते, देवान् देवांप्रति, यांति पावताहेत, पितृव्रताः
पितृव्रतजेते, पितृन्यांति पितृलोकातेपावताहेत, भूतेज्याः मा-
तृगणादिपूजकजेते, भूतानियांति मातृगणातेपावताहेत, मद्याजिनो-
पि माझेभक्तजेअनन्यते, मां माते, यांति पावताहेत, ॥ २५ ॥

पत्रंपुष्पंफलंतोयंयोमेभक्त्याप्रयच्छति ॥

तदहंभक्त्युपहृतमश्रामिप्रयतात्मनः ॥ २६ ॥

पत्रं पान, पुष्पं फुल, तोयं उदक, फलं फळ, यः जोकोणी, भक्त्या
अतिप्रीतीनें, मे मज, प्रयच्छति अर्पितो, प्रयतात्मनः शुद्धांतःकर-
णाचें, भक्त्युपहृतं भक्तीनेंअर्पिलेंऐसें, तत् त्यापत्रपुष्पफलादिकांतें,
अहं मीभोक्ताप्रियजोतो, अश्रामि अन्नासारिखेंप्रीतीनेंस्वीकारून-
तृप्तीतेपावतो, ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यत्करोषियदश्रासियजुहोषिददासियत् ॥

यत्तपस्यसिकौंतेयतत्कुरुष्वमदर्पणं ॥ २७ ॥

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, यत्करोषि शास्त्रोक्तस्वाभाविकजेंकरिशील,
यदश्रासि जेंभक्षिसी, यजुहोषि जेंहोमिसी, यददासि जेंकाहींदेसी,
यत्तपस्यसि जेंतपआचरसी, तत् तें, मदर्पणं मजपावणेंऐसें, कुरु-
ष्व करी, ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शुभाशुभफलैरेवंमोक्ष्यसेकर्मबंधनैः ॥

संन्यासयोगयुक्तात्माविमुक्तोमामुपैष्यसि ॥ २८ ॥

एवं ऐसेंकरीतअसतां, शुभाशुभफलैः स्वर्गनरकफलदेणारऐशीं, कर्म-
बंधनैः बंधनरूपकर्मजिंतीहींकरून, मोक्ष्यसे कर्मरहितहोशील, सं-

न्यासयोगयुक्तात्मा सर्वकर्मभगवन्ती अर्पणरूपयोगएकाग्रमनतोऐसा,
विमुक्तः जीवन्मुक्तऐसा, मां मातें, उपैष्यसि पावशील, ॥ २८ ॥

समोहंसर्वभूतेषु न मे द्वेष्योस्ति न प्रियः ॥

ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहं ॥ २९ ॥

अहं मीजो, सर्वभूतेषु सर्वभूतांचाठार्यां, समः अस्ति भाति प्रिय अंत-
र्यामिरूपेंहीसमान, मे मज, द्वेष्यः द्वेषासकारण जोतोही, न नाहीं,
न प्रियः नाहीं प्रीतिविषयही, ये जेतरी, मां मातें, भक्त्या भक्तीनें, भ-
जन्ति भजताहेत, मयि माझेस्वरूपां, ते ते भक्त जेते, अहं मीजो तो,
तेषु चापि त्या भक्तांचाठार्यां दर्पणप्रतिबिंबन्यायें शुद्धांतः करणीं मीप्र-
तिफळतों, ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ॥

साधुरेव समंतव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥ ३० ॥

सुदुराचारोपि चेत् अत्यंतदुराचारी जो, मां मातें, अनन्यभाक् अभे-
दबुद्धीनें, भजते सेवितो, सः तो, साधुरेव साधूचऐसा, मंतव्यः बर-
व्याप्रकारें मानावा, हि ज्या कारणास्तव, सः तो, सम्यग्व्यवसितः उ-
त्तमनिश्चयवंत, ॥ ३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छांतिं निगच्छति ॥

कौंतेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ॥ ३१ ॥

हे कौंतेय अगाअर्जुना, क्षिप्रं लवकरमाझा भक्त जोतो, धर्मात्मा
स्वधर्मचित्तऐसा, भवति होतो, शश्वत् निरंतर, शांति विषय भोगरहित-
ता जेतीतें, निगच्छति निश्चितपावतो, मे भक्तः माझा भक्त जोतो, न प्र-
णश्यति नाहीं नाशातें पावतऐसें, प्रतिजानीहि शपथ करीं, ॥ ३१ ॥

मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य ये पितृभ्यः पापयोनयः ॥

स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यांति परां गतिं ॥ ३२ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, हि निश्चयेंकरून, मां मातें, व्यपाश्रित्य सेव-
कभावेआश्रयून, पापयोनयः चांडालादिक, येपिस्युः जेकोणीहो-
त, स्त्रियः बायका, वैश्याः वाणीजेते, तथाशूद्राः तसेशूद्रजेते, तेपि
पहिलेचांडालादिकसर्वही, परांगति उत्कृष्टगतीजेतीतें, यांति पाव-
ताहेत, ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

किंपुनर्ब्राह्मणाःपुण्याभक्तराजर्षयस्तथा ॥

अनित्यमसुखंलोकमिमंप्राप्यभजस्वमां ॥ ३३ ॥

पुण्याः पुण्यशीलऐसे, ब्राह्मणाः ब्राह्मणजेते, भक्ताःसंतः भक्तहोत्साते,
तथा तसेच, राजर्षयः ब्रह्मनिष्ठराजेजेते, किंपुनः पूर्वीलश्लोकींचां-
डालादिशूद्रांतगतीतेंपावताहेतहेंसांगीतलें प्रस्तुतब्राह्मणादिकपावती-
लहेंसांगणेंकायमागुतीं, अनित्यं क्षणिकऐसा, असुखं सुखरहितऐ-
सा, इमंलोकं यामनुष्यदेहातें, प्राप्य पावोन, मां मातें भजस्व सेव-
नकर, ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मन्मनाभवमद्भक्तोमद्याजीमांनमस्कुरु ॥

मामेवैष्यसियुक्तैवमात्मानंमत्परायणः ॥ ३४ ॥

मन्मनाभव माझाठायींमनदृढवंतऐसाहोई, मद्भक्तः माझासेवक, म-
द्याजी माझ्यायजनीतत्पर, मांनमस्कुरु मजलानमस्कारकर, मत्परा-
यणः मीचएकआश्रयज्यासऐसाहोऊन, आत्मानं अंतःकरणातें, ए-
वं याप्रकारें, युक्ता माझाठायींजोडून, मामेव मातेंच, एष्यसि पा-
वशील, ॥ ३४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि-
द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेराजविद्यारा-
जयोगोनामनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ श्रीकृष्णार्पणं

दशमाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ सप्तमादिअध्यायींविभूतिसंक्षेपेंबोलिल्या
तेंजाणावयाअशक्यह्मणोनविस्तारेंकरूनविभूति
सांगावयासदशमाचाप्रारंभ, ॥

श्रीभगवानुवाच भूयएवमहाबाहोशृणुमेपर
मंवचः ॥ यत्तेहंप्रीयमाणायवक्ष्यामिहितकाम्य
या ॥ १ ॥

हेमहाबाहो अगाअर्जुना, भूयएव मागुतीं, मे माझे, परमं उत्कृष्टऐ-
सें, वचः वाक्यजेंत्यातें, शृणु ऐक, अहं मीजोतो, प्रीयमाणाय सं-
तोषपावणारऐसा, ते तुजकारणें, हितकाम्यया हितेच्छाजेतीकरून,
यत् जें, वक्ष्यामि सांगतो, ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नमेविदुःसुरगणाःप्रभवंनमहर्षयः ॥
अहमादिर्हिदेवानांमहर्षीणांचसर्वशः ॥ २ ॥

सुरगणाः देवसमूहजेते, मे माझा, प्रभवं महिमाजोत्यातें, नविदुः ना-
हींजाणत, महर्षयः ऋग्वादिमहर्षिजेते, न नाहीजाणत, अहं मीजो-
तो, देवानां देवजेत्यांचा, सर्वशः सर्वही, महर्षीणांच महर्षीजेत्यांस-
ही, हि निश्चयेंकरून, आदिः कारणहोय, ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

योमामजमनादिंचवेत्तिलोकमहेश्वरं ॥
असंमूढःसमर्त्येषुसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ३ ॥

लोकमहेश्वरं लोकांचामहाईश्वरऐसा, अनादिंच आदिरहितऐसा,
अजं जन्मरहितऐसा, मां मातें, यः जो, वेत्ति जाणतो, असंमूढः सं-

मोहरहितऐसा, सः तो, सर्वपापैः बुद्धिअबुद्धिकृतऐशीं पापें जीतीहीं-
करून, मर्त्येषु मनुष्यांमध्ये, प्रमुच्यते मुक्तहोतो, ॥ ३ ॥

बुद्धिज्ञानिमसंमोहः क्षमासत्यंदमः शमः ॥

सुखंदुःखं भवोभावो भयंचा भयमेव च ॥ ४ ॥

बुद्धिः सूक्ष्मअर्थजाणणें, ज्ञानं आत्मानात्मविवेक, असंमोहः विवेक-
प्रवृत्ति, क्षमा मारिल्यानें ही निर्विकारचित्तता, सत्यं सत्यबोलणें, दमः
बाह्यइंद्रियनिग्रह, शमः अंतरिंद्रियनिग्रह, सुखं आल्हाद, दुःखं चि-
त्तसंक्षोभ, भवः उत्पत्ति, अभावः नाश, भयंच त्रासही, अभयं नि-
र्भयता, एवंच नाही सांगीतलें ही, ॥ ४ ॥

अहिंसासमतातुष्टिस्तपोदानं यशो यशः ॥

भवन्ति भावा भूतानां मत्तएव पृथग्विधाः ॥ ५ ॥

अहिंसा प्राणिपीडानकरणें, समता रागद्वेषरहितचित्तअसणें, तुष्टिः
प्राप्तलाभें संतुष्टहोणें, तपः स्वधर्मरूपें कायाशोषणें, दानं सत्पात्रीय-
थाशक्तिदेणें यशः धर्मनिमित्तकीर्ति, अयशः अधर्में करून अपकी-
र्ति, पृथग्विधाः वेगळेवेगळे बहुविधऐसे, भावाः पूर्वोक्तपदार्थजेते, भू-
तानां प्राणीजेत्यांस, मत्तएव मजपासूनच, भवन्ति अनेकप्रकारें करू-
नहोताहेत, ॥ ५ ॥

महर्षयः सप्तपूर्वे चत्वारो मनवस्तथा ॥

मद्भावा मानसा जाता येषां लोकइमाः प्रजाः ॥ ६ ॥

सप्त सातजण, पूर्वे पहिले, महर्षयः ऋग्वादिकजेते, ऋगु मरीचि अत्रि
पुलह ऋतु वसिष्ठ पुलस्त्य, तथैवच तसेच, चत्वारः सनकादिक, स-
नक सनंदन सनातन सनत्सुजात, मनवः स्वायंभुवादिसावर्ण्यादिक-
चतुर्दशमनु, मद्भावाः माझेठायीं निष्ठावंतऐसे, मानसाः अयोनिज-
ऐसे, जाताः हिरण्यगर्भजो त्यापासून झालेऐसे, लोके लोकाच्या ठा-

94

ददामिबुद्धियोगंतंयेनमामुपयांतिते ॥ १० ॥

सततयुक्तानां निरंतरएकाग्रचित्तऐसे, प्रीतिपूर्वकं स्नेहपूर्वकऐसे, भजतां भजणारऐसे, तेषां त्यांस, तंबुद्धियोगं तेंबरवेशास्त्रविषयज्ञाना-
तें, ददामि देतो, येन ज्याज्ञानेंकरून, ते तेभक्तजेते, मां मातें, उपयां-
ति पावताहेत, ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तेषामेवानुकंपार्थमहमज्ञानजंतमः ॥

नाशयाम्यात्मभावस्थोज्ञानदीपेनभास्वता ॥ ११ ॥

तेषामेव त्यांचेच, अनुकंपार्थं दयेकारणें, आत्मभावस्थः हृदयस्थ-
होऊन, अहं मीजोतो, भास्वता प्रकाशयुक्तऐसा, ज्ञानदीपेन विवे-
कानुभवदीपजोतेणेंकरून, अज्ञानजं अज्ञानजनितऐसें, तमः अंध-
कारजोल्यातें, नाशयामि नाशकरितों, ॥ ११ ॥

अर्जुनउवाच परंब्रह्मपरंधामपवित्रंपरमंभवा
न ॥ पुरुषंशाश्वतंदिव्यमादिदेवमजंविभुं ॥ १२ ॥

परंब्रह्म परब्रह्मऐसा, परंधाम मुक्तीचेंघरऐसा, भवान् तूंजोतो, परमं
उत्कृष्टऐसा, पवित्रं पावनऐसा, पुरुषं सर्वशरीरात्मा, शाश्वतं निरंत-
र, दिव्यं प्रकाशकऐसा, आदिदेवं देवांचाआदिऐसा, अजं जन्मरहि-
तऐसा, विभुं व्यापकऐसा, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥

आहुस्त्वामृषयःसर्वेदेवर्षिर्नारदस्तथा ॥

असितोदेवलोव्यासःस्वयंचैवब्रवीषिमे ॥ १३ ॥

त्वां तूतें, सर्वे सर्वही, ऋषयः ऋषिजेते, आहुः सांगताहेत, तथा तसें-
च, देवर्षिः देवर्षिऐसा, नारदः नारदजोतो, असितः असितनामाजो-
तो, देवलः धौम्याचावडीलबंधुजोतो, व्यासः व्यासजोतो, स्वयंचै-
व तूंही, मे मजकारणें, ब्रवीषि सांगतोस, ॥ १३ ॥

सर्वमेतदृतं मन्येयन्मां वदसि केशव ॥

नहिते भगवन्व्यक्तिं विदुर्देवानदानवाः ॥ १४ ॥

हे केशव अगाकेशवा, यत् जें, मां मातें, वदसि बोलतोस, एतत् हें सर्व, ऋतं सत्यऐसें, मन्ये मानितों, हे भगवन् अगाभगवंता, ते तुझी, व्यक्ति प्रगटताजे तीतें, देवाः देवजेते, न विदुः नाहीं जाणत, दानवाः दैत्यजेते, न नाहीं जाणत, ॥ १४ ॥

स्वयमेवात्मनाऽत्मानं वेत्थ त्वं पुरुषोत्तम ॥

भूतभावन भूतेश देवदेव जगत्पते ॥ १५ ॥

हे भूतभावन अगाप्राणिजनका, हे भूतेश अगाभूतांच्या नियंत्या, हे देवदेव अगादेवांच्या देवा, हे जगत्पते अगाजगाच्या स्वामी, हे पुरुषोत्तम अगापुरुषश्रेष्ठा, त्वं तूं जोतो, स्वयमेव आपणच, आत्मना अंतःकरणें करून, आत्मानं आपणातें, वेत्थ जाणतोस, ॥ १५ ॥

वक्तुमर्हस्य शेषेण दिव्यात्मात्मविभूतयः ॥

याभिर्विभूतिभिर्लोकानि मां स्त्वं व्याप्य तिष्ठसि १६

याभिर्विभूतिभिः ज्याविभूतीं करून, इमान् लोकान् या लोकांतें, व्याप्य व्यापून, तिष्ठसि राहतोस, ताः त्या, दिव्याः दिव्यऐशा, हि निश्चयें करून, आत्मविभूतयः आपुल्या विभूती ज्या त्यांतें, अशेषेण संपूर्ण, वक्तुं सांगावया कारणें, अर्हसि योग्य आहेस, ॥ १६ ॥

कथं विद्यामहं योगिंस्त्वांसदा परिचिंतयन् ॥

केषु केषु च भावेषु चित्योसि भगवन्मया ॥ १७ ॥

हे योगिन् अगाऐश्वर्यवंता, अहं मीजोतो, त्वां तूतें, सदा निरंतर, परिचिंतयन् ध्यान करित होत्साता, कथं कोण्या प्रकारें, विद्यां जाणेन, हे भगवन् अगाषड्गुणऐश्वर्यसंपन्ना, केषु केषु च भावेषु कोणे कोणे प-

दार्थाचाठार्थी, मया मीजोयेणें, चित्योसि ध्यानकरावयायोग्यआ
हेस, ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विस्तरेणात्मनोयोगंविभूतिंचजनार्दन ॥

भूयःकथयतृप्तिर्हिशृण्वतोनास्तिमेऽमृतं ॥ १८ ॥

हेजनार्दन अगाइहपरवांछितप्रदा, विस्तरेण विस्तारेंकरून, आत्मनः
आपला, योगं सर्वज्ञत्वादिएश्वर्यातिशयातें, विभूतिंच ध्यानयोगा-
तेंही, भूयः मागुतीं, कथय सांग, हि ज्याकारणास्तव, अमृतं अमृ-
तवाक्यजेंत्यातें, शृण्वतः आयिकताऐसा, मे मज, तृप्तिः पुरेऐशीबु-
द्धिजेते, नास्ति नाहीं, ॥ १८ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीभगवानुवाच हंततेकथयिष्यामिदिव्यात्त्या
त्मविभूतयः ॥ प्राधान्यतःकुरुश्रेष्ठनास्यंतोविस्त
रस्यमे ॥ १९ ॥

हंत अगालाडक्या, ते तुजकारणें, दिव्याः उत्कृष्टऐशा, आत्मविभू-
तयः आपुल्याविभूतिजात्या, प्राधान्यतः मुख्यत्वेकरून, कथयिष्या-
मि सांगतो, हेकुरुश्रेष्ठ अगाकुरुकुलावतंसा, हि निश्चयेंकरून, मे
माझ्या, विस्तरस्य विस्ताराचा, अंतः पारजोतो, नास्ति नाहीं, ॥ १९ ॥

अहमात्मागुडाकेशसर्वभूताशयस्थितः ॥

अहमादिश्वमध्यंचभूतानामंतएवच ॥ २० ॥

हेगुडाकेश अगाजितनिद्रा, सर्वभूताशयस्थितः समस्तप्राणिमात्रांच्या
प्रत्यगंतरींआहेऐसा, आत्मा परमात्माजोतो, अहं मीहोय, भूतानां
प्राणीजेल्यांचा, आदिश्व उत्पत्तीही, मध्यंच स्थितीही, अंतएवच
शेवटजोतोही, अहं मीहोय, ॥ २० ॥

आदित्यानामहंविष्णुर्ज्योतिषांरविरंशुमान् ॥

मरीचिर्मरुतामस्मिनक्षत्राणामहंशशी ॥ २१ ॥

आदित्यानां बाराआदित्यांमध्ये, विष्णुः विष्णुनामाचाजोतोमी, ज्योतिषां ज्योतींमध्ये, अंशुमान् तेजरूपऐसा, रविः सूर्यजोतोमी, मरुतां वायूमध्ये, मरीचिः मरीचिनामावारामी, नक्षत्राणां नक्षत्रांमध्ये, शशी चंद्रजोतो, अहं मी, ॥ २१ ॥ ॥ ॥

वेदानांसामवेदोस्मिदेवानामस्मिवासवः ॥

इंद्रियाणांमनश्चास्मिभूतानामस्मिचेतना ॥ २२ ॥

वेदानां वेदांमध्ये, सामवेदः सामवेदजोतो, अस्मि आहें, देवानां देवांमध्ये, वासवः इंद्रजोतो, अस्मि आहें, इंद्रियाणां इंद्रियांमध्ये, मनः मनजेतें, अस्मि आहें, भूतानां शरीरेंजीत्यांमध्ये, चेतना बुद्धिप्रवृत्तिजीती, अस्मि आहें, ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रुद्राणांशंकरश्चास्मिवित्तेशोयक्षरक्षसां ॥

वसूनांपावकश्चास्मिमेरुःशिखरिणामहं ॥ २३ ॥

रुद्राणां एकादशरुद्रांमध्ये, शंकरश्च शंकरजोतो, अस्मि आहें, यक्षरक्षसां यक्षराक्षसांमध्ये, वित्तेशः धनाचास्वामीकुबेरजोतोमी, वसूनां अष्टवसूंमध्ये, पावकश्च पावकनामाजोतो, अस्मि आहें, शिखरिणां उंचपर्वतांमध्ये, मेरुः मेरुजोतो, अहं मी, ॥ २३ ॥ ॥ ॥

पुरोधसांचमुख्यमांविद्धिपार्थबृहस्पतिं ॥

सेनानीनामहंस्कंदःसरसामस्मिसागरः ॥ २४ ॥

हपार्थ अगाअर्जुना, पुरोधसांच पुरोहितांमध्ये, मुख्यं श्रेष्ठऐसा, बृहस्पतिं बृहस्पतीजोत्यातें, मां मीऐशातें, विद्धि जाण, सेनानीनां सेनापतीजेत्यांमध्ये, स्कंदः स्वामिकार्तिकजोतो, अहं मीहोय, सरसां सरोवरांमध्ये, सागरः समुद्रजोतो, अस्मि आहें, ॥ २४ ॥ ॥

महर्षीणांभृगुरहंगिरामस्म्येकमक्षरं॥

यज्ञानांजपयज्ञोस्मिस्थावराणांहिमालयः॥२५॥

महर्षीणां महर्षीजेत्यांमध्ये, भृगुः शुक्रजोतो, अहं मी, गिरां वाक्यां-
मध्ये, एकंअक्षरं प्रणवजोतो, अस्मि आहें, यज्ञानां यज्ञांमध्ये, ज-
पयज्ञोस्मि जपरूपयज्ञजोतोमीआहें, स्थावराणां पर्वतांमध्ये, हि-
मालयः हिमाचलजोतो, ॥ २५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अश्वत्थःसर्ववृक्षाणांदेवर्षीणांचनारदः॥

गंधर्वाणांचित्ररथःसिद्धानांकपिलोमुनिः॥२६॥

सर्ववृक्षाणां सर्ववृक्षांमध्ये, अश्वत्थः पिपळजोतोमी, देवर्षीणां देव-
र्षींमध्ये, नारदः नारदजोतोमी, गंधर्वाणां गंधर्वजेत्यांमध्ये, चित्ररथः
चित्ररथमी, सिद्धानां सिद्धांमध्ये, कपिलोमुनिः कपिलमुनीजो-
तोमी, ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उच्चैःश्रवसमश्वानांविद्धिमाममृतोद्भवं॥

ऐरावतंगजेंद्राणांनराणांचनराधिपं॥२७॥

अश्वानां अश्वांमध्ये, अमृतोद्भवं अमृतमथनीउत्पन्नझालाऐसा, उ-
च्चैःश्रवसं उच्चैःश्रवनामाचाघोडाजोत्यातें, मांविद्धि मातेंजाण, गजें-
द्राणां हस्तिश्रेष्ठजेत्यांमध्ये, ऐरावतं चतुर्दंतहस्तिजोत्यातें, मांविद्धि
मातेंजाण, नराणांच पुरुषांमध्ये, नराधिपं राजाजोत्यातें, मांविद्धि
मातेंजाण, ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

आयुधानामहंवज्रंधेनूनामस्मिकामधुक्॥

प्रजनश्चास्मिकंदर्पःसर्पाणामस्मिवासुकिः॥२८॥

आयुधानां शस्त्रांमध्ये, वज्रं वज्रआयुधजेतें, अहमस्मि मीआहें, धे-
नूनां दुभत्यागाईज्यात्यांमध्ये, कामधुक् इच्छितपदार्थदेतीकामधेनु-

नावाचीगार्डमी, प्रजनश्च प्रजोत्पत्तिकर्ताऐसा, कंदर्पः मन्मथजो-
तो, अस्मि आहें, सर्पाणां सर्पामध्ये, वासुकिः वासुकीजोतो, अ-
स्मि आहें, ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अनंतश्चास्मिनागानांवरुणोयादसामहं॥

पितॄणामर्यमाचास्मियमःसंयमतामहं॥ २९॥

नागानां नागगणांमध्ये, अनंतश्च राजाशेषजोतोमी, यादसां जल-
चरांमध्ये, वरुणः वरुणजोतो, अहं मी, पितॄणां पितृगणांमध्ये, अ-
र्यमाच अर्यमानामाचापितरांचाराजाजोतो, अहमस्मि मीआहें, सं-
यमतां नियमनकरणारांमध्ये, यमः यमजोतोमी, ॥ २९ ॥

प्रज्हादश्चास्मिदैत्यानांकालःकलयतामहं॥

मृगाणांचमृगेंद्रोहंवैनतेयश्चपक्षिणां॥ ३०॥

दैत्यानां दैत्यांमध्ये, प्रज्हादश्च परमसंतोषदायकप्रज्हादजोतोमी, अ-
स्मि आहें, कलयतां संख्याकरणारांमध्ये, कालः अहं कालजोतो-
मी, मृगाणां अरण्यपशूंमध्ये, मृगेंद्रः सिंहजोतो, अहं मी, पक्षिणां
पक्षियांमध्ये, वैनतेयश्च गरुडजोतोमी, ॥ ३० ॥ ॥ ॥

पवनःपवतामस्मिरामःशस्त्रभृतामहं॥

झषाणांमकरश्चास्मिस्रोतसामस्मिजान्हवी॥ ३१॥

पवतां सवेगपळणारजेत्यांमध्ये, पवनः वायुजोतो, अस्मि आहें, श-
स्त्रभृतां शस्त्रधारीजेत्यांमध्ये, रामः दाशरथीरामजोतो, अहं मीहोय,
झषाणां मत्स्यजातीमध्ये, मकरः मगरजोतो, अस्मि आहें, स्रोत-
सां प्रवाहरूपनद्याज्यात्यांमध्ये, जान्हवी भागीरथीजीती, अस्मि
आहें, ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्गाणामादिरंतश्चमध्यंचैवाहमर्जुन॥

अध्यात्मविद्याविद्यानांवादःप्रवदतामहं ॥३२॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, सर्गाणां अचेतनसृष्टिआकाशादिकांचा,
आदिरंतश्चमध्यंचैव आदिअंतमध्यतोही, अहं मी, विद्यानां संपूर्ण-
विद्यांमध्ये, आत्मविद्या ब्रह्मविद्याजेतेमी, प्रवदतां वादजल्पवितंड-
बोलणारांमध्ये, वादः अर्थनिर्णयकरणारमुख्यवादजोतो, अहं मी-
आहे, ॥ ३२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अक्षराणामकारोस्मिद्वंद्वःसामासिकस्यच ॥

अहमेवाक्षयःकालोधाताहंविश्वतोमुखः ॥३३॥

अक्षराणां सर्ववर्णांमध्ये, अकारः अकारवर्णजोतो, अस्मि आहे, सामासिकस्यच बहुसमासांमध्येही, द्वंद्वः उभयपदप्रधानजोतोमी, अक्षयः नाशरहितऐसा, कालः कालनामंप्रसिद्धजोतो, अहमेव मी-
च, विश्वतोमुखः सर्वतोमुखऐसा, धाता सर्वफलदाताईश्वरजो-
तोमी, ॥ ३३ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मृत्युःसर्वहरश्चाहमुद्भवश्चभविष्यतां ॥

कीर्तिःश्रीर्वाक्किनारीणांस्मृतिर्मेधाधृतिःक्षमा॥३४॥

भविष्यतां उत्पन्नहोणारजेत्यांचा, सर्वहरः सर्वहरणकरणारऐसा, मृत्युः मृत्युजोतो, उद्भवश्च उत्कर्षजोतोही, अहं मी, नारीणां स्त्रियां मध्ये कीर्तिः ख्यातिजीती, श्रीः शोभाजीती, वाक्क वाणीजीतीही, स्मृतिःअनुभूतार्थस्मरणशक्ती, मेधा ग्रंथार्थधारणाशक्ती, धृतिः उच्छृं-
खलतावर्जन, क्षमा हर्षविषादांचेठार्यानिर्विकारचित्तता, ऐशाधर्म-
स्त्रियाज्यात्यामीच, ॥ ३४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

बृहत्सामतथासाम्नांगायत्रीछंदसामहं ॥

मासानांमार्गशीर्षोऽहमृतूनांकुसुमाकरः ॥३५॥

तथा तैसेच, साम्रां रथंतरादिषट्सामांमध्ये, बृहत्साम बृहत्अशीआ-
हेसंज्ञाज्यासतेंसाममी, छंदसां त्रिष्टुभादिसप्तछंदांमध्ये, गायत्री गाय-
त्रीछंदजोतोमी, मासानां वारामहिन्यांमध्ये, मार्गशीर्षः नूतनधान्या-
चावृद्धिकरमार्गशीर्षनामाचामहिनाजोतो, अहं मी, ऋतूनां शीष्मा-
दिषट्ऋतूंमध्ये, कुसुमाकरः वसंतऋतूजोतोमी, ॥ ३५ ॥

द्यूतं छलयतामस्मितेजस्तेजस्विनामहं ॥

जयोऽस्मि व्यवसायोस्मि सत्त्वं सत्त्ववतामहं ॥ ३६ ॥

छलयतां परवंचनाकरत्यामध्ये, द्यूतं फांशाचेंद्यूतजेतें, अहमस्मि
मीआहें, तेजस्विनां तेजवंतांमध्ये, तेजः तेजजेतें, अहं मी, जयोऽस्मि
जयजोतोमी, व्यवसायोस्मि लाभोन्मुखउद्यमजोतोमी, सत्त्ववतां
सात्विकामध्ये, सत्त्वं धर्मज्ञानऐश्वर्यलक्षणसत्त्वकार्यजेतें, अहं मी, ३६

वृष्णीनां वासुदेवोस्मि पांडवानां धनंजयः ॥

मुनीनामप्यहं व्यासः कवीनामुशनाकविः ॥ ३७ ॥

वृष्णीनां यादवांमध्ये, वासुदेवः वसुदेवपुत्रजोतो, अस्मि आहें, पां-
डवानां पांडवांमध्ये, धनंजयः अर्जुनजोतोमी, मुनीनां मननशीलां-
मध्ये, व्यासः वेदव्यासजोतोमी, कवीनां सूक्ष्मार्थजाणतेजेत्यांम-
ध्ये, उशनाकविः शुक्रजोतोमी, ॥ ३७ ॥

दंडोदमयतामस्मि नीतिरस्मि जिगीषतां ॥

मौनंचैवास्मि गुह्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहं ॥ ३८ ॥

दमयतां निग्रहकरणारांसंबंधी, दंडः ताडनरूपजोतो, अस्मि आहें,
जिगीषतां जिंकावयासइच्छिणारांसंबंधी, नीतिः सामाद्युपायरूपनी-
ति, अस्मि आहें, गुह्यानां गोप्यांमध्ये, मौनंच गोपनाचेंकारणनबो-

लणेतेंही, अस्मि आहें, ज्ञानवतां ज्ञानवंतांचें, ज्ञानं अपरोक्षज्ञानजें-
तें, अहं मी, ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यच्चापिसर्वभूतानांबीजंतदहमर्जुन ॥

नतदस्तिविनायस्यान्मयाभूतंचराचरं ॥ ३९ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, यच्चापि जेंही, सर्वभूतानां समस्तप्राणियांचें,
बीजं मायोपाधिकचैतन्यजेतें, तदहं तेंमी, यत् जें, चराचरं स्थावर-
जंगमऐसें, भूतं प्राणिमात्रजेतें, अस्ति आहे, तत् तें, मयाविना म-
जवांचून, नस्यात् नाहींहोत, ॥ ३९ ॥

नांतोस्तिममदिव्यानांविभूतीनांपरंतप ॥

एषतूद्देशतःप्रोक्तोविभूतेर्विस्तरमया ॥ ४० ॥

हेपरंतप अगाशत्रुतापना, मम माझ्या, दिव्यानां दिव्यऐशा, विभूती-
नां विभूतीज्यात्यांचा, अंतः पारजोतो, नास्ति नाहीं, मया म्यां, विभू-
तेः विभूतीचा, विस्तरः विस्तारजोतो, एषतु हातरी, उद्देशतः एकदे-
शेंकरून, प्रोक्तः बोलिजेला, ॥ ४० ॥

यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वंश्रीमदूर्जितमेववा ॥

तत्तदेवावगच्छत्वंममतेजोऽशसंभवम् ॥ ४१ ॥

यद्यत् जेंजें, विभूतिमत् ऐश्वर्ययुक्तऐसेंतेंही, श्रीमत् शोभावंतऐसें,
ऊर्जितमेववा बळादिआधिक्येंकरूनयुक्तऐसें, सत्त्वं सत्वगुणप्रधान-
प्राणिमात्रजेतें, तत्तदेव तेंतेंही, मम माझ्या, तेजोऽशसंभवं प्रभावाच्या
अंशेंकरूनउत्पन्नऐशातें, त्वं तूं, अवगच्छ जाण, ॥ ४१ ॥

अथवाबहुनैतेनकिंज्ञातेनतवार्जुन ॥

विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेनस्थितोजगत् ॥ ४२ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, अथवा पक्षांतरे, एतेनबहुनाज्ञातेन हेंबहुप्रका-

रेंजाणणेंजेंतैणेंकरून, तव तुज, किं कायहोय, अहं मीजोतो, इदं क-
त्तं हेंसंपूर्णजगत्जेंत्यातें, एकांशेन एकअंशेंकरून, विष्टभ्य व्यापून,
स्थितः राहिलोंआहें, ॥ ४२ ॥

ओंतत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मवि-
द्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विभूतियो-
गोनाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

एकादशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायांतीं विश्वात्मक आपुलेंरूपविभूतिमय-
ह्मणोन श्रीभगवान्बोलिले ते ऐकोन त्यांच्या दर्शनीं उत्कंठित
होत्साता अर्जुन श्रीभगवंताप्रति विनंतिकरितो ॥

अर्जुन उवाच मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसं-
ज्ञितं ॥ यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहो यं विगतो मम ॥ १ ॥

मदनुग्रहाय परमं माझ्या अनुग्रहाकारणें उत्कट ऐसें, गुह्यं गोप्य ऐसें, अ-
ध्यात्मसंज्ञितं अध्यात्मसंज्ञा आहे ज्यास ऐसें, यत् जें, त्वया सर्वज्ञ जोतूं-
तेणें, उक्तं बोलिलें, वचः वाक्य जे तें, तेन त्या वाक्यें करून, मम माझा,
अयं मोहः मीमारिता हे मरणार इत्यादिक मोह जोतो, विगतः नासोन-
गेला, ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

भवाप्ययौ हि भूतानां श्रुतौ विस्तरशो मया ॥

त्वत्तः कमलपत्राक्षमाहात्म्यमपि चाव्ययं ॥ २ ॥

हे कमलपत्राक्ष अगा कमललोचना, भूतानां प्राणिनांचे, भवाप्ययौ-
हि जन्ममरणें जीतीं ही, त्वत्तः तुजपासून, विस्तरशः विस्तारें करून, मया
म्यां, श्रुतौ ऐकिले, अपिच आणिक, अव्ययं नाशरहित, माहात्म्यं
सगुणनिर्गुणरूपथोरीव तें ही, श्रुतं ऐकिलें, ॥ २ ॥

एवमेतद्यथा त्वमात्मानं परमेश्वर ॥

द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं पुरुषोत्तम ॥ ३ ॥

हे परमेश्वर अगा परमेश्वरा, त्वं तूं जोतो, यथा ज्या प्रकारें, आत्मानं-
आपणा तें, आत्थ सांगतोस, एतत् हें वचन जे तें, एवं तैसेंच, हे पुरुषो-
त्तम अगा पुरुषोत्तमा, ऐश्वरं ज्ञानैश्वर्यादियुक्त, ते रूपं तुझे रूपा तें, द्रष्टुं
पहावया कारणें, इच्छामि इच्छितों, ॥ ३ ॥

मन्यसेयदितच्छक्यंमयाद्रष्टुमितिप्रभो॥

योगेश्वरततोमेत्वंदर्शयात्मानमव्ययं॥ ४॥

हेप्रभो अगाधन्या, तत् तुझेऐश्वररूपजेतें, मया म्यां, द्रष्टुं पहावया कारणें, शक्यमिति सामर्थ्यआहेऐसें, यदिमन्यसे जरीमानितोस, हे-योगेश्वर अगायोगियांचाराजा, ततः तुझ्याइच्छावशेंकरून, त्वं तूं-जो, अव्ययं नाशरहितऐसा, आत्मानं आपणातें, दर्शय दाखवीं,॥ ४॥

श्रीभगवानुवाच ॥ पश्यमेपार्थरूपाणिशतशोथ
सहस्रशः ॥ नानाविधानिदिव्यानिनानावर्णाकृ-
तीनिच॥ ५॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, अथ यानंतर, नानाविधानि नानाप्रकारचीं, शतशःअसंख्यातऐशीं, सहस्रशःअपरिमितऐशीं, मे माझीं, दिव्यानि अद्भुतऐशीं, नानावर्णाकृतीनिच नानाप्रकारचेनीलपीतादिवर्णकर-चरणादिआकृतीज्यांसऐशीं, रूपाणि रूपेंजीत्यांतें, पश्य पाहें, ॥ ५॥

पश्चादित्यान्वसूनुरुद्रानश्विनौमरुतस्तथा॥

बहून्यदृष्टपूर्वाणिपश्चाश्चर्याणिभारत॥ ६॥

हेभारत अगाअर्जुना आदित्यान् वारासूर्यजेत्यांतें, वसून अष्टवसूजे-त्यांतें, रुद्रान् अकरारुद्रजेत्यांतें, अश्विनौ दोघेअश्विनीकुमारजेत्यां-तें, तथामरुतः एकुणपन्नासमरुद्रणजेत्यांतें, तसेंच अदृष्टपूर्वाणि ना-हींपूर्वींकोणींदेखिलींऐशीं, बहूनि फारऐशीं, आश्चर्याणि नवलाव-ऐशींजीत्यांतें, पश्य पाहें, ॥ ६॥ ॥ ॥ ॥

इहैकस्थंजगत्कृत्स्नंपश्चाद्यसचराचरं॥

ममदेहेगुडाकेशयच्चान्यद्रष्टुमिच्छसि॥ ७॥

हेगुडाकेश अगानिद्राजिता, इहममदेहे यामाझ्यादेहाचाठायीं, ए-

कस्थं एकावयवीराहिलेंऐसें, सचराचरं स्थावरजंगमसहितऐसें,
कृत्स्नं संपूर्ण, जगत् जगातें, अद्य आतांच, पश्य पाहीं, यच्चान्यत्
आणिकजयपराजययांतेंही, द्रष्टुं पहावयाकारणें, इच्छसि इच्छि-
तोसतेंपाहीं, ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नतुमांशक्यसेद्रष्टुमनेनैवस्वचक्षुषा ॥

दिव्यंददामितेचक्षुःपश्यमेयोगमैश्वरं ॥ ८ ॥

अनेनैव हेजेयांणीं, स्वचक्षुषा आपुल्याडोळ्यांनीं, मां मीजोविश्व-
रूपधारीत्यामातें, द्रष्टुं पहावयाकारणें, नतुशक्यसे शकतनाहींस,
ते तुज, दिव्यं अप्राकृतऐसें, चक्षुः नेत्रातें, ददामि देतो, मे माझा,
योगं सामर्थ्यादिकजेत्यातें, ऐश्वरं साधारणऐसें, पश्य पाहीं, ॥ ८ ॥

संजयउवाच ॥ एवमुक्ताततोराजन्महायोगेश्व
रोहरिः ॥ दर्शयामासपार्थायपरमंरूपमैश्वरं ॥ ९ ॥

संजयधृतराष्ट्राप्रतिसांगतो हेराजन् अगाहेराजा, एवमुक्ता ऐसेंबो-
लोन, ततः त्यानंतर, महायोगेश्वरः मोठायोगीऐसा, हरिः वासुदेव-
जोतो, पार्थाय अर्जुनाकारणें, परमं उत्कृष्टऐसें, ऐश्वरं विश्वरूपसं-
बंधीऐसें, रूपं रूपजेत्यातें, दर्शयामास दाखविताझाला, ॥ ९ ॥

अनेकवक्रनयनमनेकाद्भुतदर्शनं ॥

अनेकदिव्याभरणंदिव्यानेकोद्यतायुधं ॥ १० ॥

अनेकवक्रनयनं असंख्यआहेततोडेंडोळेज्यास, अनेकाद्भुतदर्शनं व-
द्भुतविस्मयकारकआहेदर्शनज्याचें, अनेकदिव्याभरणं बहुतआहेतदि-
व्यालंकारज्याचेठायीं, दिव्यानेकोद्यतायुधं दिव्यबहुतउगारिलीं-
आहेतहातेरेंजेथेंतें, ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दिव्यमाल्यांबरधरंदिव्यगंधानुलेपनं ॥

सर्वाश्चर्यमयं देवमनंतं विश्वतोमुखं ॥ ११ ॥

दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यफुलें आणि वस्त्रें धरिलीं आहेत जेणें, दिव्यगंधा-
नुलेपनं दिव्यगंधाची उटी ज्यास, सर्वाश्चर्यमयं सर्वाश्चर्ययुक्त ऐसा, दे-
वं प्रकाशरूप ऐसा, अनंतं अंत नाही ज्यास ऐसा, विश्वतोमुखं चहूंकडे-
आहेत तोंडे ज्यास ऐसा, ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दिवि सूर्यसहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थिता ॥

यदि भाः सदृशी सा स्याद्भासस्तस्य महात्मनः ॥ १२ ॥

दिवि आकाशाचा ठायीं, सूर्यसहस्रस्य सहस्रसूर्यांची, युगपत् एके-
वेळेच, उत्थिता उठली ऐशी, भाः प्रभा जेते, यदि जरी, भवेत् होई-
ल, महात्मनः विश्वरूपधारी ऐसा, तस्य त्या भगवंताच्या, भासः कां-
ति जेतीस, सदृशी सारिखी, स्यात् होय, ॥ १२ ॥ ॥ ॥

तत्रैकस्थं जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा ॥

अपश्य देवदेवस्य शरीरे पांडवस्तदा ॥ १३ ॥

तदा ते काळीं, देवदेवस्य देवाधिदेव जो त्याचा, तत्र त्या, शरीरे विश्व-
रूपशरीराचा ठायीं, अनेकधा अनेक प्रकारें, प्रविभक्तं देवपितरमाण-
सें वेगळे वेगळे ऐसें, एकस्थं एकीकडे, कृत्स्नं जगत् संपूर्ण जग जें त्यातें,
पांडवः पंडुपुत्र जो तो, अपश्यत् पाहता झाला, ॥ १३ ॥ ॥ ॥

ततः सविस्मया विष्टो हृष्टरोमा धनंजयः ॥

प्रणम्य शिरसा देवं कृतांजलि रभाषत ॥ १४ ॥

ततः त्यानंतर, विस्मयाविष्टः आश्चर्ययुक्त होत्साता, हृष्टरोमा रोमां-
चयुक्त ऐसा, सः तो, धनंजयः अर्जुन जो तो, देवं प्रकाशमान भगवं-
तातें, शिरसा मस्तकभूमी लालावून, प्रणम्य नमस्कार करून, कृतां-
जलिः दोनी कर जोडून, अभाषत बोलता झाला, ॥ १४ ॥ ॥

अर्जुनउवाच पश्यामिदेवांस्तवदेवदेहेसर्वास्त
थाभूतविशेषसंघान् ॥ ब्रह्माणमीशंकमलासन
स्थमृषींश्चसर्वानुरगांश्चदिव्यान् ॥ १५ ॥

हेदेव अगादेवा, तवदेहे तुझ्याविश्वरूपाचाठायीं, सर्वान्देवान् सक-
लदेवांतें, तथा तैसेंच, भूतविशेषसंघान् स्थावरजंगमश्रेष्ठनानासमूह-
जेत्यांतें, कमलासनस्थं नाभिकमळींअसणारऐसा, ब्रह्माणं ब्रह्मा-
जोत्यांतें, ईशं देवादिकांचानियंताजोत्यांतें, सर्वान्ऋषींश्च वसिष्ठा-
दिसर्वऋषीजेत्यांतें, दिव्यान् देवलोकींचेऐसे, उरगान् वासुकिआदि-
करूनसर्पजेत्यांतें, पश्यामि पहातो, ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥

अनेकबाहूदरवक्रनेत्रंपश्यामित्वांसर्वतोऽनंतरू-
पं ॥ नांतंनमध्यंनपुनस्तवादिंपश्यामिविश्वेश्वर
विश्वरूपं ॥ १६ ॥

हेविश्वेश्वर अगाविश्वाच्यानियंत्या, अनेकबाहूदरवक्रनेत्रं बहुतआ-
हेतभुजापोटेंतोडेंडोळेज्यासऐसा, सर्वतः चहूंकडे, अनंतरूपं अनेक-
आहेतरूपेंज्यासऐसा, त्वां तूतें, पश्यामि पहातो, तव तुझें, विश्वरूपं
विश्वरूपजेत्यांतें, नांतं शेवटनाहींऐशांतें, नमध्यं नाहींमध्यभागऐ-
शांतें, पुनस्तवादिं मूळस्थानआदिजेत्यांतेंही, नपश्यामि नाहींपा-
हात, ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

किरीटिनंगदिनंचक्रिणंचतेजोराशिसर्वतोदीप्ति
मंतं ॥ पश्यामित्वांदुर्निरीक्ष्यंसमंतादीप्तानला
क्युतिमप्रमेयं ॥ १७ ॥

किरीटिनं मुगुटवंतऐसा, गदिनं गदावंत, चक्रिणंच चक्रधारीऐसा,
तेजोराशि तेजःपुंजऐसा, सर्वतः अवघियांकडे, दीप्तिमंतं प्रकाशवं-

तएसा, दुर्निरीक्ष्यं पाहण्यासअशक्यएसा, समंतात् आसपास, दीप्ता-
नलार्कद्युति पेठलाअग्निआणिसूर्यासारिखीआहेप्रभाज्याचीतोए-
सा, अप्रमेयं अपरिमितएसा, त्वां तूतें, पश्यामि पाहतों, ॥ १७ ॥

त्वमक्षरंपरमंवेदितव्यंत्वमस्यविश्वस्यपरंनिधा-
नं ॥ त्वमव्ययःशाश्वतधर्मगोप्तासनातनस्त्वंपुरु-
षोमतोमे ॥ १८ ॥

त्वं तूं, अक्षरं नाशरहितएसा, परमं परब्रह्मएसा, वेदितव्यं मुमुक्षुजे-
तीर्हीजाणावयायोग्य, त्वं तूं, अस्यविश्वस्य याविश्वाचा, परं
उत्कृष्टएसें, निधानं आश्रयएसा, त्वं तूं, अव्ययः अवेचएसा, शा-
श्वतधर्मगोप्ता निरंतरधर्मरक्षिणारएसा, त्वं तूं, सनातनः जुनाटएसा,
पुरुषः पुरुषएसा, मे मज, मतः संमतएसा, ॥ १८ ॥ ॥ ॥

अनादिमध्यांतमनंतवीर्यमनंतबाहुंशशिसूर्यने-
त्रं ॥ पश्यामित्वांदीप्तहुताशवक्रंस्वतेजसाविश्व-
मिदंतपंतं ॥ १९ ॥

अनादिमध्यांतं आदिमध्यअंतरहितएसा, अनंतवीर्यं अपरिमितप-
राक्रमीएसा, अनंतबाहुं असंख्यआहेतहातज्यासएसा, शशिसूर्यनेत्रं
चंद्रसूर्यनेत्रीआहेतज्याचेतोएसा, दीप्तहुताशवक्रं प्रज्वलितअग्निमुख-
ज्याचेतोएसा, स्वतेजसा आपुल्यातेजेकरून, इदंविश्वं याविश्वातें,
तपंतं तापकरणारअसा, त्वां तूतें, पश्यामि पाहतों, ॥ १९ ॥

द्यावापृथिव्योरिदमंतरंहिव्याप्तंत्वयैकेनदिशश्चस-
र्वाः ॥ दृष्ट्वाऽद्भुतरूपमुग्रंतवेदंलोकत्रयंप्रव्यथितं
महात्मनू ॥ २० ॥

हेमहात्मन् अगाअक्षुद्रस्वभावा, द्यावापृथिव्योः आकाशभूमीयांचें,
इदं हें, अंतरं अंतरिक्षजेतें, हि निश्चयेंकरून, एकेनत्वया एकतूंजो-
तेणें, व्याप्तं व्यापिलें, सर्वाः सर्वही, दिशश्च दिशाज्यात्याहीव्यापि-
ल्या, अद्भुतं आश्चर्यऐसें, उग्रं भयंकरऐसें, तवइदंरूपं तुझ्यायरू-
पातें, दृष्ट्वा पाहून, लोकत्रयं तिन्हीलोकजेते, प्रव्यथितं व्यथेतें-
पावलें, ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अमीहित्वांसुरसंघाविशंतिकेचिद्धीताःप्रांजल
योगृणंति ॥ स्वस्तीत्युक्तामहर्षिसिद्धसंघाःस्तुवंति
त्वांस्तुतिभिःपुष्कलाभिः ॥ २१ ॥

अमीहिसुरसंघाः हेदेवांचेसमुदायजेते, त्वां तूतें, विशंति प्रवेशक-
रिताहेत, केचित् कोणी, भीताः भयपावलेऐसे, प्रांजलयः हातजो-
डून, गृणंति स्तविताहेत, अन्ये दुसरे, महर्षिसिद्धसंघाः नारदादिक्र-
षिकपिलादिसिद्धयांचेसमुदायजेते, स्वस्ति जगासकल्याणअसोऐ-
सें, उक्ता बोलून, पुष्कलाभिः बहुतऐशा, स्तुतिभिः स्तवनेंजींतीही-
करून त्वां तूतें, स्तुवंति स्तविताहेत, ॥ २१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रुद्रादित्यावसवोचेचसाध्याविश्वेश्विनौमरुतश्चो
ष्मपाश्च ॥ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसंघावीक्षंतेत्वांवि
स्मिताश्चैवसर्वे ॥ २२ ॥

रुद्रादित्यावसवः अकरारुद्रबारासूर्यअष्टवसुजेते, येचसाध्याः साध्य-
नामकदेवगणजेते, विश्वे देवांचेगणविशेष, अश्विनौ अश्विनीकुमार-
जेते, मरुतश्च मरुद्गणजेतेही, उष्मपाश्च पितरजेतेही, गंधर्वयक्षासुर-
सिद्धसंघाः विश्वावसुआदिगंधर्वकुबेरादियक्षविरोचनादिअसुरकपि-
लादिसिद्धयांचेसमुदायजेते, सर्वे अवघेहि, विस्मिताश्च आश्चर्यपा-
वतहोत्सातेही, त्वां तूतें, वीक्षंते पाहताहेत, ॥ २२ ॥ ॥ ॥

रूपं महत्ते बहुवक्त्रनेत्रं महाबाहो बहुबाहूरुपादं ॥ बहु
दरं बहुदंष्ट्राकरालं दृष्ट्वा लोकाः प्रव्यथितास्तथाहं ॥ २३ ॥

हे महाबाहो अगा आजानुबाहो, बहुवक्त्रनेत्रं बहुतोडेंडोळे ज्यासतें ऐ-
सें, बहुबाहूरुपादं अनेक हात मांड्या पाय ज्यास ऐसें, बहुदरं बहुपोटे-
ज्यास ऐसें, बहुदंष्ट्राकरालं बहुदाढा विक्राळ ऐसें, ते तुझे, महत्, मोठे,
रूपं रूप जें त्यातें, दृष्ट्वा देखोन, लोकाः लोक जे ते, प्रव्यथिताः अत्यं-
त व्यथा पावते झाले, तथा तसाच, अहं मी जो तो, ॥ २३ ॥

नभःस्पृशंदीप्तमनेकवर्णं व्यात्ताननंदीप्तविशाल
नेत्रं ॥ दृष्ट्वा हित्वां प्रव्यथितांतरात्मा धृतिं न विंदामि
शमंच विष्णो ॥ २४ ॥

हे विष्णो अगा व्यापका, नभःस्पृशं आकाशास शिवला ऐसा, दीप्तं ल-
खलखित, अनेकवर्णं नाना प्रकारचे रंग ज्याचे ठायीं तो ऐसा, व्यात्ता-
ननं विस्तीर्ण आहे मुख ज्याचे तो ऐसा, दीप्तविशालनेत्रं लखलखित-
थोरनेत्र जाचे ऐसा, त्वां तूतें, दृष्ट्वा देखोन, प्रव्यथितांतरात्मा बहुत व्य-
थावंत मन ज्याचे तो ऐसा मी जो, हि निश्चयें करून, धृति धैर्यातें, न वि-
दामि नाहीं पावत, शमंच मन संतुष्टी जे तीतें ही, ॥ २४ ॥

दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि दृष्ट्वैव कालानलसंनि-
भानि ॥ दिशोन जाने नलभे च शर्म प्रसीद देवेश
जगन्निवास ॥ २५ ॥

हे जगन्निवास अगा जगाश्रया, हे देवेश अगा देवांच्या धन्या, दंष्ट्राकरा-
लानि दाढा विक्राळ ऐशीं, कालानलसंनिभानि प्रळयकाळींच्या अ-
ग्नीसारिखां, ते मुखानि तुझीं तोडें जीं त्यातें, दृष्ट्वैव देखोनच, दिशोन-
जाने दिशांची वोळख कळत नाहीं, नलभे च शर्म सुखातें पावत नाहीं-
मी, प्रसीद प्रसन्न होयीं, ॥ २५ ॥

अमीचत्वांधृतराष्ट्रस्यपुत्राःसर्वेसहैवावनिपाल
संधैः॥भीष्मोद्रोणःसूतपुत्रस्तथासौसहास्मदीयै
रपियोधमुख्यैः॥ २६॥

अमीच हेही, सर्वेधृतराष्ट्रस्यपुत्राः अवधेधृतराष्ट्रपुत्रजेते, अवनिपाल-
संधैः राजांचेसमुदायजेत्यांसी, सहैव सकळमिळून, भीष्मः भीष्मजो-
तो, द्रोणः द्रोणाचार्यजोतो, तथा तसाच, असौसूतपुत्रः हाजोसूता-
चालेंककर्णतो, आणिक अस्मदीयैः आमचेजे, योधमुख्यैः यु-
द्धीमुख्यऐसेजेतेंहीं, सह समागमेंमिळून, त्वां तूतें, विशंति प्रवेशक-
रिताहेत, ॥ २६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

वक्राणितेत्वरमाणाविशंतिदंष्ट्राकरालानिभयान
कानि॥ केचिद्विलग्नादशनांतरेषुसदृश्यंतेचूर्णितै
रुत्तमांगैः॥ २७॥

दंष्ट्राकरालानि दाढाविक्राळऐशीं, भयानकानि भ्यासुरऐशीं, तेवक्रा-
णि तुझींमुखेंजींत्यांआंतपाहिलेजेआपलेकौरवांचेसमुदायसांगीत-
लेते, त्वरमाणाः तांतडीनें, विशंति प्रवेशताहेत, केचित् कोणी, चूर्णि-
तैरुत्तमांगैः चुराडाजाहलाआहेशिरांचाज्यांच्याते, दशनांतरेषु दां-
तांमध्ये विलग्नाः अडकलेऐसे, सदृश्यंते दिसताहेत, ॥ २७ ॥

यथानदीनांबहवोंबुवेगाःसमुद्रमेवाभिमुखाद्र
वंति॥ तथातवामीनरलोकवीराविशंतिवक्रा
ण्यभिविज्वलंति॥ २८॥

यथा जैसैं, नदीनां नद्यांचे, बहवः बहुतऐसे, अंबुवेगाः पाण्यांचेओघ-
जेते, समुद्रमेव समुद्रातेंच, अभिमुखाः संमुखहोत्साते, द्रवंति प्रवेश-
करितहोत्साते, वाहताहेत, तथा तैसेच, अमीनरलोकवीराः हेजेमनु-

प्यलोकींचेवीर, अभिविज्वलंति प्रकाशमानऐशीं, तववक्त्राणि तुझीं-
तोंडेंजींत्यांतें, विशंति प्रवेशताहेत ॥ २८ ॥

यथाप्रदीपंज्वलनंपतंगाविशंतिनाशायसमृद्ध
वेगाः ॥ तथैवनाशायविशंतिलोकास्तवापिव
क्त्राणिसमृद्धवेगाः ॥ २९ ॥

यथा जैसें, प्रदीपंज्वलनं पेटलाअग्नीजोल्यातें, समृद्धवेगाः फारतांत-
डीनें, पतंगाः पतंगजेते, नाशाय मरणाकारणें, विशंति शिरताहेत,
तथैव तसेच, समृद्धवेगाः फारतांतडीनें, लोकाः लोकजेते, तवापिव-
क्त्राणि तुझींवक्त्रेंजींत्यांतेंही, नाशाय मरावयास, विशंति शिरताहे-
त, ॥ २९ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

लेलित्यसेग्रसमानःसमंताल्लोकान्समग्रान्वद
नैर्ज्वलद्भिः ॥ तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रंभासस्त
वोग्राःप्रतपंतिविष्णो ॥ ३० ॥

हेविष्णो अगाव्यापका, समग्रान्लोकान् अवघियालोकांतें, ज्वल-
द्भिः जळजळीतऐशीं, वदनैः तोंडेंजींतीहींकरून, आपूर्य भरून, स-
मंतात् आसपासचहूंकडून, ग्रसमानःसन् ग्रासकरितहोत्साता, लेलि
त्यसे आख्यादनकरितोस, समग्रंजगत् सर्वजगजेंत्यातें, तेजोभिः तेजें
जींतीहींकरून, आपूर्य भरून, तव तुझ्या, भासः प्रभाजात्या, उग्राः
तीक्ष्णऐशा, प्रतपंति संतापकरिताहेत, ॥ ३० ॥

आख्याहिमेकोभवानुग्ररूपोनमोस्तुतेदेववरप्रसी
द ॥ विज्ञातुमिच्छामिभवंतमाद्यंनहिप्रजानामि
तवप्रवृत्तिं ॥ ३१ ॥

उग्ररूपः उद्दामऐसा, कोभवान् कोणतूं, मेआख्याहि मजसांग, हेदे-

ववर अगादेवश्रेष्ठा, प्रसीद प्रसन्नहोई, नमोस्तुते तुजनमस्कारअसा,
आद्यं स वीचाकारणऐसा, भवंतं तूंजोत्यातें, विज्ञातुं जाणावयाकार-
णें, इच्छामि इच्छितों, तव तुझी, प्रवृत्ति चेष्टाजेतीतें, नहिप्रजाना-
मि नाहीजाणत, ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीभगवानुवाच कालोस्मिलोकक्षयकृत्प्रवृद्धो
लोकान्समाहर्तुमिहप्रवृत्तः ॥ ऋतेपित्वांनभवि
ष्यंतिसर्वेयेवस्थिताःप्रत्यनीकेषुयोधाः ॥ ३२ ॥

लोकक्षयकृत् लोकांचाक्षयकर्ता, प्रवृद्धः कष्टवृद्धीतेंपावलाऐसा, का-
लः कालजोतो, अस्मि आहें, लोकान् लोकजेत्यातें, समाहर्तुं नाश-
करावयाकारणें, इह यालोकाचाठार्या, प्रवृत्तः प्रवर्तलोंआहें, प्रत्य-
नीकेषु प्रतिसैन्याचेठार्या, अवस्थिताः राहिलेऐसे, येसर्वेयोधाः जे
सर्वहीयुद्धकरणारते, ऋतेपित्वां तुझ्यावांचून, नभविष्यंति नाही
जिवंतराहात, ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तस्मात्त्वमुत्तिष्ठयशोलभस्वजित्वाशत्रून्भुंक्ष्वरा-
ज्यंसमृद्धं ॥ मयैवैतेनिहताःपूर्वमेवनिमित्तमात्रं
भवसव्यसाचिन् ॥ ३३ ॥

तस्मात्, त्याकारणास्तव त्वं तूंजोतो, उत्तिष्ठ ऊठ, शत्रून् वैरीजेत्यातें,
जित्वा जिंकून, यशोलभस्व कीर्तीतेंमिळीव, समृद्धं अवघें, राज्य
राज्यजेत्यातें, भुंक्ष्व अनुभवीं, एते हेजेते, पूर्वमेव पहिलेच, मयैव
मीजोतेणेंच, निहताएव मारिलेआहेतच, हेसव्यसाचिन् अगादो-
हींहातींवाणसोडणारा, निमित्तमात्रं निमित्तमात्रऐसा, भव होई-
तूं, ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्रोणंचभीष्मंचजयद्रथंचकर्णंतथान्यानपियोध

वीरान् ॥ मयाहतांस्त्वंजहिमाव्यथिष्ठायुद्धस्वजे
तासिरणेसपत्नान् ॥ ३४ ॥

द्रोणंच द्रोणजोत्यातेंही, भीष्मंच भीष्मातेंही, जयद्रथंच जयद्रथजो-
त्यातेंही, कर्णंच कर्णजोत्यातेंही, तथा तसेच, अन्यान् आणिक यो-
धवीरान् युद्धीमुख्यजेत्यातेंही, मयाहतान् म्यांमारिलेऐशांतें, त्वं तूं,
जहि मारीं, माव्यथिष्ठाः नकोभिऊं, युद्धस्व युद्धकरीं, रणें रणा-
ध्याठारीं, सपत्नान् वैरीजेत्यांतें, जेतासि जिकिशील, ॥ ३४ ॥

संजयउवाच एतच्छ्रुत्वावचनंकेशवस्यकृतां
जलिर्वेपमानःकिरीटी ॥ नमस्कृत्वाभूयएवाहकृ
ष्णंसगद्गदंभीतभीतःप्रणम्य ॥ ३५ ॥

केशवस्य केशवाचें, एतद्वचनं यावचनातें, श्रुत्वा ऐकून, कृतांजलिः
हातजोडून, वेपमानः कांपताहेऐसा, किरीटी अर्जुनजोतो, नमस्कृ-
त्वा नमस्कारकरून, सगद्गदं कंठदाटलाऐसाहोत्साता, प्रणम्य नम्र-
होऊन, भूयएव मागुतीं, कृष्णं कृष्णाप्रत, भीतभीतःसन् अत्यंतभ-
यभीत होत्साता, आह वचनबोलताझाला, ॥ ३५ ॥

अर्जुनउवाच स्थानेत्दृषीकेशतवप्रकीर्त्याजग
त्प्रहृष्यत्यनुरज्यतेच ॥ रक्षांसिभीतानिदिशोद्रवं
तिसर्वेनमस्यंतिचसिद्धसंघाः ॥ ३६ ॥

हेदृषीकेश अगाइंद्रियांचास्वामी, तव तुझ्या, प्रकीर्त्या कीर्तनेंकरून,
जगत् जगजेतें, प्रहृष्यति हर्षीतेंपावतें, अनुरज्यतेच प्रीतितेंपावतें, र-
क्षांसि राक्षसजेते, भीतानि भ्यालेहोत्साते, दिशः दिशाज्यात्यांप्रति,
द्रवंति पळताहेत, सर्वेसिद्धसंघाः सर्वहीसिद्धांचेसमुदायजेते, नम-
स्यंति नमस्कारकरिताहेत, एतत् हें, स्थाने युक्तहोय, ॥ ३६ ॥

कस्माच्च तेन न मे रन्महात्मन गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादि
कर्त्रे ॥ अनंतदेवेश जगन्निवास त्वमक्षरं सदसत्त-
त्परं यत् ॥ ३७ ॥

हे अनंत अगा अपारा, हे देवेश अगा देवांचा स्वामी, हे जगन्निवास
अगा जगाच्या आश्रया, ब्रह्मणोऽपि ब्रह्माजो त्याचाही, आदिकर्त्रे ज-
नक ऐसा, गरीयसे श्रेष्ठ ऐसा, ते तुज, कस्माच्च कोणा कारणास्तव,
नन मे रन् नाहीं नमस्कार करतील, हे महात्मन् अगा उदार चित्ता, यत् जें,
अक्षरं नाशरहित ऐसें, सत् व्यक्त ऐसें असत् अव्यक्त अप्रगट ऐसें,
तत्परं यादोहीच्या पलीकडील ऐसा, त्वं तूं, ॥ ३७ ॥ ॥ ॥

त्वमादिदेवः पुरुषः पुराणं त्वमस्य विश्वस्य परं निधा-
नं ॥ वेत्तासि वेद्यं च परं च धाम त्वया ततं विश्वमनं-
तरूपं ॥ ३८ ॥

त्वं आदिदेवः तूं जगाचा कारणदेव, पुराणपुरुषः पुरातनपुरुष, त्वं तूं,
अस्य विश्वस्य या जगाचा, परं निधानं उत्कृष्टलयस्थान ऐसा, वे-
त्तासि जाणता आहेस, वेद्यं च जाणावया योग्य जेते, परं च धाम उत्कृ-
ष्टसच्चिदानंदपदतूं, त्वया त्वां, इदं विश्वं हें विश्व जेते, ततं व्यापिलें, हे-
अनंतरूप अगा अपरिच्छिन्नरूपा, ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥

वायुर्यमोग्निर्वरुणः शशांकः प्रजापतिस्त्वं प्रपि-
तामहश्च ॥ नमोनमस्तेस्तु सहस्रकृत्वः पुनस्तुभूयो-
पिनमोनमस्ते ॥ ३९ ॥

वायुः वाराजो तो, यमः यमजो तो, अग्निः अग्निजो तो, वरुणः वरुण-
जो तो, शशांकः चंद्रजो तो, प्रजापतिः ब्रह्माजो तो, प्रपितामहश्च
ब्रह्मयाचा बापजो तो, त्वं तूं, अतः या कारणास्तव, ते तुज, नमोनमः

अस्तु, नमस्कारनमस्कारअसो, सहस्रकृत्वः सहस्रवेळकरून, पुन-
श्च मागुतेंही, भूयोपि झालेतेहीआणिकही, ते तुज, नमोनमः नम-
स्कारअसोनमस्कारअसो, ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

नमःपुरस्तादथपृष्ठतस्तेनमोस्तुतेसर्वतएवसर्व॥
अनंतवीर्यामितविक्रमस्त्वंसर्वसमाप्नोषिततो
सिसर्वः॥ ४० ॥

पुरस्तात् पुढिलेकडे, ते तुज, नमः नमस्कार, अथ यानंतर, पृष्ठतः
पाठीकडेही, सर्वतएव अवधियाकडे, ते तुज, नमः अस्तु नमस्कार-
असो, हेसर्व अगासर्वरूपा, त्वं तूं, अनंतवीर्यामितविक्रमः अपा-
रसामर्थ्यवान्फारफारपराक्रमीऐसा, सर्व समस्तजगजेंत्यातें, समा-
प्नोषी बरेंएकरूपव्यापितोस, ततः त्याकारणास्तव, सर्वः सर्वरूपऐ-
साआहेस, ॥ ४० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सखेतिमत्वाप्रसभंयदुक्तंहेकृष्णहेयादवहेसखेति॥ अ
जानतामहिमानंतवेदंमयाप्रसादात्प्रणयेनवापि ४१

सखेति समानवयाचाऐसा, मत्वा मानून, प्रसभं बलात्कारेंकरून, हे-
कृष्ण अगाकृष्णा, हेयादव अगायदुकुळींच्या, हेसखेति अगागडिया-
ऐसें, तव तुझा, महिमानं सामर्थ्यजेंत्यातें, इदं हेंविश्वरूपजेंत्यातेंही,
अजानता नेणतहोत्साता, मया म्यां, प्रसादात् असावधानतेस्तव, प्र-
णयेनवापि स्नेहनिमित्तविश्वासेंकरून, यदुक्तं जेंबोलिलों, ॥ ४१ ॥

यच्चावहासार्थमसत्कृतोसिविहारशय्यासनभो
जनेषु॥ एकोथवाप्यच्युततत्समक्षंतक्षामयेत्वा
महमप्रमेयं॥ ४२ ॥

यच्च आणिकही, हेअच्युत अगानिर्विकारा, अवहासार्थं विनोदा-
कारणें, विहारशय्यासनभोजनेषु खेळतांनिजतांवसतांजेवणाचेठा-
यीं, एकः एकच, अथवा नाहींतरीं, तत्समक्षं त्यागडियांच्यासमोर,
असक्ततोसि अवमानिलाआहेस, तत् तेखेळणेंहांसणेंविनोदया-
अन्यायांतें, अप्रमेयं अचिंत्यप्रभावऐसा, त्वां तूतें, अहं मीजोतो,
क्षामये प्रार्थितों, ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पितासिलोकस्यचराचरस्यत्वमस्यपूज्यश्वगुरुर्ग-
रीयान् ॥ नत्वत्समोस्यभ्यधिकःकुतोन्योलोकत्र-
येप्यप्रतिमप्रभावः ॥ ४३ ॥

चराचरस्य स्थावरजंगमात्मकऐसा, अस्यलोकस्य यालोकाचा,
पितासि बापआहेस, पूज्यश्व पूजेयोग्यही, गुरुः गुरुजोतो, गरीयान्
श्रेष्ठजोतो, त्वं तूंआहेस, अप्रतिमप्रभावः अनुपमआहेमहिमाज्या-
चातोऐसाआहेस, लोकत्रयेपि तिहींलोकींही, त्वत्समोनास्ति तुजस-
माननाहीं, अधिकः तुजपेक्षांसमर्थजोतो, अन्यः दुसरा, कुतः कोठें-
असेल, ॥ ४३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तस्मात्प्रणम्यप्रणिधायकायंप्रसादयेत्वामहमीश-
मीड्यं ॥ पितेवपुत्रस्यसखेवसख्युःप्रियःप्रियाया-
र्हसिदेवसोढुं ॥ ४४ ॥

तस्मात् त्याकारणास्तव, कायं शरीरातें, प्रणिधाय दंडवतपसरून, प्र-
णम्य नमस्कारकरून, ईशं नियंताऐसा, ईड्यं स्तुतियोग्यऐसा, त्वां-
तूतें, अहं मीजोतो, प्रसादये प्रार्थितों, हेदेव अगास्वामी, पुत्रस्य लें-
काचाअपराधजोत्यातें, पितेव बापाचेपरी, सख्युः सखाजोत्याचा,
सखेव सख्याचेपरीमाझाअन्यायजोत्यातें, सोढुं सहनकरावयाका-
रणें, अर्हसि योग्यआहेस, प्रियायाः स्त्रीजेतीचाअपराधजोत्यातें,
प्रियः भर्ताजोत्याचेपरी, ॥ ४४ ॥

अदृष्टपूर्वंलृषितोस्मिदृष्ट्वाभयेनचप्रव्यथितंमनो
मे ॥ तदेवमेदर्शयदेवरूपंप्रसीददेवेशजगन्निवा
स ॥ ४५ ॥

हेदेव अगादेवा, अदृष्टपूर्वं नाहींजेंपूर्वीदेखिलेंतें, दृष्ट्वा पाहोन, लृषि-
तोस्मि हर्षयुक्तआहें, हेदेवेश अगादेवांच्याधन्या मे माझें, मनः मन-
जेतें, भयेनच भयजेतेणेंकरूनही, प्रव्यथितं व्यथेतेंपावलें, हेजगन्नि-
वास हेजगाच्याराहत्याजाम्या, तदेव रूपं तेंरूपजेत्यातें, मे मज, द-
र्शय दाखवीं, प्रसीद प्रसन्नहोई, ॥ ४५ ॥

किरीटिनंगदिनंचक्रहस्तमिच्छामित्वांद्रष्टुमहंत
थैव ॥ तेनैवरूपेणचतुर्भुजेनसहस्रबाहोभववि
श्वमूर्ते ॥ ४६ ॥

हेविश्वमूर्ते अगाविश्वाकारा, किरीटिनं किरीटवंतऐसा, गदिनं गदा-
वंतऐसा चक्रहस्तं, हस्ताचाठायींचक्रज्याच्याऐसा, त्वां तूतें, अहं
मीजोतो, तथैव पहिल्यासारखें, द्रष्टुं पाहावयाकारणें, इच्छामि
इच्छितों, सहस्रबाहो अगाहजारहस्तांच्या, चतुर्भुजेन चारभुजा-
ज्यासऐशा, तेनैवरूपेण तेंपहिलेंस्वरूपजेतेणेंकरून, भव प्रकट-
होई, ॥ ४६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

श्रीभगवानुवाच मयाप्रसन्नेनतवार्जुनेदंरूपंप
रंदर्शितमात्मयोगात् ॥ तेजोमयंविश्वमनंतमा
द्यंयन्मेत्वदन्येननदृष्टपूर्वं ॥ ४७ ॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, त्वदन्येन तुजवेगळ्यादुसरियानें, नदृष्टपूर्वं
नाहींदेखिलेंपूर्वीऐसें, तेजोमयं तेजःपुंजऐसें, विश्वं समस्तऐसें, अनंतं
अंतनाहींऐसें, आद्यं पुरातनऐसें, यत् जें, मे माझें, इदं हें, परंरूपं उ-

लृष्टरूपजेंतें, प्रसन्नेन प्रसन्नजाहलोंऐसा, मया म्यां, आत्मयो
गात् आपल्यासामर्थ्येंकरून, तव तुज, दर्शितं दाखविलें, ॥ ४७ ॥

नवेदयज्ञाध्ययनैर्नदानैर्नचक्रियाभिर्नतपोभिरुग्रैः॥

एवंरूपःशक्यअहंनृलोकेद्रष्टुंत्वदन्येनकुरुप्रवीर॥४८॥

वेदयज्ञाध्ययनैः वेदपठणयज्ञकर्मअर्थज्ञानईहींकरून, नशक्यः ना-
हींसुलभ, दानैः तुलापुरुषादिदानेंकरून, न नाहीं, क्रियाभिः श्रौ-
तादिकर्मेंकरून, न नाहीं, उग्रैः उग्रऐशीं, तपोभिः कृच्छ्रचांद्रायणा-
दिशरीरशोषकतपेंजींतीहींकरून, न नाहीं, हेकुरुप्रवीर हेकुरुकुळ-
शूरा, त्वदन्येन तुजवेगळेंदुसरियानें, नृलोके मनुष्यलोकाचाठायीं,
एवंरूपः विश्वरूपऐसा, अहं भीजोतो, द्रष्टुं पहावयाकारणें, नश-
क्यः नाहींसुलभ ॥ ४८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मातेव्यथामाचविमूढभावोदृष्ट्वारूपंघोरमीदृक्प्रमेदं॥

व्यपेतभीःप्रीतमनाःपुनस्त्वंतदेवमेरूपमिदंप्रपश्य ४९

ईदृक् ऐसेंजें, घोरं भयंकरऐसें, मम माझें, इदंरूपं हेंविश्वरूपजेंत्या-
तें, दृष्ट्वा देखोन, ते तुज, व्यथा भीतिजेते, मास्तु नसो, विमूढभाव-
श्च बुद्धिभंशजोतोही, मा नसो, व्यपेतभीः भयरहितऐसा, प्रीतम-
नाः प्रसन्नचित्तहोत्साता, पुनः मागुतीं, त्वं तूंजोतो, तदेव पहिलेंजेंतें-
च, मे माझें, इदंरूपं हेंरूपजेंत्यातें, प्रपश्य बरेंपाहीं, ॥ ४९ ॥

संजयउवाच इत्यर्जुनंवासुदेवस्तथोक्त्वास्वकंरूपंदर्श-

यामासभूयः॥ आश्वासयामासचभीतमेनंभूत्वापुनः

सौम्यवपुर्महात्मा॥५०॥

वासुदेवः कृष्णजोतो, अर्जुनं अर्जुनाप्रति, इति याप्रकारें, तथोक्त्वा-
पर्वस्वरूपपाहेंक्षणून, स्वकंरूपं आपलेंस्वरूपजेंत्यातें, भूयः मागुतीं,

दर्शयामास दाखविताझाला, भीतंएनं भयपावलाअशाअर्जुनातें,
पुनः मागुतीं, सौम्यवपुः शांतमूर्तिऐसा, भूत्वा होऊन, महात्मा पर-
मात्माजोतो, आश्वासयामासच समाधानातेंपावविताझाला, ॥ ५० ॥

अर्जुनउवाच दृष्ट्वेदंमानुषंरूपंतवसौम्यंजनार्दन॥

इदानीमस्मिसंवृत्तःसचेताःप्रकृतिंगतः ॥ ५१ ॥

हेजनार्दन अगाभगवंता, इदं हें, मानुषं मनुष्यसंबंधीऐसें, तव तुझे,
सौम्यं सौम्यऐसें, रूपं रूपजेंत्यातें, दृष्ट्वा देखोन, इदानीं आतां,
सचेताः प्रसन्नचित्तऐसा, संवृत्तोस्मि झालोंआहें, प्रकृतिंगतः स्वस्थ-
ताजेतीतें पावलोंऐसाही, अस्मि आहें, ॥ ५१ ॥

श्रीभगवानुवाच सुदुर्दर्शमिदंरूपंदृष्टवानसियन्मम॥

देवाअप्यस्यरूपस्यनित्यंदर्शनकाक्षिणः ॥ ५२ ॥

त्वं तूं, यत् जें, सुदुर्दर्शं दुःखेंकरूनपाहावयायोग्यऐसें, ममइदंरूपं
माझेहेंरूपजेंत्यातें, दृष्टवानसि देखिलेंआहेस, देवाअपि देवहीजेते,
अस्यरूपस्य यारूपाचें, नित्यं सदा, दर्शनकाक्षिणः दर्शनइच्छावंत-
आहेत, ॥ ५२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

नाहंवैदैर्नतपसानदानेननचेज्यया ॥

शक्यएवंविधोद्रष्टुंदृष्टवानसिमांयथा ॥ ५३ ॥

यथा ज्याप्रकारेंकरून, मां मातें, दृष्टवानसि पाहताझालास, एवं-
विधः याप्रकारचा अहं मीजोतो, वैदैः ऋगादिवेदत्रयजेंतेणेंकरून,
द्रष्टुं पाहावयाकारणें, नशक्यः शक्यनव्हे, तपसा कृच्छ्रादितपाचर-
णेंकरून, न नाही, दानेन अनेकप्रकारच्यादानेंकरून, न नाही,
इज्यया यज्ञपूजादिकेंकरूनही, नशक्यः शक्यनव्हे, ॥ ५३ ॥

भक्त्यात्वनन्ययाशक्यअहमेवंविधोर्जुन ॥

ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वेन प्रवेष्टुं च परंतप ॥ ५४ ॥

हे अर्जुन अगा अर्जुना, एवंविधः विश्वरूप ऐसा, अहं मीजोतो, अनन्यया भक्त्या तु एकरूप भक्ती नंतर, तत्त्वेन अध्यात्मज्ञान जैतेणें करून, ज्ञातुं जाणावया कारणें, द्रष्टुं देखावया कारणें, शक्यः शक्य-
आहें, प्रवेष्टुं च मोक्षासपावावया कारणें ही शक्य होय, हे परंतप अगा-
शत्रुतापना, ॥ ५४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मत्कर्मकृन्मत्परमो मद्भक्तः संगवर्जितः ॥

निर्वैरः सर्वभूतेषु यः समामेति पांडव ॥ ५५ ॥

मत्कर्मकृतं मजप्रीत्यर्थं कर्मकरणार ऐसा, मत्परमः मीचपरमगतीज्या-
स ऐसा, मद्भक्तः माझा भक्त ऐसा, संगवर्जितः धनपुत्रादिसंगरहित ऐ-
सा, सर्वभूतेषु शत्रुमित्रादिसकळांचा ठायीं, निर्वैरः द्वेषादिभावरहित-
ऐसा, यः जो, सः तो, मां मातें, एति पावतो, हे पांडव अगा पां-
डवा, ॥ ५५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योग-
शास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विश्वरूपदर्शनं नाम एका-
दशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

द्वादशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ सगुणोपासकआणिनिर्गुणोपासकयादोषां
मध्येकोणश्रेष्ठयाअर्थीअर्जुनजोतोप्रश्नकरितो, ॥

अर्जुनउवाच एवंसततयुक्तायेभक्तास्त्वांपर्युपा
सते ॥ येचाप्यक्षरमव्यक्तंतेषांकेयोगवित्तमाः ॥ १

एवं याप्रकारें, सततयुक्ताः निरंतरयुक्तक्षणजेत्वन्निष्ठहोत्साते, ये-
भक्ताः जेभक्त, त्वां सर्वज्ञगुणऐशातें, येचापि इतरकोणीजे, अक्षरं
अविनाशीऐसें, अव्यक्तं इंद्रियांसदृश्यनव्हेऐसेंब्रह्मजेंत्यातें, पर्युपा-
सते ध्याताहेत, तेषां त्यादोषांमध्ये, केयोगवित्तमाः कोणयोगवि-
त्तमजाणतेश्रेष्ठ, ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीभगवानुवाच मय्यावेश्यमनोयेमांनित्ययुक्ताउ
पासते ॥ श्रद्धयापरयोपेतास्तेमेयुक्ततमामताः ॥ २ ॥

ये जे, मयि माझाठायीं, मनः मनातें, आवेश्य घालून, नित्ययुक्ताः
अखंडजडलेऐसे, परयाश्रद्धयाउपेताः उत्कृष्टआस्तिक्यबुद्धीनेयुक्त-
होत्साते, मां मातें, उपासते भजताहेत, ते तेभक्तजेते, मे मज, युक्त-
तमाः अत्यंतयोग्य, मताः मानले, ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥

येत्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तंपर्युपासते ॥

सर्वत्रगमचित्यंचकूटस्थमचलंध्रुवं ॥ ३ ॥

येतु जेतर, अक्षरं अवेंच, सर्वत्रगं सर्वव्यापिऐसें, अचित्यंच कल्पने-
योग्यनव्हेऐसें, कूटस्थं मायातत्कार्यअधिष्ठानऐसें, अचलं हालतना-
हीऐसें, ध्रुवं नित्यऐसें, पर्युपासते उपासिताहेत, ॥ ३ ॥ ॥

संनियम्येंद्रियग्रामंसर्वत्रसमबुद्ध्यः ॥

तेप्राप्नुवंतिमामेवसर्वभूतहितेरताः ॥ ४ ॥

इंद्रियग्रामं इंद्रियसमुदायातें, संनियम्य बरेंनियमनकरून, सर्वत्र
सर्वाविषयीं, समबुद्धयः समानबुद्धिऐसे, सर्वभूतहितेरताः सकळभू-
तांच्याहितींरतऐसे, ते ज्ञानीजेते, मामेव मातेंच, प्राप्नुवंति पावताहेत, ४

क्लेशोधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसां ॥

अव्यक्ताहिगतिर्दुःखंदेहवद्भिरवाप्यते ॥ ५ ॥

अव्यक्तासक्तचेतसां निर्गुणींआसक्तचित्तज्यांचेंतेऐसे, तेषां त्यांस,
क्लेशः आयासजोतो, अधिकतरः बहुतबहुत, हि निश्चयेंसी, अव्य-
क्ता प्रगटनव्हेऐशाविषयीं, गतिः निष्ठाजेते, देहवद्भिः देहधारीजेतीहीं
दुःखं क्लेशेंकरूनजैसेंतेसें, अवाप्यते पाविजेते, ॥ ५ ॥

येतुसर्वाणिकर्माणिमयिसंन्यस्यमत्पराः ॥

अनन्येनैवयोगेनमांध्यायंतउपासते ॥ ६ ॥

येतु जेतर, मयि माझाठायीं, सर्वाणिकर्माणि सर्वकर्मंजीत्यातें, संन्य-
स्य समर्पून, मत्पराः मीचउत्कृष्टज्यांसऐसे, अनन्येनैव मजवेगळा-
दुसराअवलंबनाहीऐसा, योगेन योगजोतेणेंकरून, मां मातें, ध्या-
यंतः ध्यानकरितहोत्साते, उपासते भजताहेत, ॥ ६ ॥

तेषामहंसमुद्धर्तामृत्युसंसारसागरात् ॥

भवामिनचिरात्पार्थमय्यावेशितचेतसां ॥ ७ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, मय्यावेशितचेतसां माझेंरूपींघातलेंचित्तज्या-
णींतेऐसे, तेषां त्यांस, मृत्युसंसारसागरात् मृत्युलक्षणसंसारसागरापा-
सून, अहं मीजोतो, समुद्धर्ता उद्धारकरणार, नचिरात् लवकरच, भ-
वामि होतो, ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

मय्येवमनआधत्स्वमयिबुद्धिनिवेशय ॥

निवसिष्यसिमय्येव अत ऊर्ध्वं न संशयः ॥ ८ ॥

मय्येव मज्जविश्वरूपाचाठायीं, मनः मनजेंत्यातें, आधत्स्व ठेवीं, म-
यि माझाठायीं, बुद्धि बुद्धिजेतीतें, निवेशय एकाग्रकर, अत ऊर्ध्वं
याउपरांत, मय्येव माझ्यास्वरूपांच, निवसिष्यसि राहशील, न संश-
यः संशयनाही, ॥ ८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोषि मयि स्थिरं ॥

अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छासुं धनं जय ॥ ९ ॥

हे धनं जय अगाधनं जया, अथ यानंतर, मयि माझाठायीं, चित्तं
मनजेंत्यातें, स्थिरं स्थिरऐसें, समाधातुं ठेवावयाकारणें, न शक्नोषि
शकत नाहीस, ततः तरी, अभ्यासयोगेन अभ्यासयोगजोतेणें करून,
मां मातें, आसुं मेळवावयाकारणें, इच्छ यत्नकर, ॥ ९ ॥

अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसि मत्कर्मपरमो भव ॥

मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन् सिद्धिं मवाप्स्यसि ॥ १० ॥

अभ्यासेपि अभ्यासाचाठायींही, असमर्थोऽसि समर्थ नव्हेस तरी, म-
त्कर्मपरमः माझ्याप्रीत्यर्थ व्रतादिकर्मांचाठायीं आदरवंत ऐसा, भव हो-
यीं, मदर्थमपि मज्जकारणेंही, कर्माणि कर्मेंजीत्यातें, कुर्वन् करित हो-
त्साता, सिद्धि चित्तशुद्धिद्वारा ज्ञानातें, अवाप्स्यसि पावशील, ॥ १० ॥

अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रितः ॥

सर्वकर्मफलत्यागं ततः कुरु यतात्मवान् ॥ ११ ॥

अथ यानंतर, एतत् हें पूर्वोक्तकर्म जें त्यातें, कर्तुं करावयाकारणें, अश-
क्तोऽसि अशक्त आहेस, ततः त्यानंतर, मद्योगमपि मदर्थकर्मकरणें ऐ-
सा योगजोत्यातें, आश्रितः आश्रयिलाहोत्साता, यतात्मवान् जित-

चित्तऐसा, सर्वकर्मफलत्यागं सकळकर्मफलांचा त्यागजो त्यातें, कुर
करी, ॥ ११ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

श्रेयोहिज्ञानमभ्यासाज्ज्ञानाध्यानंविशिष्यते ॥

ध्यानात्कर्मफलत्यागस्यागाच्छांतिरनंतरं ॥ १२ ॥

अभ्यासात् अविवेकेंकर्मफलत्यागापेक्षां, ज्ञानं जाणोनकरणेंजेतें,
श्रेयः पुण्यप्रधानहोय, हि निश्चयें, ज्ञानात् जाणिवेपेक्षां, ध्यानं ध्या-
नजेतें, विशिष्यते अधिकहोय, ध्यानात् ध्यानाहून, कर्मफलत्यागः
कर्मफलत्यागजो तो अधिक, त्यागात् त्यागाहून, अनंतरं सर्वेच, शां-
तिः शांतिजेते अधिक, ॥ १२ ॥   ॥   ॥   ॥

अद्वेषासर्वभूतानांमैत्रःकरुणएवच ॥

निर्ममोनिरहंकारःसमदुःखसुखःक्षमी ॥ १३ ॥

सर्वभूतानां सर्वप्राणीजेत्यांचा, अद्वेषा उत्तमांचा ठायीं द्वेषशून्यऐ-
सा, मैत्रः समांचा ठायीं मित्रत्वेकरून वर्तणार, करुणः एवच हीनांचा-
ठायीं दयालु, निर्ममः ममताशून्य, निरहंकारः अहंकाररहितऐसा,
समदुःखसुखः सुखदुःखेंसमानज्यासऐसा, क्षमी परापराधीं विकार-
शून्यऐसा, ॥ १३ ॥

संतुष्टःसततंयोगीयतात्मादृढनिश्चयः ॥

मय्यर्पितमनोबुद्धिर्योमद्भक्तःसमेप्रियः ॥ १४ ॥

सततं निरंतर, संतुष्टः लाभालाभीसमानबुद्धिऐसा, योगी वशीकृत-
चित्तऐसा, यतात्मा नियहस्वभावज्याचा तो ऐसा, दृढनिश्चयः भववि-
षय असत्यक्षणून दृढनिश्चयवंतऐसा, मय्यर्पितमनोबुद्धिः माझे ठायीं-
मनबुद्धिअर्पिली जेणेंऐसा, यः जो, मद्भक्तः माझा भक्त, सः तो, मे-
प्रियः मज अत्यंत आवडता, ॥ १४ ॥

यस्मान्नोद्विजतेलोकोलोकान्नोद्विजतेचयः॥

हर्षामर्षभयोद्वेगैर्मुक्तोयःसचमेप्रियः॥ १५॥

यस्मात् ज्यापासून, लोकः लोकजोतो, नोद्विजते क्षोभातेंपावतना-
हीं, लोकात् लोकापासून, यः जो, नोद्विजतेच संतापातेंपावतनाहीं,
हर्षामर्षभयोद्वेगैः प्रियलाभीहर्षपरोत्कर्षीअसहनताव्याघ्रादिदर्शने-
त्रासचित्तक्षोभईहींकरून, मुक्तः सुटला, यः जो, सचमेप्रियः तो
चमजअत्यंतप्रियहोय, ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अनपेक्षःशुचिर्दक्षउदासीनोगतव्यथः॥

सर्वरिंभपरित्यागीयोमद्भक्तःसमेप्रियः॥ १६॥

अनपेक्षः भोगसामग्रीअनायासेंप्राप्तअसतांचाडनाहींज्यासऐसा,
शुचिः बाह्याभ्यंतरशौचसंपन्नऐसा, दक्षः आलस्यशून्यऐसा, उदासी-
नः कोणाचापक्षपातीनव्हेऐसा, गतव्यथः आधिःशून्यऐसा, सर्वरिं-
भपरित्यागी दृष्टादृष्टांचाउद्यमटाकणारऐसा, यःमद्भक्तः ऐसामाझा-
जोभक्त, समेप्रियः तोमजअत्यंतआवडता, ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥

योनलृप्यतिनद्वेष्टिनशोचतिनकांक्षति॥

शुभाशुभपरित्यागीभक्तिमान्यःसमेप्रियः॥ १७॥

यः जो, नलृप्यति इष्टप्राप्तीनेंसंतोषनाहींज्यासऐसा, नद्वेष्टि अनि-
ष्टप्राप्तीचाद्वेषकरीतनाहींऐसा, नशोचति गेलेवस्तूचाशोककरणेंना-
हींज्यासतो, नकांक्षति अप्राप्ताचीइच्छाधरीतनाहींऐसा, शुभाशुभप-
रित्यागी बरेंवाईटयांचात्यागस्वभावज्याचा, भक्तिमान् भजनशील-
ऐसा, यः जो, सःमेप्रियः तोमजप्रिय, ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥

समःशत्रौचमित्रेचतथामानापमानयोः॥

शीतोष्णसुखदुःखेषुसमःसंगविवर्जितः॥ १८॥

शत्रौचमित्रेच वैरियाचेआणिमित्राचेठार्या, समः एकरूपऐसा, तथा
तैसाच, मानापमानयोः मानअपमानयांचेठार्याही, शीतोष्णसु-
खदुःखेषु शीतोष्णसुखदुःखअशाद्वंद्वांचाठार्याही, समः एकरूपच,
संगविवर्जितः कोठेंहीआसक्तनाहीऐसा, ॥ १८ ॥ ॥ ॥

तुल्यनिंदास्तुतिमौनीसंतुष्टोयेनकेनचित् ॥

अनिकेतःस्थिरमतिर्भक्तिमान्मेप्रियोनरः ॥ १९ ॥

तुल्यनिंदास्तुतिः समानआहेतनिंदास्तुतिज्यासतोऐसा, मौनी अपृष्ट-
परिभाषीनव्हेऐसा, येनकेनचित् शरीरस्थितीजेणेंकरूनहोईलतेव-
ढ्यानेंच, संतुष्टः संतोषीऐसा, अनिकेतः नियतस्थाननाहीज्यासऐ-
सा, भक्तिमान् भक्तिवंत, नरः पुरुषजोतो, मेप्रियः मजआवडताहो
य, ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

येतुधर्मांमृतमिदंयथोक्तंपर्युपासते ॥

श्रद्धधानामत्परमाभक्तास्तेतीवमेप्रियाः ॥ २० ॥

येतु जेकोणी, इदंधर्मांमृतं हेंधर्मरूपअमृतऐसें, यथोक्तं पूर्वोक्तजें-
अद्वेषत्वादिप्रकारयुक्त, पर्युपासते सेविताहेत, श्रद्धधानाः आस्ति-
क्यबुद्धिमंतऐसे, मत्परमाः मीपरमात्माज्यांसप्रियऐसे, ते भक्ताः तेभ-
क्तजेते, अतीवमेप्रियाः मजबहुतआवडतेहोत, ॥ २० ॥ ॥

ओंतत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि-
द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेभक्तियोगो-
नामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ६३ ॥

त्रयोदशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ प्रथमषट्कीत्वंपदार्थमध्यमषट्कीतत्पदार्थबोलिले उत्तरषट्केकरूनवाक्यार्थनिष्ठासम्यक्ज्ञानबुद्धिप्रधानआरंभिजेते ॥

श्रीभगवानुवाच इदंशरीरंकौंतेयक्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ एतद्योवेत्तितंप्राहुःक्षेत्रज्ञमितितद्विदः १

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, इदंशरीरंहेदेहेन्द्रियअंतःकरणसहितभोगायतनशरीरजेतें, क्षेत्रइति कृषीचेपरीफलोत्पत्तिसाधानक्षणोनक्षेत्र-ऐसें, अभिधीयते बोलिजेतें, एतत् याक्षेत्रातें, योवेत्ति मीमांसेक्षणोनजाणतो, तं त्यातें, तद्विदः तत्त्ववेत्तेजेते, क्षेत्रज्ञमिति कृषीवलाचेपरीफळभोक्ताक्षणोन, प्राहुः बोलताहेत, ॥ १ ॥ ॥ ॥

क्षेत्रज्ञंचापिमांविद्विसर्वक्षेत्रेषुभारत ॥

क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानंयत्तज्ज्ञानंमतंमम ॥ २ ॥

हेभारत अगाभरतवंशजा, सर्वक्षेत्रेषु सर्वक्षेत्रांचाठायी, क्षेत्रज्ञंचापि क्षेत्रज्ञजोत्यातेंही, मां मीजोपरमात्मात्यामातें, विद्वि जाण, यत् जें क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः शरीरआणिजाणतायांचें, ज्ञानं ज्ञानजेतें, तत्ज्ञानं तेंशरीरजीवांचेंज्ञानजेतें, मममतं मजसंमत, ॥ २ ॥

तत्क्षेत्रंयच्चयादृक्कयद्विकारियतश्चयत् ॥

सचयोयस्यभावश्चतत्समासेनमेशृणु ॥ ३ ॥

तत्क्षेत्रं तेंक्षेत्रक्षणूनबोलिलें, यच्च हेजें, यादृक् ज्याप्रकारचें, यद्विकारि कोणविकारात्मकहोय, यतश्च ज्यापासून, यत् जेंऐसें, सच तोक्षेत्रज्ञजोतो, यः कोणजो, यस्यभावश्च कोणसामर्थ्यवंत, तत् तें, समासेन संक्षेपेंकरून, मेशृणु माझ्यावचनेंकरूनऐक, ॥ ३ ॥

ऋषिभिर्बहुधागीतंछंदोभिर्विविधैःपृथक् ॥
ब्रह्मसूत्रपदैश्चैवहेतुमद्भिर्विनिश्चितैः ॥ ४ ॥

ऋषिभिः व्यासादिऋषीजेत्यांणीं, बहुधा बहुप्रकारें, गीतं बोलिजे-
लें, विविधैः नानाप्रकारचेऐसे, छंदोभिः ऋग्वेदादिकरून, पृथक् वे-
गळें, हेतुमद्भिः युक्तिवंतऐसीं, विनिश्चितैः निःसंशयेंकरूनअर्थप्रति-
पादकऐसीं, ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव, व्याससूत्रपदैकरूनहीबोलिजेलें, ॥ ४ ॥

महाभूतान्यहंकारोबुद्धिरव्यक्तमेवच ॥
इंद्रियाणिदशैकंचपंचचेंद्रियगोचराः ॥ ५ ॥

महाभूतानि भूम्यादिमहाभूतें, अहंकारः विषादाचाकारणऐसा, बु-
द्धिः ज्ञानात्मक, अव्यक्तमेवच मायाजीती, इंद्रियाणिदश इंद्रियें-
दाहा, एकंच मनइंद्रियएकजेतें, पंचच पांच, इंद्रियगोचराः शब्दा-
दिविषयजेते, ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इच्छाद्वेषःसुखंदुःखंसंघातश्चेतनाधृतिः ॥
एतत्क्षेत्रंसमासेनसविकारमुदात्ततम् ॥ ६ ॥

इच्छा अपेक्षा, द्वेषः विरोध, सुखं अनुकूलवेदनीयऐसें, दुःखं प्रति-
कूलवेदनीयऐसें, संघातः पूर्वोक्तपदार्थांचासमुदाय, चेतना ज्ञाना-
त्मिकामनोवृत्ति, धृतिः धैर्यशक्ति, एतत्क्षेत्रं हेंक्षेत्रजेतें, सविकारं इं-
द्रियादिकविकारसहित, समासेन संक्षेपेंकरून, उदात्तं बोलिजे-
लें, ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अमानित्वमदंभित्वमहिंसाक्षांतिरार्जवं ॥
आचार्योपासनंशौचंस्थैर्यमात्मविनिग्रहः ॥ ७ ॥

अमानित्वं मानापेक्षानधरणें, अदंभित्वं स्वधर्मगोपन, अहिंसा का-
यवाङ्मनंपरपीडानकरणें, क्षांतिः परापराधसहनकरणें, आर्जवं सर्व-

भूतीअवक्रता, आचार्योपासनं श्रीगुरुसेवा, शौचं बाह्यांतरशुचित्व, स्थैर्यं सन्मार्गीस्थिरता, आत्मविनिग्रहः शरीरनियमन, ॥ ७ ॥

इंद्रियार्थेषु वैराग्यमनहंकारएवच ॥

जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनं ॥ ८ ॥

इंद्रियार्थेषु दृश्यशब्दादिविषयश्रुतस्वर्गादिभोगादिकांचेठार्या, वैराग्यं इच्छारहितचित्तवृत्तीजे, अनहंकारएवच गर्वरहितवर्तणें, जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषानुदर्शनं उत्पत्तिनाशवार्धक्यरोगइत्यादिकांचेठार्यादुःखरूपदोषाचेंवारंवारपाहणें, ॥ ८ ॥

असक्तिरनभिष्वंगःपुत्रदारगृहादिषु ॥

नित्यंचसमचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥ ९ ॥

पुत्रदारगृहादिषु पुत्रआणिस्त्रियाआणिगृहादिविषयांचाठार्या, असक्तिः असंसक्ततावृत्तिजेते, आणि अनभिष्वंगः वासनारहितताजेती, च आणि, इष्टानिष्टोपपत्तिषु सुखदुःखात्मकभोगप्राप्तीचाठार्या नित्यंसर्वकाळ, समचित्तत्वं हर्षविषादराहित्यरूपअंतःकरणवृत्तिजेते, ॥ ९ ॥

मयिचानन्ययोगेनभक्तिरव्यभिचारिणी ॥

विविक्तदेशसेवित्वमरतिर्जनसंसदि ॥ १० ॥

मयिच माझाठार्या, अनन्ययोगेन मजवांचूनअन्यत्रगमनस्वभावनाहीऐशीवृत्तिजीतिणें, भक्तिः भक्तिजीती, विविक्तदेशसेवित्वं एकांतजागेचेंराहणें, जनसंसदि ज्ञानविमुखसभेचाठार्या, अरतिः प्रीतिरहितता, ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अध्यात्मज्ञाननित्यत्वंतत्त्वज्ञानार्थदर्शनं ॥

एतज्ज्ञानमितिप्रोक्तमज्ञानंयदतोऽन्यथा ॥ ११ ॥

अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं जीवेश्वरैक्यज्ञाननिष्ठता, तत्त्वज्ञानार्थदर्शनं

अध्यात्मज्ञानफळदुःखनिवृत्तिआनंदावाप्तिरूपमोक्षातेंसर्वोत्कृष्टत्वे-
करूनपाहणें, एतत् हींविशतिलक्षणें, ज्ञानमिति ज्ञानसाधनह्मणून,
प्रोक्तं ह्मणिजेलें, यत् जें, अतःयाहून, अन्यथामानित्वादिअवघें,
अज्ञानं अज्ञानजेतेंत्यागायोग्य, ॥ ११ ॥ ॥ ॥

ज्ञेयंयत्तत्प्रवक्ष्यामियज्ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते ॥
अनादिमत्परंब्रह्मनसत्तन्नासदुच्यते ॥ १२ ॥

ज्ञेयं जाणावयायोग्य, यत् मार्गेंसांगितलेंजें, तत् तेंब्रह्मजेंत्यातें, प्रवक्ष्या-
मि सांगतो, यत् जें, ज्ञात्वा जाणितल्यावरी, अमृतं मोक्षजोत्यातें,
अश्नुते अनुभवितोत्याचज्ञेयातेंविस्तारितो, अनादिमत् आदिनाही-
ऐसें, परंब्रह्म उत्कृष्टब्रह्मजेतें, नसत् दृश्यपदार्थनव्हेऐसें नअसत् अदृ-
श्यनव्हेऐसें, उच्यते बोलिजेतें, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखं ॥
सर्वतःश्रुतिमल्लोकेसर्वमावृत्त्यतिष्ठति ॥ १३ ॥

तत् तेंब्रह्म, सर्वतःपाणिपादं सर्वत्रहातपायज्याचेतें, सर्वतोक्षिशिरोमु-
खं सर्वत्रनेत्रशिरमुखआहेज्यासतेंऐसें, सर्वतःश्रुतिमत् सर्वत्रश्रवण-
इंद्रियेंकरूनयुक्त, लोके यालोकाचाठायीं, सर्व सर्वातें आवृत्त्यव्या-
पून, तिष्ठति राहिलेंआहे, ॥ १३ ॥ ॥ ॥

सर्वेन्द्रियगुणाभासंसर्वेन्द्रियविवर्जितं ॥
असक्तंसर्वभृच्चैवनिर्गुणंगुणभोक्तृच ॥ १४ ॥

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियांचेगुणविषयादिआकारेंभानज्याचेतेंऐसें,
सर्वेन्द्रियविवर्जितं सर्वेन्द्रियव्यापाररहितऐसें, असक्तं संगशून्यऐसें,
सर्वभृच्चैव सर्वातेंआधारभूतऐसें, निर्गुणं सत्त्वादिगुणरहितऐसें, गुण-
भोक्तृच गुणांचेंपालकऐसें, ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

बहिरंतश्चभूतानामचरंचरमेवच ॥

सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयंदूरस्थंचांतिकेचतत् ॥ १५ ॥

भूतानां चराचरप्राणियांच्या, बहिः बाहेर, अंतश्च आंतही, अचरं स्थावरजेंतेंही, चरमेवच जंगमभूतजेंतेंही, सूक्ष्मत्वात् बहुतबारीकल-
णोन, तत् तेंब्रह्मजेंतें, अविज्ञेयं जाणावयायोग्यनव्हेऐसें, दूरस्थंच
अज्ञान्यासदूरऐसें, तत् तेंच, अंतिकेच ज्ञानियांससंनिधच, ॥ १५ ॥

अविभक्तंचभूतेषुविभक्तमिवचस्थितं ॥

भूतभर्तृचतज्ज्ञेयंग्रसिष्णुप्रभविष्णुच ॥ १६ ॥

भूतेषु प्राणियांचाठार्यां, अविभक्तंच वेगळेंनाहींऐसें, विभक्तमिव-
च वेगळेंऐशापरी, स्थितं राहिलेंऐसें, तत्पूर्वींक्तऐसें, ज्ञेयं तेंजाणावें,
भूतभर्तृच प्राणियांचेंपोषकहोय, ग्रसिष्णु नाशकहीहोय, प्रभ-
विष्णुच उत्पादकहीहोय, ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥

ज्योतिषामपितज्ज्योतिस्तमसःपरमुच्यते ॥

ज्ञानंज्ञेयंज्ञानगम्यंलृदिसर्वस्यधिष्ठितं ॥ १७ ॥

तत् तेंज्ञेयब्रह्मजेंतें, ज्योतिषामपि आदित्यादिप्रकाशकांचेंही, ज्यो-
तिः प्रकाशकहोय, तमसः अज्ञानाहून, परं वेगळेंऐसें, उच्यते बो-
लिजेतें, ज्ञानं बुद्धिवृत्तीचाठार्यांजाणीवजेते, ज्ञेयं तेंचिरूपादिआ-
कारेंपरिणामविषय, ज्ञानगम्यं अमानित्वादिसाधनेंकरूनपावाव-
यायोग्य, सर्वस्य प्राणिमात्रांच्या, लृदि लृदयाचाठार्यां, अधिष्ठितं
राहिलेंऐसें, ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इतिक्षेत्रंतथाज्ञानंज्ञेयंचोक्तंसमासतः ॥

मद्भक्तएतद्विज्ञायमद्भावायोपपद्यते ॥ १८ ॥

इति याप्रकारें, क्षेत्रं महाभूतादिधृत्यंत, तथा तैसैंच, ज्ञानं अमानि-
त्वादितत्त्वज्ञानार्थदर्शनांतजें, ज्ञेयंच अनादिमतइत्यादित्त्वादिसर्वस्य-
धिष्ठितमित्येतत्पर्यंत, उक्तं बोलिजेले, समासतः संक्षेपेंकरून, मद्भ-
क्तः माझाभक्तजोतो, एतत् याज्ञानातें, विज्ञाय जाणोन, मद्भावाय
मोक्षाकारणें, उपपद्यते योग्यहोतो, ॥ १८ ॥

प्रकृतिंपुरुषंचैवविद्भ्यनादीउभावपि ॥

विकारांश्चगुणांश्चैवविद्धिप्रकृतिसंभवान् ॥ १९ ॥

प्रकृतिं मायाजेतीतें, पुरुषंचैव जीवजोत्यातेंही, उभावपि यादोहीतें,
अनादी अनादीऐशीं, विद्धि जाण, विकारांश्च देहेंद्रियविकारजे-
त्यांतें, गुणांश्चैव सुखदुःखमोहादिगुणजेत्यांतेंही, प्रकृतिसंभवान् प्र-
कृतीपासूनउपजलेऐशांतें, विद्धि जाण, ॥ १९ ॥

कार्यकारणकर्तृत्वेहेतुःप्रकृतिरुच्यते ॥

पुरुषःसुखदुःखानांभोक्तृत्वेहेतुरुच्यते ॥ २० ॥

कार्यकारणकर्तृत्वे शरीरइंद्रियांच्याकर्तृत्वाचाठायीं, प्रकृतिः माया-
जीती, हेतुः कारणऐसें, उच्यते बोलिजेतें, पुरुषः जीवजोतो, सुख-
दुःखानां मायाकृतसुखदुःखांच्या, भोक्तृत्वे भोक्तेपणाविषयीं, हेतुः
कारणजोतो, उच्यते बोलिजेतो, ॥ २० ॥ ॥ ॥

पुरुषःप्रकृतिस्थोहिभुंक्तेप्रकृतिजान्गुणान् ॥

कारणंगुणसंगोऽस्यसदसद्योनिजन्मसु ॥ २१ ॥

पुरुषः पुरुषजोतो, प्रकृतिस्थः अविद्यालक्षणप्रकृतीचाठायींतादा-
त्म्येंराहिलाऐसा, हि ज्याकारणास्तव, प्रकृतिजान् प्रकृतीपासूनज-
न्मलेऐसे, गुणान् सुखदुःखमोहाकारेंव्यक्तऐशियांतें, भुंक्ते अनुभवि-
तो, सदसद्योनिजन्मसु देवतिर्यंगादियोनिजन्मांचाठायीं, अस्य या-

पुरुषास, गुणसंगः सुखदुःखांचाठायींतादात्म्याध्यासजोतो, कारणं
कारणहोय, ॥ २१ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

उपद्रष्टाऽनुमंताचभर्ताभोक्तामहेश्वरः ॥

परमात्मेतिचाप्युक्तोदेहेस्मिन्पुरुषःपरः ॥ २२ ॥

उपद्रष्टा जवळूनपहाणारऐसा, अनुमंताच सन्निधानमात्रेंअनुग्रहा-
चाहीकर्ता, भर्ता धारणपोषणकर्ता, भोक्ता सुखदुःखांचाअनुभवि-
ता, महेश्वरः मोठाईश्वरऐसा, परमात्मेतिच अंतर्यामीऐसाही, उक्तः
बोलिजेला, अस्मिन्देहे यादेहाचाठायीं, परः उत्कृष्टऐसा, पुरुषः प-
रमात्माजोतो, ॥ २२ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

यएवंवेत्तिपुरुषंप्रकृतिंचगुणैःसह ॥

सर्वथावर्तमानोपिनसभूयोभिजायते ॥ २३ ॥

यः जो, एवं बोलिल्याप्रकारें, पुरुषं जीवजोत्यातें, वेत्ति मीआत्मा-
ह्मणोनजाणतो, गुणैःसह विकारांसहित, प्रकृतिंच अविद्याजीतीतें,
वेत्ति आत्मविद्येनेंमिथ्याभूतबोधिलीऐशीतेंजाणतो, सः तो, सर्वथा
वर्तमानोपि विधिअतिक्रमूनवर्तमानअसतांही, भूयः मागुर्ती, नअ-
भिजायते जन्मासयेतनाही, ॥ २३ ॥   ॥   ॥   ॥

ध्यानेनात्मनिपश्यंतिकेचिदात्मानमात्मना ॥

अन्येसांख्येनयोगेनकर्मयोगेनचापरे ॥ २४ ॥

केचित् कोणी, ध्यानेन श्रवणमनननिदिध्यासशुद्धांतःकरणेंकरून,
आत्मनि आपुल्याबुद्धीचाठायीं, आत्मना मनेंकरून, आत्मानं पर-
मात्माजोत्यातें, पश्यंति योगद्वारापाहताहेत, अन्ये भेदवादीयो-
गीजेते, आत्मनिबुद्धीचाठायीं, आत्मानं परमात्माजोत्यातें, सांख्ये-
नयोगेन ज्ञानयोगेंकरून, पश्यंति पाहताहेत, अपरे इतरकोणी, क-

मर्यागेन कर्तृत्वफलापेक्षारहितईश्वरार्पितविहितकर्मैकरून, पश्यंति
पाहताहेत, ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अन्येत्वेवमजानंतःश्रुत्वान्येभ्यउपासते ॥

तेपिचातितरंत्येवमृत्युंश्रुतिपरायणाः ॥ २५ ॥

अन्येतु आणिकतरी, एवं यापूर्वोक्तप्रकारें, अजानंतः नाहींजाणत-
ऐसे, अन्येभ्यः अन्यगुरुजेत्यांपासून, श्रुत्वा ऐकून, उपासते भज-
ताहेत, श्रुतिपरायणाः श्रवणीपरमआदरज्यांसतेऐसे, तेपिच तेही,
मृत्युं संसारातें, अतितरंत्येव अतिक्रमिताहेत, ॥ २५ ॥

यावत्संजायतेकिंचित्सत्त्वंस्थावरजंगमं ॥

क्षेत्रक्षेत्रज्ञसंयोगात्तद्विद्धिभरतर्षभ ॥ २६ ॥

हेभरतर्षभ अगाभरतश्रेष्ठा, यावत् यत्किंचित्जेंकांहीं, स्थावरजंगमं
स्थावरजंगमऐसें, सत्त्वं वस्तु, संजायते उपजतें, तत् तेंसर्वही, क्षेत्रक्षे-
त्रज्ञसंयोगात् क्षेत्रआणिक्षेत्रज्ञाच्यासंयोगास्तवऐसें, विद्धि जा-
ण, ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

समंसर्वेषुभूतेषुतिष्ठंतंपरमेश्वरं ॥

विनश्यत्स्वविनश्यंतंयःपश्यतिसपश्यति ॥ २७ ॥

सर्वेषुभूतेषु सकळभूतांचाठायीं, समं समानऐसा, तिष्ठंतं राहणारऐ-
सा, परमेश्वरं परमेश्वरजोत्यातें, यःपश्यति जोपाहतो, सः तोच, वि-
नश्यत्सु नाशाप्रतपावतअसतांही, अविनश्यंतं नाशनार्हींहोतऐशातें
पहाणारऐसाजाणावा, ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥

समंपश्यन्हिसर्वत्रसमवस्थितमीश्वरं ॥

नहिनस्यात्मनात्मानंततोयातिपरांगतिं ॥ २८ ॥

समं समानऐसा, सर्वत्र सर्वजगाचाठायीं, समवस्थितं व्यापकत्वेरा-

हिलाऐसा, ईश्वरं, ईश्वरजोत्यातें, पश्यन् पाहतहोत्साता, आत्मना
आत्मपणाजोतेणेंकडून, आत्मानं आपणातें, नहिनस्ति नाहींनाशा-
तेंपाववीत, ततः त्यानंतर, परां उत्कृष्टऐशी, गतिं गतीजेतीतें, याति
पावतो, मुक्तोभवतीत्यर्थः मुक्तहोतोअसाअर्थ, हि निश्चयेंकरून, २८

प्रकृत्यैवचकर्माणिक्रियमाणानिसर्वशः ॥

यःपश्यतितथात्मानमकर्तारंसपश्यति ॥ २९ ॥

च आणखी, प्रकृत्यैव प्रकृतिमायाजेतीणेंच, क्रियमाणानि करिजे-
ताहेतऐशीं, सर्वशः सर्वऐशीं, कर्माणि कर्मजीत्यातें, तथा तसेंच, आ-
त्मानं आत्माजोत्यातें, अकर्तारं कर्तानव्हेऐशातें, यः जोज्ञातापुरुष,
पश्यति पाहतो, सः पश्यति तोपुरुषचपाहणारऐसाह्मणावा, ॥२९॥

यदाभूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ॥

ततएवचविस्तारंब्रह्मसंपद्यतेतदा ॥ ३० ॥

यदा जेव्हां, भूतपृथक्भावं स्थावरजंगमभूतांचापृथक्वेगळाभाव-
जोत्यातें, एकस्थं एकात्म्याचाठायीं, अनुपश्यति शास्त्राचार्योपदेशें-
वरवेंपाहतो, ततएवच त्यास्तवच, तदा तेकाळींअभेदातेंपाहातहो-
त्साता, विस्तारं परिपूर्णऐसें, ब्रह्म ब्रह्मरूपऐसा, संपद्यते संपन्नहो-
तोह्मणजेब्रह्मचहोतो, ॥ ३० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अनादित्वान्निर्गुणत्वात्परमात्मायमव्ययः ॥

शरीरस्थोपिकौंतेयनकरोतिनलिप्यते ॥ ३१ ॥

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, अनादित्वात् आदिनाहींह्मणून, निर्गुणत्वा-
त् गुणरहितह्मणून, अयंपरमात्मा हाप्रत्यक्चैतन्यपरमात्माजोतो, अ-
व्ययः नाशरहितऐसा, शरीरस्थोपि शरीरींउपलभ्यमानऐसाहोत्सा-
ताही, नकरोति नाहींकरीत, नलिप्यते नाहींलेपातेंपावत, ॥३१॥

यथासर्वगतंसौक्ष्म्यादाकाशंनोपलिप्यते ॥

सर्वत्रावस्थितोदेहेतथात्मानोपलिप्यते ॥ ३२ ॥

यथा ज्याप्रकारें, सौक्ष्म्यात् असंगस्यभावास्तव, सर्वगतं सर्वत्रव्याप-
कऐसें, आकाशं आकाशजेंतें, नोपलिप्यते लेपातेंपावतनाहीं, तथा-
तसाच, देहे देहाचाठायीं, सर्वत्रावस्थितः सर्वत्रराहिलाऐसा, आत्मा
प्रत्यगभिन्नआत्माजोतो, नोपलिप्यते नाहींलेपातेंपावत, ॥ ३२ ॥

यथाप्रकाशयत्येकःकृत्स्नंलोकमिमंरविः ॥

क्षेत्रक्षेत्रीतथाकृत्स्नंप्रकाशयतिभारत ॥ ३३ ॥

यथा ज्याप्रकारें, एकः एकला, रविः सूर्यजोतो, इमंकृत्स्नंलोकं या-
समस्तलोकातें, प्रकाशयति उजळितो, तथा तसाच, क्षेत्री क्षेत्रज्ञ-
जोतो, कृत्स्नं सर्वही, क्षेत्रं शरीरजेंत्यातें, प्रकाशयति प्रकाशितो, हे-
भारत अगाभरतवंशजा, ॥ ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमंतरंज्ञानचक्षुषा ॥

भूतप्रकृतिमोक्षंचयेविदुर्यांतितेपरं ॥ ३४ ॥

एवं याप्रकारें, क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः शरीरआणिआत्मायादोहोंचें, अंतरं-
भेदजोत्यातें, ज्ञानचक्षुषा ज्ञानदृष्टीनें, येविदुः जाणताहेत, भूतप्रकृ-
तिमोक्षंच भूतप्रकृतिमोक्षजोत्यातेंजाणताहेत, ते तेज्ञानीजेते, परं
मोक्षजोत्यातें, यांति पावताहेत, ॥ ३४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि-
द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेक्षेत्रक्षेत्रज्ञ-
योगोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥७॥

चतुर्दशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायीप्रकृतिपुरुषांचेयोगेंकरूनव्यवहार-
बोलिला आतांसांख्योक्तरीत्यापुरुषआणिप्रकृतीसखतंत्रतावारून
नसत्वादिगुणकृतवैचित्र्यानेंप्रपंचदाखवावयाचतुर्दशारंभ ॥

श्रीभगवानुवाच परंभूयःप्रवक्ष्यामिज्ञानानां
ज्ञानमुत्तमं ॥ यज्ज्ञात्वामुनयःसर्वेपरांसिद्धिमि-
तोगताः ॥ १ ॥

परं उत्कृष्टऐसें, ज्ञानानां ज्ञानांमध्ये, उत्तमं थोरऐसें, ज्ञानं ज्ञानजें-
त्यातें, भूयः मागुतीं, प्रवक्ष्यामि सांगतो, यत् यातें, ज्ञात्वा जाणून,
सर्वेमुनयः सर्वहीमननशीलजेते, इतः यादेहबंधनापासून, परांसि-
द्धि मोक्षातें, गताः गेले, ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इदंज्ञानमुपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः ॥
सर्गेपिनोपजायंतेप्रलयेनव्यथंतिच ॥ २ ॥

इदंज्ञानं याज्ञानातें, उपाश्रित्य अनुष्ठून, मम माझें, साधर्म्यं मद्रूप-
ताजेतीतें, आगताः आलेहोसाते, सर्गेपि हिरण्यगर्भोत्पत्तिकळांही,
नोपजायंते उपजतनाहींत, प्रलये ब्रह्माचेनाशकाळांही, नव्यथंति-
च नाहीकष्टपावत, ॥ २ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ममयोनिर्महद्ब्रह्मतस्मिन्गर्भेदधाम्यहं ॥
संभवःसर्वभूतानांततोभवतिभारत ॥ ३ ॥

हेभारत अगाभरतवंशजा, ममयोनिः माझेंगर्भाधानस्थानजें, महद्ब्र-
ह्म त्रिगुणात्मकमायारूपजें, तस्मिन् त्याचाठायीं, अहं मीपरमात्मा-
जोतो, गर्भे संकल्परूपबीजजेंत्यातें, दधामि ठेवितों, ततः त्यास्तव,

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, रजः रजोगुणजोत्यातें, रागात्मकं विषयीप्री-
तिउत्पादकऐशातें, विद्धि जाण, तृष्णासंगसमुद्भवं अप्राप्ताचाअभि-
लाषआणिप्राप्ताविषयीअतिप्रीतियांचेंउत्पादकऐसें, तत् तें, कर्म-
संगेन दृष्टादृष्टार्थकर्मयोगेंकरून, देहिनं जीवजोत्यातें, निबध्नाति
बांधितें, ॥ ७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

तमस्त्वज्ञानजंविद्धिमोहनंसर्वदेहिनां ॥

प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निबध्नातिभारत ॥ ८ ॥

हेभारत अगाभरतवंशजा, तमस्तु तमोगुणतरी, अज्ञानजं आवरण-
शक्तीपासूनझालेंऐशातें, सर्वदेहिनां सर्वप्राणियांस, मोहनं अविवे-
कजनकभ्रमजनकऐशातें, विद्धि जाण, तत् तोतमोगुणजोतो, प्रमा-
दालस्यनिद्राभिः असावधानताआलस्यनिद्राईहींकरून, निबध्ना-
ति बांधितो, ॥ ८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥ ७ ॥

सत्वंसुखेसंजयतिरजःकर्मणिभारत ॥

ज्ञानमावृत्त्यतुतमःप्रमादेसंजयत्युत ॥ ९ ॥

हेभारत अगाभरतवंशजा, सत्वं सत्वजेतें, सुखे सुखाचाठायीं, संज-
यति मेळवितें, रजः रजजेतें, कर्मणि कर्माचाठायीं, तमस्तु तमोगु-
णतरी, ज्ञानं ज्ञानातें आवृत्त्य आवरून, प्रमादे असावधानतेचाठा-
यीं, संजयत्युत मेळवितचआहेकीं, ॥ ९ ॥   ॥   ॥ ७ ॥

रजस्तमश्चाभिभूयसत्वंभवतिभारत ॥

रजःसत्वंतमश्चैवतमःसत्वंरजस्तथा ॥ १० ॥

हेभारत अगाभारता, सत्वं सत्वजेतें, रजः रजातें, तमश्च तमातेंही,
अभिभूय तिरस्कारकरून, भवति होतें, तमः तमजेतें, तथा तैसेंच,

जोतो, प्रलयं मरणाते, याति पावतो, तदा तेव्हां, उत्तमविदां बरेजा-
णत्यांच्या, अमलान् प्रकाशमयऐसे, लोकान् लोकजेत्यांतें, प्रतिप-
द्यते पावतो, ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रजसिप्रलयंगत्वाकर्मसंगिषुजायते॥

तथाप्रलीनस्तमसिमूढयोनिषुजायते॥ १५॥

रजसि रजोगुणवृद्धिकाळीं, प्रलयंगत्वा मरणपावून, कर्मसंगिषु कर्म-
सक्तांच्यावंशीं, जायते उपजतो, तथा तसाच, तमसि तमोगुणवृ-
द्धिकाळीं, प्रलीनः मरणपावलाऐसा, मूढयोनिषु पश्वादियोनीचा-
ठारीं, जायते उपजतो, ॥ १५ ॥

कर्मणःसुकृतस्याहुःसात्त्विकंनिर्मलंफलं॥

रजसस्तुफलंदुःखमज्ञानंतमसःफलं॥ १६॥

सुकृतस्यकर्मणः सत्कर्माचें, सात्त्विकं सत्वप्रधानऐसें, निर्मलंफलं
रजतमरहितफलातें, आहुः कपिलादिवोलताहेत, रजसस्तु रजोगुणा-
चेंतरी, दुःखंफलं दुःखरूपफलजेंत्यातें, तमसः तमाचें, अज्ञानंफलं
अज्ञानरूपफलातेंबोलताहेत, ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥

सत्वात्संजायतेज्ञानंरजसोलोभएवच॥

प्रमादमोहौतमसोभवतोज्ञानमेवच॥ १७॥

सत्वात् सत्वापासून, ज्ञानं ज्ञानजेतें, संजायते उत्पन्नहोतें, रजसः
रजापासून, लोभएवच विषयाभिलाषजोतोहोतो, तमसः तमापासू-
न, प्रमादमोहौ असावधानताभांतिज्यात्या, भवतः होताहेत, अज्ञा-
नमेवच अज्ञानजेतेंहीहोतें, ॥ १७ ॥ ॥ ॥ ॥

ऊर्ध्वंगच्छंतिसत्वस्थामध्येतिष्ठंतिराजसाः॥

जघन्यगुणवृत्तिस्थाअधोगच्छंतितामसाः॥ १८॥

सत्वस्थाः सात्त्विकस्वभाववंतजेते, ऊर्ध्वं देवलोकाप्रति, गच्छंति जा-

ताहेत, राजसाः रजोवृत्तिवन्तजेते, मध्ये मनुष्यलोकाचार्या, तिष्ठन्ति
राहताहेत, जघन्यगुणवृत्तिस्थाः निकृष्टगुणस्वभाववन्तजेते, तामसाः
तमोवृत्तिवन्तजेते, अधोगच्छन्ति पश्वादियोनींचाठार्याजाताहेत, ॥ १८ ॥

नान्यंगुणेभ्यः कर्त्तारं यदा द्रष्टानुपश्यति ॥

गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोधिगच्छति ॥ १९ ॥

यदा जेकाळीं, द्रष्टा विवेकीजोतो, गुणेभ्यः गुणांहून, अन्यं कर्त्तारं
अन्यकर्त्ताजोत्यातें, नानुपश्यति नाहींच पाहात, गुणेभ्यश्च गुणां-
हून, परं उत्कृष्टआत्माजोत्यातें, वेत्ति जाणतो, सः तो, मद्भावं मा-
झ्यारूपातें, अधिगच्छति पावतो, ॥ १९ ॥

गुणानेतानतीत्यत्रीन् देही देहसमुद्भवान् ॥

जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्नुते ॥ २० ॥

देही साधकजोतो, देहसमुद्भवान् देहापासून जन्मज्यांसते ऐसे, एतान्
हेजे, त्रीन् गुणान् तीनगुणजेत्यांतें, अतीत्य उल्लंघून, जन्ममृत्युजरादुः-
खैः उत्पत्तिमरणवार्धक्यदुःखें करून, विमुक्तः यांपासून सुटला ऐ-
सा, अमृतं मोक्षजोत्यातें, अश्नुते अनुभवितो, ॥ २० ॥

अर्जुन उवाच कैर्लिङ्गैस्त्रीन् गुणानेतानतीतो भवति

प्रभो ॥ किमाचारः कथंचैतांस्त्रीन् गुणानतिवर्तते ॥ २१ ॥

हेप्रभो अगास्वामी, कैर्लिङ्गैः कोण्याचिन्हें करून, एतांस्त्रीन् गुणान्
यातिही गुणांतें, अतीतः अतिक्रमून वर्तला ऐसा, भवति होतो हे, कि-
माचारः कोणता आचार करणारा, एतान् त्रीन् गुणान् यातिही गुणांतें,
कथंच अतिवर्तते कसा अतिक्रमून वर्ततो, ॥ २१ ॥

श्रीभगवानुवाच प्रकाशंच प्रवृत्तिंच मोहमेव च पां

डव ॥ न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि कांक्षति ॥ २२ ॥

हेपांडव अगापंडुपुत्रा, प्रकाशंच सत्वगुणकार्यजेंत्यातें, प्रवृत्तिच र-
जोगुणकार्यातें, मोहमेवच तमोगुणकार्यातेंही, संप्रवृत्तानि आपण-
प्राप्तझालींअसतां, यः जो, नद्वेष्टि नाहींद्वेषकरीत, निवृत्तानि गेलि-
यातेंही, नकांक्षति नाहींइच्छीत, ॥ २२ ॥

उदासीनवदासीनोगुणैर्योनविचाल्यते ॥
गुणावर्ततइत्येवयोवतिष्ठतिनेंगते ॥ २३ ॥

उदासीनवत् उदासीनाचेपरी, आसीनः राहातहोत्साता, गुणैः सुखा-
दिकगुणकार्येंकरून, यः जो, नविचाल्यते स्वरूपापासूननाहींचा-
ळवत, गुणाएव गुणजेतेच, वर्तते वर्तताहेत, इति याप्रकारें, यः जो,
अवतिष्ठति राहातो, सःनेंगते चळतनाहीं, ॥ २३ ॥

समदुःखसुखः स्वस्थः समलोष्टाश्मकांचनः ॥
तुल्यप्रियाप्रियोधीरस्तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ॥ २४ ॥

समदुःखसुखः समानआहेतसुखदुःखेंज्यासतोऐसा, तुल्यप्रियाप्रियः
समानबरेवाईटज्यासऐसा, धीरः धैर्यवान्ऐसा, स्वस्थः आत्मस्वरूपी-
स्वस्थऐसा, समलोष्टाश्मकांचनः समानआहेतमातीचेंढेंकूळपाषा-
णसोनेंज्यास, तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः समानआहेतआपुलीनिंदावस्तुती
ज्यासऐसा, ॥ २४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो मित्रारिपक्षयोः ॥
सर्वारंभपरित्यागी गुणातीतः स उच्यते ॥ २५ ॥

मानापमानयोस्तुल्यः बहुमानअपमानाचाठार्यासमानऐसा, मित्रा-
रिपक्षयोः मित्रशत्रूंंच्यापक्षांही, तुल्यः समानऐसा, सर्वारंभपरित्यागी
देहधारणव्यतिरिक्तसर्वकर्मांचात्यागीऐसा, सः तो, गुणातीतः गुणां-
पासूनवेगळाऐसा, उच्यते बोलिजेतो, ॥ २५ ॥

मांचयोव्यभिचारेणभक्तियोगेनसेवते ॥

सगुणान्समतीत्यैतान्ब्रह्मभूयायकल्पते ॥२६॥

यः जो, मांच मातेंच, अव्यभिचारेण अनन्यऐसा, भक्तियोगेन भक्त्यादरातिशयेंकरून, सेवते सेवितो, सः तो, एतान्गुणान् इतुक्यागुणांतें, समतीत्य अतिक्रमून, ब्रह्मभूयाय मोक्षाकारणें, कल्पते समर्थहोतो, ॥ २६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ब्रह्मणोहिप्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्यच ॥

शाश्वतस्यचधर्मस्यसुखस्यैकांतिकस्यच ॥२७॥

हि ज्याकारणास्तव, अमृतस्य नाशरहितऐसें, अव्ययस्य, परिणामरहितऐसें, शाश्वतस्य अक्षयऐसें, धर्मस्य ज्ञानयोगकर्मेंकरूनप्राप्तऐसें, ऐकांतिकस्य अखंडितऐसे, सुखस्यच सुखजेंत्याचीही, ब्रह्मणः तत्पदवाच्यब्रह्मजेंत्याची, प्रतिष्ठा लक्ष्यसच्चिदानंदात्मकब्रह्मजेंतें, अहंमी, ॥ २७ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्या
यांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेगुणत्रयविभागयो
गोनामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥   ॥६३॥   ॥

पंचदशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायांतीमीसर्वाधिष्ठातात्मणोनबोलिले
तेऐकोनअर्जुनस्तब्धराहिला त्याचाआशयजाणोनउत्तर ॥

श्रीभगवानुवाच ऊर्ध्वमूलमधःशाखमश्वत्थं
प्रादुरव्ययं ॥ छंदांसियस्यपर्णानियस्तंवेदसवेद
वित् ॥ १ ॥

ऊर्ध्वमूलं मायावीब्रह्मचिमूळज्याचेंतोऐसा, अधःशाखं महदहंकारा-
दिशाखाज्यासऐसा, अश्वत्थं प्रातःकालपर्यंतउभाराहीलऐसानिश्व-
यनाहीज्याचा, अव्ययं नाशरहितऐशातें, प्रादुः बोलताहेत, यस्य
ज्यावृक्षास, छंदांसि वेदजेते, पर्णानि पानेंजींती, स्युः होत, यस्तं
वेद जोअशावृक्षातेंजाणतो, सवेदवित् तोचिवेदांतजाणता, १ ॥

अधश्चोर्ध्वप्रसृतास्तस्यशाखागुणप्रवृद्धाविषय
प्रवालाः ॥ अधश्चमूलान्यनुसंततानिकर्मानुबंधी
निमनुष्यलोके ॥ २ ॥

अधश्च खालींमनुष्यादिस्थावरांत, ऊर्ध्वं च वरतींहिरण्यगर्भादि, प्र-
सृताः पसरल्याऐशा, तस्य त्यावृक्षाच्या, शाखाः खांदियाज्यात्या,
गुणप्रवृद्धाः, गुणेंकरूनवाढल्याऐशा, विषयप्रवालाः शब्दादिविषय-
तेचपल्लवज्यांचेऐशा, अधश्चमूलानि खालतींमूळेंजींती, अनुसंतता-
नि अखंडितप्रवेशलींऐशीं, कर्मानुबंधीनि कर्मफलेंबांधिलींऐशीं,
मनुष्यलोके यामनुष्यलोकाचाठायीं, ॥ २ ॥

नरूपमस्येहतथोपलभ्यतेनांतोनचादिर्नचसंप्र

तिष्ठा ॥ अश्वत्थमेनं सुविरूढमूलमसंगशस्त्रेण दृ-
ढेन छित्वा ॥ ३ ॥

अस्य यावत्क्ष्वास, रूपं रूपजेतें, इह यासंसारचाठार्या, तथा त-
सें वर्णिल्यापरी, नोपलभ्यते नाही दिसत, नांतः शेवट नाही, नचादिः
मूल नाही, नचसंप्रतिष्ठा स्थितीही नाही, सुविरूढमूलं बरवी वाढली
मूळें ज्याचीं ऐसा, एनं अश्वत्थं पूर्वोक्त अश्वत्थातें, दृढेन विवेकबळक-
ट ऐसें जें, असंगशस्त्रेण ईषणात्रय त्याग जो शस्त्र त्या शस्त्रें करून, छित्वा
तोडून, ॥ ३ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

ततः पदं तत्परि मार्गितव्यं यस्मिन् गताननिवर्तति
भूयः ॥ तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्येतः प्रवृत्तिः प्रसृ-
ता पुराणी ॥ ४ ॥

यतः ज्यापासून, पुराणी जुनी ऐशी, प्रवृत्तिः मायाजीती, प्रसृता वि-
स्तारली ऐशी, तमेव च त्यातेंच, आद्यं पुरुषं जुना पुरुष ऐशातें, प्रपद्ये
शरण रिघतों, ततः त्यानंतर, यस्मिन् ज्यापदाचाठार्या, गताः पावले-
ऐसे, भूयः मागुती, ननिवर्तति नाही फिरत, तत्पदं तें पद जेतें, परिमा-
र्गितव्यं गवेषण करावें, ॥ ४ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

निर्मानमोहाजितसंगदोषा अध्यात्मनित्या विनि-
वृत्तकामाः ॥ द्वंद्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञैर्गच्छंत्य
मूढाः पदमव्ययंतत ॥ ५ ॥

निर्मानमोहाः मानमोह गेले ज्यां पासून ऐसे, जितसंगदोषाः स्त्रीपुत्रा-
दिसंगदोष जिं किला जीही ऐसे, अध्यात्मनित्याः परमात्मस्वरूपाचें-
नित्य आलोचन ज्यांस ऐसे, विनिवृत्तकामाः निःशेषकाम नारहित ऐ-
से, सुखदुःखसंज्ञैः सुखदुःख आहे संज्ञा ज्यांस ऐशी, द्वंद्वैः शीतोष्णादि

द्वंद्वेर्जातीर्हीकरून, विमुक्ताः सुटलेऐसे, अमूढाः अविद्यारहितऐसे, अव्ययं नाशरहितऐसें, तत्पदं त्यास्थानातें, गच्छंति पावताहेत, ॥ ५ ॥

नतद्भासयतेसूर्योनशशांकोनपावकः ॥

यद्भूत्वाननिवर्ततेतद्धामपरमंमम ॥ ६ ॥

तत् त्यापदातें, सूर्यः सूर्यजोतो, नभासयते नाहींप्रकाशवीत, नश-
शांकः नाहींचंद्रप्रकाशवीत, नपावकः अग्निहीनाहींप्रकाशवीत, य-
द्भूत्वा जेथेंगेल्यावर, ननिवर्तते नाहींफिरोनजन्मासयेत, तत् तें, मम
माझें, परमं उत्कृष्टऐसें, धाम स्थानजेतें, ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥

ममैवांशोजीवलोकेजीवभूतःसनातनः ॥

मनःषष्ठानींद्रियाणिप्रकृतिस्थानिकर्षति ॥ ७ ॥

ममैव माझाच, अंशः अवयवजोतो, जीवलोके याजीवलोकाचा-
ठायीं, जीवभूतः प्राणधारणकर्ताऐसा, सनातनः प्रसिद्धऐसा, मनः-
षष्ठानि मनादिकसाहीऐशीं, इंद्रियाणि इंद्रियेंजींत्यातें, प्रकृतिस्था-
नि श्रोत्रादिकस्थानींअसताहेतऐशांतें, कर्षति वोढितो, ॥ ७ ॥ ॥

शरीरंयदवाप्नोतियच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः ॥

गृहीत्वैतानिसंयातिवायुर्गंधानिवाशयात् ॥ ८ ॥

ईश्वरः देहेंद्रियस्वामीजोतो, यच्चापि ज्याशरीरातें, उत्क्रामति टाकून-
बाहेरनिघतो, यत्शरीरं ज्याशरीरातें, अवामोति पावतो, तदा तेका-
ळीं, एतानि मनादिकसाहीइंद्रियांतें, गृहीत्वा घेऊन, वायुः वारा-
जोतो, गंधानिवाशयात् पुष्पापासूनपरागनेतोत्यापरी, संयाति शरी-
रांतरींप्रवेशकरितो, ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रोत्रंचक्षुःस्पर्शनंचरसनंघ्राणमेवच ॥

अधिष्ठाय मनश्चायं विषयानुपसेवते ॥ ९ ॥

श्रोत्रं कान, चक्षुः नेत्र, स्पर्शनं त्वचा, रसनं जिह्वा, घ्राणमेव च ना-
सिक, मनश्च मन, अधिष्ठाय या श्रोत्रादिकांते आश्रयून, अयं हा-
जीवजोतो, विषयान् शब्दादिविषयांते, उपसेवते सेवितो, ॥ ९ ॥

उत्क्रामंतं स्थितं वापि भुंजानं वा गुणान्वितं ॥

विमूढानानुपश्यंति पश्यंति ज्ञानचक्षुषः ॥ १० ॥

उत्क्रामंतं देहांतरीं जाणार ऐशाते, स्थितं वापि देहीं च आहे ऐशाते, गु-
णान्वितं सुखदुःखमोहें करून युक्त ऐशाते, भुंजानं वा शब्दादिविषयां-
ते भोगितो ऐशाते, विमूढाः आत्मानात्मविचाररहित ऐसे, नानुपश्यंति
नाहीं पाहत, ज्ञानचक्षुषः ज्ञानदृष्टी जेते, पश्यंति पाहता हेत, ॥ १० ॥

यतंतो योगिनश्चैनं पश्यंत्यात्मन्यवस्थितं ॥

यतंतोऽप्यकृतात्मानो नैनं पश्यंत्यचेतसः ॥ ११ ॥

यतंतः यत्न करणार ऐसे, योगिनश्च योगी जेते, आत्मनि स्वांतः करणा-
चाठार्या, अवस्थितं राहतो ऐसा, एनं या आत्म्याते, पश्यंति पाह-
ता हेत, यतंतोऽपि यत्न करणार ऐसे ही, अकृतात्मानः अशुद्धचित्त ऐसे,
अचेतसः विवेकशून्य ऐसे, एनं या आत्म्याते, न पश्यंति नाहीं पा-
हात, ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयते खिलम् ॥

यच्चंद्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकम् ॥ १२ ॥

यत् जें, आदित्यगतं तेजः सूर्याचेठार्या जें तेज, अखिलं जगत् सम-
स्त जगाते, भासयते भासवितें, यत् जें, चंद्रमसि चंद्राचेठार्या, यच्च
जें, अग्नौ अग्नीचाठार्या, तत्तेजः तें तेज जें त्याते, मामकं माझें च ऐशाते,
विद्धि जाण, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

गामाविश्यचभूतानिधारयाम्यहमोजसा ॥

पुष्णामिचौषधीःसर्वाःसोमोभूत्वारसात्मकः १३ ॥

गां भूमीतें, आविश्य प्रवेशकरून, अहं मीजोतो, भूतानि प्राणीजे-
त्यांतें, ओजसा तेजानें, धारयामि धरितों, रसात्मकः रसस्वभावऐसा,
सोमः चंद्रजोतो, भूत्वा होऊन, सर्वाः अवध्या, औषधीः साळीआ-
दिकरूनयांतें, पुष्णामिच रसस्वादयुक्तकरितों, ॥ १३ ॥

अहंवैश्वानरोभूत्वाप्राणिनांदेहमाश्रितः ॥

प्राणापानसमायुक्तःपचाम्यन्नंचतुर्विधं ॥१४ ॥

अहं मीजोतो, वैश्वानरः जठराग्निऐसा, भूत्वा होऊन, प्राणिनां दे-
हधारीजेत्यांचा, देहं देहजोत्यांतें, आश्रितः आश्रयिलाहोत्साता, प्रा-
णापानसमायुक्तः प्राणापानवायूकरूनप्रदीप्तऐसा, चतुर्विधं लेह्या-
दिचहंप्रकारचें, अन्नं अन्नजेंत्यांतें, पचामि पचवितों, ॥ १४ ॥

सर्वस्यचाहंत्वादिसन्निविष्टोमत्तःस्मृतिर्ज्ञानमपो
हनंच ॥ वेदैश्चसर्वैरहमेववेद्योवेदांतकृद्देवविदेव
चाहम् ॥ १५ ॥

अहं मीपरमात्माजोतो, सर्वस्य सर्वचराचरांच्या, त्वादित्वादयाचाठायीं,
संनिविष्टः प्रवेशलाऐसा, मत्तः सजपासून, स्मृतिः अनुभूताचेंस्मर-
णजेतें, ज्ञानं ज्ञानजेतें, अपोहनं ज्ञानाचाविसरजोतो, वेदैश्चसर्वैःसर्व-
वेदजेतीहीकरून, अहमेव मीजोतो, वेद्यः जाणावयायोग्य, वेदांतकृ-
त् वेदांताचासंप्रदायकर्ता, वेदविदेवच वेदवेत्ताजोतोही, अहं मीच, १५

द्वाविमौपुरुषौलोकेक्षरश्चाक्षरएवच ॥

क्षरःसर्वाणिभूतानिकूटस्थोक्षरउच्यते ॥ १६ ॥

लोके व्यवहारदशेचाठायीं, इमौ हे, द्वौ दोघे, पुरुषौ पुरुषजेतेप्रसि-

द्धआहेत, कोणते, क्षरश्च नाशवंतऐसा, अक्षरएवच नाशरहितऐसा,
 त्यांमध्ये, क्षरःसर्वाणिभूतानि सकळाभूतीजोनाशवंतऐसा, अक्षर-
 एवच नाशरहितऐसा, कूटस्थः भगवान्मायाशक्तिस्वरूपऐसा, उ-
 च्यते बोलिजेतो, ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

उत्तमःपुरुषस्त्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतः॥

योऽलोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः॥ १७॥

उत्तमः उत्कृष्टतमऐसा, अन्यः यादोघांहूनवेगळाऐसा, पुरुषः मुख्य-
 पुरुषजोतो, परमात्मेति परमात्मायानावे, उदाहृतः बोलिजेला,
 अव्ययः नाशरहितऐसा, ईश्वरः सर्वज्ञऐसा, लोकत्रयं तिहींलोकां-
 ते, आविश्य प्रवेशोन, विभर्ति धारणपोषणकरितो ॥ १७॥

यस्मात्क्षरमतीतोहमक्षरादपिचोत्तमः॥

अतोऽस्मिलोकेवेदेचप्रथितःपुरुषोत्तमः॥ १८॥

यस्मात् ज्याकारणास्तव, अहं मीजोतो, क्षरं नाशवंतअश्वत्थनामा-
 जोत्याते, अतीतः वेगळाऐसा, अक्षरादपिच मायारूपबीजजेंत्या-
 पासूनही, उत्तमः उत्कृष्ट वेगळाऐसा, अतः याकारणास्तव, अस्मि-
 न्लोके, यालोकाचाठायीं, वेदेच श्रुतीचाठायीं, पुरुषोत्तमः पुरुषो-
 त्तमयानामें, प्रथितः प्रख्यातऐसा, ॥ १८ ॥ ॥ ॥

योमामेवमसंमूढोजानातिपुरुषोत्तमं॥

ससर्वविद्भजतिमांसर्वभावेनभारत॥ १९॥

असंमूढः मोहरहितऐसा, यः जो, पुरुषोत्तमं सच्चिदानंदरूपऐसा,
 मां मीपरमात्माजोत्याते, एवं यापूर्वोक्तप्रकारें, जानाति प्रत्यगभिन्न-
 रूपेंजाणतो, सः तो, सर्ववित् सर्वजाणताहोय, सर्वभावेनमां सर्वत्रै-
 कआत्मभावेकरूनमाते, भजति भजतो, हेभारत अगाभरतवंशो-
 द्भवा, ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

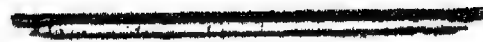

इतिगुह्यतमंशास्त्रमिदमुक्तंमयाऽनघ ॥

एतद्बुध्वाबुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्चभारत॥२०॥

इति याप्रकारें, गुह्यतमं अत्यंतरहस्यऐसैं, शास्त्रं शास्त्रजेतें, इदं हैं, हे अनघ अगाव्यसनरहिता, मया म्यां, उक्तं बोलिजेले, एतद्बुध्वा हैंअतिरहस्यशास्त्रजाणोन, बुद्धिमान् ज्ञानवंतऐसा, स्यात् होय, कृतकृत्यश्च नाहींकरणेंउरलेंज्यासऐसाहोय, भारत अगाभरतवंशजा, ॥२०॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मविद्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेपुरुषोत्तमयोगोनामपंचदशोऽध्यायः॥ १५॥

षोडशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायांतीं एतद्बुध्वायावचनें जाणो न बुद्धि-
वंत होय ऐसें बोलिलें तें जाणा वया अधिकार बोलण्यास्तव दैवी सं-
पत्ति निरूपण करण्याकरितां उत्तराध्यायारंभ, ॥

श्रीभगवानुवाच अभयंसत्वसंशुद्धिज्ञानियोग
व्यवस्थितिः ॥ दानंदमश्चयज्ञश्चस्वाध्यायस्तप
आर्जवं ॥ १ ॥

अभयं निर्भयता, सत्वसंशुद्धिः अंतःकरणनिर्मळराहणं, ज्ञानयोग-
व्यवस्थितिः ज्ञानयोगविचारण, दानं स्वान्नामध्येयथाशक्तिदेणं, द-
मः इंद्रियनियमनकरणं, यज्ञश्च यथाधिकारैश्चौतादिकरणं, स्वाध्या-
यः अध्ययन, तपः वक्ष्यमाणसतरावेअध्यार्थीसांगेलते, आर्जवं
अवक्रता, ॥ १ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥ ७ ॥

अहिंसासत्यमक्रोधस्त्यागःशांतिरपैशुनं ॥

दयाभूतेष्वलोलुप्तंमार्दवंक्रीरचापलं ॥ २ ॥

अहिंसा परपीडानकरणे, सत्यं अप्रियअनृतरहितस्वरेंबोलणें, अक्रो-
धः क्रोधरहितता, त्यागः संन्यास, शांतिः मनाचा उपशम, अपैशुनं ए-
काचें छिद्रदुसऱ्यापुढें प्रकटनकरणें, भूतेषु दया प्राणिमात्रीं कृपा, अ-
लोलुत्वं इंद्रियांशी विषयाची उपेक्षा, मार्दवं सौम्यता, ज्हीः अकार्य-
लज्जा, अचापलं मनीं एकग्रता, ॥ २ ॥   ॥   ॥   ॥ ७३ ॥

तेजःक्षमाधृतिःशौचमद्रोहोनातिमानिता ॥

भवंतिसंपदंदैवीमभिजातस्यभारत ॥ ३ ॥

तेजः प्रगल्भता, क्षमा परापराधसहन, धृतिः इंद्रियवृत्तीसअचलता,

शौचं वाद्याभ्यंतरशुचिता, अद्रोहः द्वेषनसणें, नातिमानिता थोर-
पणाचाअभाव, हेभारत अगाभारता, देवीं देवांची, संपदं संपदा-
जेतीतें, अभिजातस्य योग्यजोत्यास, भवन्ति पूर्वोक्तअवध्याहो-
ताहेत, ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दंभोदर्पोभिमानश्चक्रोधःपारुष्यमेवच ॥

अज्ञानंचाभिजातस्यपार्थसंपदमासुरीं ॥ ४ ॥

दंभः धर्मध्वजता, दर्पः दर्पजोतो, अभिमानः धनादिवळेंउन्मत्तहो-
णें, क्रोधः रागजोतो, पारुष्यमेवच निष्ठुरभाषणजेंतेंही, अज्ञानंच
अज्ञानजेतेंही, हेपार्थ अगाअर्जुना, आसुरीं असुराची, संपदं संप-
दाजीतीतें, अभिजातस्य लाधलाजोत्यास, भवन्ति होताहेत, ॥ ४ ॥

दैवीसंपद्विमोक्षायनिबंधायासुरीमता ॥

माशुचःसंपदंदैवीमभिजातोऽसिपांडव ॥ ५ ॥

विमोक्षाय मोक्षाकारणें, दैवीसंपत् देवांचीसंपदाजीती, मता मलामा-
न्य, निबंधाय अत्यंतबंधनाकारणें, असुरी दैत्यसंपत्ति, यादोंमध्ये-
कोणश्रेष्ठ, हेपांडव अगाअर्जुना, माशुचः शोकातेंपावूनको, दैवीसं-
पदं दैवीसंपदाजीतीतें, अभिजातोसि पावलाआहेस, ॥ ५ ॥

द्वौभूतसर्गौलोकेस्मिन्दैवआसुरएवच ॥

दैवोविस्तरशःप्रोक्तआसुरंपार्थमेशृणु ॥ ६ ॥

अस्मिन्लोके यालोकाचाठायीं, दैवः देवसंबंधीऐसा, आसुरएवच
असुरसंबंधीऐसा, द्वौभूतसर्गौ दोंप्रकारचीभूतसृष्टि, दैवः देवसंबंधी-
जोतो, विस्तरशः विस्तारें, प्रोक्तः बोलिजेला, हेपार्थ अगाअर्जुना,
आसुरं असुरजोत्यातें, मे मजपासून, शृणु आईक, ॥ ६ ॥ ॥

प्रवृत्तिंचनिवृत्तिंचजनानविदुरासुराः ॥

नशौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ॥ ७ ॥

आसुराः जनाः असुरलोक जेते, प्रवृत्तिच धर्मप्रवृत्ति जीतीतेंही, निवृ-
त्तिच अधर्मापासून निवृत्ति जीतीतेंही, नविदुः नाहीं जाणत, नशौचं
शुचितानांही, नापि चाचारः आचार जो तोही नाहीं, तेषु त्यांचा ठायीं,
सत्यं यथार्थ भाषण जेंतें, नविद्यते नाहीं असत, ॥ ७ ॥ ॥ ॥

असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदादुरनीश्वरं ॥

अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहैतुकम् ॥ ८ ॥

ते आसुरी संपत्ति वंत जेते, अनीश्वरं ईश्वर रहित ऐसें, असत्यं लटिकें-
ऐसें, अप्रतिष्ठं धर्माधिकार रहित ऐसें, अपरस्परसंभूतं स्त्रीपुरुषसंगकार-
ण ऐसें, जगत् जगजें त्यातें, आदुः बोलता हेत, कामहैतुकं कामचका-
रण ऐसें, किमन्यत् आणिक काय कारण असेल, ॥ ८ ॥ ॥ ॥

एतां दृष्टिं मवष्टभ्य नष्टात्मानो ल्यबुद्धयः ॥

प्रभवंत्युग्रकर्माणि क्षयाय जगतो हिताः ॥ ९ ॥

एतां दृष्टिं आसुरदृष्टीतें, अवष्टभ्य आश्रयून, नष्टात्मानः परलोकसा-
धर्मी अनासक्त ऐसे, अत्यल्पबुद्धयः विषयासक्त बुद्धि ऐसे, उग्रकर्मा-
णि कठिण कर्म करणार, जगतो हिताः जगाचे वैरी ऐसे, जगतः जगा-
च्या, क्षयाय नाशा कारणें, प्रभवन्ति होता हेत, ॥ ९ ॥ ॥ ॥

काममाश्रित्य दुष्पूरं दंभमानमदान्विताः ॥

मोहाद्गृहीत्वा सद्ग्राहान् प्रवर्तते शुचिव्रताः ॥ १० ॥

दुष्पूरं पूर्ण नव्हेच ऐसा, कामं कामातें, आश्रित्य आश्रयून, दंभमान-
मदान्विताः दांभिकपण गर्वमान युक्त ऐसे, अशुचिव्रताः शुची नाहींत-
वर्तें ज्यांचीं ते ऐसे, मोहात् अविवेकास्तव, असद्ग्राहान् अशुभ निश्चय-
जेत्यातें, गृहीत्वा घेऊन, प्रवर्तते प्रवर्तता हेत, ॥ १० ॥

चिंतामपरिमेयांचप्रलयांतामुपाश्रिताः ॥

कामोपभोगपरमाएतावदितिनिश्चिताः ॥ ११ ॥

अपरिमेयां अपरिमितऐसी, प्रलयांतां मरणांतऐसी, चिंतां चिंताजी-
तीतें, उपाश्रिताः धरूनराहिलेऐसे, कामोपभोगपरमाः विषयभोग-
चगोडज्यांसतेऐसे, एतावदिति हाचपुरुषार्थऐसे, निश्चिताः निश्चय-
वंतऐसे ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

आशापाशशतैर्वद्धाःकामक्रोधपरायणाः ॥

ईहंतेकामभोगार्थमन्यायेनार्थसंचयान् ॥ १२ ॥

आशापाशशतैः आशारूपबहुतजेपाशतीहींकरून, वद्धाः बांधलेऐसे,
कामक्रोधपरायणाः कामआणिक्रोधआवडलेज्यांसऐसे, अन्यायेन
अन्यायेंकरून, अर्थसंचयान् द्रव्यसंग्रहजेत्यांते, कामभोगार्थं विष-
यभोगाकारणें, ईहंते इच्छिताहेत, ॥ १२ ॥

इदमद्यमयालब्धमिमंप्राप्स्येमनोरथं ॥

इदमस्तीदमपिमेभविष्यतिपुनर्द्धनं ॥ १३ ॥

अद्य आज, इदं हें, मया म्यां, लब्धं संपादिलें, इमं हाऐसा, मनोरथं
मनाच्यासंतोषातें, प्राप्स्ये पावेन, इदंधनं हेंधनजेतें, अस्ति आहे,
इदमपि हेंही, मे मज, पुनः मागुती, भविष्यति होईल, ॥ १३ ॥

असौमयाहतःशत्रुर्हनिष्येचापरानपि ॥

ईश्वरोहमहंभोगीसिद्धोहंबलवान्मुखी ॥ १४ ॥

मया म्यां, असौशत्रुः हावैरीजोतो, हतः मारिला, अपरानपि आण-
खींशत्रूजेत्यांतेही, हनिष्ये मारीनच, अहं मी, ईश्वरः थोर, अहं मी,
भोगी सकळभोगसंपन्न, अहं मीजोतो, सिद्धः पुत्रादिपरंपरायुक्त,

बलवान् बलवंत, सुखी कृतकृत्य, ॥ १४ ॥ ॥ ॥

आढ्योभिजनवानस्मिकोन्योस्तिसदृशोमया ॥

यक्ष्येदास्यामिमोदिष्यइत्यज्ञानविमोहिताः ॥ १५ ॥

आढ्यः धनादिसंपन्न, अभिजनवानस्मि कुलीनऐसाआहे, मया-
सदृशः मजसारिखा, कोन्योस्ति कोणआणीकआहे, यक्ष्ये यज्ञक-
रूनसर्वदीक्षितांपेक्षामोठाहोईन, दास्यामि स्तुतिकरणान्यांसदानदेई-
न, मोदिष्ये हर्षतिपावेन, इति याप्रकारें, अज्ञानविमोहिताः अज्ञानें-
करूनमोहिलेऐसे, ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अनेकचित्तविभ्रान्तामोहजालसमावृताः ॥

प्रसक्ताःकामभोगेषुपतन्तिनरकेऽशुचौ ॥ १६ ॥

अनेकचित्तविभ्रान्ताः अनेकमनोरथांचाठार्यां प्रवृत्तझालेल्याचित्ता-
मुळें झमलेऐसे, मोहजालसमावृताः अविवेकजाळेंकरूनआवरिले-
ऐसे, कामभोगेषु विषयभोगांचाठार्यां, प्रसक्ताः आसक्तऐसे, अशुचौ
वैतरण्यादिरूपअपवित्रऐसा, नरके नरकामध्ये, पतन्ति पडताहेत, १६

आत्मसंभाविताःस्तब्धाधनमानमदान्विताः ॥

यजन्तेनामयज्ञैस्तेदंभेनाविधिपूर्वकं ॥ १७ ॥

आत्मसंभाविताः आपणासुआपणमानवलेऐसे, स्तब्धाः नाहींलव-
लेऐसे, धनमानमदान्विताः धननिमित्तउन्मत्तऐसे, ते जेपुरुषजेते,
नामयज्ञैः नाममात्रयज्ञजेतीहीकरून, दंभेन धर्मध्वजेंकरून, अविधि
पूर्वकं सांगनव्हेऐसें, यजन्ते यजिताहेत, ॥ १७ ॥ ॥ ॥

अहंकारंबलंदर्पकामंक्रोधंचसंश्रिताः ॥

मामात्मपरदेहेषुअद्विषंतोभ्यसूयकाः ॥ १८ ॥

अहंकारं मीथोरअशाअभिमानातें, बलं पराचापराभवकरण्याच्या-

सामर्थ्याते, दर्पे धर्मातिक्रमरूपजोत्याते, कामं विषयइच्छाजीतीते,
क्रोधंच अनिष्टविषयजोत्यातेही, संश्रिताः आश्रयिलेऐसे, मां मातें,
आत्मपरदेहेषु आपल्याआणिपरक्याहीदेही, प्रद्विषंतः माझीआज्ञा-
उलंघनकर्ते, अभ्यसूयकाः द्वेषबुद्धिऐसे, ॥ १८ ॥ ॥ ॥

तानहंद्विषतःक्रूरान्संसारेषुनराधमान् ॥

क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेवयोनिषु ॥ १९ ॥

द्विषतः साधुद्वेषीऐसे, क्रूरान् भयानकऐसे, नराधमान् मनुष्याम-
ध्येअधमऐसे, अशुभान् पापीऐसे, तान् त्यातें, अहं मीजोतो, संसा-
रेषु जन्ममरणमार्गाचाठायीं, आसुरीष्वेव सर्पादियोनींचाठायीं,
अजस्रं निरंतर, क्षिपामि घालितों, ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥

आसुरींयोनिमापन्नामूढाजन्मनिजन्मनि ॥

मामप्राप्यैवकौंतेयततोयांत्यधमांगतिं ॥ २० ॥

हेकौंतेय अगाअर्जुना, आसुरींयोनिं क्रूरयोनीतें, आपन्नाः पावले-
ऐसे, मूढाः अविवेकीजेते, जन्मनिजन्मनि जन्मोजन्मी, मां मातें, अ-
प्राप्यैव नपावोनच, ततः त्यानंतर, अधमांगतिं निकृष्टगतीतें, यांति
पावताहेत, ॥ २० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

त्रिविधंनरकस्येदंद्वारंनाशनमात्मनः ॥

कामःक्रोधस्तथालोभस्तस्मादेतत्रयंत्यजेत् ॥ २१ ॥

इदं हे, त्रिविधं तीनप्रकारचें, नरकस्य नरकाचें, द्वारं द्वारभूतऐसें,
आत्मनः आपणास, नाशनं नाशकऐसें, तेंकायतर, कामः कामजो-
तो, क्रोधः क्रोधजोतो, तथा तसाच, लोभः तृष्णाजीती, तस्मात्
त्याकारणास्तव, एतत्रयं यातिहीतें, त्यजेत् टाकावें, ॥ २१ ॥

एतैर्विमुक्तःकौंतेयतमोद्वारैस्त्रिभिर्नरः ॥

आचरत्यात्मनःश्रेयस्ततोयातिपरांगतिं ॥ २२ ॥

हेकौंतेय अगाअर्जुना, तमोद्वारैः नरकाचांद्वारेंऐशीं, एतैस्त्रिभिः या कामादितिहींकरून, विमुक्तः सुटलाऐसा, नरः मनुष्यजोतो, आत्मनः आपुलें, श्रेयः हितजेंत्यातें, आचरति आचरतो, ततः त्यास्तव, परांगतिं उत्कृष्टगतीतें, याति पावतो, ॥ २२ ॥

यःशास्त्रविधिमुत्सृज्यवर्ततेकामकारतः ॥

नससिद्धिमवाप्नोतिनसुखंनपरांगतिं ॥ २३ ॥

यः जो, शास्त्रविधि शास्त्रवचनातें, उत्सृज्य टाकून, कामकारतः कामाधीनहोत्सातांयथेच्छ, वर्तते वर्ततो, सः तो, सिद्धि पुरुषार्थतिं, न-अवामोति नाहींपावत, नसुखं सुखातेंहीनाहीं, नपरांगति मोक्षतें-हीनाहीं, ॥ २३ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

तस्माच्छास्त्रप्रमाणंतेकार्याकार्यव्यवस्थितौ ॥

ज्ञात्वाशास्त्रविधानोक्तंकर्मकर्तुमिहार्हसि ॥ २४ ॥

तस्मात् त्याकारणास्तव, ते तुज, कार्याकार्यव्यवस्थितौ करावेंनकरावेंऐशासंदेहाचाठार्यां, शास्त्रप्रमाणं शास्त्रचप्रमाण, इह यामनुष्यलोकीं, शास्त्रविधानोक्तं शास्त्रविधानाचाठार्यांबोलिलेंऐशातें, ज्ञात्वा जाणोन, कर्म कर्मजेंत्यातें, कर्तुं करावयाकारणें, अर्हसि योग्यआहेस, ॥ २४ ॥

ओंतत्सदितिश्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि

द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृणार्जुनसंवादेदैवासुरसंप

द्विभागयोगोनामषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥   ॥७॥

सप्तदशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायीशास्त्रसोडूनवर्तणारां सगतीनाही
ह्मणूनबोलिलें त्यांचीगतीकायह्मणोनप्रश्न ॥

अर्जुनउवाच येशास्त्रविधिमुत्सृज्ययजंतेश्रद्धया
न्विताः ॥ तेषांनिष्ठातुकाकृष्णसत्त्वमाहोरजस्तमः ॥ १ ॥

हेकृष्ण अगाकृष्णा, ये जे, शास्त्रविधि शास्त्रविधीतें, उत्सृज्य नपा-
हातांटाकून, श्रद्धयान्विताः श्रद्धावंतहोत्साते, यजंतें पूजिताहेत, ते-
षांतु त्यांचीतर, कानिष्ठा कोणनिष्ठा, सत्त्वं सात्विकी, अहो अथवा
रजः राजसी, तमः तामसीकी, ॥ १ ॥

श्रीभगवानुवाच त्रिविधाभवतिश्रद्धादेहिनांसास्व
भावजा ॥ सात्विकीराजसीचैवतामसीचेतितांशृणु २

साश्रद्धा तीश्रद्धाजीती, त्रिविधा तीनप्रकारची, भवति होते, दे-
हिनां देहधारीजेत्यांची, स्वभावजा संस्कारापासूनझालीऐशी, सा-
त्विकीराजसीचैवतामसीच सात्विकराजसतामसनावेंजाती, तां ती-
तें, शृणु ऐक, ॥ २ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

सत्त्वानुरूपासर्वस्यश्रद्धाभवतिभारत ॥

श्रद्धामयोयंपुरुषोयोयच्छ्रद्धःसएवसः ॥ ३ ॥

हेभारत अगाभारता, सर्वस्य अवय्वांसही, सत्त्वानुरूपा संस्कारासा-
रिखी, श्रद्धा श्रद्धाजीती, भवति होते, अयंपुरुषः हाव्यवहारीपुरुष-
जोतो, श्रद्धामयः श्रद्धामयऐसा, योयच्छ्रद्धः जोजीवज्याप्रकारेंश्र-
द्धावंत, सएवसः तोत्याप्रकारच्याश्रद्धेनेंयुक्तचहोतो, ॥ ३ ॥

यजंतेंसात्विकादेवान्यक्षरक्षांसिराजसाः ॥

प्रेतान्भूतगणांश्चान्येयजंतेतामसाजनाः ॥ ४ ॥

सात्विकाः सत्वस्वभाववन्तजेते, देवान् वस्वादिदेवजेत्यातें, यजंते पू-
जिताहेत, राजसाः रजोगुणीजेते, यक्षरक्षांसि यक्षराक्षसांते यजंते
पूजिताहेत, अन्येतामसाजनाः अन्यतमोगुणीजनजेते, प्रेतान्भूत-
गणांश्च पिशाचमातृकादिगणांतें, यजंते आराधिताहेत, ॥ ४ ॥

अशास्त्रविहितंघोरंतप्यंतेयेतपोजनाः ॥

दंभाहंकारसंयुक्ताःकामरागबलान्विताः ॥ ५ ॥

दंभाहंकारसंयुक्ताः दंभाहंकारयेणेंशीयुक्तऐसे, कामरागबलान्विताः
इच्छाआसक्तिआणिआग्रहईहींकरूनयुक्तऐसे, येजनाः जेजनजेते,
अशास्त्रविहितं शास्त्रीबोलिलेंनाहींऐसें, घोरं आपणासपरकीयास-
पीडाकरणारऐसें, तपःतपजेंत्यातें, तप्यंते आचरताहेत, ॥ ५ ॥

कर्षयंतःशरीरस्थंभूतग्राममचेतसः ॥

मांचैवांतःशरीरस्थंतान्विद्ध्यासुरनिश्चयान् ॥ ६ ॥

शरीरस्थं देहींअसणारऐसा, भूतग्रामं भूतसमुदायातें, कर्षयंतः शु-
ष्ककरिताहेतऐसे, अचेतसः अविवेकीजेते, अंतःशरीरस्थं अंतःकर-
णीअसणारऐसा, मांचैव मातेंही, कर्षयंतः कुशकरिताहेतऐसे, तान्
त्यातें, आसुरनिश्चयान् अतिकूरनिश्चयवन्तऐशांतें, विद्धि जाण, ॥ ६ ॥

आहारस्त्वपिसर्वस्यत्रिविधोभवतिप्रियः ॥

यज्ञस्तपस्तथादानंतेषांभेदमिमंशृणु ॥ ७ ॥

आहारस्त्वपि आहारजोतोही, सर्वस्य सर्वांचाही, त्रिविधः तिहींप्र-
कारचा, प्रियः आवडता, भवति होतो, यज्ञस्तपस्तथादानं यागत-
न, तेषांइमंभेदं त्यांचाहीहाभेदजोत्यातें, सांगतों, शृणु आ-

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

आयुःसत्ववलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः ॥

रस्याःस्निग्धाःस्थिराल्ढ्याआहाराःसात्विकप्रियाः ॥८॥

आयुः आयुष्य उत्साहशक्तिरोगरहितताचित्तप्रसादअभिरुचियांचे-
वृद्धिकारकऐसे, रस्याः सरसऐसे, स्निग्धाः मृदुस्नेहयुक्तऐसे, स्थिराः
चिरकालराहणारऐसे, ल्ढ्याः पाहतांचसंतोषकरणारऐसे, आहाराः
भक्ष्यभोज्यादिकजेते, सात्विकप्रियाः सात्विकांसआवडते, ॥ ८ ॥

कटुम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः ॥

आहाराराजसस्येष्टादुःखशोकामयप्रदाः ॥ ९ ॥

कटुम्ल निब चिच मीठ उष्णमिरीआदि कांगकोट्टुइत्यादि मोह-
रियादिएसे, आहाराः भक्ष्यादिजेते, राजसस्येष्टाः राजसप्रकृतिजे-
पुरुषत्यांसअतिप्रिय, दुःखशोकामयप्रदाः दुःखशोकरोगदातेऐसे, ॥ ९ ॥

यातयामंगतरसंपूतिपर्युषितंचयत् ॥

उच्छिष्टमपिचामेध्यंभोजनंतामसप्रियं ॥ १० ॥

यातयामं प्रहरानंतरनीरसऐसें, पूति दुर्गंध, पर्युषितं शिळें, उच्छिष्टं
अन्यभुक्तशेष, अमेध्यमपिच लसुणादिपदार्थ, यत् जें, भोजनं तें
भोजनजेतें, तामसप्रियं तामसांसआवडतें, ॥ १० ॥ ॥ ॥

अफलाकांक्षिभिर्यज्ञोविधिदृष्टोयद्विज्यते ॥

यष्टव्यमेवेतिमनःसमाधायससात्विकः ॥ ११ ॥

अफलाकांक्षिभिः फलकांक्षारहितजेतीहीं, विधिदृष्टः शास्त्रीदाख-
विलाऐसा, यःयज्ञः जोयज्ञजोतो, इज्यते करिजेतो, यष्टव्यमेव क-
सातरी यज्ञकरावाच, इति याप्रकारें, मनः मनातें, समाधाय एकाग्र-
करून, सः तोयज्ञजोतो, सात्विकः सात्विकहोय, ॥ ११ ॥ ॥

अभिसंधायतुफलंदंभार्थमपिचैवयत् ॥

इज्यतेभरतश्रेष्ठतंयज्ञंविद्धिराजसम् ॥ १२ ॥

फलं स्वर्गादिफलजेंत्यातें, अभिसंधायतु मनींअनुसंधानधरून, दं-
भार्थमपिच महत्त्वप्रगटावयाकारणें, यत् जें, इज्यते यज्ञकरिजेतो,
हेभरतश्रेष्ठ अगाभरतश्रेष्ठा, तंयज्ञं त्यायज्ञातें, राजसं राजसऐशातें,
विद्धि वोळख, ॥ १२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विधिहीनमसृष्टान्नंमंत्रहीनमदक्षिणं ॥

श्रद्धाविरहितंयज्ञंतामसंपरिचक्षते ॥ १३ ॥

विधिहीनं विधिशून्य, असृष्टान्नं अदत्तान्न, मंत्रहीनं मंत्रांवेगळा,
अदक्षिणं दक्षिणाहीन, श्रद्धाविरहितं श्रद्धेवेगळा, यज्ञं याप्रकार-
चायज्ञजोत्यातें, तामसं तामसक्षणोने, परिचक्षते बोलताहेत, ॥ १३ ॥

देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनंशौचमार्जवं ॥

ब्रह्मकर्ममहिंसाचशारीरंतपउच्यते ॥ १४ ॥

देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनं देवब्राह्मणगुरुआचार्यपितरादिपूजनें, शौचं
बाह्याभ्यंतरशुचिता, आर्जवं अवक्रता, ब्रह्मचर्यं शास्त्रवचनाप्रमा-
णेश्रीसंग, अहिंसाच परपीडानकरणें, शारीरं शरीरापामूनहोणारे-
ऐसें, तपउच्यते तपबोलिजेतें, ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥

अनुद्वेगकरंवाक्यंसत्यंप्रियहितंचयत् ॥

स्वाध्यायाभ्यसनंचैववाङ्मयंतपउच्यते ॥ १५ ॥

यत् जें, अनुद्वेगकरंवाक्यं भयनउपजवीऐसेंवाक्यजेतें, सत्यं खरें,
प्रियहितंच आवडतें, आणि ऐकणारासपरिणामींसुखऐसें, स्वा-
ध्यायाभ्यसनं वेदाभ्यासीव्यसन, वाङ्मयं इतकेंवाचेकरूननिर्वाह्य
ऐसें, तपः तपजेतें, उच्यते बोलिजेतें, ॥ १५ ॥ ॥ ॥

मनःप्रसादःसौम्यत्वंमौनमात्मविनिग्रहः ॥

भावसंशुद्धिरित्येतत्तपोमानसमुच्यते ॥ १६ ॥

मनःप्रसादः चित्तस्वस्थता, सौम्यत्वं अक्रूरता, मौनं मननं, आत्म-
विनिग्रहः विषयांपासूनमानसफिरवणें, भावसंशुद्धिः व्यवहारनि-
ष्कपटता, इत्येतत्तपः इतुकेंहेतपजेतें, मानसं मनेंसाध्यऐसें, उच्यते
बोलिजेतें, ॥ १६ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

श्रद्धयापरयातप्तं तपस्तत्रिविधं नरैः ॥

अफलाकांक्षिभिर्युक्तैः सात्त्विकं परिचक्षते ॥ १७ ॥

अफलाकांक्षिभिः फलेच्छारहितऐसे, युक्तैः एकाग्रचित्तऐसे, नरैः
पुरुषजेतीहीं, परया उत्कृष्टऐसी, श्रद्धया श्रद्धेकरून, त्रिविधं पूर्वोक्त
कायिकवाचिकमानसिकतीनप्रकारिचें, तप्तं तपिजेलेऐसें, तत्तपः तें-
तपजेंत्यातें, सात्त्विकं सात्त्विकक्षणोन, परिचक्षते बोलताहेत, ॥ १७ ॥

सत्कारमानपूजार्थं तपोदंभेन चैव यत् ॥

क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसंचलमध्रुवं ॥ १८ ॥

सत्कारमानपूजार्थं थोरक्षणवूनमानपूजाव्यावयानिमित्त, दंभेन चैव-
यत् दांभिकपणेंकरूनहीजें, तपःक्रियते तपकरिजेतें, तदिह तेंइहलो-
कीच, चलं चंचलऐसें, अध्रुवं क्षणिकऐसें, राजसं राजसक्षणून, प्रो-
क्तं बोलिजेले, ॥ १८ ॥   ॥   ॥   ॥   ॥

मूढग्राहेणात्मनो यत्पीडया क्रियते तपः ॥

परस्योत्सादनार्थं वा तत्तामसमुदाहृतं ॥ १९ ॥

मूढग्राहेण दुराग्रहेकरून, आत्मनः आपल्यादेहेंद्रियांच्या, पीडया
पीडेकरून, यत्तपः जेंतप, क्रियते करिजेतें, परस्योत्सादनार्थं वा दु-

सरियां व्याविनाशाकारणेंही, तत्तपः तेंतपजेतें, तामसंतामसह्मणून,
उदाहृतं कथिजेले, ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

दातव्यमितियद्दानंदीयतेनुपकारिणे ॥

देशेकालेचपात्रेचतद्दानंसात्त्विकंस्मृतं ॥ २० ॥

दातव्यमिति द्यावेंचऐसें, अनुपकारिणे फिरोनउपकारनव्हेजेणेंअ-
शाकारणें, देशे कुरुक्षेत्रादिकाचाठायीं, कालेच ग्रहणादिकाळीं,
पात्रेच सत्पात्राचाठायीं, यद्दानं तुलापुरुषादिदानजें, दीयते देइजे-
तें, तद्दानं तेंदानजेंतें, सात्त्विकं सात्त्विकह्मणून, स्मृतं कथिजेले, ॥ २० ॥

यत्तुप्रत्युपकारार्थंफलमुद्दिश्यवापुनः ॥

दीयतेचपरिक्लिष्टंतद्राजसमुदाहृतं ॥ २१ ॥

प्रत्युपकारार्थं फिरोनउपकाराचेइच्छेनें, फलमुद्दिश्यवा स्वर्गादिफला-
पेक्षेनेवा, यत्तुदीयतेच जेंदेइजेतें, तत् तेंदानजेंतें, परिक्लिष्टंपुनः फिरो-
नबहुतवेंचलेंऐशाक्लेशें, राजसं राजसऐसें, उदाहृतं वर्णिलें, ॥ २१ ॥

अदेशकालेयद्दानमपात्रेभ्यश्चदीयते ॥

असत्कृतमवज्ञातंतत्तामसमुदाहृतं ॥ २२ ॥

अदेशकाले अशुभस्थानआणिअशुभकाळीं, अपात्रेभ्यश्च नटादि-
कांतें, दीयते देइजेतें, असत्कृतं अवमानपूर्वक, अवज्ञातं तिरस्कार-
युक्त, यद्दानं असेंदानजें, तत् तें, तामसं तामसह्मणून, उदाहृतं दा-
खविलें, ॥ २२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ओंतत्सदितिनिर्देशोब्रह्मणस्त्रिविधःस्मृतः ॥

ब्राह्मणास्तेनवेदाश्चयज्ञाश्चविहिताःपुरा ॥ २३ ॥

ओंतत्सदिति ॐतत्सतऐसा, ब्रह्मणः परब्रह्मस्वरूपाचा, निर्देशः नाम-
व्यवहारजोतो, त्रिविधः तीनप्रकारचा, स्मृतः शिष्टांनींबोलिला, तेन

त्यात्रिविधनामैकरून, ब्राह्मणाः ब्राह्मणादिकजेते, वेदाश्च वेदजेते,
यज्ञाश्च यज्ञजेते, पुरा पूर्वी, विहिताः बोलिजेले, ॥ २३ ॥ ॥

तस्मादोमित्युदाहृत्ययज्ञदानतपःक्रियाः ॥

प्रवर्ततेविधानोक्ताःसततंब्रह्मवादिनां ॥ २४ ॥

तस्मात् त्याकारणास्तव, ॐमित्युदाहृत्य प्रणवउच्चारकरून, ब्रह्मवा-
दिनां ब्रह्मवादिजेत्यांच्या, विधानोक्ताः विधीनेंउक्तऐशा, यज्ञदानत-
पःक्रियाः यज्ञदानतपक्रियाज्यात्या, सततं निरंतर, प्रवर्तते प्रवर्तता-
हेत, ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तदित्यनभिसंधायफलंयज्ञतपःक्रियाः ॥

दानक्रियाश्चविविधाःक्रियंतेमोक्षकांक्षिभिः २५

तदिति तत्पदातेंउच्चारून, फलं फलजेंत्यातें, अनभिसंधाय इच्छान-
धरून, यज्ञदानतपःक्रियाः यज्ञादिक्रियाज्यात्या, विविधाः नानाप्र-
कारच्या, दानक्रियाश्च भूहिरण्यादिदानक्रियाज्यात्या, मोक्षकांक्षि-
भिः मोक्षइच्छावंतजेतीहीं, क्रियंते करिजेताहेत, ॥ २५ ॥ ॥१॥

सद्भावेसाधुभावेचसदित्येतत्प्रयुज्यते ॥

प्रशस्तेकर्मणितथासच्छब्दःपार्थयुज्यते ॥ २६ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, सद्भावे सद्भावाचाठायीं, साधुभावेच साधुभा-
वाचाठायीं, एतत्सदिति हासच्छब्दजोतो, प्रयुज्यते योजिजेतो, त-
था तसेंच, प्रशस्ते शुभऐसें, कर्मणि विवाहादिकर्माचाठायीं, स-
च्छब्दः हासतूशब्दजोतो, युज्यते संगतहोतो, ॥ २६ ॥ ॥ ॥

यज्ञेतपसिदानेचस्थितिःसदितिचोच्यते ॥

कर्मचैवतदर्थीयंसदित्येवाभिधीयते ॥ २७ ॥

यज्ञे यज्ञाचाठायीं, तपसि तपाचाठायीं, दानेच दानाचाठायीं, स्थि-

अष्टादशाध्यायप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वाध्यायीश्रद्धात्रिविधत्यामध्यै राजसताम-
सत्यागार्थैकोनत्यागआणिसंन्यासपुसावयाकारणेंप्रश्न ॥

अर्जुनउवाच संन्यासस्यमहाबाहोतत्त्वमिच्छामि
वेदितुं ॥ त्यागस्यचतुर्षीकेशपृथक्केशिनिषूदन ॥ १ ॥

हेमहाबाहो अगापराक्रमशीलहस्ता, संन्यासस्य संन्यासजोत्याचें,
तत्त्वं तात्पर्यजेंत्यातें, वेदितुं जाणावयाकारणें, इच्छामि इच्छितों,
त्यागस्यचत्यागाचेंही तत्त्वंतत्त्वातें, हेतुर्षीकेश अगाज्ञानेंद्रियस्वामि-
नू, पृथक् वेगळें, हेकेशिनिषूदन अगाकेशिहंत्या, ॥ १ ॥ ॥

श्रीभगवानुवाच काम्यानांकर्मणान्यासंसंन्यासंक
वयोविदुः ॥ सर्वकर्मफलत्यागंप्राहुस्त्यागंविचक्ष
णाः ॥ २ ॥

काम्यानांकर्मणां काम्यकर्मेज्जीत्यांचा, न्यासं त्यागजोत्यातें, संन्यासं
संन्यासऐशातें, कवयः पंडितजेते, विदुः जाणताहेत, सर्वकर्मफल-
त्यागं नित्यनैमित्तिककर्मांचाफलत्यागजोत्यातें, विचक्षणाः पंडित-
जेते, त्यागं त्यागनामकऐशातें, प्राहुः सांगताहेत, ॥ २ ॥ ॥ ॥

त्याज्यंदोषवदित्येकेकर्मप्राहुर्मनीषिणः ॥

यज्ञदानतपःकर्मनत्याज्यमितिचापरे ॥ ३ ॥

एके कोणीएक, मनीषिणः सांख्यवादीजेते, कर्म ज्योतिष्टोमादिकर्म-
जेतें, दोषवत् हिंसादोषयुक्तक्षणून, त्याज्यं टाकावें, इति याप्रकारें,
प्राहुः बोलताहेत, अपरे आणिकर्मांमासकजेते, यज्ञदानतपःकर्मन-
त्याज्यं टाकूनयेक्षणून प्राहुः बोलताहेत, ॥ ३ ॥ ॥ ॥ ॥

निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरतसत्तम ॥

त्यागो हि पुरुषव्याघ्रत्रिविधः संप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥

हे भरतसत्तम अगा भरतश्रेष्ठा, तत्र त्यागे त्या त्यागाविषयी, मे माझा, निश्चयं निश्चययुक्तविचारजो त्यातें, शृणु ऐक, हे पुरुषव्याघ्र अगा-पुरुषश्रेष्ठा, त्यागो हि संन्यासशब्देबोलिला त्यागजो तो, त्रिविधः तीनप्रकारचा, संप्रकीर्तितः शास्त्रेबोलिजेला, ॥ ४ ॥ ॥ ॥

यज्ञदानतपः कर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत् ॥

यज्ञोदानंतपश्चैव पावनानि मनीषिणां ॥ ५ ॥

यज्ञदानतपः कर्म यज्ञादिकजेतें, न त्याज्यं टाकून ये, तत् तें यज्ञादिकजेतें, कार्यमेवच करावेंच, यज्ञोदानंतपश्चैव यज्ञदानतपें जीतीं, मनीषिणां मननशीलांस, पावनानि चित्तशुद्धिकारक होत, ॥ ५ ॥ ॥ ॥

एतान्यपि तु कर्माणि संगंत्य त्वाफलानि च ॥

कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुत्तमं ॥ ६ ॥

हे पार्थ अगा कुंतीपुत्रा, एतान्यपि तु हीं यज्ञदानादिकेंतरी, कर्माणि कर्में जीतीं, संगंत्य त्वा मीकर्ता हा अभिमान टाकून, फलानिच फलापेक्षा टाकून, कर्तव्यानि करावीं, इति या प्रकारें, मे माझें, निश्चितं मतं निश्चितमत, उत्तमं थोरसंमत, ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥

नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ॥

मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्तितः ॥ ७ ॥

नियतस्य तु नित्येसैं, कर्मणः कर्मजें त्याचा, संन्यासः त्यागजो तो, नोपपद्यते नाही घडत, मोहात् अज्ञानास्तव, तस्य त्या कर्माचा, परित्यागः त्यागजो तो, तामसः तामसह्मणून, परिकीर्तितः बोलिजेला, ७

दुःखमित्येव यत्कर्म कायक्लेशभयात्त्यजेत् ॥

सकृत्वारजसंत्यागं नैव त्यागफलं लभेत् ॥ ८ ॥

यत्कर्म जेकर्म, दुःखमेवच दुःखचहोयऐसें, इति याप्रकारें, कायक्लेशभयात् शरीराच्या आयासभयेंकरून, त्यजेत् त्यजितोजरि, सः तो जोतो, राजसंत्यागं रजोगुणात्मक त्यागजोत्यातें, कृत्वा करून, त्यागफलं संन्यासफलमोक्षजोत्यातें, नैवलभेत् नाहींपावत, ॥ ८ ॥

कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियते र्जुन ॥

संगंत्यत्वा फलं चैव सत्यागः सात्विको मतः ॥ ९ ॥

हेअर्जुन अगापार्था, संगंत्यत्वा कर्तृत्वाभिमानटाकून, फलं चैव फलापेक्षाटाकून, कार्यमित्येव करावेंचऐसेंजें, नियतं श्रौतस्मार्तादि-नियमयुक्त, यत्कर्म जेकर्म, क्रियते करिजेतें, सत्यागः तो त्यागजोतो, सात्विकः सात्विकऐसा, मतः संमतहोय, ॥ ९ ॥ ॥ ॥ ॥

न द्वेष्ट्यकुशलं कर्म कुशलेनानुषज्जते ॥

त्यागी सत्त्वसमाविष्टो मेधावी छिन्नसंशयः ॥ १० ॥

मेधावी स्थिरबुद्धिऐसा, छिन्नसंशयः निरभिमानिऐसा, सत्त्वसमाविष्टः सत्त्वगुणयुक्तऐसा, त्यागी त्यागवंतजोतो, अकुशलं कर्म दुःखदायककर्मतिं, न द्वेष्टि नाहींद्वेषकरीत, कुशले सुखदायककर्मचिठार्यां, नअनुषज्जते नाहींगुंतत, ॥ १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

न हि देहभृता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ॥

यस्तु कर्मफल त्यागी सत्यागीत्यभिधीयते ॥ ११ ॥

देहभृता देहधारीजोतेणें, अशेषतः सर्वही, कर्माणि कर्मांतिं, त्यक्तुं टाकावयाकारणें, न हि शक्यं शक्यनव्हे, यस्तु जोतरि, कर्मफल त्यागी कर्मफलइच्छारहितजो, सः तो, त्यागीति त्यागीक्षणून, अभिधीयते बोलिजेतो, ॥ ११ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अनिष्टमिष्टमिश्रंचत्रिविधंकर्मणःफलं ॥

भवत्यत्यागिनांप्रेत्यनतुसंन्यासिनांकचित् ॥ १२ ॥

अनिष्टं क्रूरयोनिजन्मप्रद, इष्टं देवयोनिप्रद, मिश्रंच मनुष्यजन्मदे-
णारऐसें, कर्मणःफलं कर्माचेंफलजेतें, त्रिविधं तीनप्रकारचें, अत्या-
गिनां सकामजेत्यांस, प्रेत्य मरणानंतर, भवति होतें, कचित् कदाचि-
दपिही, संन्यासिनां कर्मफलत्यागीसंन्यासीजेत्यांस, नतु नाहींच, १२

पंचैतानिमहाबाहोकारणानिनिबोधमे ॥

सांख्येकृतांतेप्रोक्तानिसिद्धयेसर्वकर्मणां ॥ १३ ॥

हेमहाबाहो अगापराक्रमशीलहस्ता, सर्वकर्मणां सकळकर्माच्या,
सिद्धये सिद्धीकारणें, सांख्ये योगशास्त्रीं, कृतांते वेदांतशास्त्राचाठायीं,
एतानि पुढेंसांगितलेलीं, पंच पांच, कारणानि कारणेंजीत्यांतें मे
मजपासून, निबोध जाण, ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥

अधिष्ठानंतथाकर्ताकरणंचपृथग्विधं ॥

विविधाश्चपृथक्क्रेष्टादैवंचैवात्रपंचमं ॥ १४ ॥

अधिष्ठानं शरीरजेतें, तथा तसाच, कर्ता अहंकारजोतो, पृथग्विधं
भिन्नभिन्नऐशीं, करणंच अकराइंद्रियेंजीतीं, विविधाश्च वेगळ्यावे-
गळ्याऐशा, पृथक्क्रेष्टाः प्राणादिवायूचेव्यापारजेते, दैवंचैव तत्तद-
भिमानीदेवजेतेही, अत्र यासंख्येमध्ये, पंचमं पांचवें, ॥ १४ ॥ ॥

शरीरवाङ्मनोभिर्यत्कर्मप्रारभतेनरः ॥

न्याय्यंवाविपरीतंवापंचैतेतस्यहेतवः ॥ १५ ॥

नरः मनुष्यजोतो, शरीरवाङ्मनोभिः कायावाचामानसेंकरून, न्या-
य्यंवा सत्कर्महो, विपरीतंवा असत्कर्महो, यत्कर्म जेंकर्म, प्रारभते क-
रितो, तस्य त्याकर्मास, पंचएते मार्गेंबोलिजेलींतीपांच, हेतवः का-
रणहोत, ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तत्रैवंसतिकर्तारमात्मानंकेवलंतुयः॥

पश्यत्यकृतबुद्धित्वान्नसपश्यतिदुर्मतिः॥ १६॥

तत्र त्यासकळकर्मचाठायी, एवंसति ऐसेपांचकर्तेअसतां, केवलं निरुपाधिकऐसा, आत्मानं आपणातें, कर्तारंतु कर्ताह्मणूनतरी, यःपश्यति जोपाहतो, सदुर्मतिः तोदुर्बुद्धिजोतो, अकृतबुद्धित्वात् शास्त्राचारशिक्षितबुद्धिरहितयास्तव, नपश्यति नाहींबरवेंपाहात, ॥ १६॥

यस्यनाहंकृतोभावोबुद्धिर्यस्यनलिप्यते॥

हत्वापिसइमंलोकान्नहंतिननिबध्यते॥ १७॥

यस्य ज्यास, अहंकृतोभावः मीकर्ता, असाभावजोतो, ननाहीं, यस्य ज्याची, बुद्धिः बुद्धीजेते, नलिप्यते इष्टानिष्टादिकींगुंततनाहीं, सः तो, इमान्लोकान् यालोकांतें, हत्वापि लोकदृष्ट्या मारूनही, नहंति स्वदृष्टीनेंनाहींमारीत, ननिबध्यते त्याफळेंबद्धहोतनाहीं, ॥ १७॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ज्ञानंज्ञेयंपरिज्ञातात्रिविधाकर्मचोदना॥

करणंकर्मकर्तेतित्रिविधःकर्मसंग्रहः॥ १८॥

ज्ञानं इष्टसाधनाचीजाणीवजे, ज्ञेयं दृष्टसाधनकर्मजें, परिज्ञाता यादोहींचासोपाधिकआश्रयजो, एवंयाप्रकारें, कर्मचोदना कर्मप्रवृत्तीसकारण, त्रिविधा तीनप्रकारची, करणं श्रोत्रादिइंद्रिजेजीतीं, कर्म कर्त्याचेंइच्छितजें, कर्ता क्रियेचाकरणार, इति याप्रकारें, कर्मसंग्रहः कर्मव्यवहारजोतो, त्रिविधः तीनप्रकारचा, ॥ १८॥

ज्ञानंकर्मचकर्ताचत्रिधैवगुणभेदतः॥

प्रोच्यतेगुणसंख्यानेयथावच्छृणुतान्यपि॥ १९॥

ज्ञानं जाणीवजे, कर्मच क्रियाजेतिही, कर्ताच कर्ताजोतो, गुणभे-
दतः सात्विकादिगुणभेदेकरून, त्रिधैव तीनप्रकारचें, गुणसंख्याने
कपिलशास्त्राचेठायीं, प्रोच्यते बोलिजेतें, तान्यपि त्यांतेंही, यथाव-
त् जैसींआहेततैसीं, शृणु ऐक, ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययमीक्षते ॥

अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकं ॥ २० ॥

विभक्तेषु वेगळींवेगळींआहेतऐसीं, सर्वभूतेषु सर्वभूतांचाठायीं, येन
ज्याज्ञानेंकरून, अविभक्तं नाहींवेगळाऐसा, अव्ययं नाशरहितऐ-
सा, एकंभावं एकभावजोल्यातें, ईक्षते पाहतो, तज्ज्ञानं तेंज्ञानजेंत्या-
तें, सात्त्विकं सात्त्विकऐशातें, विद्धि जाण, ॥ २० ॥ ॥ ॥

पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावान् पृथग्विधान् ॥

वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसं ॥ २१ ॥

सर्वेषुभूतेषु समस्तभूतांचाठायीं पृथक्त्वेन वेगळेंकरूनतरी, नानाभा-
वान् वेगळालेजीवजेत्यांतें, पृथक्विधान् वेगळ्याप्रकारें, वेत्ति जा-
णतो, इति याप्रकारें यज्ज्ञानं जेंज्ञान, तज्ज्ञानं तेंज्ञानजेत्यांतें, रा-
जसं राजसऐशातें, विद्धि जाण, ॥ २१ ॥ ॥ ॥

यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन्कार्ये सक्तमहैतुकं ॥

अतत्त्वार्थवदल्पंच तत्तामसमुदाहृतं ॥ २२ ॥

कृत्स्नवत् सर्वांसारिखें, एकस्मिन्कार्ये एकदेहप्रतिमादिकाचाठायीं,
सक्तं लागोनराहिलेंऐसें, अहैतुकं युक्तिरहितऐसें, अतत्त्वार्थवत् ख-
राअर्थनाहींजेथेंतेंऐसें, अल्पंच अल्पविषयऐसें, यत्तु जेंज्ञान, तत्
तें, तामसं तामससुह्णून, उदाहृतं दाखविलें, ॥ २२ ॥ ॥ ॥

नियतंसंगरहितमरागद्वेषतः कृतं ॥

अफलप्रेप्सुनाकर्मयत्तत्सात्विकमुच्यते ॥ २३ ॥

नियतं नित्यविहितऐसें, संगरहितं फलापेक्षारहितऐसें, अरागद्वेषतः रागद्वेषरहित, कृतं केलेंजें, अफलप्रेप्सुना निष्कामकर्ताजोतेणें, यत्कर्म जेंकर्म, तत् तें, सात्विकं सत्वगुणयुक्तऐसें, उच्यते बोलिजेतें, ॥ २३ ॥

यत्तुकामेप्सुनाकर्मसाहंकारेणवापुनः ॥

क्रियतेबहुलायासंतद्राजसमुदाहृतं ॥ २४ ॥

कामेप्सुना फलइच्छावंतजोतेणें, वाअथवा साहंकारेण, अहंकारयुक्तजोतेणें, यत्तु जेंतरी, पुनः मागुतीं, बहुलायासं अतिक्लेशयुक्तऐसें, यत्कर्म असेंजेंकर्म, क्रियते करिजेतें, तत् तें, कर्मजेंतें, राजसं राजसह्मणून, उदाहृतं बोलिजेलें, ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥

अनुबंधंक्षयंहिसामनवेक्ष्यचपौरुषं ॥

मोहादारभ्यतेकर्मतत्तामसमुदाहृतं ॥ २५ ॥

अनुबंधं सकलकर्माचें, पश्चाद्वाविशुभाशुभफलजेंत्यातें क्षयं वित्तव्ययातें, हिंसां परपीडेतें, पौरुषं आपुल्यासामथ्यतिं, अनवेक्ष्य नविचारून, मोहात् अविवेकास्तव, यत्कर्म जेंकर्म, आरभ्यते करिजेतें, तत् तेंकर्म, तामसं तामसह्मणून, उदाहृतं, बोलिजेलें, ॥ २५ ॥ ॥

मुक्तसंगोऽनहंवादीधृत्युत्साहसमन्वितः ॥

सिद्धसिद्धोनिर्विकारःकर्तासात्विकउच्यते ॥ २६ ॥

मुक्तसंगः संगरहितऐसा, अनहंवादी गर्वाक्तिरहितऐसा, धृत्युत्साहसमन्वितः धैर्यहर्षयुक्तऐसा, सिद्धसिद्धोः सिद्धिअसिद्धींचाठार्या, निर्विकारः विषादरहितऐसा, कर्ता कर्ताजोतो, सात्विकः सात्विकऐसा, उच्यते बोलिजेतो, ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रागीकर्मफलप्रेप्सुर्लुब्धोहिंसात्मकोशुचिः ॥

हर्षशोकान्वितःकर्त्ताराजसःपरिकीर्तितः॥२७॥

रागी पुत्रादिस्नेहवंत, कर्मफलप्रेप्सुः कर्मफलकामीऐसा, लुब्धः पर-
धनापेक्षीऐसा, हिंसात्मकः परपीडात्मकऐसा, अशुचिः शौचशून्य-
ऐसा, हर्षशोकान्वितः लाभालाभहर्षशोकान्वितऐसा, कर्ता कर्ताजो-
तो, राजसः रजोगुणात्मकह्मणून, परिकीर्तितः सांगिजेला, ॥ २७ ॥

अयुक्तःप्राकृतःस्तब्धःशठोनैष्कृतिकोलसः॥

विषादीदीर्घसूत्रीचकर्त्तातामसउच्यते॥२८॥

अयुक्तः असावधानऐसा, प्राकृतः विवेकरहितऐसा, स्तब्धः मूर्खऐसा,
शठः स्वसामर्थ्यवंचकऐसा, नैष्कृतिकः परावमानीऐसा, अलसः उ-
द्योगरहितऐसा, विषादी रडकास्वभावऐसा, दीर्घसूत्रीच आजकराव-
याचेंतेंमहिन्यानंतरकरीऐसा, कर्ता कर्ताजोतो, तामसउच्यते ताम-
सह्मणिजेतो, ॥ २८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

बुद्धेर्भेदं धृतेश्चैव गुणतस्त्रिविधं शृणु ॥

प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्त्वेन धनं जय ॥२९॥

हे धनं जय अगाधनं जया, बुद्धेः बुद्धीचा, धृतेश्चैव धैर्यजेंत्याचाही,
गुणतः गुणास्तव, त्रिविधं तीनप्रकारचा, अशेषेण संपूर्णही, पृथक्त्वे-
न वेगळेपणेंकरून, प्रोच्यमानं सांगिजेतोऐसा, भेदं भेदजोत्यातें, शृ-
णु ऐक, ॥ २९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रवृत्तिंच निवृत्तिंच कार्याकार्येभयाभये ॥

बंधं मोक्षंच यावेत्ति बुद्धिः सा पार्थ सा त्विकी ॥३०॥

हे पार्थ अगाअर्जुना, प्रवृत्तिंच कर्ममार्गजोत्यातें, निवृत्तिंच संन्या-
समार्गजोत्यातेंही, कार्याकार्ये करणेंनकरणेंजेंत्यातें, भयाभये कर्म-
गीभय संन्यासमार्गीअभययातें, बंधं मिथ्याज्ञानकृतबंधजोत्यातें,

मोक्षं च ज्ञानमार्गीमोक्षजोत्याते, यावेत्ति जीबुद्धिजाणते, साबुद्धिः
तीबुद्धिजीती, सात्विकी सत्वस्वभावहोय, ॥ ३० ॥ ॥ ॥

ययाधर्ममधर्मंचकार्यंचाकार्यमेवच ॥

अयथावत्प्रजानातिबुद्धिः सापार्थराजसी ॥ ३१ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, यया ज्याबुद्धीनें, धर्मं धर्माते, अधर्मंच शास्त्री-
निषिद्धजोत्याते, कार्यंच विहितकार्याते, अकार्यमेवच नकरावेते-
ही, अयथावत् लटक्यासारिखें, प्रजानाति बहुतजाणते, साबुद्धिः
तीबुद्धीजीती, राजसी रजोगुणस्वभाववंत, ॥ ३१ ॥ ॥ ॥

अधर्मधर्ममितियामन्यते तमसावृता ॥

सर्वार्थान्विपरीतांश्चबुद्धिः सापार्थतामसी ॥ ३२ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, अधर्मं ख्यात्यर्थदेणेंजेंत्याते, धर्ममिति धर्मह-
णून, तमसावृता तमोगुणयुक्त, या जीबुद्धि, मन्यते मानिते, सर्वा-
र्थान् दृष्टादृष्टप्रयोजनांतेंही, विपरीतांश्च विपरीतऐशांतें, मन्यते मा-
निते, साबुद्धिः तीबुद्धिजीती, तामसी तमस्वभाववंत, ॥ ३२ ॥ ॥

धृत्याययाधारयते मनः प्राणेंद्रियक्रियाः ॥

योगेनाव्यभिचारिण्याधृतिः सापार्थसात्विकी ॥ ३३ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, अव्यभिचारिण्या स्वरूपीं एकाग्रऐशी, योगेन
चित्तैकाग्र्यकरून, ययाधृत्या ज्याधृतीकरून, मनः प्राणेंद्रियक्रियाः
मनप्राणइंद्रियांच्याक्रियाज्यात्यांतें, धारयते एकाग्रकरितो, साधृतिः
तीधृतिजीती, सात्विकी सात्विकस्वभाववंत, ॥ ३३ ॥ ॥ ॥

ययातुधर्मकामार्थान्धृत्याधारयतेर्जुन ॥

प्रसंगेनफलाकांक्षीधृतिः सापार्थराजसी ॥ ३४ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, ययातुधृत्या ज्याधृतीकरून, धर्मकामार्थान्

धर्मअर्थकामयातिहीतें, धारयते धरितो, प्रसंगेन मीकर्तायाअभि-
मानवशेंकरून, फलाकांक्षी फलातेंअपेक्षितो, हेपार्थ अगाअर्जु-
ना, साधृतिः तीधृतीजीती, राजसी रजोगुणात्मक, ॥ ३४ ॥ ॥

ययास्वप्नंभयंशोकंविषादंमदमेवच ॥

नविमुंचतिदुर्मेधाधृतिःसापार्थतामसी ॥ ३५ ॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, यया ज्याधृतीकरून, स्वप्नं स्वप्नातें, भयं त्रासातें,
शोकं शोकातें, विषादं विषादातें, मदमेवच उन्मत्तताजेतीतें, दुर्मे-
धाः विवेकरहितपुरुषजोतो, नविमुंचति नाहींसोडीत, साधृतिः ती-
धृतीजीती, तामसी तमोगुणवंतहोय, ॥ ३५ ॥ ॥ ॥ ॥

सुखंत्विदानींत्रिविधंशृणुमेभरतर्षभ ॥

अभ्यासाद्रमतेयत्रदुःखांतंचनिगच्छति ॥ ३६ ॥

हेभरतर्षभ अगाभरतश्रेष्ठा, इदानीं आतां, त्रिविधं तिहींप्रकारचें,
सुखंतु सुखजेंत्यातें, मे मजपासून, शृणु ऐक, यत्र ज्यासुखाचाठा-
यीं, अभ्यासात अतिपरिचयजोतेणेंकरून, रमते तल्लीनहोतो, दुःखां-
तंच सर्वदुःखांच्यानाशातेंही, निगच्छति बरेंपावतो, ॥ ३६ ॥ ॥

यत्तदग्रेविषमिवपरिणामेऽमृतोपमं ॥

तत्सुखंसात्त्विकंप्रोक्तमात्मबुद्धिप्रसादजं ॥ ३७ ॥

यत्तत् तेजें, अग्रे आरंभीं, विषमिव विषासारिखें, परिणामे शेवटीं,
अमृतोपमं आत्माकारवृत्तिअमृतासारिखें, आत्मबुद्धिप्रसादजं आ-
पल्याबुद्धीतेंसाध्यऐसें, तत्सुखं तेंसुखजेतें, सात्त्विकं सत्वप्रधानऐसें,
प्रोक्तं बोलिजेलें, ॥ ३७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विषयेंद्रियसंयोगाद्यत्तदग्रेऽमृतोपमं ॥

परिणामेविषमिवतत्सुखंराजसंस्मृतं ॥ ३८ ॥

विषयेन्द्रियसंयोगात् विषयआणिइन्द्रियेयांच्यासंयोगापासून, यत्तत् जेंप्रसिद्ध, अग्रे आरंभी, अमृतोपमं स्त्रीसुखादिअमृतासारिखें, परिणामे शेवटीं, विषमिव विषासारिखें, तत्सुखं तेंसुखजेतें, राजसं रजप्रधानऐसें, स्मृतं बोलिजेलें, ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥

यदग्रेचानुबंधेचसुखंमोहनमात्मनः॥

निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतं ॥ ३९ ॥

यदग्रेच जेंआरंभीच, अनुबंधेच अंती, आत्मनः आपणास, मोहनं मोहकारणऐसें, निद्रालस्यप्रमादोत्थं निद्राआळसअसावधानतेपासून, तत्सुखं तेंसुखजेतें, तामसमुदाहृतं तामसह्मणूनबोलिजेलें, ३९॥

नतदस्तिपृथिव्यांवादिविदेवेषुवापुनः॥

सत्त्वंप्रकृतिजैर्मुक्तंयदेभिःस्यान्निर्गुणैः॥४०॥

प्रकृतिजैः प्रकृतीपासूनझालेऐसे, एभिस्त्रिभिर्गुणैः यातिहीं गुणांनीं, मुक्तं सोडिलेंऐसें, सत्त्वं स्थावरजंगमात्मकसर्वही, यत्स्यात् जेंहोय, तत् तें, पृथिव्यांवा पृथिवीचाठायींही, दिवि स्वर्गाचाठायीं, देवेषु देवांचाठायीं, आणिकनाही अवघात्रिगुणमायिकमिथ्याभाव, ॥४०॥

ब्राह्मणक्षत्रियविशांशूद्राणांचपरंतप ॥

कर्माणिप्रविभक्तानिस्वभावप्रभवैर्गुणैः॥४१॥

मोक्षकशानेंअसावाअसेंह्मणशीलतर स्वधर्मद्वाराभगवत्आराधनानें आणितत्पसादेकरूनमोक्षहोतोह्यागीतासारसंग्रहाच्याप्रदर्शनार्थभगवंतबोलतो, ॥ हेपरंतप अगाशत्रुतापना, ब्राह्मणक्षत्रियविशां ब्राह्मणक्षत्रियवैश्ययांस, शूद्राणांच शूद्रजेत्यांसही, स्वभावप्रभवैः सत्त्वप्रधानब्राह्मण, सत्वोपसर्जनरजःप्रधानक्षत्रिय, तमोपसर्जनरजः प्रधानवैश्य, रजोपसर्जनतमःप्रधानशूद्रऐसे, गुणैः गुणजेतीहींकरून, कर्माणि कर्मेजीतीं, प्रविभक्तानि वेगळालींकेलींऐशीं, ॥ ४१ ॥

शमोदमस्तपःशौचंक्षांतिरार्जवमेवच॥

ज्ञानंविज्ञानमास्तिक्यंब्रह्मकर्मस्वभावजं॥४२॥

शमः चित्तोपरम, दमः बाह्यइंद्रियनिग्रह, तपः पूर्वोक्तशारीरादि, शौचं शुचिता, क्षांतिः क्षमा, आर्जवमेवच कौटिल्यरहिततातेही, ज्ञानं तेरावेअध्यायीसांगीतलेंजें, विज्ञानं कर्मकांडकौशल्य ब्रह्मकांडअनुभव, आस्तिक्यं सात्विकभक्तीजीती, स्वभावजं सत्वस्वभावसाध्य, ब्रह्मकर्म, ब्राह्मणाचेंकर्मजेंनवविधतें, ॥ ४२ ॥ ॥ ॥ ॥

शौर्यंतेजोधृतिर्दाक्ष्यंयुद्धेचाप्यपलायनं॥

दानमीश्वरभावश्चक्षात्रंकर्मस्वभावजं॥४३॥

शौर्यं पराक्रमजोतो, तेजः शत्रुनिवारणसामर्थ्य, धृतिः धैर्यजेतें, दाक्ष्यं दक्षभावजोतो, युद्धेचाप्यपलायनं युद्धाचाठायीपाठमोरेंहोऊननपळणें, दानं मुक्तहस्तता, ईश्वरभावश्च प्रजारक्षणीसामर्थ्यप्रगटकरणें, क्षात्रंकर्म क्षत्रियांचेंकर्मजेतें, स्वभावजं रजोगुणस्वभावजन्यऐसें, ४३

कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यंवैश्यकर्मस्वभावजं॥

परिचर्यात्मकंकर्मशूद्रस्यापिस्वभावजं॥४४॥

कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यं शेतकरणेंगाईराखणेंपदार्थघेणेंविकणें, स्वभावजं स्वगुणासारिखें, वैश्यकर्म वैश्याचेंकर्म, परिचर्यात्मकं वर्णत्रयांचीसेवाकरणें, शूद्रस्यापि शूद्राचेंही, स्वभावजंकर्म गुणानुरूपक्रिया, ॥ ४४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स्वेस्वेकर्मण्यभिरतःसंसिद्धिलभतेनरः॥

स्वकर्मनिरतःसिद्धियथाविंदतितच्छृणु॥४५॥

स्वेस्वेकर्मणि आपुल्याआपुल्याअधिकारकर्मांचाठायीं, अभिरतः रतलाऐसा, नरः मनुष्यजोतो, संसिद्धि ज्ञानाधिकारातें, लभते पा-

वतो, स्वकर्मनिरतः आपुल्यास्वकर्मीरतऐसा, सिद्धि ज्ञानाधिकारातें, विंदति जसापावतो, तच्छृणु तेंऐक, ॥ ४५ ॥ ॥ ॥ ॥

यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततं ॥

स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवः ॥ ४६ ॥

यतः ज्याअंतरात्म्यापासून, भूतानां प्राण्यांची, प्रवृत्तिः प्रवर्ततीक्रिया, येन ज्याअंतरात्म्यानें, इदं सर्वं हें सर्वविश्वजेतें, ततं व्यापिलें आहे, स्वकर्मणा स्ववर्णाश्रमधर्मेकरून, तं त्याअंतरात्म्यातें, अभ्यर्च्य आराधितां, मानवः मनुष्यजोतो, सिद्धि मोक्षाधिकारातें, विंदति पावतो, ॥ ४६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रेयान् स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ॥

स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्बिषं ॥ ४७ ॥

स्वनुष्ठितात् बरव्याप्रकारें अनुष्ठिलाऐसा, परधर्मात् परधर्मापेक्षां, स्वधर्मः आपुलाधर्मजोतो, विगुणः न्यूनगुणही, श्रेयान् फलदायक होय, स्वभावनियतं स्वभावनिर्मितऐसें, कर्म पूर्वोक्तप्रकारें क्षत्रियांस उक्तयुद्धादिकर्मातें, कुर्वन् गोत्रवधादिकरित असतांही, किल्बिषं कल्मषातें, नाप्नोति नाहीं पावत, ॥ ४७ ॥ ॥ ॥ ॥

सहजं कर्म कौंतेय सदोषमपि न त्यजेत् ॥

सर्वारंभा हि दोषेण धूमेनाग्निरिवावृताः ॥ ४८ ॥

हे कौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, सहजं कर्म आपलें स्वधर्मकर्म जें त्यातें, सदोषमपि दोषयुक्त ऐशातेंही, न त्यजेत् टाकून ये, हि ज्याकारणास्तव, सर्वारंभाः दृष्टादृष्टकर्मारंभजेते, धूमेन धुरें करून, अग्निरिव अग्नीच्यापरी, दोषेण दोषें करून, आवृताः व्याप्त आहेत, ॥ ४८ ॥ ॥ ॥

असक्तबुद्धिःसर्वत्रजितात्माविगतस्पृहः ॥

नैष्कर्म्यसिद्धिपरमांसंन्यासेनाधिगच्छति ॥ ४९ ॥

सर्वत्र सर्वांठार्यां, असक्तबुद्धिः इच्छारहितबुद्धिज्याचीऐसा, जितात्मा
निरहंकारऐसा, विगतस्पृहः फलापेक्षारहितऐसा, संन्यासेन संन्यास-
योगजोतेणेंकरून, परमां उत्कृष्टऐशी, नैष्कर्म्यसिद्धि चित्तशुद्धिद्वा-
रामोक्षाधिकारातें, अधिगच्छति पावतो, ॥ ४९ ॥ ॥ ॥

सिद्धिप्राप्तोयथाब्रह्मतथाप्नोतिनिबोधमे ॥

समासेनैवकौंतेयनिष्ठाज्ञानस्ययापरा ॥ ५० ॥

हेकौंतेय अगाकुंतीपुत्रा, सिद्धिप्राप्तः नैष्कर्म्यसिद्धीतेंपावलाऐसा,
यथा ज्याप्रकारें, ब्रह्मप्राप्तोति ब्रह्मातेंपावतो, तथा त्याप्रकारें, मे मा-
झ्यावचनेंकरून, समासेनैव संक्षेपेंकरूनच, ज्ञानस्य ज्ञानाची, या
जी, परानिष्ठा परमसीमाजी, तां तीतें, निबोध जाण, ॥ ५० ॥

बुद्ध्याविशुद्धयायुक्तोधृत्यात्मानंनियम्यच ॥

शब्दादीन्विषयांस्यत्कारागद्वेषौव्युदस्यच ॥ ५१ ॥

विशुद्धया शुद्धऐशी, बुद्ध्या बुद्धिजीतीणेंकरून, युक्तः युक्तहोत्साता,
धृत्या पूर्वोक्तसात्विकधृतीजेतीणेंकरून, आत्मानं अंतःकरणातें, निय-
म्यच निश्चलकरून, शब्दादीन्विषयान् शब्दादिविषयजेत्यांतें, त्य-
क्त्वा टाकून, रागद्वेषौ रागद्वेषजेत्यांतें, व्युदस्यच टाकून, ॥ ५१ ॥

विविक्तसेवीलध्वाशीयतवाक्कायमानसः ॥

ध्यानयोगपरोनित्यंधैराग्यंसमुपाश्रितः ॥ ५२ ॥

विविक्तसेवी एकांतीरमता, लध्वाशी मितभोजी, यतवाक्कायमानसः
नियमिलींआहेतवाचाकायामनजेणें, नित्यं निरंतर, ध्यानयोगपरः
ध्यानयोगीतत्परऐसा, वैराग्यं विषयत्यागबुद्धिजीतीतें, समुपाश्रि-
तः बरव्याप्रकारेंआश्रयिलाऐसा, ॥ ५२ ॥ ॥ ॥ ॥

अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहं ॥

विमुच्य निर्ममः शांतो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ५३ ॥

अहंकारं मीपणातें, बलं दुराग्रहातें, दर्पं दुर्मार्गितें, कामं विषयाभिलाषातें, क्रोधं रागातें, परिग्रहं संग्रहातें, विमुच्य टाकून, निर्ममः ममतारहितऐसा, शांतः परमनिवृत्तिवंत पुरुषजोतो, ब्रह्मभूयाय मीब्रह्मयानिश्चयाकारणें, कल्पतें योग्यहोतो, ॥ ५३ ॥ ॥ ॥

ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मानं शोचति न कांक्षति ॥

समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते परां ॥ ५४ ॥

ब्रह्मभूतः ब्रह्मभावी निश्चयवंतऐसा, प्रसन्नात्मा स्वस्थचित्तऐसा, न शोचति न कांक्षति गेल्यापदार्थाचा शोकअप्राप्तीची इच्छानाहीं करीत, सर्वेषु भूतेषु सकलभूतांचा ठायी, समः समानभावऐसा, परां उत्कृष्टऐशी, मद्भक्ति माझ्या भक्तीतें, लभते पावतो, ॥ ५४ ॥ ॥ ॥

भक्त्या मामभिजानाति यावान्यश्चास्मितत्त्वतः ॥

ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनंतरं ॥ ५५ ॥

भक्त्या परमभक्तीनें, यावान् जितका, यश्चास्मि जो आहेंमी, मां त्यामातें, अभिजानाति जाणतो, ततः त्यानंतर, मां मातें, इति याप्रकारें, तत्त्वतः श्रुत्युक्तअनुभवपूर्वकतत्त्वज्ञानानें, ज्ञात्वा जाणून, तदनंतरं त्यानंतर, मां मजप्रति, विशते ऐक्यभावे मिळतो, ॥ ५५ ॥

सर्वकर्माण्यपि सदा कुर्वाणो मद्भयाश्रयः ॥

मत्प्रसादादवाप्नोति शाश्वतं पदमव्ययम् ॥ ५६ ॥

सर्वकर्माण्यपि नित्यनैमित्तिकादिसर्व कर्मांतेंही, सदा निरंतर, कुर्वाणः करणारऐसा, मद्भयाश्रयः चित्तानें माझा संग धरिला ज्याणेंऐसा, मत्प्रसादात् माझ्या प्रसादास्तव, शाश्वतं अढळऐसें, अव्ययं अवेच-

ऐसे, पदं सर्वोत्कृष्टस्थानातें, आमोति पावतो, ॥ ५६ ॥

चेतसासर्वकर्माणिमयिसंन्यस्यमत्परः ॥

बुद्धियोगमुपाश्रित्यमच्चित्तःसततंभव ॥ ५७ ॥

चेतसा चित्तेंकरून सर्वकर्माणि सर्वकर्मेंजीत्यातें, मयि माझाठायीं, संन्यस्य अर्पणकरून, मत्परः मीचआहेंपरह्मणजेप्राप्यपुरुषार्थज्या-
सऐसा, बुद्धियोगं बुद्धियोगजोत्यातें, आश्रित्य आश्रयून, सततं नि-
रंतर, मच्चित्तोभव माझाठायींचआहेचित्तज्याचेंऐसाहो, ॥ ५७ ॥

मच्चित्तःसर्वदुर्गाणिमत्प्रसादात्तरिष्यसि ॥

अथचेत्वमहंकारान्नश्रोष्यसिविनंद्यसि ॥ ५८ ॥

मच्चित्तः माझाठायींचमनज्याचेंऐसाजोतूंतो, मत्प्रसादात् माझ्याप्रस-
न्नतेस्तव, सर्वदुर्गाणि सर्वदुर्गरूपदुःखेंजीत्यातें, तरिष्यसि तरसील,
'अथचेत् अथवा, त्वं तूं अहंकारात् अहंकारास्तव, नश्रोष्यसि ना-
हींऐकशीलतरी, विनंद्यसि नाशातेंपावशील, ॥ ५८ ॥

यदहंकारमाश्रित्यनयोत्स्यइतिमन्यसे ॥

मिथ्यैषव्यवसायस्तेप्रकृतिस्त्वांनियोक्ष्यति ॥ ५९ ॥

यत् ज्याकारणास्तव, अहंकारं अहंकारजोत्यातें, आश्रित्य अवलं-
बून, नयोत्स्ये युद्धनकरीं, इति ऐसें, मन्यसे मानितोस, ते तुझा, ए-
षः हाजोतो, व्यवसायः निश्चयजोतो, मिथ्यैव लटकाच, प्रकृतिः रजो
गुणस्वभावऐशीजीती, त्वां तूतें, नियोक्ष्यति युद्धींप्रवर्तविलच ॥ ५९ ॥

स्वभावजेनकौंतेयनिबद्धःस्वेनकर्मणा ॥

कर्तुंनेच्छसियन्मोहात्करिष्यस्यवशोपितत् ॥ ६० ॥

हेकौंतेय अगाअर्जुना, स्वभावजेन संस्कारापासूनउत्पन्नऐसें, स्वेन-
कर्मणा आपुल्याकर्मेंकरून, निबद्धः बांधलाआहेस, मोहात् अज्ञा-

नास्तव, यत् जें कर्तुं करावयाकारणें, नेच्छसि नाहींइच्छित, अवशो-
पि कर्मपरतंत्रहोत्साता, तत् युद्धादिकर्मजेंत्यातें, करिष्यसि करशी-
लच, ॥ ६० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ईश्वरःसर्वभूतानांलहदेशेऽर्जुनतिष्ठति ॥

भ्रामयन्सर्वभूतानियंत्रारूढानिमायया ॥६१॥

हेअर्जुन अगाअर्जुना, सर्वभूतानां समस्तप्राण्यांच्या, लहदेशे लहय-
स्थानीं, ईश्वरः अंतर्यामीजोतो, तिष्ठति राहतो, किं कुर्वन् यंत्रारू-
ढानि शरीररूपयंत्रावरवैसलींआहेतऐशीं, सर्वभूतानि समस्तप्राणि-
जेत्यांतें, मायया मायेनें, भ्रामयन् फिरवितअसतां, ॥ ६१ ॥

तमेवशरणंगच्छसर्वभावेनभारत ॥

तत्प्रसादात्परांशांतिस्थानंप्राप्स्यसिशाश्वतं ॥६२॥

हेभारत अगाभरतवंशजा, सर्वभावेन सर्वभावेकरून, तमेव त्याईश्व-
रातेंच, शरणंगच्छ शरणजा, तत्प्रसादात् त्याच्याप्रसादास्तव, परां-
शांति उत्कृष्टशांतीजीतीतें, शाश्वतस्थानं अचलधामातें, प्राप्स्यसि
पावशील, ॥ ६२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इतितेज्ञानमाख्यातंगुह्याद्बुध्यतरंमया ॥

विमृश्यैतदशेषेणयथेच्छसितयाकुरु ॥ ६३ ॥

मया म्यां, ते तुज, इति याप्रकारें, गुह्याद्बुध्यतरं अत्यंतगोप्यऐसें, ज्ञा-
नं ज्ञानजेतें, आख्यातं उपदेशिलें, एतत् यातें, अशेषेण पूर्वापरवरवें,
विमृश्य विचारून, यथेच्छसि जैशीइच्छाअसेल, तथाकुरु तैसेंक-
रीं, ॥ ६३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सर्वगुह्यतमंभूयःशृणुमेपरमंवचः ॥

इष्टोसिमेदृढमितिततोवक्ष्यामितेहितं ॥ ६४ ॥

भूयः मागुर्ती, सर्वगुह्यतमं सर्वगुह्यांपेक्षांहीअत्यंतगुप्तऐसें, परमं उत्कृष्टऐसें, मेवचः माझेवचनजेंत्यातें, शृणु आईक, कांतरी, मे मज, दृढं अत्यंत, इष्टःअसि आवडताआहेस, इति ऐसेंमानून, ततः त्याइष्टत्वास्तव, ते तुज, हितं हितजेंत्यातें, वक्ष्यामि सांगतो, ॥ ६४ ॥

मन्मनाभवमद्भक्तोमद्याजीमांनमस्कुरु ॥

मामेवैष्यसिसत्यंतेप्रतिजानेप्रियोऽसिमे ॥६५॥

मन्मनाभव माझेठाईचमनज्याचेंऐसाहोई, मद्भक्तः माझाभक्तऐसा, मद्याजी माझेपूजनशीलऐसा, मांनमस्कुरु मातेंनमस्कारकर, मामेव मातेंच, एष्यसि ऐक्यत्वासयेशील, सत्यं खरें, मे मज, प्रियोसि आवडता आहेस, ते तुज, प्रतिजाने प्रतिज्ञाकरितों, ॥ ६५ ॥

सर्वधर्मान्परित्यज्यमामेकंशरणंव्रज ॥

अहंत्वासर्वपापेभ्योमोक्षयिष्यामिमाशुचः ॥६६॥

सर्वधर्मान् सर्वधर्मांतें, परित्यज्य टाकून, मामेकं मजएकातें, शरणं-व्रज शरणागतहोई, अहं मीजोतो, त्वां तूतें, सर्वपापेभ्यः सकलकर्मरूपपापापासून, मोक्षयिष्यामि मुक्तकरीन, त्वं तूं, माशुचः गोघ्नवधादिशोकातेंकरूनको, ॥ ६६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इदंतेनातपस्कायनाभक्तायकदाचन ॥

नचाशुश्रूषवेवाच्यंनचमांयोऽभ्यसूयति ॥६७॥

इदं हेंगीताशास्त्रजेतें, अतपस्काय तपस्विधर्महीनत्याकारणें, नवाच्यं नसांगावें, अभक्ताय भक्तिहीनातें, कदाचन कोणेकाळींहीनसांगावें, अशुश्रूषवे श्रवणकिंवासेवाहीनातें, मां मीपरमात्माजोल्यामातें, यःजो, अभ्यसूयति मनुष्यबुद्धीनेंदोषारोपणेंनिदितोत्यासहीनसांगावें, ६७॥

यइदंपरमंगुल्यंमद्भक्तेष्वभिधास्यति ॥

भक्तिमयिपरांकृतवामामेवैष्यत्यसंशयः ॥ ६८ ॥

यः जो, इदं हैं, परमंगुह्यं अत्यंतगुह्यजेत्यातें, मद्भक्तेषु माझ्याभक्तांचा-
ठायीं, अभिधास्यति आदरेकरूनसांगेल, सः तो, मयि माझाठायीं,
परां उत्कृष्टऐशी, भक्ति भक्तिजीतीतें, कृत्वा करून, मामेव मजप्र-
तीच, एष्यति पावेल, असंशयः येविषयीसंशयनाहीं, ॥ ६८ ॥

नचतस्मान्मनुष्येषुकश्चिन्मेप्रियकृत्तमः ॥

भवितानचमेतस्मादन्यःप्रियतरोभूवि ॥ ६९ ॥

तस्मात् माझ्याभक्तांसजोगीतासांगणारत्याहून, मनुष्येषु मनुष्यांमध्ये,
कश्चित् कौणीही, मे मज, प्रियकृत्तमः अत्यंततोषकरणार, नच ना-
हींच, तस्मात् त्यापेक्षां, मे मज, अन्यः दुसरा, प्रियतरः अत्यंत आ-
वडताजोतो, भूवि भूमीचाठायीं, नचभविता नाहीहोणार, ॥ ६९ ॥

अध्येष्यतेचयद्दमंधर्म्यसंवादमावयोः ॥

ज्ञानयज्ञेनतेनाहमिष्टःस्यामितिमेमतिः ॥ ७० ॥

यः जो धर्म्य धर्मरूपऐसा, आवयोः आह्मीकृष्णार्जुनआमचा, संवादं
संवादजोत्यातें, अध्येष्यतेच जपरूपपठणकरीलतरी, तेन त्यापुरुषा-
नें, ज्ञानयज्ञेन पूर्वोक्तज्ञानयज्ञजोतेणेंकरून, अहं मीसर्वात्माजोतो,
इष्टःस्यां यजिलोंऐसाहोतों, इति ऐशी, मेमतिः माझीबुद्धि, ॥ ७० ॥

श्रद्धावाननसूयश्चशृणुयादपियोनरः ॥

सोऽपिमुक्तःशुभाँल्लोकान्प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणां ॥ ७१ ॥

श्रद्धावान् भक्तियुक्तऐसा, अनसूयश्च द्वेषरहितऐसा, योनरः जोम-
नुष्य, शृणुयादपि श्रवणकरील, सोपिमुक्तः तोहीपापरहितहोत्साता,
पुण्यकर्मणां अश्वमेधादिपुण्यकर्तेजेत्यांच्या, शुभान् लोकान् शुभलो-
कजेत्यातें, प्राप्नुयात् पावेल, ॥ ७१ ॥ ॥ ॥ ॥

कच्चिदेतच्छ्रुतंपार्थत्वयैकाग्रेणचेतसा॥

कच्चिदज्ञानसंमोहःप्रनष्टस्तेधनंजय॥७२॥

हेपार्थ अगाअर्जुना, एकाग्रेणचेतसा चित्तएकाग्रकरून, त्वया तूं-
जोतेणें, एतत् सांगीतलेंइतुकेंहें, श्रुतंकच्चित् आइकलेंकीं, हेधनंज-
य अगाअर्जुना, ते तुझा, अज्ञानसंमोहः अज्ञानमयमोहजोतो, प्रन-
ष्टःकच्चित् नासलाकीं, ॥ ७२ ॥ ॥ ॥ ॥

अर्जुनउवाच नष्टोमोहःस्मृतिर्लब्धात्वत्प्रसादान्मया

च्युत॥स्थितोस्मिगतसंदेहःकरिष्येवचनंतव॥७३॥

हेअच्युत अगाअच्युता, त्वत्प्रसादात् तुझ्याप्रसादास्तव, मोहः मोह-
जोतो, नष्टः नासला, मया म्यां, स्मृतिः मीअद्वयात्माऐशीजेस्मृती-
ते, लब्धा संपादिली, गतसंदेहः निःसंदेहऐसा, स्थितोस्मि राहिलों-
आहें, तव तुझें, वचनं वाक्यजेंत्यातें, करिष्ये करीन, ॥ ७३ ॥

संजयउवाच इत्यहंवासुदेवस्यपार्थस्यचमहात्मनः

संवादमिममश्रौषमद्भुतंरोमहर्षणं॥७४॥

इति याप्रकारें, अहं मीजोतो, महात्मनः परमात्माऐसा, वासुदेवस्य
वासुदेवजोत्याचा, पार्थस्यच पार्थजोत्याचाही, रोमहर्षणं रोमांच-
जनकऐसा, अद्भुतं अद्भुतऐसा, इमंसंवादं यासंवादातें, अश्रौषं
ऐकताझालों, ॥ ७४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्बुद्ध्यमहंपरं॥

योगंयोगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतःस्वयं॥७५॥

व्यासप्रसादात् व्यासाच्याप्रसादास्तव, योगेश्वरात् योगियांचास्वामी
ऐसा, साक्षात् प्रत्यक्ष, स्वयं स्वतां, कथयतः सांगणाराऐसा, कृष्णात्
कृष्णापासून, एतत् हेंजें, गुह्यं अतिगुह्यऐसें, परं उत्कृष्टऐसें, योगं
ज्ञानजेंत्यातें, अहं मीजोतो, श्रुतवान् ऐकताझालों, ॥ ७५ ॥

राजनृसंस्मृत्यसंस्मृत्यसंवादमिममद्भुतं ॥

केशवार्जुनयोःपुण्यंलृप्यामिचमुहुर्मुहुः ॥ ७६ ॥

हेराजन् अगाधतराष्ट्रा, केशवार्जुनयोः कृष्णार्जुनजेयांचा, पुण्यं पु-
ण्यप्रदऐसा, अद्भुतं अद्भुतऐसा, इमंसंवादं हासंवादजोयातें, सं-
स्मृत्यसंस्मृत्य स्मरोनस्मरोन, मुहुर्मुहुः वारंवार, लृप्यामिच रोमांचि-
तहोतों, ॥ ७६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

तच्चसंस्मृत्यसंस्मृत्यरूपमत्यद्भुतंहरेः ॥

विस्मयोमेमहान्राजनृहृप्यामिचपुनःपुनः ॥ ७७ ॥

हेराजन् अगाधतराष्ट्रा, हरेः परमात्म्याचें, तच्च तेंजें, अद्भुतं अत्याश्च-
र्यऐसें, रूपं विश्वरूपजेंत्यातें, संस्मृत्यसंस्मृत्य स्मरूनस्मरून, मे मज,
महान्विस्मयः अत्यंतआश्चर्य, पुनःपुनः मागुतींमागुतीं, लृप्यामिच
संतोषातेंपावतों, ॥ ७७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यत्रयोगेश्वरःकृष्णोयत्रपार्थोधनुर्धरः

तत्रश्रीर्विजयोभूतिर्ध्रुवानीतिर्मतिर्मम ॥ ७८ ॥

प्रज्ञाचक्षुपुत्रांचीजयाशासोडूनबोलतो, यत्र जेथें, योगेश्वरः यो-
गियांचाराजाऐसा, कृष्णः कृष्णपरमात्माजोतोआहे, यत्र ज्यासेने-
मध्ये, धनुर्धरः गांडीवधनुर्धारीऐसा, पार्थः अर्जुनजोतोआहे, तत्र ते-
थें, श्रीः लक्ष्मीजीती, विजयः विशेषजयजोतो, भूतिः संपदाजीती,
नीतिः न्यायमार्गजोतो, ध्रुवा निश्चलऐशीआहे, इति याप्रकारची,
मम माझी, मतिः बुद्धीचानिश्चय, ॥ ७८ ॥ ॥ ॥ ७९ ॥

हरिः ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सुब्रह्मवि

द्यायांयोगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादेमोक्षसंन्यासोप

देशयोगोनामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

॥ इति पदबोधिनी गीताटीका समाप्ता ॥